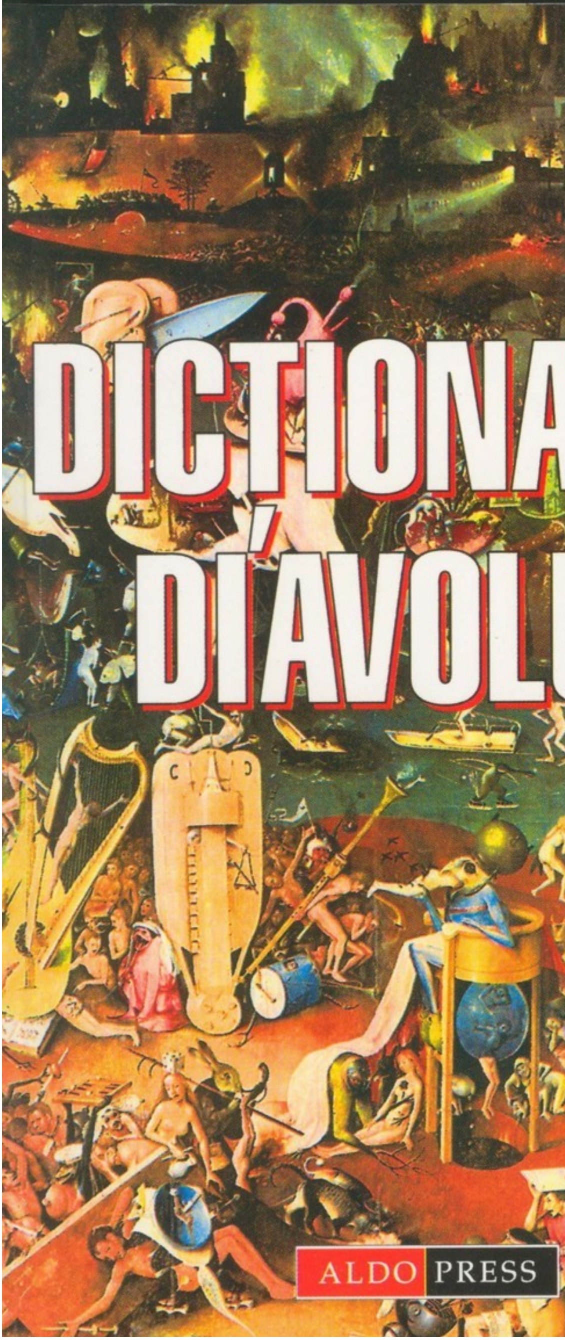
AMBROSE BIERCE

DICTIONARUL DIAVOLULUI

ALDO PRESS

Table of Contents

Ambrose Bierce

DICȚIONARUL DIAVOLULUI

Traducerea: Silvia G. Constantin
Editura ALDO PRESS, 2004

Ambrose Bierce

Dicționarul Diavolului

Editor ALDO PRESS, București

Informații, comenzi ramburs, comenzi

pentru editare și tipărire de cărți și broșuri

OP 76, CP 161, București, 062590

Tel./Fax 4341750;

Email *aldopress@rdsmail.ro*

www.aldopress.ro

ISBN eBOOK: 978-973-701-088-9

ISBN: 973-701-016-7

PREFAȚA AUTORULUI

„Dicționarul Diavolului” a fost început într-un ziar hebdomadar în 1881 și a fost continuat într-un mod sporadic la lungi intervaluri până în 1906. În acel an, o mare parte din el a fost publicată în coperți sub titlul *„Cartea de cuvinte a cinicului”*, un nume pe care autorul nu a avut puterea să-l respingă sau fericirea să-l aprobe. Ca să-i citez pe editorii operei actuale:

„Acest titlu mai plin de reverență i-a fost impus de către scrupulele religioase ale ultimului ziar în care a apărut o parte din operă, cu consecința naturală că atunci când a apărut în coperți, țara deja fusese inundată de imitatorii săi cu câteva zeci de cărți «cinice», Cinicul Ăsta, Cinicul Ăla și Cinicul Ălălalt. Multe din aceste cărți erau pur și simplu proaste, deși unele dintre ele au adăugat distincția neghiobiei. Între ele, au adus cuvântul «cinic» în defavoare atât de profund, încât orice carte care îl purta era discreditată cu mult înaintea publicării.”

Între timp, de asemenea, mulți astfel de umoriști întreprinzători ai țării au luat acele părți din carte care le serveau scopurilor și multe dintre definițiile sale, anecdotele, expresiile și tot așa, deveniseră mai mult sau mai puțin curente în vorbirea populară. Această explicație este făcută, nu cu o mândrie a priorităților la fleacuri, ci ca o simplă negare a posibilelor acuzații de plagiat, care nu sunt fleacuri. Prin simpla reluare a ceea ce-i aparține, autorul speră să fie considerat nevinovat de cei cărora le este adresată cartea - suflete luminate care preferă vinurile seci celor dulci, rațiunea simțirii, spiritul umorului și engleza curată argoului.

O prezentare bătătoare la ochi și, se speră, nu neplăcută, a cărții este prin citatele ilustrative abundente din poeți eminenți, dintre care cel mai de seamă este acel cleric

învățat și ingenios, părintele Gassalasca Jape, ale cărui rânduri îi poartă inițialele. Autorul textului îi este enorm îndatorat încurajărilor blânde și sprijinului părintelui Jape.

A.B.

A

ABATIZĂ, s. Gunoi în fața unui fort, pentru a împiedica gunoiul din afară să-i facă rău gunoiului dinăuntru.

ABDICARE, s. Un act prin care un suveran își atestă simțul față de temperatura ridicată a tronului.

Biata Isabella e moartă, a ei abdicare
A pus în Spania toate limbile-n mișcare.
Pentru-acea realizare ar fi nedrept pică să i se pună
Cu înțelepciune-a părăsit un tron prea fierbinte ca s-o țină.
Pentru Istorie ea nu e vreo cimilitură regală,
Doar o simplă boabă de fasole-uscată sărită din oală.

(G.J.)

ABDOMEN, s. Templul bunului Stomac, în a cărui adorare, cu drepturi de sacrificiu, se implică toți oamenii drepți. Din partea femeilor, această credință străveche poruncește numai un consimțământ bâlbâit. Ele uneori se îngrijesc de altar fără tragere de inimă și într-un mod ineficient, dar nu cunosc adevărata reverență față de singura zeitate pe care o adoră de fapt bărbații. Dacă o femeie ar avea mână liberă în afacerile lumii, specia ar ajunge să se hrănească cu semințe.

ABILITATE, s. Echiparea naturală de a îndeplini o mică parte din ambițiile mai mici care îi disting de oamenii capabili de cei morți. Într-o ultimă analiză, abilitatea se dovedește de obicei a consta într-un grad înalt de solemnitate. Probabil, totuși, că această calitate impresionantă este pe drept lăudată; nu-i lucru ușor să fii solemn.

ABORIGENI, s. Persoane de mică importantă descoperite împovărând solul unei țări nou descoperite. Curând ei încetează să-l împovăreze, ei îl fertilizează.

ABRACADABRA, s.

Prin Abracadabra vrem să spunem
Un infinit număr de lucruri.
Este răspunsul la Ce?, și Cum?, și De ce?,
Și De unde?, și Încotro?, o vorbă, prin urmare.
Adevărul (cu pacea ce-o aduce)
Este deschis celor ce orbecăiesc prin noapte
Plângând după sfânta lumină a Înțelepciunii.

Fie că vorba-i verb sau substantiv
E o știință dincolo de mine;

Știu doar că ne-a fost înmânată,
De la-nvățat la învățat,
O parte nemuritoare a vorbirii!

Despre omul străvechi se spune o poveste
Că a trăit vreo zece secole-ncheiate
Într-o peșteră de pe panta unui munte.
(E-adevărat, în cele din urmă a murit.)
Faima înțelepciunii lui a umplut pământul
Căci era chel în cap, veți înțelege că
Barba-i era lungă și albă
Iar ochii neobișnuit de strălucitori.

Filosofi s-au strâns de-aproape și din depărtare
Ca să se-așeze la ospățul lui și să tot audă,
Deși nu s-a auzit
Ca el să grăiască vreo vorbă
Decât „Abracadabra, abracadab,
Abracada, abracad,
Abraca, abrac, abra, ab!”
Era tot ce spunea,
Era tot ce voiau ei să audă și fiecare
Făcea însemnări multe ale vorbiri mistice
Pe care apoi au publicat-o:
O păcăleală a textului
Pe pajiștea comentariului.
Puternice cărți erau acestea
Ca număr, ca frunza și ca iarba;
Ca știință, remarcabile foarte!

El este mort,
După cum am spus,
Iar cărțile învățaților au dispărut,
Dar înțelepciunea lui este cu sfințenie păstrată.
În Abracadabra sună solemn,
Ca un clopot ce pentru totdeauna bate.
Oh, îmi place să aud
Acel cuvânt clarificând
Simțul General al Omenirii asupra Lucrurilor.

(Jamrach Holobom)

ABRUPT, adj. Brusc, fără ceremonie, precum sosirea unei lovituri de tun și plecarea soldatului ale cărui interese sunt cel mai afectate de ea. Dr. Samuel Johnson a spus frumos despre ideile unui alt autor că erau „înlănțuite fără a fi abrupte.”

ABSENT, adj. În mod deosebit expus dintelui detractării; defăimat; greșind fără de speranță; înlăturat de la considerația și afecțiunea altuia.

Pentru oameni un om e doar o minte.
Cui îi pasă?
Ce chip poartă sau ce formă?
Dar trupul femeii este femeia.
Oh, stai tu, iubita mea și niciodată nu pleca,

Dar ascultă avertizarea ce cuvintele-nțelepte au spus-o
O femeie absentă este o femeie moartă.

(Jogo Tyree)

ABSENTEIST, s. O persoană cu un venit care a avut prevederea să se îndepărteze de sfera de impunere fiscală.

ABSOLUT, adj. Independent, iresponsabil. O monarhie absolută este una în care suveranul face așa cum poftește atâta timp cât le face pe poftă asasinilor. Nu au rămas multe monarhii absolute, majoritatea lor fiind înlocuite de monarhii limitate, în care puterea suveranului de a face rău (și bine) este mult limitată și de republici care sunt guvernate la voia întâmplării.

ABSTINENT, s. O persoană slabă care cedează tentației de a-și refuza o plăcere. Un abstinent total este cineva care se abține de la orice în afară de abstinență și în special de la inactivitate în problemele altora. Cineva care se abține de la o băutură tare, uneori total, alteori considerabil de total.

I-a spus un om unui tânăr bețiv: „Credeam
Că ești abstinent total, fiule.”
„Așa sunt, așa sunt”, spuse bețivanul prins,
„Dar, domnule, nu unul bigot.”

(G.J.)

ABSURDITATE, s. O declarație sau o credință, în mod evident, incompatibilă cu propria părere.

ACADEMIA, s. O școală străveche unde se predau moralitatea și filosofia.

ACADEMIE, s. [din ACADEMIA] O școală modernă unde se predă fotbalul.

ACCIDENT, s. O întâmplare inevitabilă datorată acțiunii legilor naturale de neschimbat.

ACEFAL, adj. În surprinzătoarea condiție a Cruciatului care în mod absent și-a tras cârlionții din față la câteva ceasuri după ce un iatagan sarazin, fără știința lui, i-a trecut prin gât, așa cum este relatat de Joinville.

ACOLIT, s. Cineva asociat cu altul într-o crimă, având știința vinovată și complicitatea, cum ar fi un avocat care îl apără pe un criminal, știindu-l vinovat. Această viziune asupra poziției unui avocat în chestiune nu a solicitat până

acum consimțământul avocaților deoarece nimeni nu le-a oferit plată pentru consimțământ.

ACORD, s. Armonie.

ACORDEON, s. Un instrument aflat în armonie cu sentimentele uui asasin.

ACUMULARE, s. Moartea străduinței și nașterea dezgustului.

(A) ACUZA, v. A afirma vina sau nedemnitatea altuia; cel mai adesea ca o justificare a noastră de a-l fi nedreptățit.

ADAGIU, s. Înțelepciune osoasă pentru dinți slabi.

ADAMANT, s. Un mineral frecvent întâlnit pe sub corsete. Solubil într-un solicitat de aur.

ADERENT, s. Un discipol care încă nu a obținut ceea ce se aștepta să obțină.

ADEVĂR, s. Un compus ingenios de dorință și aparență. Descoperirea adevărului este unicul scop al filosofiei, care este cea mai străveche ocupație a minții omenești și are o perspectivă frumoasă de a exista cu o activitate mărită, până la sfârșitul timpului.

ADJUDECĂTOR, s. Omul care proclamă cu un ciocan că a jefuit un buzunar cu gura.

ADMINISTRAȚIE, s. O sustragere ingenioasă în politică, menită să primească șuturile și palmele datorate premierului sau președintelui. Un om de paie, rezistent la ouă stricate și pisici moarte.

ADMIRAȚIE, s. Recunoașterea noastră politicoasă a asemănării altuia cu noi.

(A) ADMITE, v. A mărturisi. Admiterea greșelii altuia este cea mai înaltă datorie impusă de dragostea noastră pentru adevăr.

ADMONESTARE, s. Mustrare blândă, precum cea cu o toporișcă pentru carne. Avertisment prietenesc.

I-a încredințat prin admonestare
Sufletul întru eternitate la pierzare.

(Judibras)

(A) ADORA, v. A venera în așteptare.

ADORAȚIE, s. Mărturia lui Homo Creator pentru rezistența construcției și finisarea frumoasă a lui Deus Creatus. O formă populară de abjecție, având un element de mândrie.

AER, s. O substanță nutritivă oferită de o Providență generoasă pentru îngrășarea săracilor.

AFARĂ, adv. Acea parte a mediului înconjurător de unde nici un guvern nu a reușit să strângă impozite. Folositor în principal ca să-i inspire pe poeți.

Am urcat pe vârful muntelui într-o zi,
Să văd soarele apunând în glorie
Și m-am gândit, uitându-mă la raza ce dispărea,

La o poveste cât se poate de perfectă.

Era cu un bătrân și măgarul pe care îl călărea
Până ce, la sfârșit, animalul a fost obosit
Atunci omul l-a cărat pe milele de drum
Până ce Neddy s-a odihnit.

Luna ridicându-se solemnă peste creasta
Dealurilor, la est de locul meu,
Arăta discul ei larg spre vestul întunecat
Ca o nouă creație vizibilă.

Și m-am gândit la o glumă (am râs până am plâns!)
Despre o tânără leneșă care pierdea vremea
La ușa bisericii să se uite la mireasă
Deși chiar ea se măritase.

Pentru poeți natura e încărcată de mărețe
Idei, cu gânduri și emoție.
Mi-e milă de proștii care nu înțelg
Vorbirea Pământului, Cerului și Oceanului.

(Stromboli Smith)

AFORISM, s. Înțelepciune predigerată.

Butelca slăbită a minții lui
Cedează la o tensiune patologică,
Și golește din abisul lui nemăsurat
Stropul unui aforism.

(Filosoful nebun, 1697)

AFRICAN, s. Un negrotei care votează ca noi.

AGITATOR, s. Un om de stat care scutură fructele copacului vecinilor săi ca să dea jos viermii.

ALB, adj. și s. Negru.

ALBUM CU TĂIETURI DIN ZIARE, s. O carte care este, de obicei, editată de proști. Multe persoane puțin distinse compilează albume cu tăieturi din ziare conținând orice se întâmplă să citească despre ei înșiși sau îi pun pe alții să colecteze. Unul dintre acești egocentriști a fost interpelat în versurile următoare de către Agamemnon Melanchton Peters:

Dragă Frank, albumul cu tăieturi unde te lauzi

Că ții o evidență sinceră
Despre tot felul de bârfe picante
Despre tine,

În care muți aiurelile tipărite
Care se învârt în jurul numelui tău,
Crezând că râsul scribilor
Îți atestează faima,

Unde aranjezi toate imaginile
Pe care le desenează caricaturiștii -
Silueta ta caraghioasă și ciudata
Ta față semitică,

Te rog să mi-l împrumuți. Nu am spirit
Nici artă, dar acolo voi înșira
Bătăile zilnice pe care le-ai fi încasat
Dacă Dumnezeu avea un pumn.

ALIANȚĂ, s. În politica internațională, uniunea dintre doi hoți care și-au vârât mâinile atât de adânc unul în buzunarul celuilalt, încât nu se pot despărți ca să-l jefuiască pe un al treilea.

ALIENAT, s. Un suveran american în starea de probațiune.

ALIGATOR, s. Crocodilul Americii, superior în toate detaliile crocodilului monarhiilor desuete din Lumea Veche. Herodot spune că Indus este, cu o singură excepție, singurul râu care produce crocodili, dar ei par să se fi dus în vest și să fi crescut în celelalte râuri. După umflăturile de pe spate aligatorul este numit saurian.

ALLAH, s. Ființa Supremă mahomedană, care se distinge de cea creștină, mozaică și tot așa.

Bunele legi ale lui Allah le-am păstrat,
Și mereu pentru păcatele oamenilor am plâns;
Și uneori îngenunchind în moschee
Cu venerație mi-am pus mâinile pe piept și-am adormit.

(Junker Barlow)

ALTAR, s. Locul pe care preotul în trecut descurca intestinul mic al victimei de sacrificiu cu scopul divinației și îi gătea carnea pentru zei. Cuvântul este acum rareori folosit, cu excepția referirii la sacrificiul libertății și păcii cu o unealtă feminină sau masculină.

Stăteau în fața altarului și ofereau
Focul ei înșiși în care li se frigea grăsimea.

Zadarnic sacrificiul! Nici un zeu nu va primi
O ofrandă arsă într-o flacără nesfântă.

(M.P. Npput)

ALTFEL, adv. Cu nimic mai bun.

AMBIDEXTRU, adj. Capabil să fure cu aceeași îndemânare și din buzunarul din dreapta, și din buzunarul din stânga.

AMBIȚIE, s. O dorință nestăpânită de a fi ponegrit de dușmani în timp ce trăiești, și ridiculizat de prieteni, după ce ai murit.

AMIRAL, s. Acea parte dintr-o navă de război care vorbește în timp ce nava gândește.

AMNISTIE, s. Mărinimia statului față de acei infractori pe care ar costa prea mult ca să-i pedepsească.

AN, s. Perioada de trei sute șaizeci și cinci de dezamăgiri.

ANORMAL, adj. În neconformitate cu standardele. În chestiuni de gândire și comportare, a fi independent înseamnă a fi anormal, a fi anormal înseamnă a fi detestat. Prin urmare, lexicograful sfătuiește o străduință spre o asemănare mai dreaptă cu Omul Obișnuit decât o are el însuși. Cel ce atinge aceasta va avea pace, perspectiva morții și speranța Iadului.

ANTIPATIE, s. Sentimentul inspirat de prietenul unui prieten.

(A) APELA, v. În lege, a pune zarul în cutie ca să-l rostogolească altul.

APETIT, s. Un instinct implantat, în mod bine gândit, de Providență ca soluție la chestiunea trudei.

APLAUZE, s. Ecoul unei platitudini. Monezi cu care populația îi plătește pe cei care îi gâdilă și îi devorează.

APLECARE, s. O atitudine mentală decentă și obișnuită în prezența bogăției puterii. În mod deosebit potrivită la un angajat când i se adresează patronului.

APOSTAT, s. O lipitoare care, după ce a pătruns prin carapacea unei broaște țestoase numai pentru a descoperi că ființa a murit de mult, consideră eficient să formeze un nou atașament față de o broască țestoasă nouă.

APOSTROFARE, s. Limbajul licențios al nostru referitor la altcineva. Cuvântul este de rafinament clasic și chiar se spune că a fost folosit într-o fabulă de Georgius Coadjutor, unul dintre cei mai pretențioși scriitori din secolul al cincisprezecelea, privit drept fondatorul Școlii Pretențioșilor.

(A) APROPIA, v. A face un ingrat.

APROPIAT, s. O persoană pe care o cunoaștem suficient de bine ca să împrumutăm de la ea, dar nu suficient de mult ca să îi împrumutăm. Un grad de prietenie numit îndepărtat când obiectul ei este sărac sau neștiut, și strâns când este bogat sau faimos.

APROPO, adv. Probabil; posibil.

ARANJAT, adj. Scos și pus în ordine, ca un rebel spânzurat de un stâlp de felinar.

ARDOARE, s. Calitatea care distinge dragostea fără cunoaștere.

ARENĂ, s. În politică, o groapă cu șobolani imaginară în care omul de stat se luptă cu recordul său.

(A) ARESTA, v. A reține în mod formal pe cineva acuzat că este neobișnuit.

Dumnezeu a făcut lumea în șase zile și a fost arestat în a șaptea.

(Versiunea neautorizată)

ARGOU, s. Grohăitul porcului uman *(Pignoramus intolerabilis)* cu o memorie audibilă. Vorbirea celui care grăiește cu gura ceea ce crede cu urechea și simte mândrie de creator în realizarea faptei vitejești a papagalului. Un mijloc (sub providență) de a stabili un spirit fără un capital de judecată.

ARHIEPISCOP, s. Un demnitar ecleziast cu o idee mai sfânt decât un episcop.

Dacă aș fi un arhiepiscop vesel,
Vinerea aș mânca tot peștele -
Somon, și plătică și scrumbii;
În alte zile tot restul.

(Jodo Rem)

ARHITECT, s. Cineva care îți trage planurile casei și plănuiește să-ți tragă banii.

ARISTOCRAȚIE, s. Guvernarea de către cei mai buni oameni. (Cu acest înțeles cuvântul este scos din uz; la fel este acel fel de guvernare.) Indivizii care poartă pălării cu pene și cămăși curate - vinovați de educație și suspectați de conturi bancare.

ARMINIANI, s. O sectă de protestanți, acum dispărută, care au venit din Europa la începutul secolului trecut și se distingeau prin înverșunarea controverselor și disensiunilor lor interne.

ARMISTIȚIU, s. Prietenie.

ARMURĂ, s. Genul de haine purtate de un om al cărui croitor este fierar.

ARSENIC, s. Un fel de otravă pentru care femeile au o mare afecțiune și care după aceea le afectează enorm.

„Să mănânc arsenic? Da, cât poți să-mi faci rost”,
Consimțind, el vorbi:
„E mai bine să-l mănânci tu, scumpo.
Decât să-l pui în ceașca mea de ceai.”

(Joel Huck)

ARTĂ, s. Acest cuvânt nu are definiție. Originea sa este relatată după cum urmează, de ingeniosul părinte Gassalasca Jape.

Într-o zi unui mucalit, ce-i mai trecea prin minte?
A schimbat o literă din cifrul ȘOBOLAN,
Și a spus că-i numele unui zeu! Drept s-au ridicat
Preoți fantastici și postulanți (cu spectacole
Și mistere, prefăcătorii și imnuri,
Și dispute îndârjite care le-au ologit membrele)
Ca să-i servească templul și sî mențină focurile,
Să impună legea, să manipuleze frânghiile.

Uimite, popoarele care respectă riturile
Cred tot ce nu pot înțelege
Și sunt lăuntric edficați că două
Jumătăți de fir de păr alăturate așa și așa
(cum poate Arta)
Au valori mai dulci și o grație mai divină
Decât firele de păr ale Naturii care nu s-au despicat,
Aduc delicatese și vin pentru banchete de sacrificiu
Și își vând hainele să își susțină preoții.

ASIGURARE, s. Un joc de noroc modern și ingenios în care jucătorului i se permite să se bucure de convingerea confortabilă că îl bate pe cel care face cărțile.

AGENTUL DE ASIGURĂRI: Dragul meu domn, aceasta este o casă frumoasă - lăsați-mă, vă rog, să v-o asigur.

PROPRIETARUL CASEI: Cu plăcere. Vă rog să faceți rata anuală atât de mică încât atunci când, conform tabelelor dumneavoastră statistice, va fi probabil distrusă de incendiu, să vă fi plătit considerabil mai puțin decât valoarea poliței.

AGENTUL DE ASIGURĂRI: Oh, vai de mine, nu ne-am putea permite să facem asta. Trebuie să fixăm rata astfel încât dumneavoastră să fi plătit mai mult.

PROPRIETARUL CASEI: Atunci cum aș putea eu să-mi permit asta?

AGENTUL DE ASIGURĂRI: Păi, casa dumneavoastră ar putea arde oricând. A fost, de exemplu, casa lui Smith, care...

PROPRIETARUL CASEI: Scutiți-mă, a fost casa lui Brown, din contră, și casa lui Jones, și casa lui Robinson, care...

AGENTUL DE ASIGURĂRI: Scutiți-mă pe mine!

PROPRIETARUL CASEI: Să ne înțelegem unul pe altul. Dumneavoastră vreți să vă plătesc banii pe presupunerea că se va întâmpla ceva anterior momentului previziunii dumneavoastră pentru accident. Cu alte cuvinte, vă așteptați ca eu să pariez că nu va rezista casa mea atât cât spuneți dumneavoastră că va rezista probabil.

AGENTUL DE ASIGURĂRI: Dar dacă vă arde casa fără asigurare, va fi o pierdere totală.

PROPRIETARUL CASEI: Pardon, dar conform propriilor dumneavoastră tabele statistice, eu voi fi economisit, probabil, când arde, toate ratele pe care altfel vi le-aș fi plătit, ridicându-se la mai mult de valoarea poliței pe care aș fi cumpărat-o. Dar să presupunem că arde, neasigurată, înaintea momentului pe care sunt bazate calculele dumneavoastră. Dacă eu nu mi-aș putea permite asta, cum ați putea dumneavoastră, dacă era asigurată?

AGENTUL DE ASIGURĂRI: Oh, am scoate întregul din alte realizări ale noastre mai norocoase cu alți clienți. Virtual, ei vă plătesc pierderile.

PROPRIETARUL CASEI: Și virtual, atunci, nu contribui eu la plata pierderilor lor? Nu este la fel de posibil să ardă casele lor la fel ca a mea înainte de a-și fi plătit atât cât trebuie să le plătiți dumneavoastră lor? Cazul este în felul acesta: vă așteptați să luați bani de la clienți ca să îi plătiți, nu-i așa?

AGENTUL DE ASIGURĂRI: Cu siguranță; dacă nu am...

PROPRIETARUL CASEI: Nu vă voi încredința banii mei. Foarte bine atunci. Dacă este sigur, cu referințe la întregul grup al clienților dumneavoastră, că pierd bani prin dumneavoastră este probabil, cu referire la oricare din ei,

că ei vor pierde. Aceste probabilități individuale compun siguranța agregată.

AGENTUL DE ASIGURĂRI: Nu voi nega, dar priviți cifrele de pe pliant...

PROPRIETARUL CASEI: Ferească sfântul!

AGENTUL DE ASIGURĂRI: Ați vorbit despre economisirea ratelor pe care altfel mi le-ați plăti. Nu va fi mai probabil că veți risipi banii? Noi vă oferim un stimulent pentru economie.

PROPRIETARUL CASEI: Dispoziția lui A de a avea grijă de banii lui B nu este specifică asigurărilor, dar ca instituție caritabilă impuneți stimă. Vă rog să acceptați exprimarea ei din partea unui Supus Merituos.

ASIN, s. Cântăreț public cu o voce bună, dar fără ureche. În Virginia City, se numește Canar Washoe, în Dakota, Senatorul și pretutindeni altundeva Măgarul. Animalul este sărbătorit pe larg și în mod variat în literatură, artă și religie în toate epocile și țările; nici un altul nu aprinde atât de mult focurile imaginației omenești ca acest nobil vertebrat. Într-adevăr unii se îndoiesc (Ramasilus, lib II., *De Clementis*, și C. Stantatus, *De Temperament*) dacă nu cumva este un zeu; și după cum știm, era adorat de etrusci și, dacă putem să îl credem pe Macrobius, și de cupasieni. Dintre singurele două animale primite în paradisul mahomedan, alături de sufletele oamenilor, unul este asinul care l-a purtat pe Balaam și câinele celor Șapte Adormiți celălalt. Aceasta nu este o distincție neînsemnată. Din ceea ce s-a scris despre acest animal se poate forma o bibliotecă de o mare splendoare și mărime, rivalizând cu cea a cultului shakespearian și pe aceea care se strânge în jurul Bibliei. Poate fi spus, în general, că toată literatura este mai mult sau mai puțin asină.

„Slăvit fii, sfânt Asin!” Cântă îngerii în cor;
„Preot al Irațiunii și al Discordiei Rege!”
Mare Co-autor, strălucească gloria ta.
Domnul a făcut tot restul, Măgarul e al tău!”

(G.J.)

ATINGERE, s. Raza de acțiune a mâinii omenești. Aria în care este posibil (și obișnuit) să îți satisfaci în mod direct înclinația de a te aproviziona.

Acesta e un adevăr, la fel de vechi ca dealurile,
Pe care viața și experiența ni-l predau;
Omul sărac suferă cel mai supărător rău
Un impediment de a atinge.

(G.J.)

AUSTRALIA, s. O țară care se află în Mările Sudice, a cărei dezvoltare industrială și comercială a fost nespus de mult întârziată de o nefericită dispută între geografi dacă este un continent sau o insulă.

AVERNUS, s. Lacul pe unde anticii intrau în regiunile infernale. Faptul că accesul la regiunile infernale se făcea printr-un lac este considerat de învățatul Marcus Ansello

Scrutator că a sugerat un rit creștin de botezare prin cufundare. Aceasta, totuși, a fost demonstrată de Lactantius a fi o eroare.

„Facilis descensus Averni”,
Remarcă poetul; iar înțelesul
Este că atunci când încep să cobor dealul
Voi încasa mai mulți pumni decât bani.

(Jehal Dai Lupe)

AVOCAT, s. Cineva priceput în escamotarea legii.

B

BAAL, s. O veche zeitate în trecut foarte venerată sub diferite nume; că Baal era popular printre fenicieni; că Belus sau Bel avea onoarea să fie servit de preotul Berosus, care a scris faimoasa relatare a Potopului; că Babel a avut un turn parțial construit întru salva lui pe Câmpia Shinar. De la Babel vine cuvântul nostru bâlbâială. Sub orice nume ar fi venerat, Baal este Zeaul soare. Ca Belzebut, el este zeul muștelor, care sunt zămislite de de razele soarelui din apele stătătoare. În Physicia, Baal este, în continuare, venerat ca Bolus și ca Burta este venerat și servit cu sacrificii abundente de către preoții Pehlivanismului.

BACHUS, s. O zeitate convenabilă inventată de antici ca o scuză pentru a se îmbăta.

E venerarea publică un păcat?
Căci pentru libațiunile lui Bachus
Lictorii îndrăznesc să ne pună pe fugă
Și cu hotărâre ne calcă-n picioare și ne lovesc!

(Jorace)

BAIE, s. Un fel de ceremonie mistică substituită devoțiunii religioase, nu s-a determinat cu ce eficacitate spirituală.

Omul ce face-o baie cu aburi
Pierde toată pielea ce o are
Și roșu ca un rac fiert
Crede că s-a cununat cu curățenia
Uitând că plămânii și-i umple
Cu vaporii murdari de la fiertură.

(Richard Gwow)

BANI, s. O binecuvântare care nu ne este de nici un folos, decât atunci când ne despărțim de ei. O dovadă a culturii și un pașaport spre societatea politicoasă. Proprietate suportabilă.

BARACĂ, s. O casă în care soldații se bucură de o parte din ceea ce este meseria să îi deposedeze pe alții.

BARBĂ, s. Părul care este, de obicei, tăiat de cei care pe drept cuvânt disprețuiesc obiceiul chinezesc de a-și rade capul.

BAROMETRU, s. Un instrument ingenios care indică ce fel de vreme vrem.

BASILISC, s. Un fel de șarpe ieșit dintr-un ou de cocoș. Basiliscul deochea, iar privirea lui era fatală. Mulți necredincioși îi neagă existența acestei creaturi, dar Semprello Aurator a văzut și a ținut în mâini unul care fusese orbit de fulger ca pedeapsă pentru că privise în mod fatal în ochi o tânără de rang pe care o iubea Jupiter. Iunona, după aceea, i-a redat vederea reptilei și a ascuns-o într-o peșteră. Nimic nu este mai bine atestat de către antici decât existența basiliscului, dar cocoșii au încetat... să mai ouă.

BASTONADĂ, s. Actul de a merge printre lemne fără efort.

BATISTĂ, s. Un pătrat mic de mătase sau pânză folosit pentru diverse scopuri neonorante în jurul feței și în mod deosebit utilă la înmormântări pentru a ascunde lipsa lacrimilor. Batista este o invenție recentă, strămoșii noștri nu știau nimic despre ea și îi încredințau îndatoririle mânecii. Introducerea ei de către Shakespeare în piesa *„Othello”* este un anacronism: Desdemona își ștergea lacrimile cu fusta, așa cum dr. Marty Walker și alți reformiști foloseau cozile fracului în zilele noastre, o dovadă că revoluțiile uneori merg în spate.

BĂTĂLIE, s. O metodă de dezlegare cu dinții a unui nod politic care nu cedează limbii.

BĂTRÂN, adj. În acea stare de utilitate care nu este conformă cu ineficiența generală, ca un om bătrân. Discreditat de trecerea timpului și jignitor pentru gusturile populare, ca o carte veche.

„Cărți vechi? Naiba să le ia!” spuse Goby.
„Proaspete zilnic trebuie să fie cărțile și pâinea mea.”
Însăși Natura aprobă regula lui Goby
Și-n fiece clipă ne dă un prost nou-nouț.

(Harley Shum)

(A) BÂRFI, v. A vorbi despre un om cum îl găsești când el nu te poate găsi pe tine.

BEBE sau BEBELUȘ, s. O ființă neformată fără vârstă, sex sau condiție deosebită, în principal remarcabilă pentru violența simpatiilor și antipatiilor pe care le trezește altora, ea însăși fără sentimente sau emoții. Au existat bebeluși celebri; de exemplu micul Moise, de la ale cărui aventuri prin tufișuri, hierofanții egipteni cu șapte secole înainte, fără îndoială, își extrăseseră povestea lâncedă despre Osiris care a fost lăsat pe o frunză de lotus plutitoare.

Până când bebelușii au fost inventați
Se dădeau lupte pentru fete
Acum omul este chinuit
Până când și-a tocat banii ca să cumpere
Bebeluși. Și astfel m-am gândit
La lucrul ăsta și-am crezut că Bebelușul,
Primul, a fost adus de vultur sau condor.

(Ro Amil)

BELADONĂ, s. În italiană, o doamnă frumoasă; în engleză o otravă mortală. Un exemplu izbitor al identității esențiale a celor două limbi.

BENEDICTINI, s. Un ordin de călugări altfel cunoscuți drept frații negri.

Ea a crezut că era o cioară, dar s-a dovedit a fi
Un călugăr al Sf. Benedict croncănind un text.
„Iată unul dintr-un ordin de bucătari”, spuse ea -
„Frați negri pe această lume, fripți în cealaltă.”

(Diavolul pe pământ, Londra, 1712)

BENEDICȚIUNE, s. Actul de a binecuvânta sau de a consacra prin întinderea mâinilor o cermonie obișnuită în multe sisteme ecleziastice, dar realizată cu cea mai deschisă sinceritate de o sectă cunoscută drept Hoții.

„Iată! prin întinderea mâinilor,”
Spune parohul, preotul și dervișul
„Consacrăm banii și pământurile tale
Serviciului ecleziastic.”
Fără-ndoială, vei înjura până te vei albăstri
La o asemenea impunere. Dă-i drumul!”

(Pollo Doncas)

BEȚIGAȘE-PARFUMATE, s. Bețișoare arse de chinezi în parodia lor păgână, în imitarea anumitor ritualuri sacre ale religiei noastre sfinte.

BIGAMIE, s. O greșeală a preferințelor pentru care înțelepciunea viitorului va stabili o pedeapsă numită trigamie.

BIGOT, s. Cineva care este în mod încăpățânat și zelos atașat de o opinie pe care nu o profesează.

BINEFĂCĂTOR, s. Cineva care face cheltuieli mari de nerecunoștință fără să afecteze, totuși, în mod material prețul, care încă este la îndemâna tuturor.

(A) BLESTEMA, v. A ponegri în mod energic cu o vorbărie ieftină. Aceasta este o operație care în literatură, în special în dramă, este, de obicei, fatală victimei. Cu toate acestea, responsabilitatea pentru blesteme este un risc care obține doar o sumă mică la fixarea valorilor unei asigurări de viață.

BOGAT, adj. Deținând un trust și supus unei contabilizări pentru averea indolentului, incompetentului, risipitorului, invidiosului și ghinionistului. Aceasta este părerea care are preponderență în lumea interlopă, unde Frăția Omului descoperă cea mai logică dezvoltare și candidă susținere. Pentru cetățenii lumii de mijloc, cuvântul înseamnă bun și înțelept.

BOGĂȚII, s.

Un dar din Ceruri semnificând, „Acesta este fiul meu mult-iubit, care îmi aduce multă bucurie."

(John D. Rockefeller)

Răsplata trudei și virtuții.

(J.P. Morgan)

Economiile multora în mâinile unuia.

(Eugene Debs)

Acestor definiții excelente, lexicograful simte că nu le mai poate adăuga nimic de valoare.

BOTANICĂ, s. Știința legumelor care nu sunt bune de mâncat, la fel ca acelea care sunt. Se ocupă în principal cu florile lor, care de obicei sunt prost desenate, neartistice la colorit și au miros urât.

BOTEZ, s. Un ritual sacru de o asemenea eficacitate încât cel ce se găsește în ceruri fără să fi trecut prin el va fi etern nefericit. Se realizează cu apă în două feluri: prin cufundare sau plonjare și prin împrăștiere sau stropire.

Dar dacă efectul cufundării
Este mai bun decât cel al stropirii
Cei cufundați
Și cei stropiți
Să decidă după Versiunea Autorizată
Și prin măsurarea malariei terțiare.

(G.J.)

BRAHMA, s. Cel ce i-a creat pe hinduși, care sunt păziți de Vishnu și distruși de Șiva - o diviziune mult mai curată a muncii decât se regăsește printre zeitățile altor națiuni. Abracadabrenzii, de exemplu, sunt creați de Păcat, păziți de Furt și distruși de Prostie. Preoții lui Brahma, ca și cei ai Abracadabrenzilor sunt oameni sfinți și învățați care niciodată nu sunt neobrăzați.

O, Brahma, tu Divinitatea rară și veche,
Prima Persoană a Trinității hinduse,
Tu stai acolo calm și asigurat,
Cu picioarele încrucișate atât de liniștit -
Tu ești Primul Singular, fără îndoială.

(Polydore Smith)

BRICI, s. Un instrument folosit de caucazian ca să-și mărească frumusețea, de mongol ca să se facă bărbat, de afro-american ca să-și demonstreze valoarea.

BROASCĂ, s. O reptilă cu picioare comestibile. Prima menționare a broaștelor în literatura profană este în narațiunea lui Homer despre războiul dintre ele și șoareci. Persoanele sceptice s-au îndoit de paternitatea lui Homer asupra operei, dar învățatul, ingeniosul și harnicul doctor Schliemann a pus capăt controversei, o dată pentru totdeauna, dezvăluind oasele broaștelor ucise. Una dintre

formele înduplecării morale prin care Faraonul a fost implorat să îi favorizeze pe israeliți a fost o năvălire a broaștelor, dar Faraonul, căruia îi plăceau tocană, a remarcat, cu un stoicism, într-adevăr, oriental, că putea să suporte în același timp și broaștele, și evreii; astfel că programul a fost schimbat. Broasca este o cântăreață sârguincioasă, având voce bună, dar nu are ureche muzicală. Libretul operei sale favorite, așa cum a fost scris de Aristofan, este scurt, simplu și eficient: „oacacaca”; muzica este, aparent, a acelui eminent compozitor, Richard Wagner. Caii au câte o broască în fiecare copită, o prevedere înțeleaptă a naturii, permițându-le să strălucească într-o cursă cu obstacole.

BROASCĂ ȚESTOASĂ, s. O ființă creată cu înțelepciune pentru a oferi obiectul următoarelor versuri ale ilustrului Ambat Delaso:

BROAȘTEI MELE ȚESTOASE

Prietena mea, nu ești grațioasă deloc;
Atitudinea ta e între clătinare și cădere.

Nici nu ești frumoasă, capul tău e de șarpe
Când îl privești și nu mă-ndoiesc că doare.

Cât despre picioare, ar face un înger să plângă
E-adevărat că le bagi înăuntru când dormi.

Nu, nu ești drăguță, dar ai, recunosc,
Un fel de fermitate - mai ales spinarea ta.

Fermitate și putere (ai mușchi de gigant)
Sunt virtuțile pe care cei măreți știu să le folosească -

Mi-aș dori să n-o facă; totuși întru totul
Îți lipsește, scuză-mă că o spun, Sufletul.

Astfel, spre a fi sincer, nerezervat și onest
Mai degrabă ai fi tu, eu decât eu, tu.

Poate, totuși, într-un timp viitor
Când omul nu va mai fi, vei vedea o lume mai bună

Progeniturile tale vor fi la putere și în control
Datorită Genezei și creșterii Sufletului.

O, te salut ca pe o măreață reptilă
Predestinată să regenerezi pământul.

Mamă a Posibilităților, o, binevoiește
Să accepți omagiul unei domnii pieritoare!

În regiunile îndepărtate ale neștiutului
Visez la o broască țestoasă pe fiece tron.

Văd un Împărat cu capul retras
În carapace de teama Legii;

Un rege care poartă altceva decât grăsime,
Oricât de acceptabil ar purta-o;

Un Președinte neaplecat cu tărie
Asupra pedepsei răzmeriței auzite,

Care n-a împușcat vreodată (ar fi un atac în zadar)
O țestoasă înarmată sau nu în spate;

Supuși și cetățeni care nu simt nevoia
Să facă din Marșul Minții o goană nebună;

Tot progresul încet, contemplativ, amorțit
Și „Fără grabă”, cuvântul în Biserică și Stat.

O, Țestoasă, e un vis ferict, fericit
Regimul meu glorios de țestoase!

Mi-aș dori ca în Eden să fie adusă ea
Pășind dezlânat și gonindu-l pe Adam.

BRUTĂ, s. Vezi SOȚ.

BUFON, s. Un ofițer atașat în trecut la gospodăria unui rege, a cărui treabă era să amuze curtea cu acțiuni și grăiri absurde, absurditatea fiind atestată prin costumul său pestriț. Regele însuși fiind îmbărcat cu demnitate, i-a luat lumii câteva secole până să descopere că propria comportare și decretele emise erau suficient de ridicole pentru amuzamentul nu numai al curții sale, ci și al întregii omeniri. Bufonul era, de obicei, numit clovn, dar poeții și

romancierii îl prezintă ca fiind o persoană deosebit de înțeleaptă și spirituală. În circul din zilele noastre fantoma melancolică a clovnului de la curte execută demoralizarea publicului mai umil cu aceleași glume cu care, în viață, întuneca sălile de marmură, izbea în simțul umorului patrician și dădea cep butoiului de lacrimi regale.

Regina văduvă a Portugaliei
Avea un bufon îndrăzneț
Care intră în confesional,
Deghizat, și acolo o spovedi.

„Părinte”, spuse ea, „apleacă-ți urechea
Păcatele mele sunt mai mult decât de moarte;
Îmi iubesc bufonul, clovnul blasfemiator,
Și om de rând, valet de joasă speță.”

„Fiică”, spuse preotul prefăcut,
„Acest păcat, într-adevăr, este cumplit;
Iertarea bisericii ți-e refuzată
Să îl iubești pe acela este nelegitim,

Dar întrucât inima ta încăpățânată
După el plânge etern,
Ai face bine să-l faci prin decret
Om cu naștere și educație aleasă.”

Ea l-a făcut pe clovn duce, în speranța
De a îmblânzi pedeapsa Cerului;
Apoi i-a spus unui preot, care i-a spus Papei,
Care a alungat-o de la altar!

(Barel Dort)

BUN, adj. Cu judecată, nebun spre meritul actualului scriitor. În viață, domnule, pentru avantajele de a-l lăsa în pace.

BUNĂTATE, s. O prefață scurtă la zece volume de recuperări.

BUZDUGAN, s. O ghioagă oficială care semnifică autoritatea. Forma sa, cea a unei bâte grele, indică scopul și uzul său original în descurajarea de la dezacord.

BUZUNAR, s. Leagănul motivului și mormântul conștiinței. La femeie acest organ lipsește, astfel că ea acționează fără motiv, iar conștiința ei, refuzându-i-se înmormântarea, rămâne etern vie, mărturisind păcatele altora.

C

CALAMITATE, s. O rememorare mai mult decât obișnuit de simplă și fără greș că problemele vieții nu sunt orânduite de noi. Calamitățile sunt de două feluri: nenorociri pentru noi și noroc pentru alții.

CALAPOD, s. Un instrument de-al cizmarului, numit de o Providență încruntată ca oportunitate pentru cei ce fac jocuri de cuvinte.

Ah, autor de calambururi, de-ar fi soarta mea,
Unde cizmarul nu este știut
Ca să uit de calapodul lui
Și să-l folosesc pe-al meu.

(Gargo Repsky)

CALE FERATĂ, s. Cel mai important din multe ansambluri mecanice care ne permite să plecăm de unde suntem spre un loc unde nu vom fi mai bine. În acest scop, calea ferată este cea mai apreciată de către optimist, căci îi permite să facă tranzitul cu mare expediență.

CALOMNIATOR, s. Un absolvent al Școlii Scandalului.

CANIBAL, s. Un gastronom al școlii vechi care păstrează gusturile simple și aderă la dieta naturală a perioadei pre-porcine.

CANONIC, s. Viermele pestriț al Bufonilor de la Curtea din Ceruri.

CAPITALĂ, s. Reședința proastei guvernări. Aceea care le furnizează focul, oala, cina, masa, cuțitul și furculița anarhiștilor, partea pe care și-o procură singur este dezonorarea dinainte de carne. Pedeapsă capitală: o pedeapsă în legătură cu a cărei justiție și al cărei expediment multe persoane de valoare - incluzându-i pe toții asasinii - întrețin îndoieli serioase.

CAPORAL, s. Un om care ocupă treapta cea mai joasă pe scara militară.

Fioros se desfășura bătălia și, trist de spus,
Caporalul nostru eroic a căzut!
Slava din înalt privi în jos spre încăierare
Și spuse: „Nu a căzut prea de sus."

(Giacomo Smith)

CARMELIT, s. Un călugăr cerșetor din ordinul Muntelui Carmel.

În timp ce Moartea se înălța într-o zi,
Peste Muntele Carmel a pornit-o
Unde a dat de un călugăr cerșetor
Cam pe trei sau patru sferturi beat,
Cu o sfântă batjocură și un rânjet pios,
Zdrențăros, și gras, și nerușinat ca păcatul,
Care și-a întins mâinile și-a strigat:
„Dă-mi, dă-mi, în numele Milei, te rog,
Dă în numele Bisericii, o, dă,
Dă pentru ca fiii ei cei sfinți să trăiască!”
Și moartea răspunse
Zâmbind larg și îndelung:
„Îți voi da, sfinte părinte, îți voi da o plimbare.”
Cu zăngănit și bufnet
De oase ea sări,
De pe faimosul Cal Palid cu sulița
De gât și de picioare
Îl înșfăcă pe individ și-l puse
Călare cu fața la spate.
Monahul râse tare c-un hohot ce se-auzi
Ca bulgării de pământ pe un sicriu:
„Ho, ho! Un cerșetor pe cal, se spune,
Va călări la dracu’!” - și buf
Căzu lat de pe coapsa
Animalului, care galopa mai departe,
Tot mai repede zbura,
Până când pietrele, turmele și copacii care creșteau

Pe lângă drum erau încețoșați, și amestecați, și albaștri
Pentru ochii sălbatici, sălbatici
Ai călăreței; ca mărime
Semănau cu două plăcinte cu afine.
Moartea râse din nou, cum ar râde groapa
La o slujbă de înmormântare stricată
Și intențiile îndoliaților zădărnicite
De cadavrul ridicându-și
Capul și obiectând
La recitalul în continuare în numele său.
Mulți ani și multe zile
Au trecut de la aceste evenimente
De mult călugărul e oale și ulcele
Iar moartea nu și-a recuperat calul,
Căci fratele s-a prins de coada lui
Și l-a dus pe lângă
Pășunea mânăstirii
Unde animalul a fost pus în grajd și hrănit
Cu secară, ulei și pâine
Până ce-a devenit mai gras ca cel mai gras frate
Și la momentul potrivit... a fost făcut Abate.

(G.J.)

CARNE, s. Persoana a Doua a Trinității seculare.

CARNE DE VIERMI, s. Produsul finit pentru care noi suntem materia primă. Conținutul Taj Mahal-ului, Mormântului lui Napoleon și Mausoleului. Carnea de viermi este de obicei depășită ca rezistență de structura care o adăpostește, dar și aceasta trebuie să se ducă. Probabil cea mai prostească muncă pe care o poate face o

ființă umană este construcția unui mormânt pentru sine însuși. Scopul solemn nu îl poate face demn, ci numai accentuează prin contrast dinainte cunoscuta inutilitate.

Prostănac ambțios! Nebun ce te dai în spectacol!
Ce lipsită de profit e munca ce o depui
Pentru o clădire a cărei magnificență
Locuitorul nu o poate nici admira, nici ști.

Construiești adânc și înalt, construiești cât de masiv poți,
Rădăcinile de iarbă zburdalnice vor învinge planul
Despărțind toate pietrele
În timp de o clipă doar.

Timpul pentru mort trece neobservat
Că atunci când marmura ta e praf, te ridici
Dacă ești trezit, întinzi din membre și caști,
O să crezi că de-abia ai închis ochii.

Ce dacă din toată munca omului doar mormântul tău
Ar rezista până ce Timpul însuși va fi detronat?
Ți-ar fi de vreun avantaj să locuiești acolo
Etern ca o pată pe o piatră?

(Joel Huck)

CARNIVOR, adj. Dependent de cruzimea de a devora vegetarieni fricoși, moștenitorii și împuterniciții lor.

CARTEZIAN, adj. Referitor la Descartes, un filosof faimos, autor al celebrului dicton *„Cogito, ergo sum”,* prin care era mulțumit să presupună că demonstrase realitatea existenței omenești. Dictonul ar putea fi îmbunătățit, totuși, astfel: *„Cogito, cogito ergo cogito sum”* (“Cred că gândesc, prin urmare, cred că exist”); o apropiere la fel de mare de siguranță precum a obținut oricare filosof.

CASĂ, s. Un edificiu gol pe dinăuntru ridicat pentru a fi locuit de om, șobolan, șoarece, cărăbuș, gândac, muscă, țânțar, păduche, bacil și microb. Casa de corecție e un loc de răsplată pentru servicii politice și personale și pentru detenția infractorilor și însușirilor. Casa Domnului e o clădire cu o turlă și o ipotecă puse pe ea. Câine de casă e un animal dăunător ținut în incintele domestice pentru a insulta persoanele care trec prin fața ei și a-l îngrozi pe vizitatorul temerar. Fată în casă e o persoană tinerică de sex opus, etalându-se, în mod variat, dezagreabilă și ingenios de murdară în slujba în care Dumnezeu a vrut să o lase.

CAVALER, s.

Cândva un luptător nobil prin naștere,

Apoi o persoană cu demnitate civică,
Acum un indivd care să ne veselească.
Războinic, persoană, individ - nimic mai mult:
Trebuie să ne facem câinii cavaleri să mai coborâm,
Bravi Cavaleri ai Coteţelor veţi fi,
Nobili Cavaleri ai Puricelui de Aur,
Cavaleri ai Ordinului Sfântului Aşteaptă,
Cavaleri ai Sf. Gheorghe şi Sir Cavaler Fălcosul.
Să ne ajute Domnul! când acest hămăit de înnobilare
Va ajunge la câini, câinii or să înnebunească.

CĂLĂU, s. Un ofiţer al legii însărcinat cu îndatoriri de cea mai înaltă demnitate şi supremă gravitate şi privit cu lipsă de stimă ereditară de o populaţie cu o ascendenţă criminală. În unele state americane funcţia sa este îndeplinită de un electrician, ca în New Jersey, unde execuţiile prin electrocutare au fost de curând ordonate, primul exemplu cunoscut lexicografului despre cineva care are îndoieli asupra expedientului de a-i spânzura pe cei din Jersey.

CĂLDURĂ, s.

„Căldura”, spune profesorul Tyndall, „este un mod
Al mişcării”, acum ştiu cum îşi demonstrează
Punctul de vedere: cuvinte încinse revărsate
Cu pricepere pun pumnul omenesc în mişcare
Şi-acolo unde se opreşte, stelele ard libere şi sălbatice.
Crede expertul, dar eu le-am văzut, copile!

(Gorton Swone)

CĂMILĂ, s. Un patruped *(Gârbovidus aquadosus)* de mare valoare pentru industria spectacolului. Sunt două feluri de cămile - cămila cum trebuie și cămila cum nu trebuie. Al doilea tip este întotdeauna arătat.

CĂSĂTORIE, s. Starea sau condiția unei comunități care constă dintr-un stăpân, o stăpână și doi sclavi, făcând la un loc doi.

CĂUTĂTOR DE COMORI, s. Cineva care folosește o baghetă magică pentru prospectarea metalelor prețioase din buzunarul unui prost.

CÂNEPĂ, s. O plantă din a cărei scoarță fibroasă se face un articol de purtat la gât care se pune de obicei după un discurs public în aer liber și îl împiedică pe purtător să moară răcit.

CÂRCOTAȘ, s. Un critic al operei noastre.

CÂT, s. Număr care arată de câte ori o sumă de bani, aparținând unei persoane, se află conținută în buzunarul alteia, de obicei, cam de atâtea ori cât poate încăpea acolo.

CEAS, s. O mașinărie de mare valoare morală pentru om, alinându-i preocuparea față de viitor, amintindu-i că mai are o grămadă de timp.

Un om ocupat se plângea într-o zi:
„Nu am nici un pic de timp!” „Ce ai spus?”
Strigă prietenul lui, un sucit leneș;
„Ai, domnule, tot timpul de pe lume.
Este din belșug și să nu te îndoiești,
Nici o oră nu rămânem fără el.”

(Purzil Crofe)

CENOBIT, s. Un om care se încuie cu pioșenie ca să mediteze asupra păcatului răutății; și ca să și-o păstreze proaspătă în minte, îi alătură o frăție, de exemplu, îngrozitoare.

O, cenobitule, o cenobitule,
Gregar monastic
Tu diferi de anahoret,
Acel singuratic,
Cu rugăciuni revărsate îl rănești pe Necuratul
Cu aruncări scăpate el își face rău.

(Quincy Giles)

CENTAUR, s. Cineva dintr-o rasă de persoane care au trăit înainte ca diviziunea muncii să ajungă la un asemenea vârf al diferențierii și care urmau maxima economică primitivă „Fiecare cu păsărelele lui.” Cel mai bun dintre toți a fost Chiron care, pe lângă virtuțile și înțelepciunea păsărelelor, a adăugat iuțeala omului. Povestea din scriptură a capului lui Ioan Botezătorul pe tipsie arată că miturile păgâne au sofisticat oarecum istoria sacră.

CERBER, s. Câinele de pază al lui Hades, a cărui datorie era să păzească intrarea - împotriva cui și a ce nu pare foarte clar căci toată lumea, mai devreme sau mai târziu, trebuia să se ducă acolo și nimeni nu voia să fure intrarea. Despre Cerber se știe că avea trei capete, iar unii dintre poeți l-au creditat chiar și cu o sută. Profesorul Graybill, a cărui erudiție clericală și cunoștințe profunde de greacă dau opiniei sale o mare greutate, a făcut o medie a tuturor estimărilor și a ieșit cu numărul douăzeci și șapte - o judecată extrem de conclusivă asupra faptului că Profesorul Graybill știe: a) câte ceva despre câini și b) câte ceva despre aritmetică.

CERNEALĂ, s. Un compus ticălos din colorant, gumă arabică și apă, folosit în principal pentru a facilita infectarea cu idioțenie și promovarea crimelor intelectuale. Proprietățile cernelii sunt ciudate și contradictorii: poate fi folosită pentru a crea și a distruge reputații, a le înnegri și

a le albi; dar este folosită în general și în cea mai largă accepțiune ca mortar pentru a lega unele de altele pietrele unui edificiu al faimei și ca văruială pentru a ascunde după aceea calitatea ticăloasă a materialului. Există oameni numiți jurnaliști care au înființat băi de cerneală pentru care unii plătesc ca să intre, alții ca să iasă. Nu rareori se întâmplă ca o persoană, care a plătit să intre, plătește dublu să iasă.

CERȘETOR, s. Cineva care s-a bazat pe sprijinul prietenilor săi.

(A) CERȘI, v. A cere ceva cu o seriozitate proporțională credinței că nu-ți va fi niciodată dat.

— Cine este acela?
— Un cerșetor, copile,
Tras la față, morocănos și nepoliticos - sălbatic!
Vezi cum se uită urât prin barele celulei!
Nu stau bine lucrurile cu Cetățeanul Cerșetor.
— De ce l-au pus acolo, tată?
— Deoarece
Acultându-și burta s-a opus legilor.
— Burta?
— Ei, bine, era înfometat, copile -
O stare în care, fără îndoială, este puțină bucurie.
Nu luase o îmbucătură de zile în șir și strigătul lui
Era „Pâine!” mereu „Pâine!”
— Ce avea plăcinta?

— Cu puține de îmbrăcat, n-avea nimic de vândut;
Să cerșească era ilegal și nepotrivit.
— De ce nu muncea?
— Ar fi făcut și asta
Dar oamenii îi spuneau: „Ieși afară!” iar Statul: „Zât!”
Menționez aceste incidente doar să arăt
Că răzbunarea lui a fost deosebit de josnică.
Răzbunarea, în cel mai bun caz, e actul unui apaș,
Dar pentru nimicuri...
— Te rog, ce-a făcut răul Cerșetor?
— A furat două pâini ca să-și suplinească lipsa
Și să scoată-n față burta care se lipise de spate.
— Asta e tot, dragă tată?
— Sunt puține de spus:
L-au trimis la pușcărie și l-au încuiat, ei bine,
Tovărășia lui mai bună decât ne lăudăm,
— Și este pâine pentru săraci, dragă tată?
— Hâm, răbdări prăjite.

(Atka Mip)

CHIRIAȘ, s. Un nume mai puțin popular al Persoanei a Doua a acelei Trinități încântătoare a ziarului, Camera, Patul și Masa.

CHIROMANȚIE, s. A 947-a metodă (conform clasificării lui Mimbleshaw) de a obține bani prin metode necinstite. Constă în „citirea caracterului” în cutele făcute prin strângerea palmei. Pretenția nu este întru totul falsă; caracterul chiar poate fi citit cu foarte mare acuratețe în acest fel, căci cutele din fiecare palmă întinsă spun clar

cuvântul „păcălit.” Impostura constă în a nu citi cu voce tare.

CIMITIR, s. Un loc suburban, izolat, unde îndoliații îți compară minciunile, poeții scriu cu norma, iar cioplitorii în piatră ortografiază la întâmplare. Inscripțiile care rezultă pentru a ilustra sucesul obținut în aceste jocuri olimpice:

Virtuțile lui erau atât de evidente încât dușmanii,
Incapabili să le treacă cu vederea,
Le-au negat, iar prietenii lui,
Pentru ale căror vieți destrăbălate ele erau un reproș,
Le-au prezentat drept vicii.
Ele sunt aici, comemorate de familia lui
Care le-a împărtășit.
În pământ pregătim aici
Un loc s-o depunem pe mica noastră Clara.
Thomas M. și Mary Frazer.
P.S. - Gabriel o va învia și pre ea.

CINIC, s. Un ticălos a cărui viziune greșită vede lucrurile așa cum sunt ele, nu așa cum ar trebui să fie. De aici obiceiul printre sciți de a scoate ochii unui cinic ca să-i îmbunătățească vederea.

CIORAPI DE BALET, s. Un veșmânt de scenă menit să întărească aclamațiile generale ale agentului de presă cu o publicitate deosebită.

Atenția publică era cândva oarecum abătută de la această piesă de vestimentație de refuzul domnișoarei Lillian Russel de a-l purta, și multe au fost presupunerile legate de motivul ei, și de persuasiunea domnișoarei Pauline Hall arătând un grad superior de ingenuitate și reflecție susținută. Credința domnișoarei Hall era că natura nu o dăruise pe domnișoara Russell cu picioare frumoase. Această teorie a fost imposibil de acceptat de către înțelegerea masculină, dar conceptul piciorului feminin defectuos era atât de extraordinar de original ca să se numere printre cele mai strălucitoare exemple de speculație filosofică! Este straniu că în toată controversa legată de aversiunea domnișoarei Russell față de costumul de balerină, nimeni nu pare să se fi gândit să o atribuie acelui lucru cunoscut printre antici drept „modestie”. Natura acelui sentiment este acum înțeleasă în mod imperfect și probabil incapabil de expus cu vocabularul care ne-a rămas. Studiul artelor pierdute a fost, totuși, reînviat și unele dintre artele însele au fost recuperate. Aceasta este o epocă de renașteri și există temei pentru speranța că îmbujorarea primitivă ar putea fi scoasă din ascunzătoarea ei dintre mormintele antichității și împinsă până pe scenă.

CIRC, s. Un loc unde cailor, poneilor și elefanților li se permite să vadă bărbați, femei și copii purtându-se prostește.

CITARE, s. Actul de a repeta în mod eronat cuvintele altuia.

Hotărât să-și facă citatul mai adevărat,
El căută pagina infailibilului Brewer,
Apoi făcu un jurământ solemn care va fi
Condamnat pentru eternitate. Vai mie, vai mie!

(Stumpo Gaker)

CITIT, s. Corpul general a ceea ce citești. În țara noastră constă, de regulă, din romane indiene, povestiri în dialect și umor în jargon.

Știm după ce carte citește
Ce creștere are;
Dar ce-i stârnește râsul
Știm după Eternitate.
Nu citi, nici nu râde,
Sfinxul era mai puțin deștept!

(Jupiter Muke)

CIUMĂ, s. În vremuri străvechi, o pedepsire generală a nevinovaților pentru admonestarea conducătorilor lor, ca în exemplul familiar al Faraonului Immune. Ciuma din

zilele noastre are fericirea de a ști că este pur și simplu manifestarea neașteptată a Naturii pentru criticismul fără scop.

CLARINET, s. Un instrument de tortură pus în funcțiune de o persoană cu vată în urechi. Există doar două instrumente care sunt mei rele decât un clarinet, și anume două clarinete.

CLARVĂZĂTOR, s. O persoană, de obicei, o femeie, care are puterea de a vedea ceea ce este invizibil șefului ei, adică faptul că este un cap pătrat.

CLEPTOMAN, s. Un hoț bogat.

CLERIC, s. Un om care își asumă să se ocupe de eternele noastre chestiuni sprirituale ca metodă de a și le îmbunătăți pe cele vremelnice ale sale.

CLIO, s. Una din cele nouă muze. Funcția lui Clio era să prezideze peste istorie, ceea ce a făcut cu multă demnitate, mulți dintre cetățenii de frunte ai Atenei ocupând locuri pe estradă, întâlnirile fiind conduse de domnii Xenofon, Herodot și alți vorbitori populari.

COADĂ, s. Partea șirii spinării unui animal care și-a transcendat limitele naturale pentru a stabili o existență independentă într-o lume a sa. Cu excepția stării fetale, Omul este lipsit de coadă, o privațiune pe care o atestă ca o conștiință ereditară și stânjenită prin poala hainei la bărbați și trena la femei și printr-o tendință marcată de a ornamenta partea ținutei sale unde ar trebui să fie coada și unde indubitabil era cândva. Această tendință se observă cel mai mult la femelele speciei, în care simțul ancestral este puternic și persistent. Oamenii cu coadă descriși de Lordul Monboddo sunt acum considerați în general a fi produsul unei imaginații neobișnuit de susceptibile la influențele generate în epoca de aur a trecutului nostru pitecantrop.

COCIOABĂ, s. Fructul unei flori numite Palat.

Twaddle avea o cocioabă,
Twiddle un palat;
Twaddle spuse: „O să-l lingușesc
Să nu creadă că-i port pică.”
Un sentiment atât de nemaivăzut
Precum un castor pe-un caliciu.

În jos în genunchi
Se lăsă Twaddle

Și-l ului pe Twiddle
Care-ncepu să-și înalțe căpățâna.
Hrănește-te cu nimicuri,
Vorbe goale înșirate, gogonate
Și începi să devii încrezut.

(G.J.)

COMERȚ, s. Un fel de tranzacție în care A jefuiește de la B bunurile lui C, iar, în compensație, B fură din buzunarul lui D banii care-i aparțin lui E.

COMESTIBIL, adj. Bun de mâncat și sănătos de digerat, ca un vierme pentru o broască râioasă, o broască râioasă pentru un șarpe, un șarpe pentru un porc, un porc pentru un om și un om pentru un vierme.

COMMONWEALTH, s. O entitate administrativă ținută în funcțiune de o multitudine incalculabilă de paraziți politici, activă din punct de vedere logic și în mod fortuit eficientă.

Priveliștea culoarelor Capitoliului acestui Commonwealth,
Atât de pline de o mulțime înfometată și indolentă
De funcționari, paji, portari și tot felul de atașați
Pe care ticăloșii-i numesc „populație” și îi plătesc
Că nici o pisică nu alunecă printre grosimea pulpelor
Și nici nu-și aude miorlăitul de zgomotul bărbiilor.

Pe funcționari, și paji, și portari, și pe toți,
Să cadă nenorocirile și să-i trăsnească dezastrul!
Să le fie viața doar un șir de dureri;
Căpușele să le sălășluiască-n cămăși;
Dureri și boală să le intre-n oase;
Plămâni tuberculoși, vezici cu piatră;
Microbi, bacili să le infesteze țesutul
Și teniile să le digere măruntaiele;
Scaieții să li se încâlcească-n păr
Și dese trageri în țeapă să le strice plăcerea.
Tulburate să le fie visele de discursuri cumplite
De canapele zgomotoase cu ecou sepulcral,
De scaune șchioape și podele strâmbe -
De saltele care izbesc și perne care sforăie!
Fii ai cupidității, legănați în păcat!
Îngerul morții să vă rărească rândurile criminale,
Răzbunându-l pe amicul ce nu și-a putut face loc în ele.

(K.Q.)

(A) COMPĂTIMI, v., A arăta că pierderea grea este un rău mai mic decât simpatia.

COMPORTARE, s. Comportament, așa cum este determinat, nu prin principiu, ci prin creștere. Cuvântul pare să fie oarecum liber folosit în traducerea dr. Jamrach Holobom a următoarelor versuri din *„Dies Irae”*:

Recordare, Jesu pie
Quod sum causa tua via.

Ne me perdas illa die.

Te rog, amintește-ți, sfinte Mântuitorule,
Mâinile care nesăbuite ți-au dat
Lovitura de moarte. Iartă așa o comportare.

COMPROMIS, s. O asemnea ajustare a intereselor conflictuale încât să ofere fiecărui adversar satisfacția de a crede că a obținut ceea ce nu ar fi trebuit și că nu a fost deposedat de nimic decât de ceea ce era în mod cinstit al său.

CONFIDENT, s. Cineva căruia A îi încredințează secretele lui B, care au fost încredințate de el lui C.

CONFORT, s. O stare de spirit produsă de contemplarea stânjenelii vecinului.

CONGRES, s. O reuniune de oameni care se întâlnesc doar să respingă legile.

CONIAC, s. Un întăritor compus dintr-o parte tunet-și-fulger, o parte remușcare, două părți crimă sângeroasă, o

parte iad-și-mormânt și patru părți Satana distilat. Doza: cât să-ți umpli capul de fiecare dată. Coniacul este declarat de dr. Johnson a fi băutura eroilor. Numai un erou s-ar aventura să-l bea.

CONSERVATOR, s. Un om de stat care este îndrăgostit de relele existente, de distins față de Liberal, care dorește să le înlocuiască cu altele.

CONSOLARE, s. Știința că un om mai bun este mai nenorocit decât tine.

(A) CONSPECTA, v. A scurta.

Când în cursul evenimentelor omenești devine necesar ca oamenii să-și conspecteze regele, un respect decent față de părerile omenirii cere ca ei să își declare cauzele care le impun separarea.

(Oliver Cromwell)

CONSTRÂNGERE, s. Elocvența puterii.

(A) CONSULTA, v. A căuta dezaprobarea altuia asupra unei chestiuni deja decise.

CONTROVERSĂ, s. O bătălie în care scuipatul sau cerneala înlocuiește ghiuleaua de tun care rănește și baioneta lipsită de considerație.

> În controversă cu limba dezlegată -
> Acel război fără de sânge al bătrânilor și tinerilor -
> Să-ți cauți adversarul ca să-l ataci
> Pentru ca singur să-și epuizeze furia
> Și, ca un șarpe legat de pământ,
> Cu propriii colți să-și dea rana fatală
> Mă întrebați cum se produce acest miracol?
> Adoptați-i opiniile, una câte una
> Și provocați-l să le combată; în furia lui
> Le va spulbera fără de milă din cale,
> Apoi avansați blând tot ce vreți să demonstrați,
> Fiecare propunere prefațată cu „Așa cum
> Bine ai remarcat”, sau „Cum spui cu înțelepciune”,
> Și „Nu pot contrazice”, sau „Apropo
> Această părere, exprimată cu mult mai bine,
> Este în raționamentul tău”, apoi lasă restul
> În seama lui, sigur că își va juca partea
> Și-ți va dovedi părerile inteligente și corecte.

(Conmore Apel Brune)

CONVERSAȚIE, s. Un târg pentru dezvăluirea înlesnirilor mentale minore, fiecare expozant fiind prea aplecat asupra

aranjamentului propriilor mărfuri ca să le mai observe pe cele ale vecinului său.

COPAC, s. O legumă înaltă menită de către natură a servi ca aparat penal, deși printr-o proastă administrare a justiției, majoritatea copacilor poartă doar fructe neglijabile, sau nici una. Când face fructe în mod natural, copacul este un agent binefăcător pentru civilizație și un factor important în morala publică. În vestul sever și sudul sensibil, fructele sale (albe și respectiv negre), deși nu sunt mâncate, sunt agreabile gustului public și, deși nu sunt exportate, profitabile pentru bunăstarea generală. Relația legitimă dintre copac și justiție nu a fost o descoperire a judecătorului Lynch (care, într-adevăr, a consimțit că nu are preempțiune asupra stâlpului de felinar și marginii de pod), este clarificată de următorul pasaj din Morryster, care îl antedatează cu două secole:

Când mă aflam pe acel pământ am fost dus să văd copacul Ghogo, de care auzisem mult vorbindu-se; dar cum n-am văzut nimic remarcabil la el, șeful satului unde creștea a răspuns după cum urmează:

„Copacul nu are acum fructe, dar în anotimpul ăsta o să vezi atârnând de crăcile lui pe toți cei care l-au înfruntat pe Maiestatea Sa Regele.”

Și mi s-a spus mai departe că vorba „Ghogo” înseamnă pe limba lor la fel ca „ticălos” pe a noastră.

(Călătorii în Orient)

COPILĂRIE, s. Perioada vieții omenești intermediară între idioția prunciei și prostia tinereții, la doi pași de păcatul bărbăției și trei de remușcarea bătrâneții. Perioada vieților noastre când, conform lui Wordsworth, cerul se află în jurul nostru. Lumea începe să mintă despre noi destul de curând după aceea.

CORAN, s. O carte pe care mahomedanii o cred, în mod prostesc, a fi fost scrisă prin inspirație divină, dar pe care creștinii o știu a fi o impostură, contradictorie Sfintelor Scripturi.

CORECTOR, s. Un răufăcător care ispășește faptul de a fi făcut scrierea un nonsens permițându-i culegătorului să o facă ininteligibilă.

CORPORAȚIE, s. O stratagemă ingenioasă pentru a obține profit individual fără responsabilitate individuală.

CORSAR, s. Un politician al mărilor.

COSIȚA BERENICEI, s. O constelație *(Coma Berenices)* numită în onoarea uneia care și-a sacrificat părul ca să își salveze soțul.

Șuvițele și-a dat o străveche doamnă
Iubitorul soț să-și salveze
Iar oamenii, atât o onorau pe doamnă,
Unor stele le-au dat numele ei.

Dar pentru frumoasele măritate de azi,
Care și-ar da stăpânii să-și salveze părul
Nu este nici o recunoaștere astrală
Căci nu sunt destule stele pe cer.

(G.J.)

COTOROANȚĂ, s. O doamnă vârstnică de care se întâmplă să nu îți placă; uneori numită, de asemenea, găină, pisică. Vrăjitoarele, ghicitoarele etc. bătrâne erau numite cotoroanțe din credința că aveau capetele înconjurate de un fel de iluminare sau nimb vătămător, acesta fiind numele popular pentru acea lumină electrică ciudată care se observa uneori în părul lor. Cândva, cotoroanță nu era un cuvânt de ocară; Drayton vorbește despre „o cotoroanță frumoasă, toată zâmbet”, tot așa cum Shakespeare spunea „dulce fetișcană.” Acum nu ar fi potrivit să îți numești iubita cotoroanță, acest compliment fiind rezervat uzului nepoților ei.

COȚOFANĂ, s. O pasăre a cărei predispoziție spre furt i-a sugerat cuiva ideea că ar putea să o învețe să vorbească.

CREDINȚĂ, s. Încrederea fără vreo dovadă a ceea ce ni se spune de către cineva fără știință, în lucruri fără seamăn.

CREDITOR, s. Cineva dintr-un trib de sălbatici care trăiește dincolo de Strâmtoarea Financiară și este temut pentru incursiunile prăduitoare.

CREIER, s. Un aparat cu care credem că gândim. Ceea ce îl distinge pe omul care este mulțumit să fie ceva, de omul care își dorește să facă ceva. Un om cu o mare avere, unul care a fost împins înspre o funcție înaltă are, de obicei, un cap așa de plin de creier, încât vecinii lui nu-și pot ține pălăriile pe cap. În civilizația noastră și sub forma noastră republicană de guvernământ, creierul este atât de mult onorat, încât i s-a acordat scutirea de la grijile slujbei sale.

CREMONA, s. O vioară de mare preț fabricată în Connecticut.

CREȘTIN, s. Cineva care crede că Noul Testament este o carte de inspirație divină admirabil potrivită nevoilor spirituale ale vecinului său. Cineva care urmează învățăturile lui Christos atâta timp cât nu contrazic o viață trăită în păcat.

Am visat că stăteam pe un deal și, iată!
Mulțimea dumnezeiască se plimba de colo-colo
În vale, în haine potrivite de sabat,
Cu mină pioasă, potrivit de tristă,
În timp ce clopotele bisericilor
Scoteau un dangăt potrivit de solemn -
O alarmă de foc pentru cei ce trăiau în păcat.
Apoi am văzut privind gânditor în jos
Cu o față liniștită la acel spectacol sfânt
O siluetă înaltă, slabă, în robă albă
Ai cărei ochi împrăștiau o lumină melancolică.
„Domnul fie cu tine, străine”, am exclamat. „Tu ești
Fără îndoială (hainele o arată) de departe;
Și totuși stau cu speranța că tu,
La fel cu acești buni oameni, ești creștin și tu.”
Și-a înălțat ochii și cu o privire atât de severă
Că m-a făcut să roșesc de mii de ori
Răspunse, cu dispreț în manieră:
„Ce! Eu creștin? Nici gând! Eu sunt Christos.”

(G.J.)

CRITIC, s. O persoană care se laudă că este greu de mulțumit deoarece nimeni nu încearcă să-l mulțumească.

Există un tărâm de încântare pură,
Dincolo de râul Iordanului,
Unde sfinții, înveșmântați în alb,
Aruncă înapoi noroi criticului.

Și cum îndepărtează cu piciorul
Gunoiul de culoare întunecată,
El se-ntristează amar să recunoască
Proiectilele pe care el le-a aruncat.

(Orrin Goof)

CRUCE, s. Un simbol religios străvechi presupus în mod greșit a-și datora semnificația celui mai solemn eveniment din istoria creștinismului, dar de fapt antedatându-l cu mii de ani. De mulți este considerat a fi identic cu *„crux ansata”* a străvechii adorări falice, dar a fost urmărit chiar dincolo de tot ceea ce știm despre acel simbol în riturile popoarelor primitive. Astăzi avem Crucea Albă ca simbol al castității și Crucea Roșie ca simbol al neutralității binevoitoare în război. Având-o în minte pe cea dintâi, părintele reverend Gassalasca Jape își strunește lira în următorul mod:

„Fii bun, fii bun!” sonoritatea
Strigă în cor sfânt
Să ne descurajeze de la păcat fac paradă
Cu felurite farmece prin fața noastră.

Dar de ce, oh, de ce, nici un ochi
Nu a văzut atitudinea învingătoare,
Și grația tinerească, și chipul drăgălaș

Fâlfâind stindardul Crucii Albe?

Acum, unde-i discursul și pălăvrăgeala
Să ne îmbunătățească purtarea?
Un plan mai simplu pentru salvarea omului
(Dar, mai întâi, merită el a fi salvat?)

Este, dragilor, când el refuză să fugă
De gânduri rele ce-l năpădesc
Ignorând Legea de parc-ar fi un pai
Și vrea să păcătuiacă - nu-l lăsați!

CUI BONO? (în limba latină) De ce folos ar fi pentru mine?

CUNOSCĂTOR, s. Un specialist care știe totul despre ceva și nimic despre altceva.
Un vechi degustător de vinuri, fiind făcut bucăți într-o coliziune cu un tren, i s-a picurat puțin vin pe buze ca să își revină. „Pauillac, 1873”, a murmurat el, și a murit.

CUPIDON, s. Așa-numitul zeu al iubirii. Această creație bastardă a unei închipuiri barbare a fost, fără îndoială, impusă cu forța mitologiei pentru păcatele zeităților sale. Dintre toate concepțiile fără frumusețe și nepotrivite este cea mai lipsită de rațiune și chiar ofensatoare. Noțiunea

simbolizării iubirii sexuale printr-un bebeluș pe jumătate lipsit de sex și compararea durerilor pasiunii cu rana unei săgeți, introducerea acestui homunculus dolofan în artă, în mod grosolan, ca să materializeze spiritul subtil și sugestia operei, aceasta este, în mod eminent, demnă de vremurile care, dându-i naștere, l-au așezat pe pragul prosperității.

CURCAN, s. O pasăre mare a cărei carne, când este îngurgitată la anumite aniversări religioase, are particularitatea deosebită de a atesta pietatea și recunoștința. Incidental, e bună de mâncat.

CURIOZITATE, s. O calitate criticabilă a minții femeiești. Dorința de a ști dacă o femeie posedă sau nu blestemul curiozității este una dintre cele mai active și insațiabile pasiuni ale sufletului masculin.

CVORUM, s. Un număr suficient de membri pentru ca un corp deliberativ să facă după cum îl taie capul, iar capul să urmeze aceasta. În Senatul Statelor Unite, un cvorum constă din președintele Comitetului de Finanțe și un mesager de la Casa Albă; în Camera Reprezentanților, din Vorbitor și diavol.

D

(A O) DA COTITĂ, v. A-ți schimba brusc părerile și a te duce în alt grup. Cea mai notabilă cotitură consemnată a fost cea a lui Saul din Tarsus, care a fost sever calificat drept cameleon de către unele dintre ziarele noastre partizane.

(A) DANSA, v. A țopăi în sunetele muzicii săltărețe, preferabil cu brațele în jurul nevestei sau fiicei vecinului. Sunt multe feluri de dansuri, dar toate cele care solicită participarea celor două sexe au două caracterisitici în comun: a) sunt în mod evident nevinovate și b) sunt iubite cu ardoare de către vicioși.

DATARIU, s. Un înalt ecleziast al bisericii romano-catolice, a cărui funcție importantă este să însemneze bulele papale cu cuvintele *„Datum Roma”*. El se bucură de o răsplată princiară și de prietenia lui Dumnezeu.

(A) DATORA, v. A avea (și a deține) o datorie. Cuvântul însemna în trecut nu îndatorare, ci posesie, însemna „a poseda” și în mințile debitorilor încă mai există multă confuzie între active și pasive.

DATORIE, s. Ceea ce ne împinge în mod imperios în direcția profitului, de-a lungul liniei dorinței.

Sir Lavender Portwine, în favoruri la curte,
Era furios pe stăpân, care o sărutase pe Lady Port.
Furia lui l-a provocat să-i ia capul regelui,
Dar datoria a triumfat și el i-a luat pâinea regelui
În schimb.

(G.J.)

DECALOG, s. O serie de porunci, zece la număr, tocmai suficiente pentru a permite o selecție inteligentă de supunere, dar nu destule ca să stânjenească alegerea. În continuare, ediția revizuită a Decalogului, gândită pentru acest meridian.

„Să nu adori alt Dumnezeu în afară de mine”,
Ar fi prea costisitor să ai mai mulți.

„Să nu-ți faci chip cioplit sau idoli”,
Ca să îi spargă Robert Ingersoll.

„Să nu iei numele Domnului în deșert”,
Alege un moment când va fi eficient.

„Nu lucra deloc în zilele de sabat”,
Ci du-te să vezi echipele jucând fotbal.

„Cinstește-ți părinții”,
Obții rate mai mici la asigurările de viață.

„Să nu ucizi, să nu-i ajuți pe cei care ucid”,
Să nu plătești nota de plată la măcelar.

„Să nu săruți soția vecinului”,
Decât dacă pe-a ta vecinul o mângâie.

„Să nu furi; nu vei avea succes în afaceri”,
Mai bine, înșală.

„Să nu depui mărturie falsă, este josnic”,
Ci spune: „Auzi, se zvonește așa și pe dincolo.”

„Acoperă-ți puținul ce-ai obținut
Cu chiu cu vai” sau altcumva.

(G.J.)

(A) DECIDE, v. A se supune preponderenței unui set de influențe în favoarea altui set.

O frunză a fost smulsă din copac,
„Vreau să cad pe pământ”, spuse ea.
Vântul de est, înălțându-se, o făcu să schimbe direcția
„Spre est”, spuse ea, „mă voi îndrepta acum.”
Vântul de vest se ridică cu forță mai mare
Ea spuse: „Ar fi înțelept să-mi schimb direcția.”
Cu forțe egale ele se luptă
Ea spuse: „Renunț la judecată.”
S-au potolit vânturile; frunza înveselită,
Strigă: „Am decis să cad drept în jos.”
Primul gând e cel mai bun? Nu-i asta morala;
Alegeți-o și nu ne vom certa.
Oricum s-ar întâmpla să cazi
N-ai absolut nici un merit în asta.

(G.J.)

DE DOUĂ ORI, adv. Cam prea mult.

DE JOASĂ SPEȚĂ, adj. Ridicat, mai degrabă, decât crescut.

DEDUCȚIE, s. Într-o curte de justiție engleză, un om pe nume Home a fost judecat pentru calomnie pentru că își acuzase vecinul de crimă. Cuvintele lui exacte au fost: „Sir Thomas Holt a luat un satâr și și-a lovit bucătarul în cap, astfel că o parte a căzut pe un umăr și cealaltă parte pe celălalt umăr.” Acuzatul a fost achitat la instrucțiunile curții, învățații judecători susținând că vorbele nu acuzau de crimă, căci nu afirmau moartea bucătarului, aceea fiind numai o deducție.

(A) DEFĂIMA, v. A minți despre altcineva. A spune adevărul despre altul. A-i atribui altuia, cu răutate, acțiuni rele pe care nu ai avut tentația sau ocazia să le comiți.

DEGENERAT, adj. Admirabil într-un mod mai puțin evident decât strămoșii tăi. Contemporanii lui Homer erau exemple izbitoare de degenerescență; a fost nevoie de zece ca să ridice o piatră sau o rebeliune pe care unul dintre eroii războiului troian ar fi putut cu ușurință să o facă de unul singur. Homer nu obosește niciodată să-i ia în zeflemea pe „oamenii care trăiesc în aste zile degenerate”, motiv pentru care, probabil, îi permiteau să cerșească o pâine: un exemplu marcant de răspunderea cu bine la rău, căci dacă i-ar fi interzis, cu siguranță ar fi murit de foame.

DEGRADARE, s. Una din etapele progresului moral și social de la starea particulară la preferința politică.

DÉJEUNER, s. Micul dejun al unui american care a fost la Paris. Pronunțat în mod variat.

DELEGAȚIE, s. În politica americană, un articol de comerț care vine în seturi.

DELIBERARE, s. Actul de a-ți examina pâinea ca să vezi pe ce parte este unsă cu unt.

DELICT, s. O infracțiune împotriva legii care are mai puțină demnitate decât crima și care nu constituie pretenție de admisibilitate în cea mai bună societate criminală.

Prin delicte el încearcă să urce
Către aristocrația crimei.
O, vai lui! cu manieră rece și măreață
Căpitanii industriei i-au respins mâna,
Regii finanțelor i-au refuzat recunoașterea,
Magnații căilor ferate și-au râs de joasa lui condiție.
A jefuit o bancă pentru a se face respectat
Și tot l-au respins pentru că a fost prins.

(S.V. Hanipur)

(A) DEMISIONA, v. A renunța la o onoare pentru un avantaj. A renunța la un avantaj pentru un avantaj și mai mare.

Se zvonea că Leonard Wood semnase
O renunțare sinceră
De la titlu, rang de orice fel,
Din militărie
Orice funcție onorabilă.

Aprins de exempul său, înclinat
Spre-o nobilă emulație,
Țara cu modestie s-a resemnat
Cu demisia lui Leonard Wood,
Demisia lui creștină.

(Politian Greame)

DEMN DE MILĂ, adj. Starea unui dușman al oponentului după o dispută imaginară cu respectivul.

DENTIST, s. Un prestidigitator care, punându-ți metal în gură, îți scoate monezile din buzunar.

DEPĂȘIT, adj. Nemaifolosit de către timizi. Spus în principal despre cuvinte. Un cuvânt pe care vreun lexicograf l-a marcat depășit este de atunci, pentru totdeauna, un obiect de groază și dispreț pentru scriitorul prost, dar, dacă este un cuvânt bun și nu are un echivalent exact modern la fel de bun, este suficient de bun pentru scriitorul bun. Într-adevăr, atitudinea unui scriitor față de cuvintele depășite este o măsură la fel de adevărată a abilității sale literare și orice altceva în afară de caracterul operei sale. Un dicționar de cuvinte depășite și pe cale de a ieși din uz nu ar fi numai deosebit de bogat părți de vorbire puternice și dulci, dar ar adăuga averi întinse vocabularelor oricărui scriitor competent care s-ar putea să nu fie un cititor competent.

DEPENDENT, adj. Bazându-se pe generozitatea altuia pentru sprijinul pe care nu este în stare să-l obțină din temerile lui.

DESFRÂNAT, s. Cineva care a urmărit atât de serios plăcerea încât a avut nefericirea să o depășească.

DESTIN, s. Autoritatea unui tiran pentru crimă și scuza unui prost pentru eșec.

DESTUL, adv. Tot ceea ce există în viață dacă îți place.

Destul este la fel de bun ca un festin, în privința asta
Mai destul este la fel ca festinul pentru farfurie.

(Arbely C. Strunk)

DEȘTEPTARE, s. Un semnal pentru soldații adormiți de a nu mai visa la câmpuri de bătălie, ci a se trezi ca să li se numere nasurile albastre. În armata americană, este numită în mod ingenios „dăștieptare” și acestei pronunții i-au dedicat viețile, nefericirile și sfânta dezonoare compatrioții noștri.

(A) DEZABUZA, v. A-i oferi vecinului o altă greșeală mai bună decât cea pe care a considerat-o avantajos de adoptat.

DIAFRAGMĂ, s. O barieră musculară separând bolile pieptului de bolile măruntaielor.

DIAGNOSTIC, s. Previziunea unui doctor asupra bolii după pulsul și portofelul pacientului.

DIATRIBĂ, s. Un discurs din partea unui oponent care este cunoscut ca un urangutan.

DICTATOR, s. Șeful unei națiuni care preferă holera despotismului ciumei anarhiei.

DICȚIONAR, s. O invenție literară răuvoitoare pentru a stăvili creșterea unei limbi și a o face dură și neelastică. Acest dicționar este o operă cât se poate de folositoare, totuși.

DIGESTIE, s. Transformarea festinurilor în virtuți. Când procesul este imperfect, evoluează viciile în locul lor - o circumstanță din care acel scriitor pus pe rele, dr. Jeremiah Blenn, deduce că doamnele suferă mai mult de dispepsie.

DILUVIU, s. Un experiment de început notabil în botezare care a curățat păcatele (și păcătoșii) de pe lume.

DINOTERIU, s. Un pachiderm dispărut care a înflorit când era la modă pterodactilul. Cel din urmă era originar din

Irlanda, numele său fiind pronunțat Terry Dactil sau Peter O'Dactil după cum omul care îl pronunța a avut ocazia să îl audă spus sau să-l vadă scris.

DIPLOMAȚIE, s. Arta patriotică de a minți pentru țara ta.

(A) DISCRIMINA, v. A observa detaliile prin care o persoană sau lucru este, posibil, mai criticabilă decât alta.

DISCUȚIE, s. O metodă de a le confirma altora erorile lor.

(A) DISIMULA, v. A pune o cămașă curată peste caracter.

„Să ne disimulăm."

(Adam)

(A) DISPĂREA, v. A se „îndrepta într-o direcție misterioasă", în mod obișnuit împreună cu proprietatea altuia.

Primăvara cheamă! Toate lucrurile la apel să răspundă;

Copacii dau frunze și cecurile dispar.

(Phela Orm)

DISPREȚ, s. Sentimentul unui om prudent față de un dușman care este formidabil de „în siguranță” ca să fie confruntat.

DISTANȚĂ, s. Singurul lucru pe care bogații îi lasă pe săraci să-l numească al lor și să-l păstreze.

DISTRACȚIE, s. Orice fel de amuzament ale căruri incursiuni se opresc exact înainte de moartea prin injecție. O născocire pentru a promova deprimarea. Exercițiu blând pentru debilitatea intelectuală.

DIVINAȚIE, s. Arta de a-ți vârî nasul în cele oculte. Divinația este de tot atâtea feluri pe cât sunt soiurile înflorite purtătoare de fructe ale nătângilor și proștilor timpurii.

DOJANĂ, s. Una din multele metode prin care proștii preferă să își piardă prietenii.

DOMNIȘOARĂ, s. Titlul cu care le însemnăm pe femeile nemăritate ca să indicăm faptul că sunt pe piață. Domnișoara (dra), Doamna (dna) și Domnul (dl) sunt cele mai distincte trei cuvinte dezagreabile din limbă, ca sunet și înțeles. Două sunt coruperi după Domniță, iar celălalt de la Domnitor. Din abolirea generală a titlurilor sociale în țara noastră, ele au scăpat în mod miraculos ca să ne tortureze. Dacă e vorba să le avem, măcar să fim consecvenți și să-i dăm unul și bărbatului necăsătorit. Îndrăznesc să sugerez Domnișor, abreviat dșor.

DOS, s. Acea parte a prietenului tău pe care ai privilegiul să o contemplezi în adversitate. În chestiuni militare americane, acea parte expusă a armatei care se află cel mai aproape de Congres.

DOVADĂ, s. Mărturie cu o nuanță mai plauzibilă decât improbabilitatea. Evidența a doi martori credibili opusă unuia singur.

DRAGON, s. Un soldat care combină îndrăzneala și hotărârea în măsuri atât de egale încât își face atacul pe picioare și retragerea călare.

DRAGOSTE, s. O nebunie temporară vindecabilă prin căsătorie sau prin îndepărtarea pacientului de influențele sub care a căpătat boala. Boala, precum caria și multe alte

suferințe, prevalează numai în sânul raselor civilizate care trăiesc în condiții artificiale; națiunile barbare care respiră aer pur și mănâncă hrană simplă se bucură de imunitate față de ravagiile sale. Uneori este fatală, dar în mod mai frecvent doctorului decât pacientului.

DRAMATURG, s. Cineva care adaptează piese de teatru după francezi.

(A) DRĂCUI, v. Un cuvânt folosit în trecut foarte mult de către paflagonieni, al cărui înțeles s-a pierdut. De către învățatul dr. Dolabelly Gak, este considerat a fi fost un termen de satisfacție, implicând cel mai înalt grad posibil de liniște mentală. Profesorul Groke, din contră, crede că exprima o emoție de încântare tumultuoasă, deoarece apare atât de des în combinație cu cuvântul lucru, semnificând bucurie. Cu o foarte mare sfidare, aș avansa o opinie care să fie în conflict cu aceste autorități formidabile.

DRÂMBĂ, s. Un instrument nemuzical, la care se cântă ținându-l strâns cu dinții și încercând să-l dai la o parte cu degetul.

DREPT, s. Autoritatea legitimă de a fi, a face sau a avea; precum dreptul de a fi rege, dreptul de a-l fura pe vecinul tău, dreptul de a avea pojar și tot așa. Primul dintre aceste

drepturi era cândva considerat în mod universal a fi derivat direct din voința lui Dumnezeu, și aceasta încă se afirmă uneori *in partibus infidelium* în afara tărâmurilor luminate ale Democrației; așa cum bine cunoscutele rânduri ale lui Sir Abednego Bink, după cum urmează:

Prin ce drept domnesc domnitorii?
A cui este sancțiunea pentru rolul și puterea lor?
Cu siguranță, era încăpățânat ca un catâr
Cel care, fără voia Domnului, putea ține o oră
Ședința tronului neinvitat sau să-și arate
Mândria singur de fotoliul Prezidențial.

Tot ceea ce este prin Drept Divin este,
Orice s-ar întâmpla, Domnul o vrea pe pământ!
Ar fi un lucru minunat dacă voința Sa
Ar putea ului un prost și reține un ticălos!
De-o fi așa, atunci Domnul, spun, fără să intenționez o ofensă,
E vinovat de neglijență cumulată!

DREPTATE, s. O virtute viguroasă care se regăsea cândva printre Pantidoodleși care locuiau în zona mai joasă din peninsula Oque. Câteva încercări slabe au fost făcute de misionari trimiși să o introducă în țările europene, dar se pare că a fost expusă în mod imperfect. Un exemplu de asemenea prezentare defectuoasă se găsește în singura predică existentă a piosului Episcop Rowley, din care este dat aici un fragment relevant:

„Acum, dreptatea constă nu numai într-o stare sfântă a minții, nici chiar în îndeplinirea riturilor religioase și supunerea față de litera legii. Nu este suficient ca cineva să fie pios și drept; trebuie să caute ca și alții să se afle în aceeași stare; și în acest scop obligația este un mijloc potrivit. Pe atât cât nedreptatea mea îi va face rău altuia, pe atât este în mod evident datoria mea să mă opresc pentru a înceta propria greșeală. Prin urmare, dacă aș fi drept, sunt silit să-mi opresc vecinul, prin forță dacă este nevoie, de la toate întreprinderile vătămătoare de la care, printr-o dispoziție mai bună și prin ajutorul Cerurilor, eu mă abțin.”

DRIC, s. Căruciorul morții.

DRUIZI, s. Preoți și slujitori ai unei religii celtice străvechi care nu disprețuiau să utilizeze vrăjile mai umile ale sacrificiilor umane. Se cunosc foarte puține despre druizi și credința lor. Plinius spune că religia lor, născută în Britania, s-a împrăștiat spre est până în Persia. Cezar spune că cei care erau doritori să îi studieze misterele se duceau în Britania. Cezar însuși s-a dus în Britania, dar nu pare să fi obținut vreun favor deosebit în Biserica Druidică, deși talentul său la sacrificii umane era considerabil.

Druizii își desfășurau riturile religioase în dumbrăvi și nu știau nimic despre ipotecile pentru biserici și sistemul de bilete sezoniere a chiriilor pentru strane. Ei erau, pe scurt, păgâni și, întrucât au fost cândva catalogați, de complezență, de un distins prelat al Bisercii Anglicane - Dizidenți.

DRUM, s. O fâșie de pământ pe care cineva poate trece de unde este prea obositor până unde e inutil să te duci.

Toate drumurile, oricât s-ar despărți, duc la Roma
De unde, slavă Domnului,
Măcar unul duce înapoi acasă.

(Borey Chelul)

DUEL, s. O ceremonie formală preliminară reconcilierii a doi dușmani. Este necesară o mare îndemânare pentru îndeplinirea sa satisfăcătoare; dacă este făcută neîndemânatic pot urma, uneori, cele mai neașteptate și deplorabile consecințe. Cu mult timp în urmă, un om și-a pierdut viața într-un duel.

Duelarea aceea e un viciu de gentilomi,
Declar și-mi doresc să fi fost soarta mea
Să-mi duc viața într-un loc favorizat,
În vreo țară unde e considerat drăguț
Să despici un rival ca pe un pește, sau să feliezi

Un soț cu săpăliga, sau cu o împușcătură
Să dobori un datornic înglodat în încurcături
Gata să fie pus la gheață.
Câțiva ticăloși mai sunt pe care tânjesc
Să-i împușc, înjunghii sau în vreun fel să-i trimit
Pe nenorociții infami la vițel și maniere mai bune
Parcă îi văd acum: o gloată numeroasă
Arată de parcă ar veni pe mine să mă provoace
Mărșăluind veseli cu arme, fanfară și steaguri!

(Xamba Q. Dar)

DULĂU, s. Un fel de adăugire sau Zeitate subsidiară desemnată să prindă revărsarea și surplusul adorației lumii. Ființa Divină în unele din încarnările sale mai mici și mătăsoase, în afecțiunea Femeii locul pentru care nu există nici un aspirant uman de sex bărbătesc. Dulăul este un supraviețuitor - un anacronism. El nu trudește, nici nu toarce, cu toate acestea Solomon, în toată gloria lui, nu a stat niciodată întins pe un preș de câine toată ziua, scăldat de soare, hrănit cu muște și gras, în timp ce stăpânul său muncea pentru mijloacele cu care să cumpere datul leneș din coada solomonică, însoțită de o înfățișare de recunoaștere tolerantă.

DURERE, s. O stare de spirit neconfortabilă care ar putea avea o bază fizică și ceva ce-i este făcut trupului, sau poate fi pur mentală, provocată de norocul altuia. O boală provocată de expunerea la prosperitatea unui prieten.

E

EBRAIC, s. Un evreu de sex masculin, a se diferenția de semit, o ființă întru totul superioară.

ECHILIBRU, s. Dispoziția de a îndura suferința cu supunere umilă în timp ce coci un plan de răzbunare.

ECONOMIE, s. Cumpărarea butoiului de whisky de care nu ai nevoie la prețul vacii pe care nu ți-o permiți.

EDITOR, s. O persoană care combină funcțiile judiciare ale lui Minos, Radamantus și Eac, dar poate fi înmuiat cu un obol; un cenzor virtuos de sever, dar atât de milos pe lângă acestea încât tolerează virtuțile altora și viciile sale; care împrăștie în jurul său tunetele vânjoase ale admonestării până seamănă cu un mănunchi de artificii grăindu-și arțăgos părerea față de coada unui câine, apoi chiar după aceea murmură o baladă blândă, melodioasă, delicată precum uguitul unui măgar care-și intonează rugăciunea pentru luceafărul de seară. Stăpân al misterelor și lord al legii, suit sus pe tronul gândului, cu chipul inundat de splendorile încețoșate ale Schimbării la Față, cu picioarele încâlcite, cu vorbirea răspicată, editorul își revarsă voința de-a lungul hârtiei și o taie în lungimi care să se potrivească. Și la anumite intervaluri, din spatele vălului tâmplei se aude vocea supraveghetorului solicitând trei inci de spirit și șase rânduri de meditație religioasă, sau

îndemnându-l să lase baltă înțelepciunea și să stoarcă ceva patos.

Oh, Dumnezeul Legii pe Tronul Gândirii
Este un impostor poleit.
Din fâșii și petice sunt țesute robele sale,
Coroana lui este alamă,
El însuși un măgar,
Iar puterea lui este vorbă de clacă,
În glumă, dând cu gura dereglat despre nimic,
Monarh prost, bătrân, tremurător al Gândului.
El, mărșăluind după opinia publică,
Tunând, câlcând în străchini, jefuind liber,
Afectat,
Dizgrațios,
Suspectat,
Mincinos,
Respectat contemporan!

(J.H. Bumbleshook)

EDUCAȚIE, s. Ceea ce se dezvăluie înțelepciunii și le deghizează proștilor lipsa de înțelegere.

EFECT, s. Al doilea din cele două fenomene care întotdeauna se petrec împreună în aceeași ordine. Primul, numit Cauză, se spune că îl generează pe celălalt, ceea ce nu este mai cu judecată decât ar fi dacă cineva, care nu a văzut un câine decât în urmărirea unui iepure, să declare iepurele cauza câinelui.

EGOIST, adj. Lipsit de considerație pentru egoismul altora.

EGOTIST, s. O persoană cu gusturi proaste, mai interesată de ea decât de mine.

> Megaceph, ales să servească Statul
> În sălile dezbaterilor legislative,
> Într-o zi a venit cu toate recunoașterile
> La ușa Capitoliului și și-a anunțat numele.
> Portarul s-a uitat cu o strâmbătură comică
> A feței la eminentul egotist
> Și a spus: „Pleacă, pentru că aici stabilim
> Tot felul de chestiuni, încâlcite și ciudate,
> Și nu putem accepta, când vorbitorul solicită
> Să i se spună cum stă fiecare membru,
> Un om care cu toate lucrurile de pe lume
> Este de acord votând întotdeauna «Eu».”

(AL) EI, pron. Al lui.

ELECTOR, s. Cineva care se bucură de privilegiul sacru de a vota pentru omul ales de altul.

ELECTRICITATE, s. Puterea care provoacă toate fenomenele naturale necunoscute a fi cauzate de altceva. Este același lucru ca fulgerul, și încercarea sa faimoasă de a-l izbi pe dr. Franklin este unul dintre cele mai pitorești incidente din cariera acelui om măreț și bun. Memoria doctorului Franklin este pe drept păstrată cu multă venerație, în special în Franța, unde o efigie de ceară a lui a fost recent expusă, purtând următoarea relatare emoționantă a vieții și serviciilor lui aduse științei:

„Monsieur Franklin, inventatorul electricității. Acest savant ilustru, după ce a făcut mai multe călătorii în jurul lumii, a murit pe Insula Sandwich și a fost devorat de sălbatici; din el nu s-a mai găsit nici măcar un fragment.”

Electricitatea pare destinată să joace un rol cât se poate de important în artă și industrie. Chestiunea aplicației sale economice în anumite scopuri este încă nestabilită, dar experimentele au demonstrat deja că propulsează un tramvai mai bine decât jetul de abur și dă mai multă lumină decât un cal.

ELEGIE, s. O compunere în versuri, în care, fără a folosi vreuna din metodele umorului, scriitorul intenționează să producă în mintea cititorului cea mai deprimantă stare de

melancolie. Cel mai faimos exemplu englezesc începe cam așa:

Mojicul prevede dangătul zilei despărțirii
Cireada rătăcitoare se-ndreaptă încet spre pășune;
Înțeleptul spre casă merge agale, numai eu stau
Să bat câmpii pe o notă minoră.

ELIZEU, s. O țară imaginară încântătoare pe care anticii o credeau în mod prostesc locuită de spritele celor buni. Această fabulă ridicolă și răutăcioasă a fost ștearsă de pe fața pământului de primii creștini, fie-le sufletele fericite în Elizeu!

ELOCINȚĂ, s. Arta convingerii pe cale orală a proștilor că albul are culoarea pe care pare să o aibă. Include darul de a face orice culoare să pară albă.

ELOGIU, s. Lauda unei persoane care fie are avantajul bogăției și puterii, fie considerația de a fi morală.

EMANCIPARE, s. Schimbarea unui iobag de la tirania altuia la despotismul lui însuși.

Era sclav; la o vorbă venea și se ducea;
Zgarda de fier îl tăia până la os.
Apoi Libertatea i-a șters numele stăpânului
I-a strâns șuruburile și i l-a scris pe al lui.

(G.J.)

EMIGRANT, s. O persoană nedumerită care consideră o țară mai bună decât alta.

EMOȚIE, s. O boală prelungită provocată de o hotărâre a inimii asupra capului. Uneori este însoțită de o descărcare copioasă de clorhidrat de sodiu din ochi.

ENTUZIASM, s. O lipsă de temperanță a tinereții, vindecabilă prin doze mici de căință în legătură cu aplicațiile exterioare ale experienței. Byron, care își revenise de ceva vreme ca să îl numească „entuzi-fâs” a avut o recădere care l-a dus pe aripi până la Missolonghi.

EPICURIAN, s. Un oponent al lui Epicur, un filosof abstinent care, susținând că plăcerea ar trebui să fie scopul principal al omului, nu și-a pierdut timpul cu gratificația simțurilor.

EPIGRAMĂ, s. O scurtă zicere incisivă în proză sau versuri, frecvent caracterizată prin aciditate sau agresivitate și uneori prin înțelepciune. Următoarele sunt epigramele cele mai notabile ale învățatului și ingeniosului dr. Jamrach Holobom:

„Cunoaștem mai bine necesitățile noastre decât ale altora. Să te sevești singur este economie de administrație.”

„În fiecare inimă omenească sunt un tigru, un porc, un măgar și o privighetoare. Diversitatea caracterelor se datorează activității lor inegale.”

„Există trei sexe: masculi, femele și fecioare.”

„Frumusețea la femei și distincția la bărbați sunt asemănătoare: par să ofere pe negândite un fel de credibilitate.”

„Femeile îndrăgostite sunt mai puțin rușinate decât bărbații. Ele au mai puține lucruri de care să se rușineze.”

„În timp ce prietenul tău te ține cu afecțiune de ambele mâini, ești în siguranță, le poți privi pe ambele ale lui.”

EPITAF, s. O inscripție pe un mormânt, arătând că virtuțile obținute prin moarte au un efect retroactiv. În continuare un exemplu înduioșător:

Aici zac oasele Părintelui Platt,
Înțelept, pios, umil și tot restul
Care ne-a arătat viața cum trebuie s-o trăim cu toții,
Vorbă să fie, și Domnul să i-o ierte!

EPOLET, s. O insignă ornamentată, servind pentru a distinge un ofițer militar de dușmanul său, adică de ofițerul de grad inferior căruia moarta lui i-ar aduce promovarea.

EREMIT, s. O persoană ale cărei vicii și prostii nu sunt sociabile.

ERUDIȚIE, s. Praful scuturat dintr-o carte într-un craniu gol.

Atât de întinsă îi era erudiția
Că știa originea și planul pentru toată Creația
Și doar accidental a ajuns la suferință,
S-a gândit, biet om, că e corect să fii hoț.

(Romach Pute)

ETERN, adj. Care durează veșnic. Nu cu puțină sfidare mă aventurez să ofer această definiție scurtă și elementară, deoarece nu sunt în necunoștință de cauză privind existența unui volum pântecos al unuia dintre Episcopii de Worcester, intitulat *O definiție parțială a cuvântului „etern”*, așa cum este folosit el în vesiunea autorizată a Sfintelor Scripturi. Cartea lui a fost cândva apreciată drept o mare autoritate în Biserica Anglicană și înțeleg că încă este studiată cu plăcere pentru minte și câștig al sufletului.

ETNOLOGIE, s. Știința care tratează diferitele triburi de Oameni drept tâlhari, hoți, escroci, nătângi, nebuni, idioți și etnologi.

EU, pron. Primele litere ale alfabetului, primul cuvânt al limbii, primul gând al minții, primul obiect al afecțiunii. În gramatică este un pronume de persoana întâi și numărul singular. Se spune că plurarul său este Noi, dar cum pot fi mai mulți de eu însumi este fără îndoială mai clar pentru gramaticieni decât pentru autorul acestui dicționar

incomparabil. Concepția a doi ca mine este dificilă, dar frumoasă. Sincerul și totuși grațiosul „EU” distinge un scriitor bun de unul rău; cel din urmă îl poartă în maniera unui hoț care încearcă și-și dosească prada.

EUHARISTIE, s. O sărbătoare sacră a sectei religioase a teofagilor. O dispută s-a stârnit din nefericire, cândva, între membrii acestei secte referitor la ceea ce mâncau. În această controversă cam cinci sute de mii au fost deja asasinați, iar chestiunea nu este încă decisă.

EVACUARE, s. Un remediu aprobat pentru boala vorbăriei. Este de asemenea foarte folosit în cazuri de sărăcie extremă.

EVANGHELIST, s. Un aducător de știri bune, într-un sens religios, din acelea care ne asigură de propria salvare și de damnarea vecinilor noștri.

EVIDENT PRIN SINE, adj. Evident pentru noi și pentru nimeni altcineva.

EXCENTRICITATE, s. O metodă de distincție atât de ieftină încât proștii o folosesc ca să își accentueze incapacitatea.

EXCEPȚIE, s. Un lucru care își ia libertatea de a fi diferit de alte lucruri din aceeași clasă, cum ar fi un bărbat onest, o femeie sinceră etc. „Excepția confirmă regula” este o expresie constant pe buzele ignorantului, care o papagalicește de la altul care niciodată nu s-a gândit la absurditatea ei. În latină *„Exceptio probat regulam”* înseamnă că excepția testează regula, o supune dovedirii, nu o confirmă. Răufăcătorul care a tras înțelesuri din acest excelent dicton și a substituit contrariul de capul său a exercitat o putere a răului care pare să fie nemuritoare.

EXCES, s. În moravuri, o indulgență care impune prin pedepse potrivite legea moderației.

Slăvit fii, înalt Exces, în special în vin!
Spre tine în adorare îmi îndoi genunchiul
Tu care predici abstinența pentru mine
Craniul meu amvonul, burta mea altarul tău.
Precept peste precept și verset după verset
Nu mă puteau convinge atât de dulce să fiu de-acord
Cu raționamentul precum atingerea ta exactă și liberă,
Pe fruntea mea și de-a lungul șirii spinării.
La porunca ta dând la o parte cupa plăcerii,
Cu vin fiert nu îmi mai încălzesc spiritul
Când pe scaunul penitenței stau
Sunt cât se poate de convertit, căci nu mă pot ridica.
Nerecunoscător cel ce după aceea se va clătina
Ca să facă noi sacrificii la altarul tău!

EXCOMUNICARE, s.

Această „excomunicare” este un cuvânt
În vorbire ecleziastică deseori întâlnit
Și înseamnă blestemarea cu evanghelie și patrafir
A unui păcătos cu păreri scandaloase, un rit
Ce îi permite lui Satan să-l facă sclav etern
Și să-i interzică lui Christos să îl salveze.

(Gat Huckle)

EXECUTOR, s. Un ofțer al guvernului, a cărui datorie este să impună dorințele puterii legislative până când departamentul juridic va avea bunăvoința să le pronunțe invalide și fără efect. În continuare este un fragment dintr-o carte veche intitulată *Lunaticul uluit,* Pfeiffer&Co., Boston, 1803:

LUNATICUL: Atunci, când a votat Congresul vostru o lege, merge direct la Curtea Supremă pentru a se afla pe loc dacă este constituțională?

PĂMÂNTEANUL: Oh, nu, nu este necesară aprobarea Curții Supreme decât după ce a fost impusă timp de mai mulți ani, cineva poate obiectează că ea operează împotriva lui, vreau să spun clientul său. Președintele, dacă o aprobă, începe să o execute pe loc.

LUNATICUL: Ah, puterea executivă este o parte a legislativului. Polițiștii voștri trebuie și ei să fie de acord cu ordonanțele locale pe care le aplică?

PĂMÂNTEANUL: Nu chiar, cel puțin nu le stă în fire polițiștilor de stradă. Totuși, vorbind la modul general, toate legile au nevoie de aprobarea celor pe care intenționează să îi restrângă.

LUNATICUL: Înțeleg. Condamnarea la moarte nu este validă până când nu este semnată de criminal.

PĂMÂNTEANUL: Prietene, te exprimi prea colorat; nu suntem atât de consecvenți.

LUNATICUL: Dar sistemul vostru de a menține o mașinărie juridică scumpă de a anula validitatea legilor cu mult după ce au fost executate și atunci numai când sunt aduse în fața tribunalului de o persoană particulară nu provoacă mari confuzii?

PĂMÂNTEANUL: Ba da.

LUNATICUL: Atunci de ce legile voastre nu sunt validate înainte de a fi executate, nu prin semnătura Președintelui vostru, ci prin cea a Președintelui Curții Supreme?

PĂMÂNTEANUL: Nu există nici un precedent pentru o asemenea procedură.

LUNATICUL: Precedent. Ce este acesta?

PĂMÂNTEANUL: A fost definit de cinci sute de avocați în câte trei volume de fiecare. Deci cum se poate ști?

EXILAT, s. Cineva care își servește țara rezidând în străinătate și totuși nu este ambasador.

Un căpitan naval englez fiind întrebat dacă citise *„Exilul lui Erin”* a răspuns: *„Nu, sir, dar aș ști să ancorez lângă*

el." La ani după aceea, când a fost spânzurat ca pirat după o carieră de atrocități fără egal, următoarea însemnare a fost găsită în jurnalul de bord al navei pe care îl ținuse la momentul replicii:

3 aug. 1842. Făcut glumă despre Exilul lui Erin. Primită cu răceală. La război contra întregii lumi!

EXISTENȚĂ, s.

Un vis trecător, oribil, fantastic
În care nimic nu e cum par lucrurile să fie
Din care ești trezit de o scuturătură prietenească
De colegul de pat, Moartea, și strigi: „Oh, la naiba!"

(A) EXORTA, v. În chestiuni religioase, a pune conștiința altuia pe frigare și grătar și a o coace până ajunge maro ca nuca arsă.

EXPERIENȚĂ, s. Înțelepciunea care ne permite să recunoaștem drept cunoștință veche, indezirabilă, prostia pe care deja am îmbrățișat-o.

Pentru cineva care, călătorind prin noapte și ceață,
Este năclăit până la gât într-o mocirlă
Experiența, precum soarele care răsare în zori,

Îi arată poteca pe care nu trebuia s-o ia.

(Joel Frad Bink)

EXTINCȚIE, s. Materialul brut din care teologia a creat starea viitoare.

EZOTERIC, adj. În mod deosebit de abscons și cu desăvârșire ocult. Filosofiile antice erau de două feluri, exoterice, cele pe care filosofii înșiși le puteau înțelege parțial, și ezoterice, cele pe care nimeni nu le înțelegea. Cele din urmă au afectat cel mai profund gândirea modernă și au găsit cea mai mare acceptare în timpurile noastre.

F

(A) FACE PE PLAC, v. A pune bazele unei superstructuri de obligații.

FAIMOS, s. Evident în suferință.

S-a dus după fier, vedeți
Cel ce-a aspirat a fi faimos.
Mulțumit? Ei bine, grătarul e placat cu aur,
Și răsucirile lui sunt mult admirate.

(Hassan Brubuddy)

FANTOMĂ, s. Semnul exterior și vizibil al fricii interioare.

El a zărit o fantomă.
Ocupa, posomorâtă,
Drumul pe care el îl urma.
Înainte să aibă timp să se oprească sau să fugă,
Un tremur i-a tulburat ochiul
Care vedea fantoma.
A căzut cum cad drepții străvechi;
Nemișcată acea groaznică viziune stătea
Stelele care dansau prin fața orizontului său
Le dădu cu sălbăticie la o parte și-apoi

Văzu stâlpul.

(Jared MacPhester)

Relatând despre comportamentul neobișnuit al fantomelor, Heine menționează teoria ingenioasă a cuiva care precizează că le este la fel de frică de noi precum ne este nouă de ele; nici chiar așa! pot să judec după tabelele de viteze comparative pe care le pot compila din amintirile propriilor experiențe.

Există un obstacol de nedepășit în fața credinței în fantome. O fantomă nu vine niciodată dezbrăcată: apare fie într-un cearșaf, fie în în straiele în care a trăit. A crede în ea, prin urmare, înseamnă să credem nu numai că morții au puterea să se facă vizibili după ce nu a mai rămas nimic din ei, ci și că aceeași putere rezidă în textile și materiale. Presupunând că produsele războaielor de țesut au această abilitate, ce scop urmăresc atunci prin exercitarea ei? Acestea ar fi răspunsuri de mare însemnătate: ele coboară și înșfacă într-o strânsoare convulsivă chiar rădăcinile acestei credințe înfloritoare.

FAR, s. O clădire înaltă pe țărmul mării în care guvernul păstrează o lampă și pe prietenul politicianului.

FARMACIST, s. Complicele doctorului, binefăcătorul antreprenorului de pompe funebre și furnizorul viermelui de mormânt.

Când Jupiter și-a trimis binecuvântarea spre toți oamenii
Iar Mercur a adus-o într-un borcan,
Acel prieten al păcălitorilor a introdus prin viclenie
Boala pentru sănătatea farmacistului,
A cărui recunoștință l-a silit să proclame:
„Cel mai mortal leac se va numi ca patronul meu!”

(G.J.)

FĂRĂ ADĂPOST, adj. Care și-a asigurat toate bunurile din cămin.

FĂRĂ AUSPICII, adj. Într-o manieră nepromițătoare, auspiciile fiind nefavorabile. Printre romani era obișnuit ca, înainte să întreprindă vreo acțiune sau faptă, să obțină din partea augurilor sau profeților de stat vreo aluzie despre deznodământul probabil, și una dintre modalitățile lor favorite și cea mai de încredere divinație consta în observarea zborului păsărilor - sorții fiind numiți auspicii. Reporterii de ziare și anumiți lexicografi ticăloși au decis că acest cuvânt - întotdeauna la plural - să însemne patronaj sau conducere, ca în *„Festivitățile au fost sub auspiciile Anticului și Onorabilului Corp al Hoților de Cadavre”;* sau *„Festinul a fost auspiciat de Cavalerii Foametei.”*

Un scalv roman apăru, într-o zi,

În fața Augurului: „Spune-mi, te rog,
Dacă... „ aici Augurul, zâmbind, făcu
Un gest de oprire și-și arătă
Palma deschisă, care în mod clar îl mânca
După cum vizibil suprafața-i tremura.
Un denarius (paraua latinească)
Înlătură cu succes stânjeneala
Și atunci sclavul reîncepu: „Te rog,
Informează-mă dacă soarta proclamă
Succes sau eșec în ceea ce
Astă-seară (de-i întuneric) voi încerca.
Natura sa? Nu contează, cred,”
Și făcând cu ochiul
Care întunecă jumătate din pământ, el scoase
Încă un denarius la vedere,
Fața sa strălucitoare cu atenție o scrută,
Apoi îl trecu în mâna bunului om,
Care cu mare gravitate spuse: „Așteaptă,
Cât mă retrag să mă consult cu Sorții.”
Acea persoană sfântă se retrase-apoi
De pe pământul sfânt și trecu
Poarta din spate-a templului, strigând „Ușșș!”
Fluturându-și roba de slujbă. Pe loc
Fiece păun sacru și soața lui
(Păstrați în favoarea Iunonei) zbură
Cu chiot din copaci, de deasupra
Unde trăseseră pentru la noapte.
Acoperișul templului le primi zborul
Căci acolo se duceau mereu
Când de jos pericolul îi amenința.
Înapoi la sclav veni Augurul:
„Fiule, prin previziunea evenimentului
Făcută de zborul păsărilor, trebuie să mărturisesc
Auspiciile refuză succesul.”
Sclavul se retrase, un om mai trist

Abandonându-și planul secret -
Care era (așa cum văzătorul priceput
Ghicise de la început) să se urce pe zid
În mod fraudulos și să înșface
Păsările Iunonei din copaci.

(G.J.)

FĂRĂ PRIETENI, adj. Neavând de acordat favoruri. Părăsit de noroc. Dependent de grăirea adevărului și a bunului simț.

FĂRÂMĂ, s. Un fragment, o parte componentă, o rămășiță. Cuvântul este folosit în mod diferit, dar în următoarele versuri despre o femeie reformatoare notabilă care se opunea ca femeile să meargă pe bicicletă deoarece „le conducea spre diavol”, se vede cel mai bine:

Roțile se învârtesc fără un sunet;
Fecioarele se desfată foarte mult,
În stări de spirit păcătoase, nebune de vesele
Adevărate torcătoare, pedalând la vale
De la datorie către diavol!
Ele râd, cântă și ting-ling!
Claxoanele lor răsună toată dimineața;
Lanternele lor strălucitoare umplu de stele noaptea
Avertizându-i pe pietoni.
Cu mâini ridicate domnișoara Charlotte se roagă
Implorându-L pe Domnul și jeluindu-se
Reumatismul ei uitat e aproape,

Grăsimea ei de furie sfârâind.
Ea blochează drumul care duce spre vale,
Sfidând puterea lui Satana.
Roțile se învârt fără un sunet
Luminile ard roșii, albastre și verzi.
Dar ce se află la pământ?
Biata Charlotte Smith e fărâme!

(John William Yope)

FELICITĂRI, s. Politețea invidiei.

FECIOARĂ, s. O persoană tânără, de sex neplăcut, obișnuită cu comportarea deschisă și păreri care înnebunesc până la crimă. Genul are o distribuție geografică întinsă, fiind găsită oriunde este căutată și deplânsă oriunde este găsită. Fecioara nu este întru totul neplăcută ochiului, nici (fără pianul și părerile ei) insuportabilă urechii, deși, în ce privește farmecul, este în mod distinct inferioară curcubeului și, referitor la partea din ea care este audibilă, este bătută de departe de canar care, de asemenea, este mai portabil.

O fecioară părăsită de iubit stătea și cânta
Acest cântec ciudat, dulce îl îngâna;
„O, tânăr cu șut la fotbal
Și mușchi frumoși de privit!
Căpitan, el
E peste o echipă!
Pe teren el va străluci

Un monarh prin drept divin
Și nu mă voi frige eu!”

(Opoline Jones)

FEMEIE, s.

Un animal care trăiește de obicei în vecinătatea unui om și având o susceptibilitate rudimentară pentru domesticire. Este creditată de mulți dintre zoologii mai în vârstă cu o anumită docilitate vestigială dobândită într-o stare anterioară de izolare, dar naturaliștii perioadei postsusananthony, neavând nici o știință referitoare la izolare, neagă virtutea și declară că așa cum a zărit zorii creației, tot așa urlă și acum. Specia este cea mai larg răspândită dintre toate animalele de pradă, infestând toate părțile locuibile ale globului, de la munții de mirodenii ai Groenlandei până la fâșia morală a Indiei. Numele popular, lupoaică, este incorect, căci ființa este din soiul pisicii. Femeia este agilă și grațioasă în mișcări, mai ales varietatea americană *(Felis Pugnans)*, este omnivoră și poate fi învățată să nu vorbească.

(Balthasar Pober)

FEMELĂ, s. O membră a sexului opus sau necinstit.

Creatorul, la nașterea Creației
Cu ființe vii dotase Pământul

De la elefanți la lilieci și melci,
Dar cu toatele erau bune, fiind masculine.
Când Diavolul a venit și a văzut
A spus: „După legea Ta eternă
De creștere, maturitate și descompunere,
Toate acestea trebuie să moară repede
Și să lase Pământul nesălășluit
Dacă Tu nu înființezi nașterea” -
Apoi și-a vârât capul sub aripă
Să râdă - nu avea mănuși; lucrul
Pe care-l sugerase Domnului
Era diavolesc de logic...
Stăpânul s-a gândit la acest sfat
Apoi a scuturat și-a aruncat un zar blestemat,
Care ordonează toate chestiunile de-aici de jos.
A consultat aruncarea, apoi
Și-a aplecat capul într-o stare îngrozitoare
Confirmând decretul Sorții.
Din fiecare parte a Pământului, din nou,
Praful conștient a zburat consimțind,
În timp ce râurile de la cursul lor s-au rostogolit
Ca să îl facă plastic pentru modelare.
Destul s-a strâns, dar nu mai mult,
Căci Natura zgârcită își face grămadă rezerva
El a amestecat-o în lut maleabil,
Iar Aghiuță neobservat a aruncat un pic din el.
Și apoi Domnul a făcut diferite forme:
Organe primitive la început, iar la sfârșit cele mai fine;
Nici una nu a evoluat deodată, ci toate
Cu retușuri discret au crescut și prin mici
Etape au avansat până când, nuanță după nuanță,
Ca să se potrivească cu toate ființele cărora le dăduse;
Femele, complete în toate părțile
În afară de inimi, căci lutul Său se terminase.
„Nu contează”, strigă Satana, „cu viteză

Îți voi aduce inimile de care ai nevoie.”
Astfel zbură și curând aduse
Numărul necesar într-un sac.
În acea noapte Pământul a răsunat de luptă:
Zece milione de masculi aveau fiecare o nevastă;
În acea noapte, dulcea pace aripile și-a întins
Spre Iad cu zece milioane de diavoli morți!

(G.J.)

FERICIRE, s. O senzație agreabilă care provine din contemplarea nefericirii altuia.

FICAT, s. Un organ voluminos și roșu oferit cu înțelepciune de natură ca să îți verși fierea. Sentimentele și emoțiile pe care fiecare anatomist literar le știe acum că bântuie inima, erau în vechime crezute a infesta ficatul, și chiar Gascoygne, vorbind despre partea emotivă a firii umane, o numește „partea noastră hepatică.” Cândva era considerat așezământul vieții, de aici numele de ficat: lucrul cu care putem fi. Ficatul este cel mai prețios dar al Cerului pentru gâscă; fără el, pasărea ar fi fost incapabilă să ne ofere *pateul de Strasbourg.*

FIDELITATE, s. O virtute specifică celor care sunt pe punctul de a fi trădați. O afecțiune pervertită care te-a ademenit spre propria nevastă.

FILANTROP, s. Un domn în vârstă bogat (și de obicei chel) care s-a antrenat să rânjească în timp ce conștiința îi fură din buzunar.

FILISTIN, s. Cineva a cărui minte este creația mediului său, urmând moda în gândire, sentiment și emoție. El este uneori învățat, frecvent prosper, de obicei curat și întotdeauna solemn.

FILOSOFIE, s. Un traseu cu multe drumuri care duc de la niciunde la nimic.

FINANȚE, s. Arta sau știința de a manevra veniturile și resursele în cel mai mare avantaj al celui care le manevrează. Pronunțarea acestui cuvânt cu i-ul lung și accentul pe prima silabă este una dintre cele mai prețioase descoperiri și posesiuni ale Americii.

FIZIOGNOMONIE, s. Arta de a determina caracterul altuia prin asemănările și diferențele dintre fața lui și a noastră, care este standardul de excelență.

„Nu este nici o artă”, spune Shakespeare, „om prost,
În a citi mintea din construcția feței.”
Fizionomiștii îi scrutează portetul

Și spun: „Cât de puțină înțelepciune regăsim aici!
Știa că fața lui îi dezvăluie inima și mintea
Așa că, pentru apărare, ne-a discreditat arta.”

(Lavatar Shunk)

FOILETON, s. O operă literară, de obicei o poveste care nu este adevărată, care se târăște prin mai multe numere ale unui ziar sau reviste. Frecvent adăugat la fiecare episod se află un „rezumat al capitolelor anterioare” pentru cei care nu le-au citit, dar o necesitate mai stringentă este un „rezumat al capitolelor următoare” pentru cei care nu intenționează să le citească. Un rezumat al întregii opere ar fi și mai bun.

Răposatul James F. Bowman scria o poveste în foileton pentru un ziar hebdomadar în colaborare cu un geniu al cărui nume nu a ajuns la noi. Ei nu scriau la comun, ci alternativ, Bowman oferind episodul pentru o săptămână, prietenul său pentru următoarea și tot așa fără sfârșit, sperau ei. Din nefericire s-au certat și, într-o luni dimineață, când Bowman a citit ziarul ca să se pregătească pentru munca sa, și-a văzut opera încheiată într-un mod care l-a surprins și îndurerat. Colaboratorul său îmbarcase toate personajele narațiunii pe un vapor și le scufundase pe toate în cea mai adâncă parte a Atlanticului.

FONOGRAF, s. O jucărie iritantă care readuce la viață zgomotele moarte.

FORȚĂ, s.

„Forța este doar putere”, spuse învățătorul,
„Această definiție-i corectă.”
Elevul nu a zis nimic, dar s-a gândit în schimb,
Pipăindu-și capul bumbăcit:
„Forța nu este putere, dar trebuie!”

FOTOGRAFIE, s. Un tablou pictat de soarele fără pregătire în artă. Este ceva mai bună decât opera unui apaș, dar nu chiar așa de bună ca aceea a unui cheyenne.

FRANCMASONERIE, s. Un ordin cu ritualuri secrete, ceremonii grotești și costume fantastice care, avându-și originea în timpul domniei lui Charles al II-lea printre zidarii din Londra, a fost îmbrățișat succesiv de morții secolelor trecute în regresiune neîntreruptă până când acum îmbrățișează toate generațiile omului dinspre Adam și se laudă cu recruți distinși printre locuitorii dinainte de Creație ai Haosului și Golului Fără de Formă. Ordinul a fost înființat în diverse perioade de Carol cel Mare, Iuliu Cezar, Cyrus, Solomon, Zoroastru, Confucius, Tutmes și Buddha. Emblemele și simbolurile sale s-au găsit în catacombele Parisului și Romei, pe pietrele Partenonului și ale Marelui Zid Chinezesc, printre templele din Karnak și

Palmyra și în piramidele egiptene, întotdeauna de către un francmason.

FRANKALMONIE, s. Dreptul de posesiune prin care o comunitate religioasă deține pământuri cu condiția să se roage pentru sufletul donatorului.

În vremurile medievale, multe dintre cele mai bogate frății își obțineau proprietățile în această manieră simplă și ieftină; și odată Henric al VIII-lea a trimis un ofițer să confiște anumite posesiuni întinse pe care le deținea o frăție de călugări prin frankalmonie.

— Cum! a spus Abatele, stăpânul tău ar vrea ca sufletul binefăcătorului nostru să rămână în Purgatoriu?

— Da, a răspuns ofițerul, cu răceală, și tu n-o să te mai rogi pentru el că acu’ mai trebuie să se și pârjolească.

— Dar, fiule, insistă bunul om, acest act este jefuirea lui Dumnezeu!

— Nu, nu, bunule părinte, stăpânul meu, regele, Îl eliberează doar de nenumăratele ispite ale prea multor averi.

FRENOLOGIE, s. Știința de a fura din buzunar prin scalp. Constă în localizarea și exploatarea organului cu care s-a păcălit cineva.

FRUMUSEȚE, s. Puterea prin care femeia îl farmecă pe iubit și îl înspăimântă pe soț.

FUNERALII, s. Un festival prin care ne demonstrăm respectul față de cei morți prin îmbogățirea antreprenorului de pompe funebre și ne întărim suferința printr-o risipă care ne adâncește gemetele și ne dublează lacrimile.

> Când sălbaticul moare, ai lui îi sacrifică un cal
> Să ducă mortul spre fericitul tărâm al vânătoarei.
> Când prietenii noștri se sting, noi facem banii să zboare
> Sperând că sufletele lor îi vor urmări spre ceruri.
>
> *(Jex Wopley)*

FUNIE, s. O ustensilă învechită pentru a le reaminti asasinilor că și ei sunt muritori. Se pune în jurul gâtului și rămâne acolo pe tot parcursul restului vieții cuiva. A fost în mare parte depășită de un aparat electric mult mai complex care se poartă pe altă parte a corpului, dar și acesta cedează rapid locul unui aparat cunoscut drept „morală”.

FURCULIȚĂ, s. Un instrument folosit în principal cu scopul de a băga animale moarte în gură. În trecut, cuțitul era folosit cu acest scop și de multe persoane cu greutate este considerat, în continuare, a avea multe avantaje asupra

celuilalt instrument, pe care, totuși, nu îl resping întru totul, ci îl folosesc pentru a ajuta la încărcarea cuțitului. Imunitatea acestor persoane față de moartea rapidă și îngrozitoare este una dintre dovezile cele mai izbitoare ale milosteniei lui Dumnezeu pentru toți cei care Îl hulesc.

G

GARGUI, s. O buză de golire a ploii care iese în afara jgheaburilor clădirilor medievale, de obicei modelată într-o caricatură grotescă a vreunui dușman personal al arhitectului sau al proprietarului clădirii. Acesta era în special cazul la bisericile și construcțiile ecleziastice, în general, în care garguiele prezentau o galerie de ticăloși identică ereticilor și controversaților locali. Uneori, când un nou vicar și o nouă adunare de canonici erau instalați, se îndepărtau vechile garguie și altele le înlocuiau având o legătură mai strânsă cu animozitățile particulare ale noilor parohi.

GÂSCĂ, s. O pasăre care furnizează pene pentru scris. Acestea, printr-un proces ocult al naturii, sunt penetrate și umplute în diferite măsuri de energiile intelectuale ale păsării și ale caracterului său emoțional, astfel că, după ce sunt cufundate în cerneală și trasate mecanic peste hârtie de către o persoană numită „autor”, rezultă o transcriere foarte corectă și curată a gândurilor și sentimentelor păsării. Diferențele între gâște, așa cum s-a descoperit prin această metodă ingenioasă, sunt considerabile: se află despre multe că au numai puteri triviale și nesemnificative, dar despre unele se descoperă a fi gâște foarte mărețe, într-adevăr.

GELOS, adj. Preocupat fără măsură de păstrarea a ceea ce poate fi pierdut numai dacă nu merită păstrat.

GEOGRAF, s. Un tip care poate să-ți spună pe nepregătite diferența dintre exteriorul lumii și interiorul ei.

Habeam, geograf de mare renume,
Originar din Abu-Keber, orașul antic,
Trecând odată de-a lungul râului Zam
Pe lângă satul adiacent Xelam,
Uluit de multitudinea de drumuri
S-a rătăcit, a supraviețuit mult cu broaște migratoare
Apoi din cauza climei a murit în suferință
Și călătorii recunoscători și-au plâns ghidul.

(Henry Haukhorn)

GEOLOGIE, s. Știința despre crusta pământului, căreia, fără îndoială, i se va adăuga ceea ce are în interior de fiecare dată când un om va ieși vorbăreț dintr-un puț. Formațiunile geologice de pe glob, deja însemnate, se catalogheză astfel: Primarul, sau cel de jos, constă din roci, oase sau măgăruși înnămoliți, conducte de gaz, unelte de miner, statui antice minus nasul, dubloni spanioli și strămoși; Secundarul este în principal format din viermi roșii și cârtițe; Terțiarul conține șine de cale ferată, trotuare, iarbă, șerpi, cizme înglodate, sticle de bere, conserve de roșii, cetățeni beți, gunoi, anarhiști, câini care mârâie și proști.

GENEALOGIE, s. O însemnare a descinderii cuiva dintr-un strămoș căruia nu i-a păsat în mod deosebit să o noteze pe a sa.

GENEROS, s. La origini, acest cuvânt însemna nobil prin naștere și era pe drept aplicat unei multitudini de persoane. Acum înseamnă nobil prin fire și ia o mică pauză.

GENEROZITATE, s. Larghețea unuia care are multe în a-i permite unuia care nu are nimic să ia cât poate.

Se spune că o singură vrabie devorează zece milioane de insecte în fiecare an. Furnizarea acestor insecte o iau a fi un un exemplu remarcabil al generozității Creatorului de a întreține viețile creaturilor Sale.

(Henry Ward Beecher)

GENTIL, adj. Rafinat, după moda unui cetățean.

Observă cu grijă, fiule, distincția ce ți-o dezvălui:
Un domn e politicos și un individ gentil.
Nu te uita la definiția din „Dicționarul explicativ”
Căci autorii de dicționare sunt, în general, cetățeni.

(G.J.)

GHILOTINĂ, s. O mașinărie care îl face pe un francez să strângă din umeri cu un motiv întemeiat.

În opera sa măreață asupra Liniilor divergente ale evoluției rasiale, eminentul Profesor Brayfugle argumentează din prevalența acestui gest - strângerea umerilor - printre francezi, că ei descind din broaștele țestoase și că este pur și simplu un obicei de supraviețuire, de retragere a capului în carapace. Fără tragere sunt în dezacord cu o autoritate atât de eminentă, dar după judecata mea (așa cum este expusă ea în mod mai elaborat și susținută în opera mea intitulată *„Emoții ereditare”*, lib. II, c. XI) strângerea umerilor este un fundament slab pe care să construiești o teorie atât de importantă, deoarece anterior Revoluției gestul era necunoscut. Nu am nici o îndoială că se poate face referire directă la teroarea inspirată de ghilotină în timpul perioadei de activitate a acelui instrument.

GLOATĂ, s. Într-o republică, cei care exercită o autoritate supremă temperată de alegeri frauduloase. Gloata este, precum sacrul Simurgh din povestea arăbească, omnipotentă cu condiția să nu facă nimic.

GNOM, s. În mitologia nord-europeană, un drăcușor pitic care locuiește în părțile interioare ale pământului și are

custodia specială a comorilor minerale. Bjorsen, care a murit în 1765, spune că gnomii erau destul de obișnuiți prin părțile sudice ale Suediei în copilăria lui și îi vedea frecvent cățărându-se pe dealuri în amurg. Ludwig Binkerhoff a văzut trei chiar în 1792, în Pădurea Neagră și Sneddekker afirmă cu tărie că ei au gonit un grup de mineri dintr-o mină din Silezia. Bazându-ne calculele pe datele furnizate de aceste consemnări, descoperim că gnomii au dispărut de-abia după 1792.

GNOSTICI, s. O sectă de filosofi care au început să pună în practică o fuziune între creștinii antici și platonicieni. Cei dintâi nu au vrut să vină la întrunirea preelectorală și combinația a eșuat, spre marea îndurerare a conducătorilor fuziunii.

GNU, s. Un animal din Africa de Sud care, în starea domesticită, seamănă cu un cal, un bizon și un cerb. În starea sălbatică este ceva ca un tunet, un cutremur și un ciclon.

Un vânător din Kew zări în depărtare
Un gnu pașnic și gânditor
Și spuse: „Îl vreau și mâinile-mi voi scălda
În sângele lui la o discuție mai de aproape.”
Dar acel animal l-a urmărit și pe vânător l-a aruncat
Peste vârful unui palmier care creștea în apropiere;
Și spuse el în timp ce zbura: „Ce bine că m-am retras
Înainte ca, pierzându-mi cumpătul, să-l ucid cu răutate

Pe acel gnu cu adevărat merituos.”

(Jarn Leffer)

GORGONĂ, s.

Gorgona era o fecioară îndrăzneață
Ce i-a făcut stane de piatră pe grecii vechi
Care se uitau le fruntea ei îngrozitoare.
Am scos-o din ruine acum
Și jurăm că îndemânarea este atât de proastă,
Încât dovedește că toți sculptorii antici erau nebuni.

GRABĂ, s. Expediența cârpacilor.

GRAMATICĂ, s. Un sistem de prăpăstii pregătit cu înțelepciune pentru picioarele omului autodidact, de-a lungul căii pe care avansează spre distincție.

GRANIȚĂ, s. În geopolitică, o linie imaginară între două națiuni, despărțind drepturile imaginare ale uneia de drepturile imaginare ale celeilalte.

GRAȚII, s. Trei zeițe frumoase, Aglaia, Thalia și Eufrosine, care o serveau pe Venus, slujind-o fără salariu. Nu comportau nici un fel de cheltuieli cu cazarea și îmbrăcămintea, căci nu mâncau nimic de descris și se îmbrăcau potrivit vremii, purtând orice se întâmpla să sufle briza.

GRAVITAȚIE, s. Tendința tuturor trupurilor să se apropie unul de altul cu o forță proporțională cu cantitatea de materie pe care o conțin; cantitatea de materie pe care o conțin fiind stabilită prin puterea tendinței lor de a se apropia unul de altul. Această încântătoare și edificatoare ilustrare despre cum știința, după ce a făcut din A dovada lui B, face din B dovada lui A.

GRÂU, s. O cereală din care un whisky apreciabil de bun poate fi făcut cu oarecare dificultate și care este folosită și pentru pâine. Francezii, se spune, mănâncă mai multă pâine *per capita* decât orice alt popor, ceea ce este natural, căci numai ei știu cum să facă chestiunea comestibilă.

GROSOLĂNII, s. Limbajul licențios al altuia referitor la noi înșine.

GROZAV, adj.

„Sunt grozav”, spuse Leul - „domnesc
Monarh al pădurii și câmpiei!”

Elefantul răspunse: „Eu sunt grozav -
Nici un patruped nu s-apropie de greutatea mea!”

„Eu sunt grozavă, nici un animal nu are pe jumătate
Un gât așa de lung!” spuse Girafa.

„Eu sunt grozav”, spuse Cangurul - „admirați
Musculatura mea femurală!”

Oposumul spuse: „Eu sunt grozav, priviți,
Coada mea este subțire, cheală și rece!”

O Stridie friptă, s-a înțeles,
A spus: „Eu sunt grozavă, sunt gustoasă!”

Fiecare crede că a fi grozav constă
În ceea ce pune el în fruntea listei,

Și Venirick crede că-i vârful clasei
Deoarece este cel mai mare măgar.

(Arion Spurl Doke)

GUNOI, s. Materie fără valoare, cum ar fi religiile, filosofiile, literaturile, artele și științele triburilor care infestează regiunile la sud de Boreaplas.

GURĂ, s. La bărbat, poarta spre suflet; la femeie, supapa de evacuare a inimii.

GUTĂ, s. Numele dat de doctor reumatismului unui pacient bogat.

GUVERNARE MONARHICĂ, s. Guvernare.

H

HABEAS CORPUS (în limba latină) Un înscris prin care un om poate fi scos din pușcărie după ce a fost închis pentru crima greșită.

HADES, s. Lumea de jos, reședința sufletelor plecate dintre cei vii; locul unde trăiesc morții.

Printre antici, ideea despre Hades nu era sinonimă cu Iadul nostru, mulți dintre cei mai respectabili oameni ai antichității locuind acolo într-un mod foarte confortabil. Într-adevăr, chiar Câmpiile Elizee făceau parte din Hades, deși între timp au fost mutate la Paris. Când versiunea iacobită a *Noului Testament* era în plin proces de evoluție, oamenii pioși și erudiți implicați în muncă au insistat printr-o majoritate de voturi să traducă cuvântul grecesc „Aides” prin „Iad”, dar un membru conștiincios aflat în minoritate a pus mâna pe consemnare în secret și a tăiat cuvântul inacceptabil oriunde l-a putut găsi. La următoarea întrunire, Episcopul de Salisbury, uitându-se pe operă, sări brusc în picioare și spuse cu o agitație considerabilă: „Domnilor, cineva a șters «Iadul» de aici!” La ani buni după aceasta, moartea bunului prelat a fost îndulcită de reflecția că el fusese mijlocul (sub Providență) de a face o adăugire importantă, utilă și nemuritoare la frazeologia limbii engleze.

HALO, s. Propriu-zis, un cerc luminos care înconjură un corp astronomic, dar nu rareori confundat cu aureola sau nimbul, un fenomen oarecum asemănător, purtat deasupra capului de divinități și sfinți. Haloul este o iluzie pur optică, produsă de umiditatea din aer, în maniera unui curcubeu, dar aureola este conferită ca un semn de sanctitate superioară, la fel ca mitra unui episcop sau tiara Papei. În pictura *Nașterea Domnului* de Szedgkin, un artist pios din Pesta, nu numai Fecioara și Pruncul poartă nimbul, dar și un măgar care ronțăie fân dintr-o iesle sacră este similar decorat și, întru eterna sa onoare fie spus, pare să își poarte neobișnuita demnitate cu o grație cu adevărat sfântă.

HAȘIȘ, s. Nu există definiție pentru acest cuvânt, nimeni nu știe ce este.

(A) HIBERNA, s. A petrece anotimpul iernii în izolare domestică. Au existat multe noțiuni populare ciudate despre hibernarea diferitelor animale. Mulți cred că ursul hibernează pe pacursul întregii ierni și supraviețuiește sugându-și labele. Se admite că iese din izolare primăvara atât de slăbănog, încât trebuie să încerce de două ori înainte de a face umbră. Cu trei sau patru secole în urmă, în Anglia, nici un fapt nu era mai bine atestat decât acela că rândunelele petrec lunile de iarnă în noroiul de pe fundul pârâielor, strângându-se una într-alta în mase globulare. Aparent, au fost silite să renunțe la acest obicei și să dea socoteală pentru mizeria pâraielor. Sotus Escobius a descoperit în Asia Centrală o națiune întreagă de oameni care hibernează. Conform unor cercetători,

postul Paștelui se presupune a fi fost inițial o formă modificată de hibernare, căreia biserica i-a dat o semnificație religioasă; dar această opinie a fost aprig contracarată de acea autoritate eminentă, Episcopul Kip, care nu a dorit să i se refuze vreun onor memoriei Fondatorului familiei sale.

HIBRID, s. Un vlăstar în comun.

HIDRĂ, s. Un soi de animal pe care anticii îl încadrau în mai multe categorii.

HIENĂ, s. Un animal privit cu venerație de unele popoare orientale datorită obiceiului său de a frecventa noaptea locurile unde sunt înmormântați morții. Dar și studentul la medicină face asta.

HIPOGRIF, s. Un animal (acum dispărut) care era pe jumătate cal și pe jumătate grifon. Grifonul însuși era un animal eclectic, pe jumătate leu și pe jumătate vultur. Hipogriful era, de fapt, prin urmare, pe un sfert vultur, ceea ce înseamnă doi dolari și cincizeci de cenți în aur. Studiul zoologiei este plin de surprize.

HOMEOPAT, s. Umoristul profesiei medicale.

HOMEOPATIE, s. O școală de medicină la jumătatea drumului între alopatie și știința creștină. Față de cea din urmă ambele sunt în mod distinct inferioare, căci știința creștină vindecă boli imaginare, dar ele nu pot.

HOTĂRÂT, adj. Încăpățânat într-o direcție pe care o aprobăm.

HOȚ, s. Un cuceritor în mici afaceri, ale cărui anexări sunt lipsite de meritul sfințitor al magnitudinii.

HULPAV, s. O persoană care scapă de relele moderației comițând dispepsie.

HURIE, s. O femeie atrăgătoare care locuiește în Paradisul mahomedan ca să îl veselească pe bunul musulman, a cărui credință în existența ei marchează o nobilă nemulțumire față de soția lui de pe Pământ, căreia îi refuză orice. De către acea bună doamnă huriile sunt prea puțin stimate.

I

ICONOCLAST, s. Spărgător de idoli, adoratorii cărora sunt în mod imperfect gratificați de această realizare și îl protestează cu toată tăria că el distruge, dar nu clădește la loc, trântește la pământ, dar nu înalță. Căci bieții de ei mai degrabă ar avea alți idoli în locul celor pe care el îi zdrobește de glie și îi împrăștie. Dar iconoclastul spune: „Nu veți avea nimic din aceștia, pentru că nu aveți nevoie de ei; și dacă cel ce reconstruiește se foiește pe aici, priviți cum îi voi pune capul la pământ și voi sta pe el până când o să zbiere.”

IDIOT, s. Membrul unui trib numeros și puternic ale cărui influențe în chestiunile omenești au fost dintotdeauna dominante și conducătoare. Activitatea Idiotului nu se limitează la vreun domeniu deosebit al gândirii sau al acțiunii, ci prevalează și reglementează întregul. El are ultimul cuvânt în toate, decizia lui este de neînlăturat. El stabilește moda și părerile despre gusturi, dictează limitările vorbirii și circumscrie comportarea cu o barieră.

IERI, s. Copilăria tinereții, tinerețea vârstei adulte, întregul trecut al bătrâneții.

Dar ieri trebuia să mă consider binecuvântat
Să stau suit pe piscul
Vârstei mijlocii și să privesc în josul întunecatei

Și necunoscutei pante dinspre vest
Unde umbre solemne înveșmântează tot pământul
Și voci calme, pe jumătate amintite, grăiesc
Profeții neterminate și focuri de vrăjitoare sperie
Amurgul bântuit al Întunecimii restului.
Da, ieri sufletul meu era tot în flăcări
Să alunge umbra de pe fața discului
În amiaza vieții de adult! Acum pe numele lui Dumnezeu
Cert cu voce tare micul interspațiu
Despărțindu-mă de Certitudine și n-aș vrea
Să cunosc visul și viziunea vreodată din nou.

(Baruch Arnegriff)

Se spune că la ultima sa boală, poetul Arnegriff a fost îngrijit în perioade diferite de șapte doctori.

IGNORANT, s. O persoană nefamiliarizată cu anumite feluri de cunoștințe familiare ție și având unele anume despre care tu nu știi nimic.

Dumble era un ignorant,
Mumble pentru-nvățătură era faimos.
Mumble-i spuse într-o zi lui Dumble:
„Ignoranța ar trebui să fie mai umilă
N-ai nici o sclipire de știință
Ce se învață-n vreun colegiu.”
Dumble-i spuse lui Mumble: „Cu-adevărat
Că pe nedrept ești mulțumit de tine.
Lucrurile din colegiu mi-au negat

Știința și tu mai presus de toți.”

(Borelli)

ILUMINAȚI, s. O sectă de eretici spanioli de la sfârșitul secolului al șaisprezecelea, numiți astfel pentru că ardeau lent - *cunctationis illuminati.*

ILUSTRU, adj. Plasat în mod potrivit între lăncile răutății, invidiei și detractării.

ILUZIE, s. Tatăl unei familii cât se poate de respectabile, care se compune din Entuziasm, Afecțiune, Negare de Sine, Credință, Speranță, Milă și mulți alți fii și fiice de bine.

Cu toți te salutăm, Iluzie! Dacă nu ai fi tu
Am vedea cu toții lumea cu susul în jos;
Căci Viciul respectabil cu închipuiri curate
Ar fugi abandonând avansurile grosolane ale Virtuții.

(Mumfrey Mappel)

IMAGINAȚIE, s. Un depozit de fapte, cu poetul și mincinosul pe post de coproprietari.

IMBECILITATE, s. Un fel de inspirație divină, de foc sacru, afectând critica cenzorială a acestui dicționar.

IMORAL, adj. Tot ceea ce pe termen lung și în legătură cu cel mai mare număr de exemple oamenii consideră a fi, în general, inoportun, ajunge să fie considerat greșit, nerușinat și imoral. Dacă părerile omului despre bine și rău au altă bază decât oportunitatea, dacă ele și-au avut originea sau ar fi putut să-și aibă originea în orice alt fel, dacă acțiunile au în ele însele un caracter moral dincolo de și fără să depindă de consecințele lor, atunci toată filosofia este o minciună și rațiunea o tulburare a minții.

IMORTALITATE, s.

O jucărie după care plâng oamenii
Și în genunchi o cer,
Și-o dispută, se luptă și mint pentru ea
De li s-ar da pe voie
Ar fi pe drept mândri
Pe veci să moară pentru ea.

(G.J.)

IMPARȚIAL, adj. Incapabil să perceapă o promisiune de avantaj personal din îmbrățișarea vreunei părți a controversei sau adoptarea oricăreia din cele două opinii aflate în conflict.

IMPENITENȚĂ, s. O stare de spirit intermediară din punct de vedere temporal între păcat și pedeapsă.

IMPIETATE, s. Lipsa ta de venerație față de zeitatea mea.

IMPOSTOR, s. Un aspirant rival la onorurile publice.

IMPROBABILITATE, s.

Își spuse povestea cu o față solemnă
Și-o grație tandră, melancolică.
E improbabilă, nu-i îndoială,
Dacă stăteai să te gândești,
Dar el fascina mulțimea
Surpriza lor adâncă o mărturisea
Și toți cu un glas afirmau
„E cel mai uluitor lucru auzit vreodată.”
Toți, în afară de unul care n-a grăit o vorbă,
Ci stătea tăcând chitic
De parcă era surdo-mut,

Calm, indiferent și nemișcat.
Atunci toți ceilalți s-au întors spre el
Și l-au scrutat din mădular în mădular,
L-au măsurat de viu,
Dar nu părea să se-nvioreze
Și mai liniștit devenea cu fiece clipă,
De parcă nu era nimic în asta.
„Cum! cum!” strigă unul, „nu ești umit
De ce a spus prietenul nostru?” El ridică,
Sobru atunci, ochii și privi
Într-un mod natural
Și se-apucă să spună,
În timp ce-și încrucișa picioarele sub el:
„Oh, nu, deloc, și eu sunt mincinos.”

IMPRUDENȚĂ, s. Aprovizionare pentru nevoile de azi din veniturile de mâine.

IMPUNITATE, s. Bogăție.

INFORMA PAUPERIS (în limba latină) În cazul unei persoane sărace este o metodă prin care unui pârât fără bani pentru avocați i se permite să piardă procesul.

Când Adam de demult la a lui Cupidon curte
(Căci Cupidon dormea pân-ce Adam să fie inventat)
A deschis proces pentru favorul Evei, spune o poveste,

A stat și a pledat neînveșmântat.
„Pledezi *in forma pauperis*, văd”, a strigat Eva,
„Procesele nu se judecă așa pe-aici.”
Și toate moțiunile bietului Adam au fost respinse:
A plecat așa cum venise: făr’ de costum.

(G.J.)

INADMISIBIL, adj. Incompetent de a fi luat în considerare. Spus despre anumite feluri de mărturii despre care se presupune că jurații sunt nepotriviți să li se încredințeze și pe care judecătorii, prin urmare, le anulează, chiar de la audierea în fața lor singuri. Mărturia din auzite este inadmisibilă deoarece persoana citată nu a depus jurământ și, prin urmare, nu se află în fața curții pentru depoziție; totuși majoritatea acțiunilor de moment, militare, politice, comerciale și de orice alt fel, sunt zilnic puse în practică pe mărturie din auzite. Nu există nici o religie pe lume care să aibă altă bază decât mărturia din auzite: Apocalipsa este mărturie din auzite; că Scripturile sunt cuvântul Domnului, avem numai mărturia unul lung șir de oameni de mult morți a căror identitate nu este clar stabilită și despre care nu se știe să fi depus jurământ în vreun fel. Sub regula dovezii așa cum există acum, în această țară, nici o singură afirmație din Biblie nu are ca sprijin vreo mărturie admisibilă într-o curte de justiție. Nu se poate dovedi că bătălia de la Blenheim a fost purtată vreodată, că a existat vreo persoană precum Iuliu Cezar, un imperiu precum Asiria.

Dar cum înregistrările curților de justiție sunt admisibile, poate fi cu ușurință dovedit că au existat cândva magicieni

puternici și răuvoitori și că au fost o plagă pentru omenire. Dovezile (incluzând mărturisirea) pe baza cărora au fost acuzate de vrăjitorie și executate anumite femei erau fără viciu; încă sunt curate ca lacrima. Deciziile judecătorilor bazate pe ele erau solide ca logică și lege. Nimic din vreo curte existentă nu a fost dovedit mai pe deplin decât acuzațiile de vrăjitorie și ocultism pentru care atât de multe au suferit moartea. Dacă nu au existat vrăjitoare, mărturia omenească și rațiunea omenească sunt în același fel deposedate de valoare.

INCOMPATIBIL, adj. Incapabil de a exista dacă există altceva. Două lucruri sunt incompatibile când lumea existenței are întindere suficientă pentru unul din ele, dar nu suficientă pentru amândouă, cum ar fi poeziile lui Walt Whitman și milostenia lui Dumnezeu față de om. Incompatibilitatea, se va vedea, este numai incompatibilitate lăsată de capul ei. În loc de un limbaj josnic precum „Cară-te, dacă nu te omor pe loc”, cuvintele „Domnule, suntem incompatibili” ar aduce o înștiințare la fel de plină de înțeles cu o curtoazie impunătoare întru totul superioară.

INCOMPATIBILITATE, s. În căsnicie, o similitudine a gusturilor, în special a gustului pentru dominație. Incompatibilitatea poate totuși reprezenta o matroană cu priviri plecate trăind chiar după colț. Chiar s-a aflat că ar avea mustață.

INCUB, s. Cineva dintr-o specie de demoni nerușinați despre care, deși nu și-au sfârșit zilele, se poate spune că le-au trecut cele mai bune nopți. Pentru o relatare completă despre incubi și sucubi, vezi *„Liber Demonorum”* de Protassus (Paris, 1328) care conține multe informații ciudate care ar fi nelalocul lor într-un dicționar menit uzului școlar.

Victor Hugo relatează că Satan însuși din Channel Islands - ispitit mai mult decât oriunde de frumusețea femeilor, fără îndoială - se joacă uneori de-a incubii, spre marele inconvenient și alarmare a bunelor doamne care doresc să rămână credincioase jurămintelor conjugale, în general vorbind. O anumită doamnă s-a adresat preotului paroh ca să afle cum ar putea, pe întuneric, să îl distingă pe intrusul îndrăzneț de soțul ei. Omul sfânt a spus că trebuie să-i pipăie fruntea de coarne; dar Hugo este destul de negalant ca să sugereze un dubiu față de eficacitatea testului.

INDECIZIE, s. Elementul de bază al succesului; „căci în timp ce”, spune Sir Thomas Brewbold, „există numai o cale de a nu face nimic și moduri diferite de a face ceva, dintre care, cu siguranță, numai unul este modul potrivit, urmează că acela care din indecizie stă neclintit, nu are atât de multe posibilități să se rătăcească precum cel ce se împinge înainte”, o expunere cât se poate de clară și mulțumitoare a chestiunii.

— Decizia dumneavoastră promptă de a ataca, i-a spus Generalul Grant cu o anumită ocazie Colonelului Gordon Granger, a fost admirabilă; ați avut doar cinci minute să vă hotărâți.

— Da, domnule, răspunse subordonatul victorios, este mare lucru să știi exact ce să faci în caz de urgență. Când mă îndoiesc dacă să atac sau să mă retrag, nu ezit nici o clipă: dau cu banul.

— Vreți să spuneți că așa ați făcut și de data aceasta?

— Da, domnule General, dar pentru numele lui Dumnezeu, nu mă certați: nu am făcut cum a ieșit la sorți.

INDEPENDENȚĂ, s. Una dintre cele mai de preț posesiuni ale Imaginației.

Poporul ce se înălța, înfierbântat și cu suflarea tăiată
Răcnea în jurul palatului: „Independență sau moarte!”
„Moartea ajunge”, spuse Regele, „lăsați-mă să domnesc
Cu siguranță, nu veți avea de ce vă plânge.”

(Martha Braymance)

INDEX, s. Degetul folosit în mod obișnuit pentru a arăta doi răufăcători.

INDIFERENT, adj. Conștient în mod imperfect de diferențele între lucruri.

„Plictisitorule!” îi strigă soția lui Indolentio,
„Ai devenit indiferent față de toate-n viață.”
„Indiferent?” spuse el arar cu un zâmbet leneș,
„Aș fi, dragă, dar nu merită efortul.”

(Apuleius M. Gokul)

INDIGESTIE, s. O boală pe care pacientul și prietenii săi o confundă deseori cu o convingere religioasă profundă și o preocupare pentru soarta omenirii. Așa cum Pielea Roșie simplă din vestul sălbatic a spus-o cu, trebuie să recunoaștem, o oarecare forță: „Prea plin, nu rugăciune; durere mare la burtă, mult Dumnezeu.”

INDISCREȚIE, s. Vina femeii.

INFERIA, s. (în limba latină) Printre greci și romani, sacrificii pentru îmbunarea zeilor Manes sau sufletele eroilor morți; căci anticii pioși nu puteau inventa suficienți zei pentru a-și satisface nevoile spirituale și trebuia să aibă un număr de zeități de mântuială sau, cum ar spune un marinar, de zei de doi bani, pe care îi făceau din cele mai nepromițătoare materiale.

În timp ce sacrifica un taur spiritului lui Agamemnon, Laiaidis, un preot din Aulis, a fost favorizat cu o audiență de către umbra acelui luptător ilustru, care i-a relatat în mod profetic nașterea lui Christos și triumful creștinismului, dându-i și un sumar rapid, dar acceptabil de complet al evenimentelor până la domnia lui Ludovic cel Sfânt. Narațiunea s-a sfârșit în mod abrupt la acel punct, datorită chirăitului lipsit de considerație al unui cocoș, care l-a silit pe fantomaticul Rege al Micenei să o ia la goană înapoi spre Hades. Există o adăugire medievală, frumoasă, la această poveste și, întrucât nu i-a fost urmărită filiația mai departe de pere Brateillle, un scriitor pios, dar obscur de la curtea lui Ludovic cel Sfânt, probabil nu vom greși în presupunerea de a o considera apocrifă, deși judecata Monseniorului Capel în privința chestiunii ar putea fi diferită; și în fața ei mă înclin, pfui!

INFLUENȚĂ, s. În politică, un quo vizionar dat în schimbul unui bănuț substanțial.

INFRACTOR, s. O persoană mult mai întreprinzătoare decât discretă care, în îmbrățișarea unei oportunități a format o alianță nefericită.

INFRAGREȘELIAN, s. Cineva care se aventurează să creadă că nu era nevoie ca Adam să păcătuiască, decât dacă avea de gând să o facă, în opoziție cu Supragreșelienii, care susțin că prăbușirea nefericitei persoane a fost hotărâtă de la bun început. Infragreșelienii

sunt uneori numiți Subgreșelieni fără vreun efect material asupra importanței și lucidității vederilor lor asupra lui Adam.

Doi teologi cândva, în timp ce erau pe drum
Spre capelă, adânciți în dispută colocvială -
O logomahie serioasă, amară ca fierea
Legată de bietul Adam și ce l-a făcut să cadă.
„A fost Predestinare”, strigă unul - „căci Domnul
A hotărât ca să cadă de bună voie.”
„N-a fost așa, a fost Liber Arbitru”, susținu celălalt
„Cel ce l-a condus să aleagă ce a poruncit Domnul.”
Atât de fioroasă și aprinsă devenea discuția
Că doar vărsarea de sânge le mai putea opri mânia:
Deci la pământ cu rasele și glugile
Și animate de spirit, mâinile lor s-au încleștat.
Până ce vreunul să-și demonstreze teologia
Câștigând sau chiar începând lupta,
Un bătrân profesor de latină albit trecu
Cu un baston în mână și încruntat în ochi,
Și aflând cauza certei (în timp ce
Se loveau fără pricepere, ei disputau cu meșteșug
Despre prestabilirea libertății de alegere)
Strigă: „Domnilor! Acest război fără motiv încetați:
Nu există nici o neînțelegere demnă de lovituri.
Sectelor cărora le aparțineți, sunt gata să jur,
Le interepretați greșit numele ce le poartă.
Tu, infragreșelian, fiu de clovn!
Ar trebui să fii doar mulțumit că Adam a căzut;
În timp ce tu, pui de Supragreșelian!
N-ar trebui să susții decât că Adam a alunecat.
E-același lucru dacă-n colo sau încoace
Aluneci pe o coajă de banană

Nici chiar Adam nu și-a înțeles greșeala
Ci a crezut că a alunecat pe-un fulger!

(G.J.)

INGENUITATE, s. O anumită calitate antrenantă pe care o ating femeile, prin lungi studii și practică severă, asupra masculului admirator care este încântat să-și închipuie că seamănă cu simplitatea candidă a copiilor lui.

INIMĂ, s. O pompă de sânge automată, musculoasă. La modul figurat, despre acest organ util se spune că ar fi sediul emoțiilor și sentimentelor - o închipuire foarte drăguță care, totuși, nu este decât supraviețuirea unei credințe, cândva, universale. Acum este știut că sentimentele și emoțiile rezidă în stomac, evoluând din mâncare prin acțiunea chimică a sucurilor gastrice. Procesul exact prin care biftecul devine un sentiment, delicat sau nu, conform vârstei animalului din care a fost tăiat; etapele succesive de elaborare prin care un sandviș cu caviar este transformat într-o închipuire ciudată și reapare ca o epigramă înțepătoare; minunatele metode funcționale de convertire a unui ou fiert tare în constrângere religioasă sau a unui sufleu de smântână într-un oftat de sensibilitate - aceste lucruri au fost stabilite cu răbdare de către M. Pasteur și au fost expuse de el cu o luciditate convingătoare. (Vezi, de asemenea, monografia mea, *Identitatea esențială a afecțiunilor spirituale și a anumitor gaze intestinale eliberate în timpul digestiei*, pp. 4-687). Într-o operă științifică intitulată, cred, *Delectatio Demonorum* de John Camden Hotton (Londra, 1873) această opinie asupra sentimentelor primește o ilustrație

izbitoare, și pentru consultarea ușoară suplimentară,faimosul tratat al Profesorului Dam despre *Dragostea ca produs al macerației alimentare.*

INJURIE, s. O ofensă imediat următoare după enormitatea unei greșeli.

INJUSTIȚIE, s. O povară care, dintre toate cele pe care le aruncăm asupra altora și le purtăm noi înșine este cea mai ușoară în mâini și cea mai grea în spate.

INOPORTUN, adj. Necalculat pentru avansarea intereselor cuiva.

INSCRIPȚIE, s. Ceva scris pe alt lucru. Inscripțiile sunt de multe feluri, dar majoritatea memoriale, menite a imortaliza faima vreunei persoane ilustre și a înmâna secolelor îndepărtate consemnarea serviciilor și virtuților sale. Acestei clase de inscripții îi aparține numele lui John Smith, pictat pe monumentul lui Washington. În continuare, câteva exemple de inscripții comemorative pe pietre funerare: (Vezi EPITAF).

„În ceruri mi se găsește sufletul,
Iar trupul în pământ.

Încetul cu-ncetul trupul mi se va înălța
La spiritul meu din ceruri
Ridicându-se către porțile Raiului.” 1878

„Cu sfințenie, în memoria lui Jeremiah Copacul. Tăiat pe 9 mai 1862, în vârstă de 27 ani, 4 luni și 12 zile. Indigen.”

„Suferința dureroasă a purtat-o mult timp ea,
Doctorii au fost în zadar,
Până ce Moartea a eliberat-o pe draga decedată
Și a lăsat-o un cadavru plecat
Să se-alăture lui Ananias în regiunile binecuvântate.”

„Lutul ce zace sub această piatră
Drept Silas Wood era bine cunoscut.
Acum, zăcând aici, întreb de ce
Mi-a fost lăsat să fiu S.Wood
«Oh, Omule, să nu te tulbure ambiția»
Este sfatul lui Silas W.”

„Richard Haymon, din Ceruri, a căzut pe pământ pe 20 ian. 1807 și și-a scuturat praful de pe el pe 3 oct. 1874.”

INSECTIVORĂ, s.

„Vezi”, strigă corul de predicatori în admirație,
„Cum Providența își hrănește toate ființele Sale!”
„Grija Lui”, spuse țânțarul, „chiar și insectele o urmează:
Pentru noi El a creat pitulice și vrăbii.”

(Sempen Railey)

INSURECȚIE, s. O revoluție fără succes. Eșecul nemulțumirii de a înlocui o conducere proastă cu o guvernare rea.

INTENȚIE, s. Simțul minții privind prevalența unui set de influențe față de alt set; un efect a cărui cauză este iminența, imediată sau îndepărtată a efectuării unui act involuntar.

INTERPRET, s. Cineva care le dă posibilitatea a două persoane de limbi diferite să se înțeleagă una pe alta repetându-i fiecăreia ceea ce ar fi fost în avantajul interpretului dacă ar fi spus cealaltă.

INTERREGN, s. Perioada în care o țară monarhică este guvernată de un loc cald de pe perna tronului. Experimentul de a lăsa locul să se răcească a fost, de

obicei, însoțit de cele mai nefericite rezultate din zelul multor persoane notabile de a-l încălzi din nou.

INTIMITATE, s. O relație în care sunt atrași în mod providențial proștii pentru distrugerea reciprocă.

Două „pudre de Seidlitz”, una albastră
Și una albă, s-au atras reciproc
Și având fiecare un simț plăcut
Despre excelența celeilalte
Și-au părăsit cutiile pentru comoda
Bucurie a unui pachețel comun.
Atât de mare deveni intimitatea lor
Că o hârtie le ținea pe amândouă.
La confidențe au ajuns pe loc,
Mai puțin nerăbdătoare să audă decât să spună;
Apoi fiecare cu remușcare mărturisi
Toate virtuțile ce le posedau
Recunoscând că le aveau
Într-un grad atât de mare că era păcat.
Cu cât spuneau mai multe, cu atât își simțeau
Spiritele, de emoție, topindu-se,
Până ce lacrimi duioase le-au exprimat
Sentimentele. Apoi au făcut efervescență!
Așa își execută Natura actele
De furie asupra prietenilor și simpatiilor:
Buna și vechea regulă ce nu se aplică
Că tu ești tu și eu sunt eu.

INVENTATOR, s. O persoană care face un aranjament ingenios de roți, mânere și arcuri și o crede civilizație.

INVIDIE, s. Emulație adaptată celei mai zgârcite capacități.

IOBAG, s. Un prost care, având proprietatea sa, își asumă responsabilitatea pentru aceea încredințată altuia de un al treilea.

Philippe d’Orleans, dorind să-l numească pe unul dintre favoriții săi, un nobil risipitor, într-o funcție înaltă, l-a întrebat ce gaj putea să dea. „Nu dau iobagi”, a răspuns el, „deoarece să vă dau cuvântul meu de onoare.” „Și, rogu-te, care ar fi valoarea acestuia?” se interesă Regentul amuzat. „Monsieur, valorează greutatea sa în aur.”

IPOCRIT, s. Cineva care profesând virtuți pe care nu le respectă, își asigură avantajul de a părea ceea ce disprețuiește.

IPOHONDRIE, s. Deprimare a propriei stări de spirit.

Câteva grămezi de gunoi pe un loc viran
Unde demult erau aruncate mizeriile satului
Avea o tăbliță peste zdrențe și cioturi:
„IPOHONDRIE.” Însemna Groapa de Gunoi.

(Bogul S. Purvy)

ISTORIC, s. Un bârfitor pe arii extinse.

ISTORIE, s. O narațiune cât se poate de falsă, despre evenimente cât se poate de lipsite de importanță, care este relatată de conducători, în principal escroci, și de soldați, în principal proști.

Despre istoria romană, marele Niebuhr a arătat că e
Nouă zecimi minciună. Pe cinstea mea, aș vrea să aflu,
Înainte să-l accept pe marele Niebuhr drept ghid,
Pe unde s-a-ncurcat și cât de mult a mințit?

(Salder Bupp)

Î

(A) ÎMBĂLSĂMA, v. A păcăli vegetarea, încuind gazele cu care se hrănește. Prin îmbălsămarea morților și, prin urmare, deranjarea echilibrului natural dintre viața animală și cea vegetală, egiptenii și-au făcut țara, cândva fertilă și populată, sterilă și incapabilă de a susține mai mult decât un grup răsfirat. Sicriul de înmormântare, modern, din oțel este un pas în aceeași direcție și mulți oameni morți care acum ar trebui să ornamenteze pajiștea vecinului sub formă de copac sau îmbogățindu-i masa sub forma unui mănunchi de ridichi, este blestemat la o lungă inutilitate. O va face în cele din urmă, dar între timp violeta și trandafirul tânjesc după o îmbucătură din al său *hominis mortui corpus*.

ÎMPIETRIT, adj. Dăruit cu marea putere de a îndura relele care îl afectează pe altul.

Când lui Zenon i s-a spus că unul dintre dușmanii săi nu mai era, s-a observat că era profund mișcat. „Cum!” spuse unul dintre discipolii săi, „plângeți la moartea unui dușman?” „Ah, este adevărat”, răspunse marele stoic, „dar ar trebui să mă vezi cum zâmbesc la moartea unui prieten.”

ÎMPINGERE, s. Unul din cele două lucruri principale care conduc către succes, în special, în politică. Celălalt este Tragerea.

ÎMPRICINAT, s. O persoană pe cale să-și dea pielea în speranța de a-și păstra oasele.

ÎNCĂPĂȚÂNAT, adj. Inaccesibil adevărului așa cum se manifestă în toată splendoarea și accentuarea propagandei noastre. Tipul popular și exponentul încăpățânării este catârul, un animal cât se poate de inteligent.

ÎNCORONARE, s. Ceremonia de investire a unui suveran cu semnele exterioare și vizibile ale dreptului său divin de a fi aruncat în aer către ceruri de o bombă cu dinamită.

ÎNCREDERE, s. În politica americană, o mare corporație formată din cea mai mare parte a muncitorilor avari, văduve cu mijloace reduse, orfani în grija tutorilor și a curților de justiție și mulți răufăcători asemănători și dușmani publici.

(A SE) ÎNDOPA, v. A cina.

Slăvit fii, Gastronom, Apostol al Excesului
Foarte priceput în a te îndopa fără oprire!
Marea ta invenție, festinul nefatal,
Arată superioritatea omului față de animale!

(John Boop)

ÎNDRĂZNEALĂ, s. Una dintre cele mai evidente calități ale unui om aflat în siguranță.

ÎNJURĂTURĂ, s. Invectiva unui oponent.

ÎNNĂSCUT, adj. Natural, inerent - cum ar fi idei înnăscute, adică idei cu care te naști, după ce mai întâi ni le-ai împărtășit și nouă. Doctrina ideilor înnăscute este una dintre cele mai admirabile crezuri ale filosofiei, fiind ea însăși o idee înnăscută și prin urmare inaccesibilă contestării, deși Locke a presupus în mod prostesc că i-ar fi dat „o bilă neagră.” Printre ideile înnăscute poate fi menționată credința în abilitatea de a conduce un ziar, în măreția țării tale, în superioritatea civilizației tale, în importanța problemelor personale și în natura interesantă a bolilor tale.

ÎNTr-ADEVĂR, adv. Aparent.

(A) ÎNTRECE, v. A-ți face un dușman.

ÎNSEMNE, s. Insigne, distincții, bijuterii și costume ale unor ordine străvechi și onorabile precum Cavalerii lui Adam, Vizionarii Tufișului Detectabil, Străvechiul Ordin al Troglodiților Moderni; Liga Sfintei Păcăleli; Falanga de Aur a Falangiștilor; Gentila Societate a Nebunilor Expurgați; Mistica Alianță a Însemnaților Terbili; Cavaleri și Doamne ai Câinelui Galben; Ordinul Oriental al Fiilor Vestului; Frăția Chestiillor Insuportabile; Războinicii Arcului, Păzitorii Măreței Linguri de Corn; Banda Brutelor; Ordinul Impenitent al Bătăușilor de Neveste; Legiunea Sublimă a Băgăcioșilor Fistichii, Adoratori ai Altarului Electificat; Inaccesibilii Strălucitori; Bla-bla-bla ai Strânsorii Inimitabile; Ieniceri ai Penei de Păun Late; Gașca Templului Magic; Marea Cabală a Sedentarilor Întregi la Trup; Zeitățile Asociate ale Comerțului cu Unt; Grădina Galoșilor; Frăția Afectuoasă a Oamenilor cu Negi Asemănători; Uimitorii Poleiți; Doamnele Groazei; Asociația Cooperatistă pentru Ieșirea în Evidență; Ducii Edenului; Discipolii Militanți ai Credinței Ascunse; Cavalerii Campioni ai Câinelui Domestic; Sfinții Gregari; Optimiștii Hotărâți; Străvechea Tovărășie a Porcilor Neospitalieri; Suveranii Asociați ai Minciunii; Ducii Păzitori ai Misticei Haznale; Societatea pentru Prevenire și Prevalență; Regii Băuturii; Federația Politicoasă a Domnilor cu Greutate; Misteriosul Ordin al Pergamentului Indescifrabil; Rangul Uniform al Mâțelor Blestemate; Monarhii de Valoare și Foamete; Fiii Stelei Sudului; Prelații Căzii și Sabiei.

ÎNȚELEGERE, s. O secreție cerebrală care ne permite să deosebim o casă de un cal după acoperișul de pe casă. Natura și legile sale au fost expuse în mod exhaustiv de către Locke, care a călărit o casă și de Kant, care a locuit într-un cal.

Înțelegerea lui era așa de pătrunzătoare:
Toate lucrurile pe care le simțea, auzea și vedea
Putea să le interpreteze fără greș
De era în sau afară din închisoare.
El scria la chemarea Inspirației
Expuneri profunde asupra tuturor
Apoi, închis în final într-un azil
Îndeplini serviciul de a le compila.
Un scriitor atât de mare, jură toți,
N-au mai citit de când se știu.

(Jorrock Wormley)

ÎNVĂȚĂTURĂ, s. Soiul de ignoranță care îi distinge pe studioși.

J

J, s. Este o consoană, dar unele popoare o folosesc ca vocală, lucru față de care nimic nu poate fi mai absurd. Forma sa originală, care a fost doar puțin modificată, era aceea a cozii unui câine supus și nu era o literă, ci un semn grafic convențional, ținând locul unui verb latin, *„jacere”,* „a arunca”, deoarece când se azvârle cu o piatră într-un câine, coada câinelui ia această formă. Aceasta este originea literei, așa cum a fost expusă de renumitul dr. Jocolpus Bumer de la Universitatea din Belgrad, care și-a stabilit concluziile pe acest subiect într-o operă de trei volume *in-quarto* și s-a sinucis când i s-a reamintit că *j* în alfabetul roman nu era curbat la origini.

JARTIERĂ, s. O bandă elastică menită să o oprească pe o femeie să iasă din ciorapi și să pârjolească țara.

(A) JEFUI, v. A lua proprietatea cuiva fără să respecți reticențele decente și obișnuite ale furtului. A pune în practică o schimbare de proprietar cu concomitența candidă a brățării de fier. A smulge bogăția lui A de la B lăsându-l pe C să se plângă de o ocazie pierdută.

JEFUITOR DE CADAVRE, s. Un tâlhar de viermi de mormânt. Cineva care le furnizează doctorilor tineri ceea ce doctorii bătrâni au furnizat antreprenorului de pompe funebre. Hienă!

„Într-o noapte”, a spus un doctor, „toamna trecută,
Eu și camarazii mei, patru cu toții,
Când vizitam un cimitir stăteam
În umbra unui zid,
Cum așteptam să apună luna,
Am văzut o hienă sălbatică furișându-se
Pe lângă un mormânt proaspăt și apoi
Începând să sape pe la margini!
Șocați de oribila faptă, noi am dat
O năvală ca o ambuscadă
Și încolțind-o pe fiara cea păgână
Am trimis-o p-ailaltă lume c-un târnăcop și-un hârleț.”

(Bettel K. Jones)

JUG, s. Un instrument, doamnă, al cărui nume latinesc, *jugum,* îl dăm unuia dintre cele mai luminate cuvinte din limba noastră, un cuvânt care definește starea matrimonială cu precizie, ascuțime și vivacitate. Mii de scuze pentru reținerea lui.

JUMĂTATE, s. Una din cele două părți egale în care poate fi împărțit un obiect sau considerat ca împărțit. În secolul al paisprezecelea o discuție aprinsă s-a stârnit între teologi și filosofi referitoare la posibilitatea ca Atotputernicul să împartă un obiect în trei jumătăți; iar piosul părinte Aldrovinus s-a rugat în public la catedrala de la Rouen ca Dumnezeu să demonstreze afirmativul afirmației prin vreun semn și o modalitate neîndoielnică și în special (dacă

el dorea) asupra trupului acelui înverșunat blasfemiator, Manutius Porcinus, care susținea negarea. Porcinus, totuși, a fost scutit să moară de la o mușcătură de viperă.

JURĂMÂNT, s. În lege, un apel solemn la Zeitate, făcut legându-l de conștiință printr-o pedeapsă pentru mărturie mincinoasă.

JURNAL, s. Însemnări zilnice ale vieții cuiva, pe care și le poate povesti singur fără să roșească.

Hearst ținea un jurnal în care scria
Tot ce avea înțelept și de spirit.
Astfel că Îngerul Arhivar, când Hearst a murit,
Și-a șters toate însemnările și a strigat:
„Te voi judeca după jurnalul tău.” Spuse Hearst:
„Îți mulțumesc, îți va arăta că sunt Sfântul cel Dintâi”,
Pe loc scoțând, jubilând și mândru
Însemnările dintr-un buzunar, din giulgiu.
Îngerul întoarse încet paginile, una după alta,
Fiecare rând prostesc pe care îl știa dinainte
Întunecându-i și aprinzându-i ochii dând
Peste Sentimente vane și Spirit furat;
Apoi îl închise și i-l dădu înapoi.
„Prietene, te-ai rătăcit de la drumul drept
Veșnic vei fi nemulțumit de astă parte a mormântului:
Pentru idei mari Raiul are loc puțin
Și Iadul nu-i un loc de veselit”,
Spuse el și-l trimise pe individ cu un șut pe pământ.

(Filosoful nebun, 1697)

JUSTIȚIE, s. Un bun de uz general care reprezintă o formă mai mult sau mai puțin contrafăcută pe care Statul i-o vinde cetățeanului ca răsplată pentru loialitatea, impozitele și serviciul său personal.

K

K, s. Este o consoană pe care am obținut-o de la greci, dar poate fi urmărită de-a lungul timpului dincolo de ei până la sculptorieni, un popor mic care locuia în peninsula Sculptora. Pe limba lor se numea Kitch, ceea ce înseamnă „artă de prost gust”. Forma literei era la origini exact ca H-ul nostru, dar eruditul dr. Snedeker explică faptul că a fost modificată la forma actuală pentru a comemora distrugerea marelui templu Hidos de către un cutremur, pe la 730 î.Ch. Această construcție era faimoasă pentru cele două coloane înalte din portic, dintre care una a fost frântă la jumătate de catastrofă, cealaltă rămânând intactă. Întrucât forma anterioară se presupune că fusese sugerată de către acești stâlpi, la fel consideră marele anticar, cea din urmă a fost adoptată ca un mijloc simplu și natural - ca să nu spunem înduioșător - de a păstra calamitatea pentru totdeauna în memoria națională. Nu se știe dacă numele literei a fost modificat ca mnemonic suplimentar, sau dacă numele ei a fost dintotdeauna Kitch, iar distrugerea unul dintre jocurile de cuvinte ale naturii. Cum fiecare teorie pare destul de posibilă, nu văd nici o obiecție pentru a crede în amândouă, iar dr. Snedeker s-a așezat de partea acestei chestiuni.

KAABA, s. O piatră mare oferită de arhanghelul Gabriel patriarhului Abraham și păstrată la Mecca. Probabil că patriarhul îi ceruse arhanghelului pâine.

KILT, s. Un costum purtat uneori de scoțieni în America și de americani în Scoția.

L

LACĂT ȘI CHEIE, s. Mecanismul distins al civilizației și iluminării.

LAOCOON, s. O sculptură antică faimoasă reprezentându-l pe preotul cu acel nume și pe cei doi fii ai săi în încolăcirile a doi șerpi uriași. Priceperea și răbdarea cu care bătrânul și cei doi băieți îi țin pe ei ocupați au fost, pe drept, considerate a fi una dintre cele mai nobile ilustrări artistice ale măiestriei inteligenței omenești asupra inerției brutelor.

LAȘ, s. Cineva care în situații de urgență, de mare pericol, gândește cu picioarele.

LAUDĂ, s. Tributul pe care îl oferim realizărilor care se aseamănă, dar nu le egalează, pe ale noastre.

LAUR, s. Laurus, o legumă dedicată lui Apolo și desfrunzită în vechime ca să împodobească frunțile învingătorilor și poeților care aveau influență la curte. *(Vide supra.)*

LAUREAT, adj. Încoronat cu frunze de laur. În Anglia, Poetul Laureat este un angajat la curtea suveranului, care joacă rolul de schelet dansator la fiecare banchet regal și cântă pe mutește la fiecare înmormântare regală. Dintre toți deținătorii acelui înalt titlu, Robert Southey a avut cel mai notabil truc de a-l droga pe Samson cu bucurie publică și a-i tăia părul până la rădăcină, și a avut un simț artistic al culorii care l-a făcut să înnegrească atât de mult îndurerarea publică încât să-i dea aspectul de crimă națională.

LĂPTUCĂ, s. O plantă din genul Lactuca, „cu care”, spune acel gastronom pios, Hengist Pelly, „Dumnezeu a avut plăcerea să-i răsplătească pe cei buni și să-i pedepsească pe cei răi. Căci prin lumina sa interioară, omul drept a ales felul de a o găti ca garnitură cu multe condimente gustoase, fiind reconciliată și ameliorată cu prisosul uleiului, totul comestibil, veselind inima celui bun și făcându-i fața să strălucească. Dar persoana nedemnă spiritual este ispitită cu succes de Dușman să mănânce lăptucă în lipsa uleiului, muștarului, oului, sării și usturoiului și cu baie ticăloasă de oțet poluat cu zahăr. Prin urmare o persoană nedemnă spiritual suferă dureri intestinale și face gălăgie.”

LECTOR, s. Cineva cu mâna în buzunarul tău, limba în urechea ta și credința în răbdarea ta.

LEGAL, adj. Compatibil cu voința unui judecător care are jurisdicție.

LEGE, s.

Odată Legea ședea pe o bancă,
Iar Mila îngenunche plângând.
„Dispari! strigă ea, „fetișcană dezordonată!
Și nu te mai târî până la mine
În genunchi dacă apari,
E clar că n-ai ce să cauți.”

Apoi Justiția veni. Onorata instanță strigă:
„Statutul tău?! naiba să te ia!”
„Senatul american”, răspunse ea,
„Prietenă a curții, fie pe voia ta.”
„Dispari!” strigă ea, „acolo-i poarta
Nu ți-am mai văzut fața până acum!”

(G.J.)

LENEVIE, s. Odihnă nemeritată a manierelor la o persoană de joasă speță.

LEONIN, adj. Deosebit de leul de menajerie. Versurile leonine sunt acelea în care un cuvânt în mijlocul unui vers

rimează cu un cuvânt de la sfârșit, ca în acest pasaj faimos din Bella Peeler Silcox: „Lumina electrică invadează cel mai de nepătruns adânc din Hades, strigă Pluto în timp ce sforăie: «O tempora! O mores!»” Ar trebui să fie explicat că doamna Silcox nu își asumă să predea pronunția limbilor latină și greacă. Versurile leonine sunt numite astfel în onoarea unui poet numit Leo, pe care prozodiștii par să găsească o plăcere să îl considere primul care a descoperit că un cuplet care rimează poate fi făcut dintr-un singur vers.

LEVIATAN, s. Un animal acvatic enorm menționat de Iov. Unii presupun că ar fi fost balena, dar acel ihtiolog distins, Dr. Jordan de la Universitatea Stanford susține cu o aprindere considerabilă că era o specie de Mormoloc gigantic *(Thaddeus Polonensis)* sau Moluscă *(Maria Pseudo-hirsuta)*. Pentru o descriere și istorie exhaustive ale Mormolocului, consultați faimoasa monografie a lui Jane Potter, *Thaddeus de Varșovia*.

LEXICOGRAF, s. Un individ dăunător care, sub pretextul de a înregistra niște etape particulare în dezvoltarea unei limbi, face tot ce îi stă în putință pentru a-i opri dezvoltarea, îi înțepenește flexibilitatea și îi mecanizează metodele. Lexico-graful nostru, odată ce și-a scris dicționarul, ajunge să fie considerat „cineva cu autoritate”, în timp ce funcția lui este numai să facă o înregistrare, nu să dea o lege. Servilismul natural al înțelegerii omenești conferindu-i putere judiciară, renunță la dreptul de a raționa și se supune unei cronici de parcă ar fi o statuie. Să marcheze dicționarul (de exemplu) un cuvânt bun drept

arhaic sau învechit și puțini oameni se vor aventura după aceea să-l folosească, oricare ar fi necesitatea lor și oricât de dorită ar fi readucerea lui la favoruri - de unde procesul de sărăcire este accelerat și vorbirea decade. Din contră, dacă recunoaște adevărul că limba trebuie să crească prin inovație, dacă e vorba să crească, face cuvinte noi și le folosește pe cele vechi cu un sens neobișnuit, nu are adepți și i se reamintește impertinent că „nu este în dicționar”, deși până la vremea primului lexicograf (Domnul să-l ierte!) nici un alt autor nu a folosit vreodată un cuvânt care să fie în dicționar. În epoca de aur și înflorirea limbii engleze, când de pe buzele marilor elizabethani curgeau cuvinte care își făceau propriul înțeles și îl purtau în însuși sunetul lor; când un Shakespeare și un Bacon erau posibili, iar limba, acum dispărând cu repeziciune la un capăt și încet reînnoindu-se la celălalt, era în plină creștere viguroasă și conservare rezistentă - mai dulce decât mierea și mai puternică decât un leu - lexicograful era o persoană necunoscută și dicționarul o creație pe care Creatorul său nu îl crease.

Dumnezeu spuse: „Să dispară Spiritul în Formă”,
Și lexicografii apărură, un stol!
Gândul zbură și-și părăsi veșmintele pe care ei le-au luat
Și au catalogat fiecare strai într-o carte.
Acum, din ascunzișul frunzos ea strigă:
„Dați-mi hainele și mă voi întoarce”, ei se ridică
Și urmăresc lista și spun fără de milă:
„Scuzați-ne, cam toate-s demodate!”

(Sigismund Smith)

LIBERTATE, s. Scutire de la stresul autorității în multitudinea de metode ale unei jalnice jumătăți de duzină de restrângeri. O condiție politică în care fiecare națiune presupune că se bucură, practic, de monopol. Distincția dintre neatârnare și libertate nu este cunoscută cu acuratețe; naturaliștii nu au fost capabili să găsească un specimen viu din nici una.

„Libertate!” cum știe orice școlar;
A strigat, când a căzut, Kosciusko.
Pe fiecare vânt, într-adevăr, ce suflă
O aud țipând.

Ea țipă oricând monarhi întâlnește,
La fel parlamentari; ei vor
Să-i lege lanțurile de picioare
S-o facă să îngenuncheze.

Și când poporul îl detronează pe suveran
El nu poate voturile să-și scrie.
Pe suflarea vijeliei
Crește plânsetul ei.

Toți cărora puterea le e dată
O clatină sau o siluiesc.
Între ei împart Raiul
Și ei îi dau Iadul.

(Blary O'Gary)

LIMBĂ, s. Muzica prin care putem adormi șerpii care păzesc comoara altuia.

LINGĂU, s. Un funcționar folositor, regăsit nu de puține ori la editarea unui ziar. În calitatea sa de editor el este strâns aliat cu șantajistul prin legătura ocazională a identității; căci, cu adevărat, lingăul este numai un șantajist sub alt aspect, deși cel din urmă se regăsește deseori ca specie independentă. Lingușeala este mai detestabilă decât șantajul, exact așa cum munca unui om de încredere este mai detestabilă decât cea a unui tâlhar la drumul mare, iar paralelismul se menține până la capăt, căci, în timp ce mulți tâlhari înșeală, fiecare lingău va jefui dacă îndrăznește.

LINGUȘITOR, s. Un soi special, dar nu deosebit, de mincinos.

LIRĂ, s. Un instrument de tortură străvechi. Cuvântul este folosit acum în sens figurat pentru a desemna facultatea poetică, ca în următoarele versuri aprinse ale marii noastre poete Ella Wheeler Wilcox:

Stau pe Parnas cu lira mea
Și aleg cu grijă struna neascultătoare.
Acel păstor prost proptit în bâta lui
Cu atenție surdă de-abia catadicsește să se uite.
Stau răbdătoare și va veni vremea, cândva,
Când cu energie și putere de Titan
Voi strânge strunele în pumn și O,
Cuvântul va suferi când le voi da drumul!

(Farquharson Harris)

LITIGIU, s. O mașinărie în care intri porc și ieși cârnați.

L.L.D. Litere care indică titlul de *Legumptionorum Doctor,* cineva expert în drept, dăruit cu dibăcia legală. O anumită suspiciune este aruncată asupra derivației prin faptul că, în trecut, titlul era L.L.D. și le era conferit numai domnilor distinși prin bogăția lor. La data acestei scrieri, Universitatea Columbia ia în considerare expedientul de a face un alt titlu pentru clerici, în locul fostului D.D., *Damnator Diaboli.* Noile onoruri vor fi cunoscute drept *Sanctorum Custus* și se vor scrie $$C. Numele reverendului John Satan a fost sugerat ca un candidat potrivit de către un iubitor al consecvenței, care indică faptul că profesorul Harry Thurston Peck s-a bucurat multă vreme de avantajul unui grad.

LOC DE VECI, s. Casa Indiferenței. Mormintele sunt acum, prin consimțământ comun, investite cu o oarecare sfințenie, dar după ce au fost mult timp locuite nu este

considerat un păcat să le deschizi și să le răvășești; faimosul egiptolog, Dr. Huggyns explică faptul că un mormânt poate fi curățat imediat ce ocupantul său este terminat, sufletul fiind cu totul eliberat. Această vedere rezonabilă este acum acceptată la modul general de către arheologi, prin care nobila știință a Curiozității a câștigat mult în demnitate.

LOCȚIITOR, s. O rudă de sex masculin a unui deținător de funcție sau a împuternicitului său. Locțiitorul este de obicei un bărbat tânăr și chipeș, cu o cravată roșie și un sistem complicat de pânze de păianjen întinzându-se de la nasul la biroul său. Când este lovit în mod accidental de mătura omului de serviciu, degajă un nor de praf.

„Locțiitor șef”, strigă Stăpânul,
„Azi trebuie judecate registrele
De experți și contabili care
Au fost însărcinați să vină
Pe la biroul nostru de aici ca să vadă
Dacă am furat injudicios.
Te rog fă înregistrările potrivite
Arată balanțele cuvenite,
Conform sumei totale
De bani gheață pe care îi vor număra.
De mult îți admir competența,
Aici, la birou, de la răsărit la apus
Înfruntând din scaun mulțimea
De oameni de afaceri, ale căror voci tari
Și gesturi violente le potolești
Printr-o magie misterioasă și calmă,

O privire adâncă în ochi
Ce-l pune în banca lui pe cel mai gălăgios
Și împrăștie o sfântă și profundă
Liniște de jur-împrejur.
Atât de ordonat e făcut totul, încât cei
Ce-au venit să retragă rămân să plătească,
Dar acum timpul o cere, în sfârșit,
Să-ți folosești geniul vast
În energii mai active, ridică-te
Și scutură-ți fulgerele din priviri,
Inspiră-ți subordonații și împrăștie-ți
Spiritul tău în tot și în toate!”
Aici mâna Stăpânului dădu o lovitură
Spinării aplecate a Locțiitorului,
Și imediat la podea căzu
Un glob fragil, o coajă zornăitoare,
Un cap înnegrit, ofilit, fără ochi!
Omul de-un an era mort, bine merci!

(Jamrach Holobom)

LOCVACITATE, s. O boală care îl face pe suferind incapabil să-și înfrâneze limba când vrei să-i vorbești.

LOGICĂ, s. Arta de a gândi și raționa în strictă conformitate cu limitările și incapacitățile neînțelegerii omenești. Baza logicii este silogismul, constând dintr-o premisă majoră, una minoră și o concluzie, astfel:

Premisa majoră: Șaizeci de oameni pot face o muncă de șaizeci de ori mai repede decât un om;

Premisa minoră: Un om poate săpa o groapă pentru un stâlp în șaizeci de secunde;

Concluzie: Șaizeci de oameni pot săpa o groapă pentru un stâlp într-o secundă.

Acesta se poate numi silogism aritmetic în care, prin combinarea logicii cu matematica, obținem o siguranță dublă și suntem de două ori binecuvântați.

LOGODIT, adj. Dotat cu o cătușă la gleznă pentru lanțul cu bilă.

LOGOMAHIE, s. Un război în care armele sunt cuvinte, iar rănile găuri în bășica înotătoare a respectului de sine - un fel de concurs în care, cel învins fiind neștiutor de înfrângere, învingătorului îi este refuzată răsplata succesului.

E spus de cufundători învățaților

Că bietul Salmasius a murit de pana lui Milton.
Vai! nu putem ști de-i adevărat
Căci citind spiritul lui Milton pierim și noi.

LOIALITATE, s.

Acest lucru, loialitatea, presupun
E ca un inel tras prin nasul supusului
Prin care acel organ este ținut bine ridicat
Ca să miroasă dulceața unșilor Domnului.

(G.J.)

LONGEVITATE, s. O prelungire neobișnuită a fricii de moarte.

LORD, s. În societatea americană, un turist englez peste condiția unui zarzavagiu, cum ar fi Lordul Mercerie, Lordul Artizanat și tot așa. Britanicul călător de un grad mai mic este chemat cu titlul de „Sir", ca în Sir Călăuza sau Piața de Pește. Cuvântul „Lord" este uneori folosit, de asemenea, și ca titlu pentru Ființa Supremă; dar aceasta este gândită mai mult ca o flatare decât ca o venerație sinceră.

Domnișoara Sallie Ann Splurge, de bună voie,

S-a măritat cu un lord englez rătăcitor -
S-a măritat și l-a luat să stea cu „papa” al ei,
Un părinte care prospera practicând Desenul.
Lordul Cadde, nu ezit să-l declar,
Nedemn de grja socrului,
Acel soi de amic bătrân, în ciuda adevărului,
Cadde renunțase la nebuniile tinereții;
Căci, trist de spus, ajunsese la etapa
Existenței ce e marcată de viciile vârstei.
Printre ele, cupiditatea l-a silit să facă
Solicitări repetate la buzunarul lui Splurge
Până când, nenorocit de soartă, acel domn văzu
Sprijinul neadecvat în practica Desenului
Și luă ca mijloc de a-și mări teșchereaua
Afacerea de-a fi el însuși lord.
Hainele lui potrivite le-aruncă de bună voie
Și-n loc de ele se-nveșmântă cu stranii stofe în carouri,
Își rase bărbia, dar păstră la fiece ureche
Un favorit care arăta ca o carieră explodată,
Își vopsi obrazul cu culoare roșiatică,
În fiece dimineață, și îl vopsi cum știa el.
Monoclul ca o lună și-l puse în ochi
Și părea să se uite după Frumoasa Nu-Știu-Cum.
Capul lui era acoperit cu o pălărie-gambetă
Iar pantofii decupați erau adânci și plați.
În vorbire, evita felul său american
Refuzând nasului folosirea lui A
Și încețoșându-i marginile până ce simțul delicat
Al unui bebeluș, la sunetul său, nu se putea supăra.
H-urile sale erau indefinit de dulci în
Zăngănitul ce-l făceau când îi cădeau la picioare!
Refăcut astfel, domnul Splurge, fără de teamă,
Începu ca Lord Splurge să-și remodeleze cariera.
Vai, Divinitatea și-a schimbat scopurile
Având alte păreri și decise să-l trimită

Pe Înălțimea sa în oroare, disperare și deziluzie
Pe tărâmul prăzii naturale a nobilului: biet Cezar
Cucerit de obiceiurile lui din Lumea Veche,
Lady Cadde s-a îndrăgostit de tatăl ei!

(G.J.)

(A) LUA, v. A obține, în mod frecvent prin forță, dar preferabil prin viclenie.

LUMINAT, s. Cineva care aruncă lumină asupra unui subiect; ca un editor nescriind despre el.

LUNARIAN, s. Un locuitor al lunii, de distins de Lunatic, cineva care locuiește pe Lună. Lunarienii au fost descriși de Lucian, Locke și alți observatori, dar fără să cadă prea mult de acord. De exemplu, Bragellos susține identitatea lor anatomică cu Omul, dar Profesorul Newcomb spune că ei seamănă mai mult cu triburile de deal din Vermont.

LUNI, s. În țările creștine, ziua de după meciul de baseball.

M

MACROBIAN, s. Cineva uitat de zei și ajungând să trăiască până la o vârstă înaintată. Istoria este aprovizionată din abundență cu exemple, de la Matusalem la Bătrânul Parr, dar unele exemple notabile sunt mai puțin cunoscute. Un țăran calabrez pe nume Coloni, născut în 1753, a trăit atât de mult încât a avut ceea ce se numește o străfulgerare a păcii universale. Scandinavius relatează că a cunoscut un arhiepiscop care își putea aminti un timp când nu merita să fie spânzurat. În 1566, un negustor de pânzeturi din Bristol, Anglia, a declarat că avea cinci sute de ani și că în tot acel timp nu spusese nici o minciună. Sunt exemple de longevitate (macrobiosis) chiar în țara noastră. Senatorul Chauncey Depew este destul de bătrân ca să o știe. Editorul lui The American, un ziar din New York City, are o memorie care merge până la timpul când el era un ticălos, dar nu și până la fapt; Președintele Statelor Unite s-a născut cu atât de mult timp în urmă, încât mulți dintre prietenii tinereții lui s-au înălțat până la favoruri militare și politice fără sprijinul meritului personal. Următoarele versuri sunt scrise de către un macrobian:

Când eram tânăr, lumea era frumoasă,
Amabilă și însorită;
Era o strălucire în tot aerul,
În toate apele, miere;
Glumele erau bune și amuzante;
Oamenii de stat cinstiți în păreri,
La fel și în vieți
Și când aflai o știre,
Era destul de adevărată ca s-o spui.

Oamenii nu vorbeau aiurea, strigau, duhneau,
Nici femeile, „în general, vorbind.”

Vara pe-atunci era lungă într-adevăr:
Dura tot anotimpul!
Iarna sclipitoare nu-ți făcea probleme
Când îi era poruncit de Nerațiune
Să aducă prima fasole.
Acum, de unde naiba mai are rost?
Să numești asta an
Care nu face decât bun comerț
Înainte de sfârșit.
Când eram tânăr, anul se-ntindea
Din lună în lună până se termina,
Nu știu de ce lumea s-a schimbat
În ceva trist și-ntunecat,
Iar totul e-acum aranjat
Ca să te enerveze.
Meteorologul, mă tem că el
Are multe de spus, sunt sigur,
Aerul nu este la fel:
Te îneacă dacă-i impur și
Când e pur te moleșește:
Cu fereastra-nchisă ești astmatic
Deschisă, nevralgic sau sciatic.

Ei, presupun că acest nou regim
De posomorâtă degenerare
Pare mai rău decât ar fi
La o atentă observare
Și are ceva în compensare

Niște binecuvântări bine ascunse
Pe care ochiul muritor nu poate
Să le pătrundă, deși pentru ochii de înger
Ele sunt dezvăluite.
Dacă e Vârsta un lucru-așa de bun, pământul meu!
E deghizată de o mână de maestru!

(Venable Strigg)

MAGDALENA, s. O locuitoare din Magdala. În mod popular, o femeie prinsă asupra faptului. Definiția cuvântului are autoritatea ignoranței, Maria din Magdala fiind altă persoană decât femeia pocăită menționată de Sfântul Luca. Are de asemenea, sancțiunea oficială a guvernelor Marii Britanii și Statelor Unite. În Anglia, cuvântul este pronunțat Maudlin, de unde adjectivul, neplăcut de sentimental. Cu Maudlin pentru Magdalena și Bedlam pentru Betleem, englezii ar putea, pe drept, să se laude ca cei mai mari revizioniști.

MAGHERNIȚĂ, s. Aparținând unui anumit ordin al arhitecturii, cunoscut altfel drept American Normal. Majoritatea clădirilor publice din Statele Unite sunt din ordinul Magherniță, deși unii dintre arhitecții noștri timpurii îl preferau pe cel Ironic. Adăugiri recente la Casa Albă din Washington sunt Theodorice, ordinul ecleziastic al Doricilor. Ele sunt extrem de frumoase și costă o sută de dolari cărămida.

MAGIE, s. O artă de a converti superstiția în bănuți. Sunt și alte arte cu același scop nobil, dar lexicograful, discret, nu le numește.

MAGNET, s. Ceva care acționează în urma magnetismului.

MAGNETISM, s. Ceva care acționează asupra unui magnet.

Cele două definiții imediat una după cealaltă sunt condensate din operele a o mie de savanți eminenți, care au iluminat subiectul cu o mare lumină albă, spre nespusul progres al cunoașterii omenești.

MAGNIFIC, adj. Având grandoare sau splendoare superioară aceleia cu care este obișnuit spectatorul, cum ar fi urechile unui măgar, față de cele ale unui iepure sau gloria unui licurici față de cea a unui vierme.

MAGNITUDINE, s. Mărime. Magnitudinea fiind pur relativă, nimic nu este mare și nimic mic. Dacă totul din Univers ar fi mărit ca volum cu o mie de diametre, nimic nu ar fi mai mare decât mai înainte, dar dacă un lucru ar rămâne neschimbat, toate celelalte ar fi mai mari decât fuseseră. Pentru o înțelegere familiară cu relativitatea

magnitudinii și distanței, spațiile și masele astronomului nu ar fi mai impresionante decât ale celui ce lucrează cu microscopul. Pentru orice cunoaștem, din contră, universul vizibil ar putea fi doar o mică parte a unui atom, cu ionii săi componenți, plutind în fluidul vieții (eterul luminifer) vreunui animal. E posibil că micuțele creaturi care populează corpusculii propriului nostru sânge sunt copleșite de o emoție potrivită atunci când contemplează inimaginabila distanță de la unul la celălalt.

MAHĂR, s. În politică, cineva afectat de respect de sine și dependent de viciul independenței. Un termen disprețuitor.

MAI MULT, adj. Comparativul lui prea mult.

MAIMUȚĂ, s. Un animal arboricol care se simte ca acasă în arborii genealogici.

MAIONEZĂ, s. Unul dintre sosurile care le servesc francezilor în loc de religie de stat.

MAJESTATE, s. Starea și titlul unui rege. Este privită cu un dispreț meritat de către Cei Mai Eminenți Mari Maeștri,

Mari Cancelari, Mari Încornorați și Potentați Imperiali din străvechile și onorabilele ordine ale Americii republicane.

MALTHUSIAN, adj. Ținând de Malthus și doctrinele lui. Malthus a crezut în limitarea artificială a populației, dar a descoperit că nu se putea face vorbind. Unul dintre cei mai practici exponenți ai ideii maltusiene a fost Irod al Iudeii, deși toți soldații faimoși au gândit în același fel.

MAMIFERE, s. O familie de animale vertebrate ale căror femele, în stare naturală, le dau puilor să sugă, dar când sunt civilizate și iluminate îi dau la doică sau folosesc biberonul.

MAMON, s. Zeul religiei conducătoare a lumii. Templul principal se află în orașul sfânt New York.

El a jurat că toate religiile erau trecătoare
Și în genunchi i-a dat lui Mamon ascultare.

(Jared Oopf)

MANĂ, s. O hrană miraculos dată israeliților în sălbăticie. Când nu le-a mai fost oferită, s-au stabilit și au arat pământul, feritilizându-l, ca regulă, cu trupurile ocupanților originari.

MANI sau LARI, s. Părțile nemuritoare din grecii și romanii morți. Ei se aflau într-o stare de inconfort plictisit până când trupurile din care ieșiseră erau înmormântate și arse; și nu păreau să fie în mod deosebit de fericiți după aceea.

MANIHEISM, s. Doctrina persană antică despre un război neîncetat între Bine și Rău. Când Binele a renunțat la luptă, persanii s-au alăturat Opoziției învingătoare.

MARTIR, s. Cineva care umblă de-a lungul liniei de cea mai mică împotrivire spre o moarte dorită.

MASCUL, s. Un membru al sexului neluat în considerare, neglijabil. Masculul speciei omenești, de obicei, cunoscut (femelelor) drept Doar Bărbatul. Genul are două varietăți: susținători buni și susținători răi.

MAȘINAȚIUNE, s. Metoda folosită de oponenții cuiva ca să dejoace eforturile sale deschise și onorabile de a face ceea ce este corect.

Atât de clare sunt avantajele mașinației

Că devine morală, ca obligație,
Și lupi cinstiți ce o privesc cu dezgustare
Se simt siliți să-mbrace haina oii ca deghizare.
Arta diplomatică atât de mult încă prosperă
Că Satan se înclină cu mâna pe inimă.

(R.S.K.)

MATERIAL, adj. Având o existență practică, de distins față de una imaginară. Important.

Lucrurile materiale le știu, sau simt, sau văd;
Tot restul îmi e imaterial.

(Jamrach Holobom)

MAUSOLEU, s. Ultima și cea mai amuzantă nebunie a bogaților.

MĂNĂSTIRE, s. Un loc de retragere pentru femeia care dorește tihnă pentru a medita asupra viciului lenii.

MĂRUNTAIE, s. Stomacul, inima, sufletul și alte mațe. Mulți cercetători eminenți nu clasifică sufletul printre măruntaie, dar observatorul atent și autoritatea recunoscută, dr. Gunsaulus este convins că organul misterios cunoscut drept splină nu este nimic altceva decât

partea noastră cea mai importantă. Din contră, profesorul Garret P. Servis susține că sufletul omului este acea prelungire a măduvei spinării care determină căderea cozii, și ca demonstrație a ipotezei sale indică faptul indubitabil că nici un animal cu coadă nu are suflet. În legătură cu aceste două teorii, este cel mai bine să suspendăm judecata crezându-le pe amândouă.

MĂSCĂRICIUL CURȚII, s. Reclamantul.

MÂNĂ, s. Un instrument ciudat purtat la capătul brațului omenesc și de obicei înfipt în buzunarul altcuiva.

(A) MÂNCA, v. A desfășura succesiv (și cu succes) funcțiile masticației, umectării și deglutiției.

— Eram în salon, savurându-mi cina, spuse Brillat-Svarin, începând o anecdotă.

— Ce! îl întrerupse Rochebiran, mâncai într-un salon?

— Trebuie să te rog să observi, monsieur, explică marele gastronom, că nu am spus îmi mâncam cina, ci că o savuram. Cinasem cu o oră înainte.

MÂNIE, s. Furie de un grad și o calitate superioare, potrivite cu caracterele exaltate și ocaziile de importanță;

precum „mânia lui Dumnezeu”, „ziua mâniei” etc. Printre antici, mânia regilor era considerată sacră, căci de obicei putea porunci intermedierea vreunui zeu pentru manifestarea ei potrivită, așa cum putea, de asemenea, cea a unui preot. Grecii în fața Troiei au fost atât de hărțuiți de Apolo încât au sărit din lacul mâniei lui Criseis în puțul mâniei lui Ahile, deși Agamemnon, singurul inculpat, nu a fost nici făcut leoarcă, nici înecat. O imunitate notabilă similară a fost aceea a lui David când a provocat mânia lui Iehova numărându-i oamenii, șaptezeci de mii dintre ei plătind cu prețul vieții. Acum Dumnezeu este Iubire și directorul unui recensământ își face munca fără să se teamă de dezastru.

MÂNTUIRE, s. Salvarea păcătoșilor de pedeapsa păcatului lor, prin asasinarea zeității împotriva căreia au păcătuit. Doctrina Mântuirii este misterul fundamental al religiei noastre sfinte și oricine crede în ea nu va pieri, ci vor avea viață fără de sfârșit în care să încerce să o înțeleagă.

Trebuie să trezim spiritul Omului din păcatul său
Și să luăm niște măsuri speciale ca să-l mântuim;
Deși cu-adevărat dificilă sarcina de a-l aduce
Printre îngeri altcumva decât îmblânzindu-l,
Sau purificându-l altcumva decât înăbușindu-l.
Sunt nepriceput la Mântuire, un începător,
Metoda mea este să crucific păcătosul.

(Golgo Brone)

(A) MEANDRA, v. A avansa sinuos și fără țel. Cuvântul reprezintă numele străvechi al unui râu, cam la o sută și cincizeci de mile în sudul Troiei, care se întorcea și se răsucea în efortul de a ieși din raza auditivă când grecii și troienii se lăudau cu bravura lor.

MEDALIE, s. Un mic disc de metal dat ca răsplată pentru virtuți, realizări sau servicii mai mult sau mai puțin autentice.
Se relatează despre Bismarck, căruia îi fusese acordată o medalie pentru faptul că salvase cu bravură o persoană de la înec, că, fiind întrebat de semnificația medaliei, el a răspuns: „Uneori salvez vieți.” Și uneori nu salva.

MEDIC, s. Cineva spre care ne îndreptăm speranțele când suntem bolnavi și câinii când suntem sănătoși.

MEDICINĂ, s. O piatră aruncată în josul lui Bowery ca să omoare un câine de pe Broadway.

MEERSCHAUM, s. (Literal, spumă de mare și considerată în mod greșit de mulți a fi făcută din ea.) O argilă albă, fină, convenabil colorată în maro și făcută pipe de tutun și fumată de muncitorii implicați în acea industrie. Scopul colorării ei nu a fost dezvăluit de fabricanți.

Era un tânăr (ați mai auzit
Această tristă poveste, poate)
Care-a cumpărat o pipă MEERSCHAUM și-a jurat
Ce culoare are!

S-a izolat de lume,
Nici un suflet nu vedea.
Fuma noaptea, fuma ziua
Cât de tare putea în piept trăgea.

Câinele i-a murit urlând în vijelia
Vântului care sufla,
Buruieni erau pe potecă
Coțofana era pe acoperiș.

„A plecat departe, nu se mai întoarce”,
Spuneau triști vecinii toată ziua
Și au început să izbească în ușă
Lucrurile să i le ia.

Mort, cu pipa în gură, tânărul zăcea,
Maroniu ca nuca la față și trup.
„Pipa e de-un alb frumos”, au spus ei,
„Dar l-a colorat pe el!”

Morala e lucru puțin de spus,
„E clar ca lumina zilei:
Nu vă jucați cu cel
Care știe și el jocul."

(Martin Bulstrode)

MEMBRU, s. Creanga unui copac și piciorul unei americance,

O pereche de cizme a cumpărat doamna,
Iar vânzătorul le-a strâns tare cu șireturile
La o înălțime remarcabilă,
Mai sus, chiar decât cred că trebuia
Mai sus decât poate fi potrivit.
Căci Biblia declară, dar, nu contează,
Nu prea se potrivește
Să controlez și să găsesc defecte
Altora pentru păcate la care nu sunt înclinat
Eu însumi a le comite.
Fiecare are-o slăbiciune și, deși a mea
E libertatea față de-orice păcat,
Tot ar fi nedrept să mă amestec
Și să arunc prima piatră a cenzurii.
Și-apoi, adevărul mă silește-a spune
Cizmele în chestiune așa erau făcute.
Când el strânse șiretul, ea făcu o grimasă,
Și roșind îi spuse:
„Cizma asta, fără-ndoială, este prea înaltă

Ca s-o suport, mă doare, mă doare membrul.”
Vânzătorul zâmbi într-un fel blând
Ca un copil nevinovat, neprefăcut;
Apoi, controlându-se, feței sale-i dădu
O mină tristă și gravă
Deși nu-i păsa deloc
De durerile și suferințele ei,
Remarcând într-o manieră amabilă
Potrivită meseriei sale: „Doamnă, sper
Că nu vă doare și la rămurele.”

(B. Percival Dike)

MENESTREL, s. În trecut, poet, cântăreț sau muzician; acum un negru cu o culoare mai puțin profundă și un umor ceva mai mult decât pot suporta oamenii din carne și oase.

MENIU FIX, s. Concesia unui bucătar zgârcit făcută pasiunii universale pentru iresponsabilitate.

Bătrânul Burdihan, proaspăt însurat
A dus-o pe doamna B. la masă
Și acolo s-a hrănit în delir
Pe cât de repede a fost în stare.

„Îmi place la nebunie mâncarea bună”, strigă el
Dedicat înfulecării
„Ah, da”, spuse mireasa neglijată

„Tu ești pe meniu fix.”

(Associated Poets)

(A) MERGE ÎN ZIGZAG, v. A te mișca înainte cu nesiguranță, dintr-o parte în alta, ca cineva care poartă povara omului alb. (Din zedjagg, un cuvânt islandez cu sens necunoscut).

El zedjagga atât de larg
Că nu putea trece pe nici o parte
Astfel, ca să ajung la purul adevăr, am fost
Constrâns să nu mă mai clatin între margini.

(Munwele)

MESMERISM, s. Hipnotismul înainte de a îmbrăca haine bune, a avea trăsură și a invita Incredulitatea la cină.

METROPOLĂ, s. O fortăreață a provincialismului.

(AL) MEU, pron. Aparținându-mi dacă pot să-l iau sau să-l înșfac.

MILĂ, s. Un sentiment drag infractorilor prinși. Un sentiment de scutire care slăbește inspirat de contrast.

MILENIU, s. Perioada de o mie de ani când trebuie strâns capacul, cu toți reformatorii înăuntru.

MINCINOS, s. Dependent de retorică. Un avocat cu un comision rătăcitor.

MINE, pron. Cazul inacceptabil al lui „eu.” Pronumele personal are în engleză trei cazuri, dominator, inacceptabil și oprimant. Fiecare este toate trei.

MINISTRU, s. Un agent al unei puteri mai înalte cu o responsabilitate mai mică. În diplomație, orice ofițer trimis într-o țară străină ca întruchipare vizibilă a ostilității suveranului său. Calificarea lui principală este un grad de minciună plauzibilă imediat sub cea a unui ambasador.

MINOR, adj. Mai puțin inacceptabil.

MINTE, s. O formă misterioasă a materiei, secretată de creier. Activitatea sa principală constă în străduința de a-și

stabili natura, inutilitatea încercării datorându-se faptului că nu are nimic în afară de ea însăși pentru a se cunoaște. Din latinescul *mens,* un fapt necunoscut cinstitului vânzător de pantofi care, observând că, competitorul său învățat de peste drum a pus motto-ul „Mens conscia recti”, și-a înnobilat propria sa firmă cu cuvintele: „Pentru bărbați, femei, copii conscia recti.”

MIRACOL, s. Un act sau eveniment dincolo de ordinea naturii și inexplicabil, cum ar fi să câștigi în fața unei mâini de patru popi și un as, cu patru ași și un popă.

MIREASĂ, s. O femeie cu o frumoasă perspectivă de fericire în urma ei.

MIRMIDON, s. Un discipol de-al lui Ahile, în special atunci când nu conducea.

MIRONOSIȚĂ, s. O codoașă care se ascunde în spatele comportării ei.

MIȘEL, s. O persoană de cel mai înalt grad de lipsă de merit. Etimologic, cuvântul înseamnă necredincios, iar semnificația sa actuală poate fi privită drept cea mai nobilă contribuție a teologiei la dezvoltarea limbii noastre.

MITOLOGIE, s. Corpul credințelor unui popr primitiv în legătură cu originea, istoria sa timpurie, eroii, zeitățile și tot așa, de neconfundat cu povestirile adevărate pe care le inventează mai târziu.

MITRALII, s. Un argument pe care viitorul îl pregătește ca răspuns la cerințele socialismului american.

MIZERICORDIE, s. Un pumnal care era folosit în războiul medieval de către soldatul pe picioare ca să-i aducă aminte cavalerului descălecat că era muritor.

MODĂ, s. Un despot pe care îl ridiculizăm și îl respectăm.

Era un rege care și-a pierdut un ochi
Într-un exces al pasiunii,
Și imediat toți curtenii lui au încercat
Să urmeze noua modă.

Fiecare lăsa în jos o pleoapă înainte
Să se aventureze spre tron, crezând
Că îi va face plăcere regelui. Monarhul a jurat

Să-i taie pe toți cei ce făceau cu ochiul.

Ce să facă ei? Nu erau înfierbântați
Atât cât să provoace dezastrul;
Nu îndrăzneau să mai închidă un ochi, dar nici
Să vadă mai bine decât stăpânul lor.

Văzându-i înlăcrimați și-ntunecați
O lipitoare i-a consolat pe plângăreți:
A întins pe cârpe mici, cauciuc lichid
Și le-a acoperit jumătate din vedere.

Toată curtea le-a purtat, flacăra
Mâniei regale potolindu-se;
Așa plasturele s-a inventat,
De nu mă-nșel prea tare.

(Naramy Oof)

MOLECULĂ, s. Unitatea finală, indivizibilă, a materiei. Se distinge de corpuscul, de asemenea unitate finală, indivizibilă a materiei. Trei mari teorii științifice ale structurii Universului sunt cea moleculară, corpusculară și atomică. O a patra susține, prin Haeckel, condensarea materiei precipitate din eter a cărui existență este dovedită de condensarea precipitării. Tendința actuală a gândirii științifice este spre teoria ionului. Ionul diferă de moleculă, corpuscul și atom prin faptul că este ion. O a cincea teorie

este susținută de idioți, dar este îndoielnic că ar ști mai mult despre chestiune decât alții.

MOMEALĂ, s. Un preparat care face cârligul mai gustos. Cel mai bun sortiment este frumusețea.

MONADĂ, s. Unitate finală, indivizibilă, a materiei. (Vezi MOLECULĂ). Conform lui Leibnitz, atât de mult cât pare dispus să fie înțeles, monada are trup fără masă și minte fără manifestare; Leibnitz o cunoaște prin puterea înnăscută a aprecierii. Pe ea el a fondat o teorie a Universului, pe care creatura o suportă fără resentiment, căci monada este educată. Cât ar fi de mică, monada conține toate puterile și posibilitățile necesare evoluției sale spre un filosof german de primă clasă, întrutotul este o mititică foarte capabilă. A nu se confunda cu microbul sau cu bacilul; prin incapacitatea sa de a o distruge, microscopul o arată a fi o specie cu totul distinctă.

MONARH, s. O persoană implicată în domnie. În trecut, monarhul conducea, după cum atestează derivarea cuvântului și așa cum mulți supuși au avut ocazia să afle. În Rusia și în Orient, monarhul are încă o influență considerabilă în chestiuni publice și în condiția capului omenesc, dar în Europa de Vest administrația politică este în principal încredințată miniștrilor săi, el fiind oarecum preocupat cu reflecții legate de statutul propriului său cap.

MONOSILABIC, adj. Compus din cuvinte de o silabă, pentru bebeluși literari care niciodată nu obosesc să-și demonstreze încântarea față de compunerea insipidă prin bâlbâieli potrivite. Cuvintele sunt de obicei în saxonă, adică sunt cuvintele unui popor barbar rămas fără idei și incapabil de orice altceva decât cele mai elementare sentimente și emoții.

Omul ce scrie în saxonă
E cel ce folosește satârul.

(Judibras)

MONSENIOR, s. Un înalt titlu ecleziastic, ale cărui avantaje au fost trecute cu vederea de Întemeietorul religiei noastre.

MONUMENT, s. O structură menită a comemora ceva care fie nu are nevoie de comemorare, fie nu poate fi comemorat:

„Oasele lui Agamemnon sunt un spectacol
Și i-au distrus regalul monument”,

dar faima lui Agamemnon nu suferă diminuare, în consecință. Obiceiul monumentelor are *reductiones ad absurdum* prin monumentele eroilor necunoscuți, adică monumente care să perpetueze amintirea celor care nu au lăsat nici o amintire.

MORAL, adj. Conform cu un standard local și schimbabil de corectitudine, având calitatea expedienței generale.

Se spune că ar fi un șir de munți în Est, pe o parte a căruia anumite purtări sunt imorale, totuși, de cealaltă parte sunt prețuite cu mare stimă; prin urmare, le este foarte comod muntenilor, căci pot coborî de oricare parte și să facă ce vor fără să producă supărare.

(Meditațiile lui Gooke)

MORMÂNT, s. Un loc în care sunt puși morții ca să aștepte sosirea studentului la medicină.

Alături de un mormânt singuratic stăteam,
Cu rug era încărcat,
Vânturile gemeau în pădure,
Neauzite de cel care dormea,

Unui necioplit stând alături, i-am spus:
„El nu poate să-l audă suflând!”
„Sigur că nu”, spuse el, „tipu-i mort -
Nu poa’ să auză nimic din ce se-ntâmplă!”

„Prea adevărat”, am spus; „vai, prea adevărat -
Nici un sunet nu-i poate trezi simțurile!”
„Ei bine, domnu’, și ce-i cu asta?
Mortu’ doar nu dă din picioare.”

Am îngenuncheat și m-am rugat: „O, Părinte,
Zâmbește spre el și arată-i milă!”
Țăranul se uită o vreme
Și spuse: „Văz bine că nu-l știai!”

(Pobeter Dunko)

MOROI, s. Un demon dependent de obiceiul reprobabil de a devora morți. Existența moroilor a fost disputată de acea clasă de opozanți care sunt mai preocupați de văduvirea lumii de credințe aducătoare de tihnă decât de a le da ceva bun în locul lor. În 1640, Părintele Secchi a văzut unul într-un cimitir de lângă Florența și l-a speriat cu semnul crucii. El îl descrie ca posedând multe capete și o abundență neobișnuită de membre și l-a văzut în mai multe locuri. Bunul om se întorcea de la cină în acel moment și explică faptul că dacă nu ar fi fost „ghiftuit de mâncare”, ar fi

înșfăcat monstrul cu orice risc. Atholston relatează că un moroi a fost prins de către niște țărani voinici într-un cimitir din Sudbury și l-au cufundat într-o baltă pentru adăpatul cailor. (El pare să creadă că un criminal atât de distins ar fi trebuit cufundat într-o cisternă cu apă de trandafiri.) Apa s-a transformat dintr-odată în sânge „și tot așa este până în zilele noastre.” Între timp balta a fost secată cu ajutorul unui jgheab. Chiar la începutul secolului al XIV-lea, un moroi a fost gonit până în cripta unei catedrale la Amiens și toată populația a înconjurat locul. Douăzeci de bărbați înarmați, cu un preot în fruntea lor purtând un crucifix, au intrat și au capturat moroiul, care, crezând că o să scape printr-o stratagemă, se transformase ca să semene cu un cetățean binecunoscut, dar a fost, cu toate acestea, spânzurat, înecat și făcut bucăți în mijlocul unor orgii populare hidoase. Cetățeanul a cărui formă o luase demonul a fost atât de afectat de întâmplarea sinistră, încât niciodată nu s-a mai arătat la Amiens, iar soarta sa rămâne un mister.

MORT, adj.

S-a terminat cu munca respirației; s-a terminat
Cu toată lumea; în cursa nebună alergată
Până la capăt, țelul de aur
Atins se dovedește-a fi o groapă!

(Squatol Jones)

MOȘTENIRE, s. Un dar din partea cuiva care îl aduce prin contrabandă din valea lacrimilor.

MULATRU sau METIS, s. Copilul a două rase, rușinat de amândouă.

MULTITUDINE, s. Mulțime, sursa înțelepciunii și virtuții politice. Într-o republică, obiectul adorație unui om de stat. „Într-o multitudine de consilieri există înțelepciune”, spune proverbul. Mai mulți oameni de o înțelepciune individuală egală sunt împreună mai înțelepți decât oricare din ei? Trebuie să fie deoarece obțin excesul înțelepciunii prin simplul act de a se strânge laolaltă. De unde vine aceasta? Evident, de niciunde - la fel de bine poți să spui că un șir muntos este mai înalt decât munții separați care îl compun. O multitudine este la fel de înțeleaptă ca și cel mai înțelept membru al său, dacă îl ascultă; dacă nu, nu este mai înțeleaptă decât cel mai prost.

MUMIE, s. Un egiptean antic, în trecut aflat în uzul universal al popoarelor moderne civilizate pe post de medicament și acum implicat în a-i furniza artei un pigment excelent. El este, de asemenea, folositor în muzee pentru satisfacerea curiozității vulgare care îl distinge pe om de animalele inferioare.

Cu ajutorul Mumiei, omenirea, se spune,

Atestă în fața zeilor respectul pentru morți.
Îi jefuim mormântul, fie păcătos sau sfânt,
Îl distilăm pentru doctorii și-l pisăm pentru vopsea
Arătăm pe bani bietul lui trup stafidit
Și cu ușurință îl înghesuim pe scena rușinii.
O, spuneți-mi, zei, folosul rimei mele:
Pentru respectul morților care e limita de timp?

(Scopas Brune)

MUSCA ȚEȚE (sau TSETSE), s. O insectă africană *(Glossina morsitans)* a cărei mușcătură este de obicei considerată cel mai eficace remediu al naturii împotriva insomniei, deși unii dintre pacienți îl preferă pe cel al romancierului american *(Mincinosus interminabilis)*.

MUSCHETĂ, s. O mănușă lungă care acoperă o parte a brațului, purtată în New Jersey. Dar „muschetă” este un mod eufemistic de a scrie „muschetar.”

MUSTANG, s. Un cal neascultător din câmpiile vestice. În societatea engleză, soția americană a unui nobil englez.

N

NAS, s. Avanpostul extrem al feței. De la circumstanța că marii cuceritori au nasuri mari, Getius, ale cărui scrieri antedatează epoca umorului, numește nasul organul reprimării. S-a observat că nasul cuiva nu este niciodată atât de fericit ca atunci când este vârât în afacerile altora, fapt din care unii fiziologi au dedus că nasul este lipsit de simțul mirosului.

Este un om cu un nas
Și oriunde se duce
Oamenii fug de el și strigă:
„Nu avem vată
Pentru urechi dacă cumva
El suflă din trompa aceea nesfârșită!”

Dar avocații au făcut apel
La hotărârea judecătorească: „Refuzată”,
Spuse judecătorul: „Prezumpția inculpatului
Orice ar prevesti,
Pare să transceadă
Limitele jurisdicției acestei curți.”

(Arpad Singiny)

NAȘTERE, s. Prima și cea mai cumplită dintre toate catastrofele. Cât despre natura ei, nu pare să existe vreo

uniformitate. Castor și Pollux s-au născut din ou. Pallas a ieșit dintr-un craniu. Galateea a fost cândva un bloc de stâncă. Peresilis, care a scris în secolul al zecelea, declară ritos că a răsărit din pământul unde un preot a vărsat apă sfințită. Este știut că Arimaxus a provenit dintr-o gaură în pământ, făcută de o lovitură de trăsnet. Leucomedon a fost fiul unei peșteri din Muntele Etna și eu însumi am văzut un om ieșind dintr-o cramă.

NĂPASTĂ, s. Proces de aclimatizare pregătind sufletul pentru o altă lume amară.

NĂSCOCIRE, s. O minciună care nu și-a tăiat dinții. Cea mai mare apropiere de adevăr a unui mincinos înveterat: perigeul orbitei sale excentrice.

Când David a spus: „Toți oamenii sunt mincinoși”,
El însuși mincinos, născocea ca orice hoț.
Probabil credea că va slăbi neîncrederea
Prin dovada că nici chiar el nu era un sclav
Al Adevărului, deși, bănuiesc, păcăliciul îmbătrânit
Fusese dintre servitorii lui cel de frunte,
Doar dacă ar fi știut că frunza șovăitoare a smochinei
Este mai mult decât a purtat el vreodată pe țărm sau val.
Nu, David nu i-a servit Adevărului Gol-goluț când el
A dat lovitura aceea de ciocan speciei sale;
Nici nu a pus el punctul pe i,
Căci motivele o arată că nu se putea vreodată
Și faptele îl contrazic în față.

Nu toți oamenii sunt mincinoși căci... unii sunt morți!

(Bartle Quinker)

NĂSOI, adj. Un nas creat după chipul creatorului său.

NĂTÂNG, s. Un membru al dinastiei domnitoare în scripte și în viață. Nătângii au venit odată cu Adam și fiind atât numeroși, cât și voinici au pus stăpânire pe lumea locuibilă. Secretul puterii lor este insensibilitatea lor la lovituri: gâdilă-i cu un ciomag și ei râd cu platitudine. Nătângii au venti în mod originar din Beoția, de unde au fost goniți de spectrul foametei, lenea lor distrugând recoltele. Preț de câteva secole au infestat Filistia și mulți dintre ei sunt numiți filistini până în ziua de azi. În timpurile turbulente ale Cruciadelor s-au retras de acolo și s-au împrăștiat treptat prin toată Europa, ocupând majoritatea locurilor înalte din politică, artă, literatură, știință și teologie. Întrucât un detașament de Nătângi a venit cu Pelerinii pe „Mayflower” și au dat un raport favorabil despre țărm, multiplicarea lor prin naștere, emigrare și conversie a fost rapidă și constantă. Conform celor mai credibile statistici, numărul Nătângilor adulți din Statele Unite este doar cu puțin sub treizeci de milioane, incluzându-i pe statisticieni. Centrul intelectual al speciei este pe undeva prin Peoria, Illinois, dar Nătângul de Noua Anglie este cel mai șocant de moral.

NĂVOD, s. Un fel de plasă pentru a efectua o schimbare involuntară de mediu. Pentru pești este făcut puternic și

aspru, dar femeile sunt prinse mai ușor cu un singur material delicat cu contragreutăți din pietricele mici, șlefuite.

Diavolul aruncând un năvod de dantelă,
(Cu pietre prețioase era fixat în jos)
Îl trase înapoi la mal
Și-i calculă conținutul.

Toate sufletele femeilor erau în acel năvod -
O pradă miraculoasă, prețioasă!
Dar până să apuce să-l arunce în spinare
Scăpaseră cu toate printre ochiuri.

(Baruch de Loppis)

NEAMERICAN, adj. Rău, intolerabil, păgân.

NEBUN, s. Afectat într-un grad înalt de independență intelectuală; neconform cu standardele gândirii, vorbirii și acționării derivate de conformiști din studierea lor înșiși; împotriva majorității; pe scurt, neobișnuit. Este important de observat că persoanele sunt declarate nebune de oficiali în lipsa dovezilor că ei înșiși sunt sănătoși la minte. Ca ilustrare, prezentul (și ilustrul) lexicograf nu este mai ferm în credința în propria sănătate mintală decât un pacient al vreunei case de nebuni din țară. Totuși, din ceea ce știe, în locul ocupației înalte care pare că îi solicită puterile, el ar

putea la fel de bine să izbească cu palmele în fereastra zăbrelită a unui azil și să se declare Noah Webster, spre inocenta încântare a multor spectatori, de asemenea, fără minte.

NECAZ, s. Răsplata consecvenței.

NECREDINCIOS, s. La New York, cineva care nu crede în religia creștină, în Constantinopol, cineva care crede. (Vezi GHIAUR). Un fel de ticălos imperfect de respectuos și zgârcit contribuabil pentru divini, ecelziaști, papi, parohi, diaconi, călugări, molahi, preoți voodoo, prezbiterieni, hierofanți, prelați, vrăjitori, superiori, călugărițe, misionari, predicatori, canonici, minoriți, hagii, mari preoți, muezini, brahmani, vraci, confesori, eminențe, frați mormoni, primați, prebendari, pelerini, profeți, imami, benedictini, clerici, vicari coriști, arhiepiscopi, episcopi, abați, stareți, popi, părinți, starețe, tămâietori, călugări cerșetori, ministranți, patriarhi, mitropoliți, franciscani, intermediari, canonice, ayatolahi, diocezani, carmeliți, subdiaconi, diaconi rurali, copii de cor, vânzători de talismane, arhidiaconi, ierarhi, conducători de cor, protopopi, șamani, șeici, sacerdoți, postulanți, scribi, guru, piariști, rozariști, fachiri, paracliseri, reverenzi, exorciști, cenobiți, dominicani, capelani, mujahedini, recitatori, novici, vicari, pastori, rabini, teologi mahomedani, lama, sacristani, ajutori de paracliser, derviși, lectori, administratori de biserici, cardinali, maici superioare, consilii canonice, acoliți, vânzători de indulgențe, coribanți, protosingheli, muftii și umflați.

NECTAR, s. O băutură servită la banchetele zeităților din Olimp. Secretul preparării ei s-a pierdut, dar locuitorii moderni din Kentucky cred că s-au apropiat destul de mult de o cunoaștere a ingredientului său principal.

Junona a băut o cupă de nectar,
Dar băutura nu a afectat-o.
Junona a băut o cupă de whisky,
Apoi a zis „Adio, mamă!”

(J.G.)

NEGRIȘOR, s. Puiul lui *Procyanthropos* sau *Americanus dominans.* Este mic, negru și acuzat de fatalități politice.

NEGRU, s. *Piece de resistance* în problema politică americană. Reprezentându-l prin litera n, republicanii încep să își construiască ecuația astfel „Fie n = omul alb.” Aceasta, totuși, pare să dea o soluție nesatisfăcătoare.

NEGUSTOR, s. Cineva implicat în activități comerciale. O activitate comercială este una în care lucrul urmărit este un dolar.

NENOROCIRE, s. Felul de noroc care nu ratează niciodată.

NEOBRĂZAT, adj. Cu un simț puternic al propriului merit, cuplat cu o percepție slabă a valorii altora.

A fost odată un om în Ispahan
Cu mult, mult timp în urmă
Și frenologii spun că avea un cap
Care-l făcea bun de spectacol.

Căci umflătura modestiei lui era așa de mare
(Era o ciudățenie a naturii, spun ei.)
Că vârful ei stătea mult de-asupra pădurii
Părului său, ca piscul unui munte.

Un om așa modest în Ispahan
Jurau ei tot mereu și repetat,
Așa umil și de nimic, în van ai căuta
Nici un altul înainte nu s-a mai găsit.

Între timp cocoașa umflăturii
În ceruri s-a străduit s-ajungă

Atât de mare, că-i spuneau individului
„Omul cu minaretul”.

Nu era om în Ispahan
Mai mândru sau mai zgomotos în lauda grămezii
Cu-o gură neobosită și plămâni forte
El se fălea cu vasta-i umflătură.

Până ce Șahul furios trimise-un paj de-ncredere
Ce purta un sac și chiar și-un arc
Și-acel copil blând, explică zâmbitor:
„Un mic cadou pentru dumneata.”

Cel mai vestit om din Ispahan,
Se strâmbă la dar, însă tot îl acceptă.
„Dacă trăiam”, spuse el, „modestia mea
Mi-ar fi dat faimă nemuritoare!”

(Sukker Uffro)

NEPOTISM, s. Numirea în funcție a bunicii pentru binele partidului.

NERECUNOSCĂTOR, s. Cineva care obține un beneficiu din partea altuia, sau altfel este un obiect al milosteniei.

„Toți oamenii sunt nerecunoscători”, se strâmbă cinicul.
„Nu”, răspunse bunul filantrop;
„Am adus un mare serviciu unui om într-o zi
Care nici până azi nu m-a blestemat întorcându-l
Nici nu m-a vorbit de rău.”

„Stai!” strigă cinicul, „adu-l direct la mine,
De venerație sunt copleșit
Și-aș vrea să îi primesc binecuvântarea.”
„Tristă ți-e soarta,
El nu te poate binecuvânta, eu sufăr să-ți mărturisesc
Acest om e mut.”

(Ariel Selp)

NESĂBUIT, s. Insensibil la valoarea sfatului nostru.

„Acum pariază ca mine sau lasă-i
Pe pariorii ăștia să-ți ia banii.”
„Nu, copilul nu pariază.” „La naiba!
Cum de poți fi așa nesăbuit?”

(Bootle P. Gish)

NESTATORNICIE, s. Sațietatea repetată a unei afecțiuni întreprinzătoare.

NESUPUNERE, s. Căptușeala de argint a norului servituții.

NEWTONIAN, adj. Aparținând filosofiei universului inventat de Newton, care a descoperit că un măr cade la pământ, dar nu a fost în stare să spună de ce. Succesorii și discipolii săi au avansat atât de mult, încât să spună când.

NIHILIST, s. Un rus care neagă existența a orice altceva în afară de Tolstoi. Liderul școlii este Tolstoi.

NIRVANA, s. În religia budistă, o stare de anihilare plăcută dată ca recompensă înțelepților, în special celor suficient de înțelepți ca să o înțeleagă.

NISIPAR, s. Un mamifer vertebrat care susține părerile politice ale lui Denis Kearney, un demagog notoriu din San Francisco, a cărui audiență se strângea în spațiile deschise (loturile de nisip) ale orașului. Devotat tradiției speciei sale, acest lider al proletariatului a fost în cele din urmă doborât de dușmanii săi din lege și ordine, trăind în tăcere prosperă și murind nepocăit de bogat. Dar înainte de trădarea sa, el a impus Californiei o constituție care era o confecție de păcate servită într-o dicție de solecisme.

Asemănarea dintre cuvintele nisipar și nemernic este problematică, dar fără îndoială sugestivă.

NOBIL, s. Previziunea naturii pentru mințile ambițioase ale americanilor bogați să-și atragă distincția socială și să sufere înalta societate.

NOIEMBRIE, s. A unsprezecea douăsprezecime a plictisului.

(A) NOMINALIZA, v. A desemna cel mai greu argument politic. A înainta o persoană potrivită pentru a-și atrage bulgării de noroi și pisicile moarte ale opoziției.

NOMINALIZAT, s. Un gentilom modest care se retrage din fața distincției vieții particulare și caută cu perseverență obscuritatea onorabilă a unei funcții publice.

NON-COMBATANT, s. Un quaker mort.

NONSENS, s. Obiecțiile care sunt ridicate împotriva acestui dicționar excelent.

NOTORIETATE, s. Faima competitorului cuiva pentru onoruri publice. Soiul de renume cel mai accesibil și acceptabil pentru mediocritate. O scară a lui Iacob care duce la scena vodevilului, cu îngeri urcând și coborând.

(A) NU DA ASCULTARE, v. A sărbători cu o ceremonie potrivită maturitatea unei porunci.

Dreptul lui de a mă guverna e limpede ca lumina zilei,
Datoria mea evidentă e să nu dau ascultare;
Și de voi renunța vreodată la aceasta
Să fiu trăsnit împreună cu datoria mea.

(Israel Brown)

NUMEN, s. Ceea ce există, a se distinge de ceea ce doar pare să existe, cel din urmă fiind un fenomen. Numenul este puțin cam dificil de localizat; poate fi perceput numai printr-un proces de raționare, care este un fenomen. Cu toate acestea, descoperirea și expunerea numenului oferă un câmp bogat pentru ceea ce Lewis numește „nesfârșita diversitate și încântare a gândirii filosofice.” Ura (prin urmare) pentru numen!

NUNTĂ, s. O ceremonie în care două persoane își asumă răspunderea să devină una, unul își asumă răspunderea să devină nimic și nimicul își asumă răspunderea să devină suportabil.

O

OBICEI, s. O cătușă pentru cei liberi.

OBLIGAȚIE, s. Un înlocuitor ingenios al lanțului și biciului traficantului de sclavi.

Așa cum, închis în acvariu, peștișorul
Înoată tot în jurul vasului să găsească o ieșire,
Lipindu-și nasul de sticla care-l ține
Nici nu vede închisoarea ce-l înconjoară;
La fel, bietul datornic, fără să vadă nimic împrejur
Și totuși simțind limitele strâmte ce-l strâng
Suferă din cauza datoriei și studiază să o evite
Și descoperă la sfârșit că mai bine o plătea.

(Barlow S. Vode)

OBSERVATOR, s. Un loc unde astronomii încep să intre la bănuieli față de presupunerile predecesorilor lor.

OCAZIONAL, adj. Afectându-ne cu o frecvență mai mare sau mai mică. Acesta, totuși, nu este sensul în care este folosit cuvântul în expresia „versuri ocazionale”, care sunt scrise pentru o ocazie, cum ar fi o aniversare, o sărbătoare sau alt eveniment. E adevărat, ele ne afectează ceva mai

rău decât alte feluri de versuri, dar numele lor nu are nici o referire la recurența neregulată.

OCCIDENT, s. Partea din lume care se află la vest (sau est) de Orient. Este în cea mai mare parte locuit de creștini, un subtrib puternic al Ipocriților, ale căror principale ocupații sunt crima și înșelăciunea pe care au plăcerea să le numească război și comerț. Acestea sunt, de asemenea, principalele ocupații din Orient.

OCEAN, s. Un spațiu de apă care ocupă cam două treimi dintr-o lume făcută pentru om care nu are branhii.

ODATĂ, adv. Îndeajuns.

(A SE) ODIHNI, v. A înceta să mai faci necazuri.

OFENSIV, adj. Generând emoții sau senzații dezagreabile, cum ar fi avansarea unei armate împotriva dușmanului său.

— Au fost ofensive tacticile dușmanului? întrebă regele.

— Așa aș spune! răspunse generalul înfrânt. Ticălosul nu a vrut să iasă din ascunziș!

OGLINDĂ, s. Un plan sticlos pe care se expune un spectacol trecător dat pentru amăgirea omului.

Regele Manciuriei avea o oglindă magică, în care oricine se uita nu-și vedea propria imagine, ci pe cea a regelui. Un anumit curtean care se bucura de multă vreme de favorul regelui și era, prin urmare, cu mult mai bogat decât orice supus din regat, i-a spus regelui: „Dați-mi, vă rog, oglinda voastră minunată, astfel încât atunci când lipsesc din prezența voastră augustă să pot totuși aduce omagii umbrei voastre vizibile, plecându-mă noapte și zi în fața gloriei binevoitoare a trăsăturilor voastre, pe lângă care nimic nu are o splendoare atât de divină, o Soare al Amiezii Universului!”

Mulțumit de discurs, regele porunci ca oglinda să fie dusă la palatul curteanului; dar, când s-a dus acolo fără să dea de știre, el a găsit-o într-o încăpere unde se țineau numai vechiturile inutile. Aceasta l-a enervat atât de mult, încât a dat în ea cu pumnul tare, spărgând sticla și s-a rănit rău. Înfuriat și mai mult de acest ghinion, el a poruncit ca nerecunoscătorul să fie aruncat în închisoare, iar oglinda să fie reparată și dusă înapoi în palatul său; și așa s-a făcut. Dar când s-a uitat din nou în oglindă, el nu și-a văzut propria imagine, ci numai figura unui măgar încornorat, având un bandaj însângerat la una din copitele din față, așa cum artizanii și toți cei care se uitaseră în ea observaseră mai înainte, dar se temuseră să declare. Învățând înțelepciunea și mila, regele l-a eliberat pe curtean, a pus oglinda din nou în sala tronului și a domnit mulți ani cu dreptate și modestie și, într-o zi, când a adormit în moarte pe tron, întreaga curte a văzut în oglindă imaginea luminoasă a unui înger, care a rămas până astăzi.

OLEAGINOS, adj. Uleios, moale, flexibil.

Disraeli a descris cândva atitudinea Episcopului Wilberforce drept „onctuoasă, oleaginoasă, saponacee.” Și bunul prelat a fost cunoscut de atunci drept Sam Săpunilă. Pentru fiecare om există ceva în vocabular care i se lipește ca a doua piele. Dușmanii săi trebuie numai să îl găsească.

OLIMPIAN, adj. Legat de muntele din Tessalia, cândva legat de Zei, acum sălașul ziarelor îngălbenite, sticlelor de bere și conservelor de sardine mutilate, atestând prezența turistului și apetitului său.

Numele său turistul zâmbăreț îl scrijelește
Pe pereții tempului Minervei,
Unde-a tunat cândva Zeus Olimpianul,
Și își marchează abuzul apetitului.

(Averil Joop)

OM, s. Un animal atât de pierdut în contemplare extatică a ceea ce crede că este, încât trece cu vederea ceea ce ar trebui să fie fără îndoială. Ocupația lui de bază este exterminarea altor animale și a propriei specii care totuși

se multiplică cu o asemenea repeziciune insistentă, încât va infesta toată suprafața locuibilă, și Canada.

Când lumea era tânără, iar omul nou
Și totul era plăcut,
Natura distincții nu făcea
Între regi, și preoți și țărani.
Acum nu mai suntem așa, în prezent,
Decât în această Republică, unde
Avem acel regim vechi
Căci toți sunt regi, oricât de goale
Le-ar fi spinările, oricât de extremă
Foamea. Și, într-adevăr, oricine are-o voce
Ca să-l accepte pe tiranul ales de partidul său.
Un cetățean care nu voia să voteze
Și, prin urmare, era detestat
A fost într-o zi cu o haină de catran
(Cu fulgi pe spate și pe piept)
De patrioți îmbrăcat.
„E datoria ta”, strigă mulțimea
„Votul să-l dai cu sinceritate
Pentru cel pe care-l alegi.” El se-nclină umil
Și-și explică trecutul hain:
„Așa aș fi făcut, cu bucurie,
Dragi patrioți, dar el niciodată n-a candidat.”

(Apperton Duke)

OMILECTICĂ, s. Știința de a adapta predicile nevoilor spirituale, capacităților și condițiilor congregației.

Atât de priceput era parohul în omilectică
Că toate purgativele și emeticele lui normale
Pentru doftoricirea sufletului erau compuse
Cu discriminare corect fondată
Pe o examinare riguroasă
A limbii, pulsului, inimii și respirației.
Apoi, diagnosticând starea fiecăruia,
Specificele lui omilii acest doctor
Le administra: pilulele lui atât de eficace
Și vomitivele atât de vivace
Că sufletele suferinde de zece feluri de boli
Erau convalescente până să-și dea seama că le au.
Dar vocea Calomniei - toată ascunsă - grăia
Ideile-i colerice și mormăia scandalos
Că în cazul pacienților cu bani
Pilulele erau de zahăr și vomitivul era miere.

(Biografia Episcopului Potter)

OMOR, s. Uciderea unei ființe omenești de către alta. Sunt patru feluri de omor: criminal, scuzabil, justificabil și demn de laudă, dar nu contează prea mult pentru persoana ucisă dacă a fost răpusă de un fel sau altul, clasificarea este spre avantajul avocaților.

ONORABIL, s. Suferind de un impediment în atingerea scopurilor. În corpurile legislative este obișnuit să se menționeze toți membrii ca fiind onorabili; cum ar fi „onorabilul gentilom este un ticălos nenorocit.”

OPERĂ, s. O piesă care prezintă viața în altă lume, ai cărei locuitori nu vorbesc, ci cântă, nu au mișcări, ci gesturi și nu au posturi, ci atitudini. Toată interpretarea este simulare, iar cuvântul simulare vine de la *simia,* maimuță; dar în operă actorul își ia ca model *Simia audibilis* sau *Pithecanthropos stentor*, maimuța urlătoare.

Actorul îl maimuțărește pe om, cel puțin la formă;
Artistul de operă o maimuțărește pe maimuță.

OPIAT, s. O ușă neîncuiată din închisoarea identității. Duce spre curtea pușcăriei.

OPORTUNITATE, s. O ocazie favorabilă de a înșfăca o dezamăgire.

OPOZIȚIE, s. În politică, partidul care împiedică Guvernul de la a o lua razna, ținându-l în frâu.

Regele din Ghargaroo, care fusese în străinătate să studieze știința guvernării, numi pe o sută dintre cei mai grași supuși de-ai săi membri ai parlamentului ca să facă

legi pentru strângerea taxelor. Pe patruzeci dintre aceștia i-a numit Partidul Opoziției și l-a pus pe Primul Ministru să-i instruiască cu grijă în datoria lor de a se opune la fiecare măsură regală. Cu toate acestea, prima care a fost discutată a fost votată în unanimitate. Extrem de nemulțumit, Regele și-a folosit dreptul de veto, informând Opoziția că dacă vor mai face ceea ce făcuseră din nou, vor plăti cu capetele pentru încăpățânarea lor. Toți cei patruzeci și-au făcut harakiri pe loc.

— Ce ne facem acum? întrebă Regele. Instituțiile liberale nu pot fi menținute fără un partid de Opoziție.

— Splendoarea Universului, răspunse Primul Ministru, este adevărat că acești câini ai întunericului nu mai au credit, dar nu este pierdut chiar totul. Lăsați chestiunea în mâinile acestui vierme din praf.

Ministrul a îmbălsămat și umplut cu paie cadavrele Opoziției Maiestății Sale, le-a pus din nou în scaunele puterii și le-a bătut în cuie acolo: patruzeci de voturi au fost înregistrate împotriva fiecărei legi și națiunea a prosperat. Dar într-o zi o lege care impunea taxa pe negi a fost respinsă căci membrii partidului de guvernământ nu fuseseră bătuți în cuie de scaune! Aceasta l-a înfuriat atât de mult pe Rege, încât Primul Ministru a fost omorât, parlamentul a fost dizolvat cu o baterie de artilerie și guvernarea poporului, de către popor, pentru popor a dispărut din Ghargaroo.

OPTIMISM, s. Doctrina sau credința că totul este frumos, incluzând ceea ce este urât, totul este bine, mai ales răul și totul corect dacă este greșit. Este susținută cu cea mai mare tenacitate de cei mai obișnuiți cu ghinionul de a cădea în calamități și este cel mai acceptabil expusă cu rânjetul cu care zâmbește maimuța. Fiind o credință oarbă,

este inaccesibilă luminii dezminţirii, o boală intelectuală, care nu cedează la nici un tratament în afară de moarte. Este ereditară, dar din fericire nu contagioasă.

OPTIMIST, s. Un susţinător al doctrinei (vezi OPTIMISM) conform căreia negrul este alb.

Un pesimist se adresă lui Dumnezeu pentru uşurare.
— Ah, doreşti să îţi redau speranţa şi veselia! spuse Dumnezeu.
— Nu, răspunse solicitantul, mi-aş dori să creezi ceva care le-ar justifica.
— Lumea este toată creată, spuse Dumnezeu, dar ai trecut cu vederea ceva - mortalitatea optimiştilor.

(A SE) OPUNE, v. A sprijini cu obstrucţionări şi obiecţii.

Cât de singuratic e cel ce crede că apără
Cu vorbe goale Sexul Solemn
De uşurătate. Doar Bărbatule, teme-te,
Numai cei Gravi merită Neplăcutul.

(Percy P. Orminder)

ORATORIE, s. O conspiraţie între vorbire şi acţiune pentru a înşela înţelegerea. O tiranie temperată de stenografie.

ORFAN, s. O persoană vie pe care moartea a lăsat-o fără puterea nerecunoștinței filiale, o privațiune care face apel cu o elocvență deosebită la tot ceea ce este înțelegător în natura umană. Când este tânăr, orfanul este, de obicei, trimis la un azil, unde, printr-o cultivare atentă a simțului rudimentar al localizării, este învățat să-și cunoască locul. Apoi este instruit în arta dependenței și a servituții și, în cele din urmă, lăsat liber să hălăduiască prin lume ca lustragiu sau spălătoreasă de vase.

ORNITORINC, s. Nota dumneavoastră de plată la restaurant în timpul sezonului de post negru.

ORTODOX, s. Un bou care poartă jugul religios popular.

ORTOGRAFIE, s. Știința de a silabisi cu ochiul în loc de ureche. Susținută cu mai multă aprindere decât lumină de către cei eliberați din toate casele de nebuni. Ei trebuie să conceadă câteva lucruri de pe vremurile lui Chaucer, dar cu toate acestea sunt înfierbântați în apărarea celor ce vor fi învinși de acum încolo.

Un reformator al ortografiei, inculpat
Pentru născociri, a fost citat în fața curții.

Judecătorul spuse: „Suficient,
O să-i stingem lumânarea eternă
Iar cavoul său nu va mai fi văruit.”

OSPITALITATE, s. Virtutea care ne face să hrănim și să adăpostim anumite persoane care nu au nevoie de hrană și adăpost.

OSTILITATE, s. Un simț deosebit de ascuțit și aplicat în mod deosebit suprapopulării Pământului. Ostilitatea este clasificată ca activă și pasivă; ca, respectiv, sentimentele unei femei față de prietenele ei și cele pe care le are față de restul sexului ei.

OVAȚIE, s. În Roma antică, un imn închinat, formal în onoarea celui care nu fusese de folos dușmanilor poporului. Un triumf mai mic. În engleza modernă, cuvântul este folosit pentru a semnifica orice expresie liberă și spontană de omagiu popular adresat eroului de moment.

„Am avut o ovație!” spuse actorul,
Dar mi s-a părut neobișnuit de ciudat
Că oamenii și criticii fuseseră duși de el
De ureche.

Lexiconul latin îi face absurdă
Afirmația, cât se poate de clar;
În *„ovum”* găsim rădăcina adevărată a cuvântului.
Înseamnă ou.

(Dudley Spink)

P

PACE, s. În relații internaționale, o perioadă de înșelare între două perioade de lupte.

Oh, ce este vuietul zgomotos ce-mi atacă
Urechile fără încetare?
Este vocea celor cu speranțe, salutând
Ororile păcii!

Ah, Pace Universală! ei o curtează,
S-ar și căsători cu ea,
Dacă numai ar ști cum să o facă
Ar fi ușor de făcut.

Muncesc zi și noapte
La problema lor, precum cârtițele.
Ai milă, Cerule, te rog,
De sufletele lor băgăcioase!

(Ro Amil)

PAIAȚĂ, s. Un personaj popular în vechile piese italienești, care îl imita cu o incompetență caraghioasă pe bufon sau clovn și era, prin urmare, maimuțăreala unei maimuțe; căci clovnul însuși imita personajele serioase ale piesei. Paiața

a fost progenitura specialistului în umor, așa cum avem astăzi nefericirea să-l cunoaștem. În paiață vedem un exemplu de creație; în umorist, de transmitere. Un alt specimen excelelent al paiaței moderne este ajutorul de paroh, care îl maimuțărește pe paroh, care îl maimuțărește pe episcop, care îl maimuțărește pe arhiepiscop, care îl maimuțărește pe diavol.

PALAT, s. O reședință frumoasă și costisitoare, în special a unui mare oficial. Reședința unui mare demnitar al Bisericii creștine se numește palat; cel al Întemeietorului religiei sale era cunoscut drept câmp sau marginea drumului. Există un progres.

PALMIER, s. O specie de copac care are mai multe varietăți, dintre care palmierul râios *(Palma hominis)* este cel mai larg răspândit și mai cu hărnicie cultivat. Nobila plantă exudă un fel de cauciuc invizibil, care poate fi detectat aplicând pe scoarță o bucată de aur sau argint. Metalul va adera cu o tenacitate remarcabilă. Fructul palmierului râios este atât de amar și nesatisfăcător, încât un procent considerabil din el este, uneori, dat în ceea ce se numește „binefacere”.

PANĂ, s. Un instrument de tortură cedat de o gâscă și, de obicei, mânuit de un măgar. Folosirea penei este acum depășită, dar echivalentul său modern, penița de oțel, este mânuită de aceeași eternă Prezență.

PANDEMONIU, s. Literal Locul Tuturor Demonilor. Majoritatea au evadat în politică și finanțe, iar locul este folosit acum ca sală de lectură pentru Reformatorul Audibil. Când sunt tulburate de vocea sa, ecourile străvechi urlă răspunsuri potrivite, cât se poate de mulțumitoare pentru mândria distincției lui.

PANTALONI, s, Un veșmânt pentru partea de jos a masculului adult civilizat. Veșmântul este tubular și nu este dotat cu balamale la punctele de flexiune. Se presupune că a fost inventat de un umorist. Numiți pantaloni de către cei luminați și izmene de cei nedemni.

PANTEISM, s. Doctrina conform căreia totul este Dumnezeu, în contradicție cu doctrina conform căreia Dumnezeu este totul.

PANTOMIMĂ, s. O piesă în care povestea este spusă fără violență față de limbaj. Cea mai puțin dezagreabilă formă de acțiune dramatică.

(A) PARDONA, v. A anula o pedeapsă și a readuce la viața de crimă. A adăuga la ademenirea crimei tentația nerecunoștinței.

PAȘAPORT, s. Un document impus în mod ticălos unui cetățean care merge în străinătate, expunându-l ca străin și scoțându-l în evidență pentru reprobări și nelegiuri speciale.

PATĂ DE MUSCĂ, s. Prototipul punctuației. S-a observat de către Garvinus că sistemele de puctuație, în uz printre diferitele națiuni alfabetizate, au depins în mod originar de obiceiurile sociale și dieta generală a muștelor care le infestau țările. Aceste ființe, care s-au distins întotdeauna printr-o familiaritate de vecini tovărășească cu autorii, le împodobesc cu larghețe sau zgârcenie, manuscrisele în procesul creșterii sub peniță, conform obiceiurilor lor trupești, scoțând sensul operei printr-un fel de interpretare superioară și independentă de puterile scriitorului. Vechii maeștri ai literaturii, adică scriitorii timpurii a căror operă este atât de stimată de scribii mai târzii și criticii aceleiași limbi, niciodată nu puneau semne de punctuație, ci lucrau tot înainte cu mâna liberă, fără acea discontinuitate a gândului care provine din folosirea punctelor. (Observăm același lucru la copii astăzi, a căror utilizare în această privință este un exemplu izbitor și frumos al legii conform căreia copilăria indivizilor reproduce metodele și etapele dezvoltării caracterizând copilăria speciei.) În opera acestor scribi primitivi se descoperă, de către investigatorul modern, cu instrumentele sale optice și testele chimice, că toate semnele de punctuație au fost introduse de ingeniosul și săritorul colaborator al scriitorului, musca obișnuită de casă - *Musca maledicta.* Transcriind aceste manuscrise străvechi, cu scopul fie de a

fi însăși opera, fie de a păstra ceea ce autorii, în mod natural, priveau drept revelații divine, scriitorii de mai târziu au copiat cu reverență și acuratețe orice fel de semne au găsit pe papirus sau pergament, spre negrăita mărire a lucidității gândului și a măreției operei. Scriitorii contemporani cu acești copiști s-au folosit, firește, de avantajele evidente ale acestor semne, în propria operă, și cu sprijinul muștelor din casele lor ar putea să aibă bunăvoința să ofere recunoaștere, frecvent să rivalizeze și uneori să depășească scrierile mai vechi, cel puțin în ce privește punctuația, ceea ce nu este o glorie mică. Pentru a înțelege pe deplin serviciile importante pe care le aduc muștele literaturii, este necesar numai să punem o pagină dintr-un roman alături de o farfurie cu smântână și alta cu melasă, într-o cameră însorită, și să observăm „cum spiritul se aprinde și stilul se rafinează” în proporție corespunzătoare duratei expunerii.

PATRIOT, s. Cineva pentru care interesele unei părți par superioare celor ale întregului. Păcăleala omului de stat și unealta cuceritorilor.

PATRIOTISM, s. Gunoi inflamabil pregătit pentru torța oricărui ambițios dornic să-și lumineze numele.

În faimosul dicționar al doctorului Johnson, patriotismul este definit ca ultimul resort al unui ticălos. Cu tot respectul pentru un lexicograf luminat, dar inferior, îndrăznesc să susțin că este primul.

PĂCĂLITUL DE 1 APRILIE, s. Păcăltul din martie cu încă o lună adăugată prostiei sale.

PĂGÂN, s. O creatură ignorantă care are prostia de a adora ceva pe care îl poate vedea și simți. Conform Profesorului Howison de la Universitatea de Stat din California, ebraicii sunt păgâni.

„Ebraicii sunt păgâni!” spune Howison. El
Este un filosof creștin. Eu sunt
Un individ agnostic vulgar, dacă doriți,
Prea mult dependent de crima
Discuțiilor religioase în rimele mele.

Deși ebraicii și Howison nu se pot înțelege
Asupra unui modus vivendi,
Totuși Cerul a avut un scop pentru mine
Și eu nu am fost crescut într-un mod
Ca să mă bucur de disputa încinsă.

Căci asta este credința sufletului și a esenței mele
Și adevărul ei îl susțin:
Cine diferă de mine în credință e un-ist
Și un-it, o -ie, sau un-ism

Și peste el sau ea am sărit!

Să solicite Howison cu bărbia ridicată
Toleranța, este foarte bine,
Și o prăjeală este ofensă pentru nara sa subțire,
Dar conduce - știu după miros -
Un grătar secret și personal!

(Bissel Gip)

PĂGÂNISM, s. Principala dintre toate marile credințe de pe această lume.

PĂMÂNT, s. O parte a suprafeței Pământului, considerată proprietate. Teoria conform căreia pământul este supus proprietății private și controlului este fundamentul societății moderne și este, în mod eminent demnă de superstructură. Dusă către concluzia sa logică, înseamnă că unii au dreptul să-i împiedice pe alții să trăiască, căci dreptul de a poseda înseamnă dreptul exclusiv de a ocupa și, de fapt, legile încălcării sunt puse în practică oriunde este recunoscută proprietatea asupra pământului. Așadar, dacă întreaga suprafață de *terra firma* este în proprietatea lui A, B sau C, nu va mai fi loc să se nască D, E și F sau, născuți ca uzurpatori, să existe.

O viață pe valul oceanului,
O casă în adâncurile întunecate,

Acolo scânteia naturii mi-a dat și
Am dreptul să o păstrez.

Mi-au dat interdicție
Oriunde să mă duc pe țărm.
Atunci, ho! Pe spuma învolburată,
Sunt un comodor înnăscut!

(Dodle)

(A) PĂSTRA, v.

El și-a rispit toată averea
Și-apoi în moarte a adormit,
Murmurând: „Ei, în orice caz,
Îmi voi păstra numele nepătat.”
Dar când a fost săpat pe piatra de mormânt
Al cui era? - căci morții nu iau cu ei nimic.

(Durang Gophel Arn)

PÂNZĂ, s. Un fel de material care, atunci când e făcut pentru ștreang, necesită mult in - Calcraft Spânzurătorul.

PEDEAPSĂ, s. O ploaie de foc și pucioasă care cade la fel asupra drepților și asupra nedrepților care nu și-au găsit adăpost evacuându-i.

În rândurile următoare, adresate unui *Împărat în exil* de către părintele Gassalasca Jape, reverendul poet pare să facă aluzie la imprudența de a se întoarce către Pedeapsă când exclamă:

Cum, cum! Don Pedro, dorești să pleci
Înapoi în Brazilia să-ți sfârșești zilele liniștit?
Dar ce asigurare ai că va fi așa?
Nu este mult de când ai fost într-o revoltă,
Iar dragii tăi supuși au arătat dorința de a sări
La beregata ta și să te strângă ca pe-un șobolan. Știi
Că împărățiile sunt nerecunoscătoare; ești sigur
Că în republici e mai greu să ți se facă rău?

PEDIGREE, s. Partea cunoscută a rutei de la un strămoș arboricol cu bășică înotătoare la descendentul urban cu țigară.

PELERIN, s. Un călător care este luat în serios. Un Părinte Pelerin a fost cineva care, părăsind Europa în 1620 pentru că nu i se permitea să cânte psalmi pe nas, a ajuns până în Massachussets unde Îl putea personifica pe Dumnezeu conform conștiinței sale.

PENITENT, adj. Fiind supus sau așteptând pedeapsa.

PERFECȚIUNE, s. O stare imaginară de calitate distinsă de cea actuală printr-un element cunoscut drept excelență; un atribut al cinicului.

Editorul unei reviste engleze, după ce a primit o scrisoare indicând natura eronată a vederilor și stilului său și semnată „Perfecțiune”, a scris cu promptitudine în josul scrisorii: „Nu sunt de acord cu dumneavoastră” și i-a expediat-o lui Matthew Arnold.

PERICOL, s.

Un animal sălbatic care, atunci când doarme,
Este ridiculizat și disprețuit de om
Dar o ia la sănătoasa în salturi
Și sare când se trezește.

(Ambat Delaso)

PERIPATETIC, adj. Umblând de colo-colo. Legat de filosofia lui Aristotel care, în timp ce o expunea, se deplasa de colo-colo ca să evite obiecțiile elevilor său. O precauție inutilă, nici ei nu știau mai mult decât el despre chestiune.

PERORAȚIE, s. Explozia unei rachete oratorice. Orbește, dar pentru un observaor care are nasul nepotrivit, cea mai evidentă particularitate este mirosul diferitelor tipuri de prafuri folosite la pregătirea ei.

PERSEVERENȚĂ, s. O virtute josnică de la care mediocritatea obține un succes fără glorie.

„Perseverează, perseverează!” strigă predicatorii cu toții,
Ei înșiși zi și noapte, perseverând să dea din gură.
„Amintește-ți fabula broaștei țestoase și a iepurelui -
Unul spre țel, iar celălalt este... unde?”
Păi, unde? înapoi în țara Viselor, reînnoindu-și chiria
Vieții și toți mușchii, păstrându-și pacea,
Țelul și rivalul uitați la fel
Ca lunga oboseală a fugii inutile.
Spiritul lui ascuns în iarba și roua
Tărâmului fără de câini dincolo de Tocană
El doarme, ca un sfânt într-un loc sacru,
Câștigător a tot ceea ce este bun într-o specie.

(Sukker Uffro)

PESIMISM, s. O filosofie impusă cu forța convingerilor observatorului printr-o prevalență descurajantă a

optimistului cu speranța sperietoare de ciori și zâmbetul antipatic.

PHOENIX, s. Un prototip clasic al păsăricii fierbinți moderne.

PIAN, s. O mașinărie de salon pentru a-l stăpâni pe vizitatorul impertinent. Se pune în funcțiune apăsând clapele mecanismului și spiritele audienței.

PICTURĂ, s. Arta de a proteja suprafețele plane de vreme și a le expune criticului.

În trecut, pictura și sculptura erau combinate în aceeași operă: anticii își pictau statuile. Singura alianță actuală dintre cele două arte este că pictorul modern își șlefuiește protectorii.

PIELE ROȘIE, s. Un indian nord-american, a cărui piele nu este roșie, cel puțin nu pe dinafară.

PIERDERE, s. Privare de ceea ce am avut sau nu am avut. Astfel în sensul din urmă, se spune despre un candidat

învins că „a pierdut alegerile”; și despre acel om eminent, poetul Gilder, că „și-a pierdut mințile.” În sensul dintâi și mai legitim este folosit cuvântul în faimosul epitaf:

Aici de mult zace cenușa lui Huntington
A cărui pierdere este câștigul nostru,
Căci cât își exercita puterile
Orice câștiga, pierderea era a noastră.

PIETATE, s. Venerație față de Ființa Supremă, bazată pe presupusa Lui asemănare cu omul.
Un porc este învățat prin pilde și predici
Să gândească că Dumnezeul Porcilor
Are rât și coadă sfredel.

(Judibras)

PIETON, s. Partea variabilă (și audibilă) a șoselei pentru un automobil.

PIGMEU, s. Cineva dintr-un trib de oameni foarte mici, descoperit de călătorii din vechime în multe părți ale lumii, dar de cei moderni numai în Africa Centrală. Pigmeii sunt numiți astfel pentru a-i deosebi de caucazieniii mai voluminoși care sunt Hogmei.

PIRATERIE, s. Comerț fără încurcături prostești, exact așa cum l-a făcut Dumnezeu.

PISICĂ, s. Un automat, moale, indestructibil oferit de natură pentru a fi izbit cu piciorul când lucrurile merg prost în cercul domestic.

Acesta este un câine,
Aceasta este o pisică.
Aceasta este o broască,
Acesta este un șoarece.
Aleargă, câine! Miorlăie, pisică!
Sari, broască! Ronțăie, șoarece!

(Elevenson)

(A) PLAGIA, v. A prelua gândirea sau stilul altui scriitor pe care nu l-am citit absolut niciodată.

PLAGIAT, s. O coincidență literară compusă dintr-o prioritate discreditabilă și o urmare consecutivă.

PLATITUDINE, s. Elementul fundamental și gloria specială a literaturii populare. O gândire care sforăie în cuvinte care fumegă. Înțelepciunea a milioane de proști în dicția unui nerod. Un sentiment fosil în piatră artificială. O

morală fără fabulă. Tot ceea ce este muritor dintr-un adevăr răposat. O jumătate de ceașcă de lapte și mortalitate. Nasul Papei pe un păun fără pene. O moluscă uscându-se pe țărmul unei mări a gândirii. Cotcodăcitul care-i supraviețuiește oului. O epigramă uscată.

PLATONIC, adj. Aparținând filosofiei lui Socrate. Iubirea Platonică este denumirea prostească pentru afecțiunea dintre o incapacitare și un îngheț.

PLĂCERE, s. Cea mai puțin nesuferită formă de deprimare.

PLĂCINTĂ RECE, s. Un agent de avansare a culegătorului al cărui nume este Indigestie.

„Plăcinta rece era extrem de apreciată de rămășițe."

(Rev. dr. Mucker, la o slujbă de înmormântare a unui nobil britanic)

„Plăcinta rece este detestabilă
Cea americană comestibilă.
De aceea am sfârșit-o și m-am terminat,
Așa departe de Londra."

(De pe piatra funerară a unui nobil britanic din Kalamazoo)

(A) PLĂNUI, v. A te preocupa în legătură cu cea mai bună metodă de a obține un rezultat accidental.

PLEBEU, s. Un roman antic care nu și-a mânjit decât mâinile cu sângele țării sale. Diferențiat de Patrician, care era o soluție saturată.

PLEBISCIT, s. Un vot popular care să stabilească voința suveranului.

PLENIPOTENȚIAR, adj. Având puteri depline. Un ministru plenipotențiar este un diplomat care posedă autoritatea absolută cu condiția să nu și-o exercite niciodată.

PLEONASM, s. O armată de cuvinte care escortează un caporal al gândirii.

PLIC, s. Mormântul unui document; teaca unei note de plată, păstaia unui mandat poștal; furoul unei scrisori de dragoste.

PLICTIS, s. Lâncezeală, starea sau condiția în care ești plictisit. Multe derivații pline de fantezie ale cuvântului au fost afirmate, dar o autoritate atât de înaltă precum părintele Jape spune că provine dintr-o sursă foarte evidentă: primele cuvinte ale străvechiului imn latinesc *Te Deum Laudamus*. În derivația sa aparent naturală este ceva care întristează.

PLICTISITOR, s. O persoană care îți vorbește când dorești să asculte.

PLUG, s. Un instrument care strigă în gura mare după mâinile obișnuite cu penița.

PLUMB, s. Bucățele dăunătoare de metal suspectate de distrugerea civilizației și iluminării, în ciuda rolului lor în acest dicționar incomparabil. Un metal greu albastru-cenușiu folosit pentru a da stabilitate iubiților ușori, în special celor care nu iubesc cu înțelepciune, ci pe soțiile altor bărbați. Plumbul este, de asemenea, de mare folos drept contragreutate la un argument de o asemenea greutate încât întoarce roata dezbaterii în direcția greșită. Un fapt interesant în chimia controverselor internaționale este că la punctul de contact a două patriotisme, plumbul se precipită în cantități mari.

Slăvit fii, sfânt Plumb! al feudelor omenești marele
Și universalul arbitru; dăruit
Cu pătrundere să străpungi orice nor
Încețoșând câmpul urii controversate,
Și cu o precizie selectivă, inevitabilă,
Cercetătoare găsești nemărturisitul
Dar vitalul punct. Judecata ta, când e permisă
De chirurg, încheie dezbaterea.
O, metal util! de n-ai fi tu,
Mereu ne-am trage de urechi;
Dar când te-auzim bâzâind ca o albină
Noi, ca bătrânul Muhleneberg, „nu dorim să mai stăm."
Și când cei rapizi au fugit ca iepurii,
Jack Satana miroase morții ca să facă alte gloanțe.

POALĂ, s. Unul dintre cele mai importante organe ale corpului femeiesc, o înzestrare admirabilă a naturii pentru odihna copilăriei, dar, în principal, utilă la festivitățile rurale pentru a susține farfurii cu pui rece și capetele masculilor adulți. Masculul speciei noastre are o poală rudimentară, imperfect dezvoltată și care nu contribuie în nici un fel la bunăstarea substanțială a animalului.

POCĂINȚĂ, s. Slujitorul credincios și discipolul Pedepsei. De obicei manifestă un grad de reformare care nu este întru totul proporțională cu conținutul păcatului.

Doritor să eviți chinurile Iadului
Te vei pocăi și te vei alătura Bisericii, Parnell?
Astfel Aghiuță te va ține departe de cărbunii încinși,
Dar te va adăuga la suferințele altor suflete.

(Jomater Abemy)

POCHER, s. Un joc despre care se spune că se joacă cu cărțile într-un scop necunoscut acestui lexicograf.

POEZIE, s. O formă de exprimare particulară a Tărâmului de dincolo de Reviste.

POLIGAMIE, s. O casă de ispășire, sau capelă de pocăință, dotată cu mai multe scaune de penitență, deosebită de monogamie, care are numai unul.

POLITEȚE, s. Cea mai acceptabilă ipocrizie.

POLITICĂ, s. O luptă de interese deghizată într-o competiție de principii. Conducerea chestiunilor publice pentru avantaje particulare.

POLITICIAN, s. Un țipar din noroiul fundamental pe care este ridicată superstructura societății organizate. Când se zbate, confundăm agitarea cozii lui cu clătinarea edificiului. Comparat cu omul de stat, el suferă dezavantajul de a fi în viață.

POLIȚIE, s. O forță armată pentru protecție și participare.

POPULIST, s. Un patriot fosilă din perioada agricolă timpurie, găsit în vechiul steatit roșu de sub Kansas; caracterizat printr-o întindere neobișnuită a urechii, pe care unii naturaliști o consideră a-i da puterea să zboare, deși profesorii Morse și Whintey, urmând linii de gândire diferite, au scos în evidență cu ingeniozitate că dacă ar fi posedat-o, s-ar fi dus altundeva. În discursul pitoresc din perioada sa, din care unele fragmente ne-au parvenit, era cunoscut drept „Chestiunea Kansas."

PORC, s. O pasăre remarcabilă pentru catolicismul apetitului său și servind ca să-l ilustreze pe al nostru. Printre mahomedani și evrei porcul nu se bucură de favoare ca articol de dietă, dar este respectat pentru delicatețea și vocea sa melodioasă. În principal, pentru cântec este apreciată această pasăre; colivia sa plină de cor a fost știută să smulgă lacrimi din partea a două persoane în același timp. Numele științific al acestei păsări

este *Porcus Rockefelleri.* Domnul Rockefeller nu a descoperit porcul, dar este considerat dreptul său prin asemănare.

PORT, s. Un loc unde vapoarele se adăpostesc de furia furtunii și sunt expuse furiei vameșilor.

PORTABIL, adj. Expus unor stăpâni schimbători prin vicisitudinile posesiei.

> Această mică avere, dacă nu el a făcut-o
> Și nici n-a părăsit-o fostul paznic al ei,
> E nepotrivit de portabilă, bag de seamă.
>
> *(Worgum Slupsky)*

PORTUGHEZI, s. O specie de gâște indigene din Portugalia. În marea majoritate nu au aripi și sunt cât se poate de bune de mâncat, chiar și când sunt umplute cu usturoi.

POSEDAT, adj. Vexat de un spirit rău, precum porcul Gadarene și alți critici. Posedarea era cândva mai obișnuită decât este acum. Arastus ne spune despre un țăran care era posedat de un diavol diferit în fiecare zi a săptămânii, iar duminica de doi. Ei erau deseori văzuți,

întotdeauna umblând în umbra lui, când avea una. Au fost, în final, alungați de preotul satului, un om sfânt; dar l-au luat cu ei pe țăran, căci el a dispărut cu totul. Un diavol scos dintr-o femeie de Arhiepiscopul de Rheims a alergat prin copaci, urmărit de sute de oameni, până a ajuns la câmp deschis unde, printr-un salt mai înalt decât o turlă de biserică, a intrat într-o pasăre. Un capelan din armata lui Cromwel a exorcizat diavolul dintr-un soldat aruncând soldatul în apă, și diavolul a ieșit la suprafață. Soldatul, din nefericire, nu a mai ieșit.

POSTERITATE, s. O curte de apel care întoarce judecata contemporanilor unui autor, petentul fiind competitorul său obscur.

POTABIL, s. Potrivit pentru băut. Se spune că apa este potabilă, într-adevăr, unii o declară băutura noastră naturală, deși chiar ei o descoperă plăcută la gust numai când suferă de o boală recurentă numită sete, pentru care este medicament. Asupra a nimic nu s-a concentrat atâta ingeniozitate măreață și perseverentă în toate epocile și în toate țările, în afară de cele mai necivilizate, ca asupra invenției înlocuitorilor apei. Să susții că această aversiune generală față de acel lichid nu are nici o bază în instinctul de conservare al speciei înseamnă să fii neștiințific și fără știință suntem precum șerpii și broaștele râioase.

POVESTE, s. O narațiune, de obicei neadevărată. Adevărul poveștilor care urmează nu a fost, totuși, discreditat cu succes.

Într-o seară, domnul Rudolph Block din New York s-a găsit așezat la cină alături de domnul Percival Pollard, distinsul critic.

— Domnule Pollard, spuse el, cartea mea, *„Biografia unei vaci moarte”*, este publicată anonim, dar nu se poate să nu-l cunoașteți pe autorul ei. Totuși, făcându-i recenzia, vorbiți despre „opera Idiotului Secolului”. Considerați că este o critică onestă?

— Îmi pare foarte rău, domnule, răspunse criticul amabil, dar nu mi-a trecut prin cap că chiar nu ați dori ca publicul să nu știe cine a scris-o.

Domnul W.C. Morrow, care locuia în San Jose, California, era dependent de scrierea poveștilor cu fantome care îl făceau pe cititor să simtă că un șir de șopârle, de-abia ieșite din gheață, îi mergeau de-a lungul spatelui și i se ascundeau în păr. San Jose era în acel timp considerat a fi bântuit de spiritul vizibil al unui bandit pe nume Vasquez, care fusese spânzurat acolo. Orașul nu era luminat foarte bine și este un eufemism să spunem că în San Jose aveai rețineri să ieși pe afară noaptea. Într-o noapte deosebit de întunecoasă, doi domni se aflau în cel mai siguratic loc din oraș, vorbind cu voce tare ca să-și păstreze curajul, când au dat peste domnul J.J. Owen, un bine cunoscut jurnalist.

— Cum, Owen, spuse unul, ce te aduce pe aici într-o noapte ca asta? Mi-ai spus că ăsta este unul dintre locurile favorite bântuite de Vasquez! Nu ți-e frică să fii pe afară?

— Dragul meu, răspunse jurnalistul cu o cadență uscată în vorbire, precum vâjâitul vântului încărcat de frunze, mi-e frică să stau în casă. Am în buzunar una din poveștile lui W.C. Morrow și nu îndrăznesc să mă duc singur unde este suficientă lumină ca să o citesc.

Contraamiralul Schley și reprezentantul Charles F. Joy stăteau lângă Monumentul Păcii, în Washington, discutând chestiunea: „Este succesul un eșec?” Domnul Joy se opri brusc în mijlocul unei propoziții elocvente, exclamând:

— Hei! Am mai auzit fanfara asta, Santlemann’s, cred.

— Nu aud nici o fanfară, spuse Schley.

— Dacă stau și mă gândesc, nici eu, spuse Joy; dar îl văd pe Generalul Miles venind în josul bulevardului și festivitatea aceea mă afectează mereu ca o orchestră cu alămuri. Trebuie să-ți analizezi impresiile cu foarte mare grijă, altfel le încurci originile.

În timp ce Amiralul își digera masa rapidă de filosofie, Generalul Miles trecu cu alaiul, un spectacol de o demnitate impresionantă. Când coada procesiunii trecuse, cei doi observatori își reveniră din orbirea trecătoare provocată de strălucirea ei.

— Pare să se simtă bine, spuse Amiralul.

— Nu este nimic, consimți Joy gânditor, care să îi placă pe jumătate la fel de mult.

Ilustrul om de stat Champ Clark a trăit cândva cam la o milă de satul Jebigue, în Missouri. Într-o zi, el călări în oraș pe măgărușul lui favorit și, legând animalul pe partea însorită a străzii, în fața unei cârciumi, intră cu aerul său de abstinent total pentru a-l înștiința pe cârciumar că vinul

este botezat. Era o zi înfricoșător de fierbinte. Destul de curând, un vecin veni înăuntru și, văzându-l pe Clark, îi spuse:

— Omule, nu e bine să lași măgărușul ăla acolo, în soare. O să se prăjească, cu siguranță, fumega când am trecut pe lângă el.

— Oh, n-are nimic, spuse Clark cu nepăsare, este un fumător înrăit.

Vecinul luă o limonadă, dar scutură din cap și repetă că nu era bine. Deodată îi veni o idee; fusese un incendiu în noaptea trecută, un grajd de după colț arsese și un număr de cai ajunseseră la nemurire, printre care și un mânz care se rumenise de tot. Unul dintre băieți dădu drumul măgărușului domnului Clark și îl înlocui cu partea muritoare a mânzului. Imediat un alt om intră în cârciumă.

— Pentru numele lui Dumnezeu! spuse el, luând-o pe ocolite, ia de acolo măgarul ăla, miroase.

— Da, interveni, Clark, animalul ăla are cel mai bun nas din Missouri. Dar dacă el nu se supără, n-ar trebui nici tu.

În cursul evenimentelor omenești, domnul Clark ieși și acolo, aparent, zăceau rămășițele incinerate și micșorate ale animalului său. Băieții n-au avut parte să se amuze pe seama domnului Clark care se uită la trup și, cu expresia neutră căreia îi datorează atât de mult avansarea politică, plecă. Dar ducându-se spre casă târziu, în acea noapte, el își văzu măgărușul stând tăcut și solemn la marginea drumului în lumina cețoasă a lunii. Menționând numele lui Satan cu o emfază neobișnuită, domnul Clark o luă la sănătoasa cât de repede putu și petrecu noaptea în oraș.

Generalul H.H. Wotherspoon, președintele Colegiului Militar de Război, avea un babuin cu nasul cârn, un animal de o inteligență neobișnuită, dar cu o frumusețe

imperfectă. Întorcându-se în apartamentul său într-o seară, generalul a fost surprins și îndurerat să-l găsească pe Adam (căci așa era numită creatura, generalul fiind darwinist) stând drepți în fața lui și purtând cea mai bună uniformă a stăpânului său, cu epoleți și toate cele.

— Nenorocit de strămoș îndepărtat! Detună marele strateg, ce înseamnă asta? Și cu haina mea pe tine!

Adam se ridică și, cu o privire plină de reproș, se lăsă în patru labe în felul speciei sale și, țopăind prin cameră până la o masă, se întoarse cu o carte de vizită: Generalul Barry venise în vizită și, judecând după o sticlă goală de șampanie și mai multe mucuri de trabuc, fusese tratat cu ospitalitate în timp ce așteptase. Generalul îi ceru scuze strămoșului său credincios și se retrase. În ziua următoare, îl întâlni pe Generalul Barry, care spuse:

— Spoon, bătrâne, când te-am lăsat ieri seară am uitat să te întreb despre trabucurile acelea excelente. De unde le-ai luat?

Generalul Wotherspoon nu consimți să răspundă, ci plecă.

— Iartă-mă, te rog, spuse Barry, glumeam, bineînțeles. Păi, am știut că nu erai tu înainte să treacă un sfert de oră.

POZITIV, adj. Greșind cu voce tare.

POZITIVISM, s. O filosofie care neagă știința noastră asupra Realului și ne afirmă ignoranța asupra Aparentului. Cel mai îndelungat exponent al său este Comte, cel mai întins Mill și cel mai gros Spencer.

PRAF DE PUȘCĂ, s. Un agent folosit de națiunile civilizate pentru soluționarea disputelor care ar putea deveni problematice dacă ar fi lăsate nerezolvate. Conform majorității scriitorilor, invenția prafului de pușcă este atribuită chinezilor, dar nu cu dovezi convingătoare. Milton spune că a fost inventat de diavol ca să împrăștie îngerii cu el și această opinie pare să își atragă ceva sprijin din puținătatea îngerilor. Mai mult, are sprijinul din toată inima al onorabilulului James Wilson, Secretar al Agriculturii.

Secretarul Wilson a devenit interesat de praful de pușcă în urma unui eveniment care s-a petrecut pe la ferma experimentală a Guvernului din Districtul Columbia. Într-o zi, cu câțiva ani în urmă, un ticălos imperfect de reverențios față de atașamentele profunde și caracterul personal al Secretarului i-a făcut cadou un sac cu praf de pușcă, prezentându-l drept semințe de *Flashawful flabbergastor*, o cereală din Patagonia de mare valoare comercială, admirabil adaptată acestei clime. Bunul Secretar a fost instruit să o împrăștie de-a lungul unei brazde lungi și după aceea să o acopere cu sol. Aceasta el a început să facă pe loc și făcuse o linie continuă de-a lungul unui câmp de zece acri, când a fost obligat să se uite înapoi de un strigăt al generosului donator, care a lăsat să-i scape pe loc un chibrit aprins în brazdă, la începutul ei. Contactul cu solul umezise întrucâtva praful, dar funcționarul uimit s-a văzut urmărit de un stâlp înalt mișcător de foc, fum și cu o evoluție fioroasă. El a stat o clipă paralizat și incapabil să vorbească, apoi și-a amintit

de un angajament și, scăpându-l pe jos pe tot, s-a îndepărtat de acolo cu o iuțeală surprinzătoare, încât pentru ochii spectatorilor aflați de-a lungul rutei alese apărea ca o dungă lungă, încețoșată care se prelungea cu o rapiditate de neînchipuit prin șapte sate și refuzând în mod audibil să se potolească. „Sfinte Sisoe! Ce e aia?” a strigat șeful unui prospector, făcându-și umbră ochilor și privind dunga ștearsă a agricultorului care îi intersecta orizontul vizibil. „Acela”, spuse supraveghetorul, privind neatent la fenomen și din nou concentrându-și atenția asupra instrumentului său, „este Meridianul Washingtonului.”

PREADAMIC, s. Una dintre speciile experimentale și aparent nesatisfăcătoare care a antedatat Creația și a trăit în condiții greu de conceput. Melsius credea că locuia în Vid și că era ceva intermediar între pești și păsări. Puține sunt știute despre ei, în afară de faptul că i-au oferit lui Cain o soție și teologilor o controversă.

PRECEDENT, s. În Drept, o decizie, regulă sau practică anterioară care, în absența unui statut definitivat, are orice fel de forță și autoritate pe care alege să i-o acorde un Judecător, prin aceasta simplificându-și sarcina de a face cum poftește. Cum există precedente pentru orice, el nu trebuie decât să le ignore pe cele care sunt împotriva interesului său și să le accentueze pe cele pe care le dorește. Inventarea precedentului înalță procedura legală de la starea joasă de chin neprevăzut la atitudinea nobilă a unui arbitrar dirijabil.

PRECIPITAT, adj. Înaintea cinei.

Precipitat în toate, acest păcătos
A trecut la fapte întâi, apoi la cină.

(Judibras)

PREDESTINARE, s. Doctrina conform căreia toate lucrurile se petrec conform cu programul. Această doctrină nu ar trebui să fie confundată cu cea a predeterminării, care înseamnă că toate lucrurile sunt programate, dar nu le afirmă îndeplinirea, aceea fiind numai o implicație din partea altor doctrine cu care se împletește ea. Diferența este suficient de mare ca să fi înecat creștinătatea în cerneală, ca să nu spunem nimic de sânge. Cu deosebirea dintre cele două doctrine în minte și o credință plină de venerație în amândouă, poți spera să scapi de perdiție, dacă ești scutit.

PREDETERMINARE, s. Arată ca un cuvânt ușor de definit, dar când iau în considerare că teologi pioși și învățați au petrecut vieți îndelungate explicându-l și au scris biblioteci întregi ca să-și explice explicațiile; când îmi amintesc că națiunile au fost divizate de războaie sângeroase provocate de diferențele între predeterminare și predestinare și că milioane de comori au fost cheltuite în efortul de a demonstra și dezminți compatibilitatea sa cu liberul

arbitru și eficacitatea rugăciunii, a laudei și a vieții religioase, amintindu-mi toate aceste fapte oribile din istoria cuvântului, stau îngrozit în fața problemei spinoase a semnificației sale, îmi cobor ochii spirituali, temându-mă să-i contemplu magnitudinea de rău augur, mă descopăr cu reverență și cu umilință fac referire la Eminența Sa Cardinaul Gibbons și Sfinția Sa Episcopul Potter.

PREDILECȚIE, s. Starea pregătitoare a deziluziei.

PREEXISTENȚĂ, s. Un factor nescris în creație.

PREFECT, s. Un criminal ingenios care își acoperă hoțiile secrete sub pretenția jafului pe față.

PREFERINȚĂ, s. Un sentiment, sau stare de spirit, indus de credința eronată că un lucru este mai bun decât altul.

Un filosof antic, expunându-și convingerea că viața nu este mai bună decât moartea, a fost întrebat de un discipol de ce nu murea atunci. „Deoarece”, a răspuns el, „moartea nu este mai bună decât viața.” Este mai lungă.

PREISTORIC, adj. Aparținând unei perioade anterioare și unui muzeu. Antedatând arta și practica de a perpetua falsitatea.

El era născut într-o perioadă preistorică,
Pe când totul era absurd și fantasmagoric.
Trăind mai târziu, când Clio, celest înregistrată,
A pus evenimentele mari în succesiune,
El, cu siguranță, n-a văzut nimic caraghios aici,
În afară de minciunile pe care ea le-a azvârlit spre noi.

(Orpheus Bowen)

PREJUDECATĂ, s. O părere rătăcitoare fără mijloace vizibile de susținere.

PRELAT, s. Un oficial al bisercii care are un grad superior de sfințenie și o funcție mai grasă. Cineva din aristocrația Raiului. Un gentilom de-al lui Dumnezeu.

PREROGATIVĂ, s. Dreptul unui suveran de a face rău.

PREȘEDINTE, s. Figura principală dintr-un mic grup de oameni de către care - și numai de către ei - este cunoscut cu precizie că mulțimile imense de compatrioți nu i-a vrut pe nici unul Președinte.

Dacă aceasta e o onoare, precis este una și mai mare
Să fii un spectator simplu și neblestemat.
Priviți la omul marcant și notabil
Căruia nici un elector nu i-a refuzat vreodată un vot!
Un domn nediscreditat, nehuiduit
Care, din câte știm, ar putea fi Președinte,
După aclamări. Salutați, lacheilor, salutați!
Eu trec cu urechile larg deschise!

(Jonathan Fomry)

PREȘEDINȚIE, s. Porcul îngrășat din jocul de cameleon al politicii americane.

PREȚ, s. Valoare, plus o sumă rezonabilă pentru frecușurile conștiinței în a o cere.

PREVESTIRE, s. Un semn că se va întâmpla ceva dacă nu se întâmplă nimic.

PREZBITERIAN, s. Cineva care susține convingerea că autoritățile guvernante ale Bisercii ar trebui să se numească prezbiteri.

PREZENT, s. Acea parte a eternității care desparte domeniul dezamăgirii de tărâmul speranței.

PREZENTABIL, adj. Înveșmântat hidos după moda timpului și locului.

În Booriboola-Gha, un om este prezentabil, în ocazii de ceremonie, dacă își vopsește abdomenul în albastru intens și poartă o coadă de vacă; la New York el poate, dacă vrea, să omită vopseaua, dar după apus trebuie să poarte două cozi făcute din lână de oaie și vopsite în negru.

PREZENTARE s. O ceremonie socială inventată de diavol pentru gratificarea servitorilor săi și chinuirea dușmanilor. Prezentarea își atinge cea mai răuvoitoare dezvoltare în acest secol, fiind, într-adevăr, strâns legată de sistemul nostru politic. Fiecare american fiind egal cu oricare alt american, urmează că fiecare are dreptul să cunoască pe oricine altcineva, ceea ce implică dreptul de prezentare fără cerere sau permisiune. Declarația de Independență ar trebui să sune astfel:

„Susțineam aceste adevăruri ca fiind evidente: că toți oamenii sunt creați egali, că ei sunt dăruiți de Creatorul

lor cu anumite drepturi inalienabile și că printre acestea se numără viața și dreptul de a face pe altcineva nefericit aruncându-i în spinare o cantitate incalculabilă de cunoștințe; libertatea, în special libertatea de a prezenta persoane una alteia fără a stabili mai întâi dacă nu se cunosc deja sau dacă nu sunt dușmani; și urmărirea fericirii altuia cu o gloată de străini în goană.”

(A) PREZIDA, v. A ghida acțiunea unui corp delibera spre un rezultat dezirabil. În *„jurnaleză”,* a cânta la un instrument muzical; ca în „El a prezidat peste piculină.”

Editorul de titluri, ținând numărul în mână,
Citi cu o față solemnă:
„Muzica a fost neobișnuit de măreață,
Cea mai bună oferită vreodată,
Căci concetățeanul nostru Brown a prezidat
La orgă cu pricepere și grație.”
Editorul de titluri se opri din citit
Și, întinzând ziarul jos
Pe birou, mâzgăli la începutul listei:
„Interpretare măiastră din partea Președintelui Brown.”

(Orpheus Bowen)

PRIETENIE, s. Un vapor suficient de mare să țină doi pe vreme bună, dar numai unul pe vreme proastă.

Marea era calmă și cerul abastru,
Cu veselie, cu veselie, navigam noi doi.
Barometrul ridicat aduce bucurie.
Pe vasul amețit, cu un țipăt groaznic
S-a prăvălit furtuna și noi am căzut.
Vai, mersul e un lucru urâcios!

(Armit Huff Bettle)

PRIMAT, s. Conducătorul unei biserici, în special a unei biserici de Stat susținută prin contribuții involuntare. Primatul Angliei este Arhiepiscopul de Canterbury, un bătrân domn amiabil care ocupă Palatul Lambeth când trăiește și Westminster Abbey când este mort. De obicei este mort.

PROBOSCIDĂ, s. Organul rudimentar al unui elefant care îi servește în loc de cuțit și furculiță, pe care Evoluția i le-a refuzat până acum. În scopuri umoristice i se spune popular trompă.

Întrebat cum știa că un elefant pornește în călătorie, ilustrul Joe Miller a aruncat o privire plină de reproș spre torționarul său și a răspuns, absent: „Când este deschis” și s-a aruncat de pe un promontoriu înalt în mare. Astfel a pierit în gloria sa cel mai faimos umorist al antichității, lăsând omenirii o moștenire de suferință! Nici un succesor demn de titlu nu a apărut, deși domnul Edwar Bok, de la *Ladies’ Home Journal,* este foarte respectat pentru puritatea și delicatețea caracterului său personal.

PROCES, s. O investigație formală menită să dovedească și să înscrie în acte caracterul fără pată al judecătorilor, avocaților și juraților. În acest scop este necesar să se obțină un contrast față de persoana cuiva care se numește pârât, prizonier sau acuzat. Când contrastul este făcut suficient de clar, această persoană este făcută să treacă prin asemenea chinuri încât să le dea virtuoșilor domni un sentiment confortabil al imunității lor, adăugat celui al valorii lor. În zilele noastre, acuzatul este de obicei o ființă umană,sau un socialist, dar în vremurile medievale chiar animalele, peștii, reptilele și insectele erau aduse la proces. Un animal care luase o viață omenească sau practica vrăjitoria era arestat după cuviință, acuzat și, dacă era condamnat, omorât de călăul public. Insectele care făceau ravagii pe câmpurile cu grâne, în livezi și în vii erau citate să compară cu avocatul în fața unui tribunal civil și după luarea depoziției, argumentării și condamnării, dacă insistau *in contumaciam*, chestiunea era preluată de înalta curte ecleziastică, unde ele erau în mod solemn excomunicate și anatemizate. Pe o stradă din Toledo, niște porci care alergaseră cu răutate printre picioarele viceregelui, răsturnându-l, au fost arestați pe mandat, judecați și pedepsiți. În Neapole, un măgar a fost condamnat la ardere pe rug, dar sentința pare să nu fi fost executată. D'Addosio relatează din înregistrările curții multe procese ale unor porci, boi, cai, cocoși, câini, capre etc. spre îmbunătățirea comportamentului și moralei lor. În 1451 a fost deschis un proces împotriva lipitorilor care infestau niște heleștee de lângă Berna, iar Episcopul de Lausanne, instruit la Universitatea din Heidelberg, a dictat ca unii dintre viermii acvatici să fie aduși în fața magistraturii locale. Aceasta s-a făcut și lipitorile, și prezente, și absente, au primit ordin să părăsească locurile pe care le infestaseră în trei zile sub amenințarea blestemului lui Dumnezeu. În voluminoasele înregistrări

ale acestei cauze celebre, nu se găsește nimic care să arate dacă inculpații au făcut recurs la pedeapsă sau au plecat pe loc din acea jurisdicție neospitalieră.

PROFEȚIE, s. O privire în viitor, de obicei amenințătoare. O așteptare, de obicei interzisă.

Suflați, suflați, brize înmiresmate,
Peste Ceylon trimiteți-vă răsuflarea
Unde orice perspectivă e plăcută,
În afară de cea a morții.

(Episcopul Sheber)

PROIECTIL, s. Arbitrul final în dispute internaționale. În trecut aceste dispute se încheiau prin contact fizic între cei implicați, cu argumente simple precum logica rudimentară pe care o putea oferi epoca: sabia, sulița și tot așa. O dată cu creșterea prudenței în chestiunile militare, proiectilul a ajuns să fie din ce în ce mai favorizat, iar acum este extrem de prețuit de cei mai curajoși. Defectul său capital este că necesită îngrjiire personală la punctul de propulsie.

PROPRIETATE, s. Orice lucru material care nu are nici o valoare deosebită, care poate fi deținut de A împotriva cupidității lui B. Orice gratifică pasiunea pentru posesie a cuiva și o dezamăgește în alții. Obiectul rapacității scurte a omului și lunga indiferență.

PROPRIETATE INDIVIDUALĂ, s. Despărțire, cum ar fi pământuri în proprietate individuală, nu în proprietate comună. Anumite triburi de indieni sunt considerate a nu fi suficient de civilizate pentru a avea în proprietate individuală pământurile pe care până atunci le-au ținut în organizații tribale și nu au putut să le vândă Albilor pentru mărgele de sticlă și whisky din cartofi.

Iată! bietul indian a cărui minte neînvățată
A văzut moartea înainte, iadul și mormântul înapoi;
Pe care colonistul avar nu l-a invitat niciodată la masă,
Lucrușoarele lui, prada lor căutată;
Pe care Deposedarea, cu ademenire tentantă
I-a convins pe altundeva în fiecare clipă!
Focul lui nestins și viermele nemuritor
Prin „proprietate individuală” (termen încântător!)
Sunt răcite și stinse, respectiv, până la urmă,
Iar noul proprietar ține totul strâns!

PROSTĂNAC, s. O persoană care pătrunde în domeniul speculației intelectuale și se împrăștie prin canalele activității morale. El este omnilateral, omniprezent, omniscient, omnipotent, omnivor și omnibuz. El a fost cel care a inventat literele, tipăritura, calea ferată, vaporul cu aburi, telegraful, platitudinea și cercul științelor. El a creat patriotismul și le-a învățat pe națiuni războiul, a înființat teologia, filosofia, dreptul, medicina și Chicago. El a instaurat guvernările monarhice și republicane. El este

dintru eternitate întru eternitate; așa cum l-au zărit zorile creației tot așa se prostește acum. În dimineața timpului, el cânta pe dealurile primitive, iar la prânzul existenței el ținea fruntea procesiunii ființării. Mâna lui de bunic era adânc vârâtă în Soarele apus al civilizației, iar în amurg el pregătește masa de seară a Omului din lapte și moralitate și așterne cuvertura mormântului universal. Și după ce noi toți ne-am retras pentru noaptea uitării eterne el va sta treaz să scrie o istorie a civilizației omenești.

PROSTIE, s. Acel „dar și aptitudine divine” a cărei energie creatoare, care controlează și îi inspiră mintea Omului, îi ghidează acțiunile și îi decorează viața.

O, Prostie! Deși Erasmus te-a lăudat cândva
Într-un volum gros și toți autorii științi
Dacă nu a ta glorie, totuși puterea ta au arătat,
Binevoiește să primești omagiul fiului tău ce aleargă
Prin toate labirinturile fraților săi, proști și nătângi,
Viețile să le dreagă și s-o susțină pe-a lui,
Oricât de nevoie și-ar arunca săgețile,
Mult s-or bonti armele zburătoare în toate dosurile.
A tututor mamă, Prostie! Fie soarta mea să-nalț
Cu plămâni viguroși, aici pe țărmul vestic,
Cu toate vlăstarele tale îngrămădite de peste tot,
Cântul de laudă ce tu mi-l inspiri,
Și de-o fi prea slab, îl voi angaja să mă ajute
Pe Dick Watson Gilder, cel mai solemn dintre toți.

(Aramis Loto Frope)

PROTOPOP, s. O persoană de cel mai viu interes pentru antipopi.

PROVIDENȚIAL, adj. Neașteptat și, evident, spre beneficiul persoanei care îl descrie astfel.

(A) PUBLICA, v. În chestiuni literare, a deveni elementul fundamental într-un con de critici.

PURCEL s. Un animal *(Porcus omnivorus)* strâns înrudit cu specia umană prin splendoarea și vivacitatea apetitului său care totuși este inferior ca orizont, căci se reduce la porc.

PUȘCĂRIE, s. Un loc de pedeapsă și răsplată. Poetul ne asigură că „zidurile de piatră nu fac pușcăria”, ci o combinație între zidurile de piatră, parazitul politic și instructorul moral nu există o grădină a plăcerilor.

PYRRONISM, s. O filosofie antică numită după inventatorul ei. Consta într-o necredință absolută în orice în afară de Pyrronism. Profesorii săi moderni l-au adăugat și pe acesta.

Q

QUIJOTESC, adj. Absurd de cavaler, precum Don Quijote. O analiză a frumuseții și excelenței acestui adjectiv incomparabil îi este din nefericire refuzat celui care are nefericirea de a ști că numele nefericitului domn se pronunță Chi-ho-te.

Când ignoranța din viețile noastre poate alunga
Filologia, e o prostie să cunoști spaniola.

(Juan Smith)

R

RAC, s. Un crustaceu mic care seamănă foarte bine cu homarul, dar este mai puțin digerabil.

În acest animal mic este admirabil figurată și simbolizată înțelepciunea omenească; pentru că racul se mișcă numai cu spatele și poate avea numai retrospecție, văzând nimic altceva decât pericolele deja trecute; la fel înțelepciunea omului nu îi permite să evite nebuniile care îi tulbură calea, ci numai să le priceapă natura după aceea.

(Sir James Merivale)

RADICALISM, s. Conservatorismul de mâine injectat în chestiunile de azi.

RADIU, s. Un mineral care dă căldură și stimulează organul după care se înnebunește savantul.

RAI, s. Un loc unde cei răi încetează să te mai supere cu discuțiile despre problemele lor personale, iar cei buni ascultă cu atenție în timp ce tu ți le expui pe ale tale.

RANG, s. Înălțare relativă pe scara valorii umane.

El deținea la curte un rang așa înalt,
Încât alți nobili l-au întrebat de ce.
„Deoarece”, li se răspunse, „altora le lipsește
Îndemânarea lui de-a scărpina spinarea regală.”

(Aramis Jukes)

RAPACITATE, s. Providență fără silință. Frugalitatea puterii.

(A) RAȚIONA, v. A cântări probabilitățile pe scara dorinței.

RAȚIONAL, s. Lipsit de toate iluziile în afară de cele ale observației, experienței și reflecției.

RAȚIUNE, s. Înclinația prejudecății.

RĂBDARE, s. O formă minoră de disperare, deghizată în virtute.

RĂCAN, s. Un domn din armată cu bastonul unui mareșal în raniță și un impediment în speranțe.

RĂGAZ, s. O suspendare a ostilităților împotriva unui asasin condamnat, pentru a-i permite Executivului să decidă dacă nu cumva crima a fost comisă de procuror. Orice întrerupere în continuitatea unei așteptări neplăcute.

Altgeld, pe patul său incandescent
Zăcea, cu un demon în așteptare la capul său.
„Oh, crud bucătar, te rog, acordă-mi o ușurare -
Un răgaz de la frigere, oricât de scurt.

Amintește-ți cum pe pământ i-am iertat
Pe toți prietenii tăi din Illionis aflați la ananghie.”
„Suflet nefericit! Doar pentru asta te zvârcolești
Pe foc nestins, vierme nemuritor.

Totuși, fiindu-mi milă de starea ta incomodă
Îți voi îmblânzi soarta și micșora durerea.
Pentru un anotimp nimic nu-ți va tulbura confortul
Nici măcar amintirea a ceea ce ești.”

Prin tot spațiul etern căzu tăcere-ncremenită
Cerul se clătină când Mila în Iad intră.

„Atât, demon blând, să-mi fie răgazul
Pe cât, domnind aici, te-aș păsui eu.”

„Atât de mult, biet suflet, cât timp oricăruia din gloata
Ce-ai scos-o din închisoare i-a luat ca să se-ntoarcă.”
O răcoare plăcută atinse spatele lui Altgeld
În timp ce-l întorceau pe partea cealaltă.

(Joel Spate Woop)

RĂSĂRIT, s. Momentul când se duc la culcare oamenii cu rațiune. Anumiți oameni bătrâni preferă să se trezească la acel moment, făcând o baie rece și o plimbare lungă pe stomacul gol și supunându-și trupul la pedepse în alte feluri. Apoi ei indică aceste practici cu mândrie ca fiind cauza sănătății lor robuste și a anilor înaintați; adevărul fiind că ei sunt voinici și bătrâni nu datorită obiceiurilor lor, ci în ciuda lor. Motivul pentru care descoperim numai persoane robuste făcând aceasta este pentru că pe toți ceilalți care au încercat-o i-a omorât.

RĂSCUMPĂRARE, s. Achiziționarea a ceea ce nici nu aparține vânzătorului, nici nu poate aparține cumpărătorului. Cea mai neprofitabilă investiție.

(A) RĂSPUNDE, v. A formula un răspuns, sau a dezvălui altcumva o conștiință de a fi inspirat un interes în ceea ce Herbert Spencer numește „coexistențe externe”, așa cum

Satana, ghemuit ca broasca, la urechea Evei, a răspuns la atingerea suliței îngerului. A răspunde la daune înseamnă a contribui la întreținerea avocatului reclamantului și, incidental, la gratificația reclamantului.

RĂSPUNDERE, s. Mama precauției.

„Răspunderea mea, ține minte."
A spus marele Vizir: „Da, da",
A spus Șahul: „Ține-o - e singurul fel
De abilitate pe care-o posezi."
(Joram Tate)

RĂUFĂCĂTOR, s. Factorul de frunte în progresul speciei umane.

RĂZBOI, s. Un produs secundar al artelor păcii. Cea mai amenințătoare condiție politică este o perioadă de amiciție internațională. Studentul la istorie care nu a fost învățat să se aștepte la neașteptat poate să se laude pe drept a fi inaccesibil luminii. „În timpul păcii pregătiți-vă de război" are un înțeles mai profund decât se discerne de obicei, înseamnă nu pur și simplu că toate lucrurile pământești au un sfârșit, că schimbarea este singura lege neschimbată și eternă, ci că ogorul păcii este des semănat cu semințele războiului și foarte potrivit pentru germinarea și creșterea lor.

Când Kubilai Han a decretat „domul plăcerii statale”,
Când adică era pace și îngrășare în Xanadu,
El a auzit în depărtare
Voci ancestrale profetizând războiul!

Unul dintre cei mai mari poeți, Coleridge, a fost unul dintre cei mai înțelepți dintre oameni și nu degeaba ne-a citat această parabolă. Să avem ceva mai puține „mâini peste mare” și ceva mai multă neîncredere din acea neîncredere elementară care este siguranța națiunilor”. Războiului îi place să vină ca un hoț, noaptea; profesarea amiciției eterne aduce noaptea.

RĂZBUNARE, s. Piatra naturală pe care este înălțat Templul Legii.

RÂIE, s. Patriotismul unui scoțian.

RÂS, s. O convulsie interioară, producând o distorsionare a trăsăturilor, însoțită de sunete nearticulate. Este molipsitoare și, deși intermitentă, incurabilă. Predispoziția la atacuri de râs este una dintre caracteristicile care îl disting pe om de animale - acestea nefiind nu numai inaccesibile provocării exemplului său, dar imune la

microbii care au jurisdicția originală în blagoslovirea cu această boală. Dacă râsul ar putea fi împărtășit animalelor prin inoculare de la pacientul uman este o întrebare care nu a primit răspuns prin experimentare. Dr. Meir Witchell susține că natura infecțioasă a râsului se datorează fermentării instantanee a sputei, împrăștiată în jur. De la această particularitate, el numește boala *Convulsio spargens*.

REALISM, s. Arta de a picta natura așa cum li se pare broaștelor râioase. Șarmul care se revarsă dintr-un peisaj pictat de o cârtiță sau o poveste scrisă de un vierme.

REALITATE, s. Visul unui filosof nebun. Ceea ce ar rămâne în creuzet dacă ai face analiza unei fantome. Nucleul vacuumului.

(A-ȘI) REAMINTI, v. A-și aduce aminte, cu adăugiri, despre ceva care nu a fost știut în trecut.

REBEL, s. Un propunător al unei noi nereguli care a eșuat în a o impune.

RECONCILIERE, s. O suspendare a ostilităților. Un armistițiu armat cu scopul de a dezgropa morții.

(A) RECONSIDERA, v. A căuta o justificare pentru o decizie deja luată.

RECREERE, s. Un mod deosebit de deprimare pentru a scăpa de o oboseală generală.

RECRUT, s. O persoană diferită de un civil după uniforma sa și de un soldat după ținută.

> Tocmai ieșit din fermă, fabrică sau stradă,
> Pasul său mărșăluit, în urmărire sau retragere,
> Ar fi un spectacol marțial impresionant,
> Cu excepția a două impedimente: picioarele lui.
>
> *(Thompson Johnson)*

RECTOR, s. În Biserica anglicană, a Treia Persoană a Treimii parohiale, Parohul și Vicarul fiind celelalte două.

RECVIEM, s. O misă pentru mort, pe care poeții minori ne asigură că „vântul o cântă peste mormintele favoriților lor”; uneori, pentru a oferi un divertisment variat, el cântă un prohod.

REDUNDANT, adj. Superfluu; inutil; prea.

Sultanul spuse: „Sunt dovezi nenumărate
Să-l răzbim pe acest câine necredincios redundant.”
La care Marele Vizir, cu mină impresionată
Răspunse: „Capul lui, cel puțin, pare excesiv.”

(Habeeb Suleiman)

„Domnul Debs este un cetățean redundant.”

(Theodore Roosevelt)

REFERENDUM, s. O lege pentru supunerea legislației propuse unui vot popular pentru a afla nonsensul opiniei publice.

REFLECȚIE, s. O acțiune a minții prin care obținem o vedere mai clară a relației noastre cu lucrurile de ieri și suntem în stare să evităm pericolele pe care nu le vom mai întâlni.

REFORMĂ, s. Un lucru care îi mulțumește cel mai mult pe reformatorii care se opun reformării.

REFUGIU, s. Orice asigură protecția cuiva aflat în pericol. Moise și Joshua au oferit șase orașe de refugiu: Bezer, Golan, Ramoth, Kadesh, Shekem și Hebron, către care cineva care luase viața cuiva, din inadvertență, putea fugi când era vânat de rudele decedatului. Acest expedient admirabil le oferea un exercițiu sănătos și le permitea să se bucure de plăcerile vânătorii prin care sufletul mortului era onorat în mod adecvat cu manifestări similare jocurilor funerare din Grecia străveche.

REFUZ, s. Negarea a ceva dorit: mâna unei domnișoare bătrâne pentru căsătorie de către un pețitor bogat și frumos; ca o franciză valoroasă pentru o corporație bogată de către un consilier comunal; izbăvirea pentru un rege impertinent de către un preot și tot așa. Refuzurile sunt gradate în mod descrescător al finalității astfel: refuzul absolut, refuzul condiționat, refuzul provizoriu și refuzul feminin. Cel din urmă este numit de unii cazuiști refuzul aprobativ.

REGE, s. O persoană de sex masculin cunoscută, de obicei, în america drept „cap încoronat”, deși niciodată nu poartă o coroană, ca să nu mai vorbim că nu are cap.

Un rege, în vremuri de mult, de mult trecute,
Îi spuse bufonului său cel leneș:

„Dacă aș fi în locul tău și tu în al meu
Cu veselie mi-ar zbura timpul
Fără vreo grijă sau o supărare să mă tulbure.”

„Motivul, Sire, pentru care-ați prospera”,
Spuse bufonul - „dacă l-ați auzi -
Ar fi acela că dintre toți bufonii vii
Care vă recunosc drept suveran, eu
Am firea cea mai iertătoare.”

(Oogum Bem)

REGINĂ, s. O femeie de care este condus un regat când există un rege și prin care este condus când nu există.

RELICVARIU, s. Un receptacol pentru obiecte sacre precum bucățile de cruce adevărată, coaste ale sfinților, urechile măgarului lui Balaam, plămânul cocoșului care l-a chemat pe Petru spre pocăință și tot așa. Relicvariile sunt, de obicei, din metal și dotate cu o încuietoare pentru a împiedica conținutul lor să iasă și să facă miracole la momente nepotrivite. O pană din aripa Îngerului Bunei-Vestiri a scăpat odată în timpul unei predici de la Sfântul Petru și a gâdilat atât de tare nasurile congregației că s-au trezit cu toții și au strănutat cu mare forță de trei ori fiecare. Se relatează în *„Gesta Sanctorum”* că un sacristan din catedrala Canterbury a surprins capul Sfântului Denis în bibliotecă. Apostrofat de asprul custode, a explicat că era în căutarea unei cărți de dogme. Această ușurință nepotrivită l-a înfuriat atât de mult pe diocezan, încât

ofensatorul a fost anatemizat în public, aruncat în Stour și înlocuit de un alt cap al Sfântului Denis, adus de la Roma.

RELIGIE, s. O fiică a Speranței și Fricii, care îi explică Ignoranței natura Necunoscutului.

— Care este religia ta, fiule? se interesă Arhiepiscopul de Rheims.
— Scuzați, monseniore, răspunse Rochebriant; mi-e rușine de ea.
— Atunci de ce nu devii ateu?
— Imposibil! Mi-ar fi rușine de ateism.
— În acest caz, domnule, ar trebui să treceți la protestanți.

RENUMĂRARE, s. În politica americană, o nouă aruncare a zarurilor, acordată jucătorului împotriva căruia sunt aranjate.

RENUME, s. Un grad de distincție între notorietate și faimă, ceva mai suportabil decât unul și un pic mai intolerabil decât celălalt. Uneori este conferit de o mână neprietenoasă și nerecunoscătoare.

Am atins harpa pe orice strună,

Dar nu am găsit nici o ureche să mă asculte;
Și apoi Ithuriel m-a atins
Cu o suliță revelatoare.

Nici tot geniul meu, cât de mare ar fi,
Nu m-ar mâna în miez de noapte,
Dar am simțit îndemnul său
Și am sărit în lumină!

(W.J. Candleton)

REPARAȚIE, s. Satisfacție care se acordă pentru o nedreptate și se scade din mulțumirea simțită în comiterea ei.

REPLICĂ, s. Insultă prudentă ca răspuns, practicată de gentilomii cu o aversiune constituțională față de violență, dar cu o dispoziție puternică să ofenseze. Într-un război al cuvintelor, tactica indianului nord-american.

REPORTER, s. Un scriitor care își bâjbâie drumul spre adevăr și îl împrăștie cu o furtună de cuvinte.

„Mai dragă decât știe pieptul meu, o, tu,
Ale cărei buze sunt pecetluite și nu tăgăduiești!”
Așa cânta reporterul voios în timp ce sporea

Sub mâna sa interviul de-o șchioapă.

(Barson Maith)

REPREZENTANT, s. În politica națională, un membru al Camerei Inferioare de pe această lume fără o speranță observabilă de promovare în următoarea.

REPROBAȚIUNE, s. În teologie, starea unui muritor ghinionist blestemat prenatal. Doctrina reprobațiunii a fost predicată de Calvin, a cărui bucurie față de ea a fost oarecum întunecată de trista sinceritate a convingerii sale că, deși unii sunt predestinați damnării, alții sunt predestinați salvării.

REPRODUCERE, s. O replică a unei opere de artă de către artistul care a făcut originalul. Se numește astfel pentru a o deosebi de copie, care este făcută de un alt artist. Când cele două sunt făcute cu pricepere egală, replica este mai valoroasă, căci se presupune că este mai frumoasă decât arată.

REPUBLICĂ, s. O națiune în care, guvernanții și guvernații fiind aceiași, există numai o autoritate permisă pentru a impune o supunere opțională. Într-o republică, fundamentul ordinii publice este obiceiul, din ce în ce mai micșorat, de supunere moștenit de la strămoși care, fiind cu adevărat guvernați, se supuneau cauzei pentru că

trebuia. Există multe feluri de republici așa cum există multe nuanțe între despotismul de la care au plecat și anarhia spre care se îndreaptă.

RESPECT DE SINE, s. O laudă eronată.

RESPECTABILITATE, s. Vlăstarul unei relații dintre un cap chel și un cont bancar.

RESPIRATOR, s. Un aparat care se potrivește peste nasul și gura unui locuitor al Londrei, prin care filtrează universul vizibil în trecerea sa spre plămâni.

RESPONSABILITATE, s. O povară detașabilă ușor, de mutat pe umerii lui Dumnezeu, ai Sorții, Fortunei, Norocului sau vecinului. În zilele astrologiei era obișnuit să o descarci asupra unei stele.

Vai, lucrurile nu sunt cum ar trebui să le vedem
Dacă Eva ar fi lăsat mărul în pace;
Și mulți indivizi care ar fi trebuit
Să se mulțumească cu frânturi de gânduri
Sau să joace un joc ușurel
Cu războinici pe câmpii de glorie
Sunt prăbușiți de steaua nenorocoasă

Și strigă: „Alune! Poftim!”

(Cerșetorul Zdrahon)

RESTITUIRI, s. Fondarea sau dăruirea universităților și bibliotecilor publice prin donații sau moșteniri.

RESTITUITOR, s. Binefăcător; filantrop.

REȚETĂ, s. Presupunerea unui doctor referitoare la cel ce va prelungi situația cu cel mai mic rău pentru pacient.

REVELAȚIE, s. O carte faimoasă în care Sfântul Ioan Divinul a ascuns tot ceea ce știa. Revelația se face de către comentatori care nu știu nimic.

(A) REVIZUI, v.

Ca să-ți îndrepți înțelepciunea (fără să te-ndoiești de ea,
Deși, în adevăr, nu e nimic de capul ei)
Asupra unei cărți și astfel să citești din ea
Calitățile de care de-abia ai auzit.

REVOLTĂ, s. Un divertisment popular dat armatei de către privitori nevinovați.

REVOLUȚIE, s. În politică, o schimbare abruptă în forma de neguvernare. În mod specific, în istoria americană, substituirea conducerii Administrației cu acea a unui Minister din care bunăstarea și fericirea poporului au progresat cu o întreagă jumătate de inch. Revoluțiile sunt, de obicei, însoțite de o efuziune considerabilă de sânge, dar se consideră că merită, această apreciere fiind făcută de beneficiarii al căror sânge nu a avut neșansa să fie vărsat. Revoluția Franceză este de o valoare inestimabilă pentru cea socialistă de azi; când trage sfoara punând-i în mișcare oasele, gesturile sale sunt nespus de înfricoșătoare pentru tiranii sângeroși suspectați de ațâțare la lege și ordine.

REZIDENT, adj. Incapabil să plece.

REZONABIL, adj. Accesibil infecției din partea părerilor noastre. Ospitalier pentru persuasiune, descurajare și evaziune.

REZULTAT, s. Un soi deosebit de dezamăgire, de către tipul de inteligență care vede într-o excepție o dovadă a regulii; înțelepciunea unei acțiuni este judecată prin rezultatul final. Acesta este un nonsens nemuritor, înțelepciunea unei acțiuni trebuie să fie judecată după părerea pe care o avea cel care a făcut-o când a făcut-o!

RIDICULIZARE, s. Cuvinte menite să arate că persoana căreia îi sunt adresate este lipsită de demnitatea caracterului distingând-o de cel care le grăiește. Poate fi grafică, mimică sau pur și simplu glumeață. Shaftesbury este citat că a declarat-o „testul adevărului". O afirmație ridicolă pentru mulți, o minciună solemnă care a trecut prin secole de ridiculizare fără să se abată de la acceptarea populară. Ce a fost, de exemplu, ridiculizat în mod mai valoros decât doctrina „Copilului: Respectabilitate"?

RIMĂ, s. Cuvinte care sunt în acord la sfârșitul versurilor, majoritatea proaste. Versurile însele, a nu se confunda cu proza, sunt în marea majoritate șterse. De obicei (și cu răutate) scris și „rimare".

R.I.P. O abreviere neatentă de la *requiescat in pace*, atestând bunăvoința indolentă față de morți. Conform învățatului doctor Drigge, totuși, literele nu însemnau la origine nimic altceva decât *reductus in pulvis*.

RIT, s. O ceremonie religioasă sau semireligioasă stabilită de lege, precept sau obicei, din care se stoarce cu grijă uleiul sincerității.

RITUALISM, s. O Grădină Olandeză a lui Dumnezeu prin care El se poate plimba în libertate rectilinie, fără să calce iarba.

ROATĂ, s. Un instrument concludent folosit foarte mult în trecut pentru convingerea devotaților unei credințe false să îmbrățișeze adevărul viu. Ca vocație pentru neconvertiți, roata nu a avut niciodată vreo eficiență deosebită, iar acum se bucură de prea puțină stimă populară.

ROM, s. În mod generic, „apă de foc” care produce nebunia în rândul abstinenților totali.

ROMAN, s. O povestire căptușită. Un fel de compoziție care are aceeași legătură cu literatura ca panorama cu arta. Fiind prea lung pentru a fi citit la întruniri, impresiile făcute de părțile sale succesive sunt succesiv șterse, ca și în cazul panoramei. Unitatea, deplinătatea efectului, este imposibilă, căci, pe lângă puținele pagini citite la sfârșit,

tot ceea ce este păstrat în minte este simpla intrigă a ceea ce s-a întâmplat mai înainte. Față de nuvelă, romanul este ceea ce este fotografia față de pictură. Principiul care îl deosebește, probabilitatea, corespunde actualității literale a fotografiei și îl pune în mod distinct în categoria reportajului, în timp ce aripa liberă a nuvelistului îi permite să se înalțe la asemenea altitudini ale imaginației pe cât este potrivit să atingă; și primele trei elemente esențiale ale artei literare sunt imaginația, imaginația și imaginația. Arta de a scrie romane, așa cum era, este de multișor moartă pretutindeni, în afară de Rusia, unde este nouă. Pace osemintelor sale, dintre care unele au vânzări mari.

ROMANȚ, s. Ficțiune care nu mărturisește nici o legătură cu Dumnezeul Lucrulilor Așa Cum Sunt. În nuvelă, gândul scriitorului este priponit de probabilitate, ca un cal domestic de stâlp, dar în romanț hălăduiește după voie în întreaga regiune a imaginației, liber, fără lege, imun la mușcătură și frâu. Romancierul dumneavoastră este o creatură slabă, așa cum ar spune Carlyle, doar un reporter. El ar putea inventa personajele și intriga, dar nu trebuie să-și închipuie că ceva ce se întâmplă nu s-ar putea petrece, chiar dacă întreaga sa narațiune este în mod candid o minciună. De ce își impune această condiție grea și târăște la fiecare distanță un lanț lung făurit chiar de el, poate explica în zece volume groase fără a lumina nici măcar cu o rază de lumânare adâncul întunecat al propriei ignoranțe în această chestiune. Sunt romane mari, căci marii scriitori și-au epuizat puterile să le scrie, dar rămâne adevărat că de departe cea mai fascinantă ficțiune pe care o avem este *„O mie și una de nopți”.*

ROSTRUM, s. În latină, ciocul unei păsări sau prova unei nave. În America, un loc de unde un candidat la o funcție își expune în mod energic înțelepciunea, virtutea și puterea gloatei.

ROUNDHEAD, s. Un membru al Partidului Puritan în Războiul Civil Englez, numit astfel după obiceiul de a-și purta părul tuns scurt, în timp ce dușmanul său, Cavalerul, și-l purta lung. Erau și alte diferențieri între ei, dar stilul coafurii era cauza fundamentală a discuției. Cavalerii erau regaliști deoarece regele, un individ indolent, găsea mai convenabil să își lase părul să crească decât să se spele pe ceafă. Acest lucru a fost considerat de puritani, care erau în marea majoritate bărbieri și fabricanți de săpun, un rău pentru comerț, iar capul regal era, prin urmare, obiectul indignării lor deosebite. Descendenții tuturor beligeranților de atunci își poartă părul la fel, dar focurile animozității aprinse în acea luptă străveche se sting până în zilele noastre sub zăpezile politeții britanice.

(A SE) RUGA, v. A cere ca legile Universului să fie anulate în numele unui singur solicitant care se mărturisește nedemn.

(A) RUINA, v. A distruge. În mod specific a distruge credința unei fecioare în virtutea fecioarelor.

RUS, s. O persoană cu sânge caucazian și suflet mongol. Un tătar emetic.

S

SABAT, s. Un festival săptămânal care își are originea în faptul că Dumnezeu a făcut lumea în șase zile și a fost arestat în a șaptea. Printre evrei, respectarea zilei a fost impusă de una dintre Porunci, iar aceasta este varianta creștină: „Amintește-ți a șaptea zi pentru a-l face pe vecinul tău să o țină întreagă.” Pentru Creator a părut potrivit și eficace ca Sabatul să fie ultima zi a săptămânii, dar Părinții de la începuturile bisericii aveau alte idei. Atât de mare este sanctitatea zilei, încât chiar și acolo unde Domnul deține o jurisdicție îndoielnică și precară asupra celor care coboară în jos spre (și în jos în) mare, este păstrată cu venerație, așa cum este vădit în următoarea versiune din adâncimea mării a celei de-a Patra Porunci: „Șase zile vei lucra și vei face ceea ce ești în stare, iar într-a șaptea vei lustrui puntea și cablurile.” Acum nu se mai lustruiesc punțile, dar cablurile încă îi oferă căpitanului ocazia de a atesta un respect pios față de porunca divină.

SACERDOT, s. Cineva care are credința că un cleric este un preot. Negarea acestei doctrine de seamă este cea mai dificilă provocare azvârlită în fața bisericii episcopale de către Neodicționarieni.

SACRAMENT, s. O ceremonie religioasă solemnă căreia i se atașează câteva grade de autoritate și semnificație. Roma are șapte sacramente, dar bisericile protestante, fiind mai puțin prospere, simt că își pot permite numai două, iar acestea sunt de o sanctitate inferioară. Unele

dintre sectele mai mici nu au nici un fel de sacramente, pentru care economie zgârcită vor fi, fără îndoială, blestemați.

SACRU, adj. Dedicat unui scop religios; având un caracter divin, inspirând gânduri sau emoții solemne; precum Dalai Lama din Tibet; Mogulul din M'bwango; Templul Maimuțelor din Ceylon; Vaca în India; Crocodilul, Pisica și Ceapa în Egiptul antic; Muftiul din Moosh; părul câinelui care l-a mușcat pe Noe etc.

Toate lucrurile sunt fie sacre, fie profane,
Primele le-aduc câștig ecleziaști;
Cele din urmă aparțin diavolului.

(Dumbo Omohundro)

SALAMANDRĂ, s. La începuturi, o reptilă originală cu domiciliul în foc; mai târziu, un antropomorf nemuritor, dar în continuare pirofil. Salamandrele sunt acum considerate dispărute; ultima, despre care avem o relatare, fiind văzută în Carcassonne de către Abatele Belloc care a exorcizat-o cu o găleată de apă sfințită.

SARCOFAG, s. Printre greci, un sicriu care, fiind făcut dintr-un fel de piatră carnivoră, avea proprietatea deosebită de a devora trupul pus în el. Sarcofagul cunoscut

celor ce studiază funeraliile este, de obicei, un produs al artei tâmplarului.

SATANA, s. Una dintre greșelile lamentabile ale Creatorului, ispășită cu pânză de sac și topoare. Fiind instaurat arhanghel, Satana s-a făcut în mai multe feluri nedorit și a fost în cele din urmă gonit din Ceruri. La jumătatea coborârii, și-a aplecat capul gânditor și în cele din urmă s-a întors.

— Aș dori să cer o favoare, ceru el.

— Spune-o.

— Omul, înțeleg, este pe cale să fie creat. Va avea nevoie de legi.

— Cum, nenorocitule! Tu, adeversarul lui predestinat, acuzat de la începutul eternității de ura sufletului tău, ceri dreptul să le faci legile?

— Scuze, ceea ce vreau să cer este să i se permită să și le facă singur.

Și așa a rămas!

SATIR, s. Unul dintre puținele personaje ale mitologiei grecești căruia i s-a acordat recunoaștere în ebraică (*Leviticul*, XVII, 7). Satirul era, la început, membrul unei comunități depravate care recunoștea o alianță depărtată cu Dionisos, dar a trecut prin multe transformări și îmbunătățiri. Nu rareori este confundat cu faunul, o creație mai târzie și mai decentă a romanilor.

SATIRĂ, s. Un fel învechit de compoziție literară în care viciile și nebuniile dușmanilor autorului sunt expuse cu o tandrețe imperfectă. În această țară, satira nu a avut mai mult decât o existență bolnăvicioasă și nesigură, căci sufletul ei este spiritul, unde avem o deficiență întristătoare, umorul cu care o confundăm, ca toate felurile de umor, fiind tolerant și înțelegător. Mai mult, deși americanii sunt dăruiți de Creatorul lor cu vicii și nebunii abundente, nu este cunoscut, în mod general, că acestea sunt calități reprobabile, prin urmare, satiricul este privit în mod popular ca un farsor cu sufletul agitat, iar țipătul etern al victimei sale după coapărători evocă un consimțământ național.

Slăvită fii, Satiră! Mereu să ți se înalțe laude,
În limba moartă a gurii mumiei,
Căci însăși tu ești moartă și la fel de blestemată,
Iar spiritul tău, cu folos, utilizat în Iad:
Dacă ar fi fost așa cum îl consacră Biblia,
Nu ai fi dispărut prin recuzare.

(Barney Stims)

SATISFACȚIE, s. Reparație fără mulțumire.

Printre anglo-saxoni, unui supus care se considera nedreptățit de rege i se permitea, dovedindu-se nedreptatea, să bată o imagine de aramă a ofensatorului regal cu un bici care după aceea era aplicat pe propria spinare goală. Ritualul din urmă era îndeplinit de călăul

public și asigura moderație prin alegerea biciului de către împricinat.

SAȚIETATE, s. Sentimentul pe care îl ai față de farfurie după ce i-ai mâncat conținutul, doamnă.

SĂRĂCIE, s. O pilă oferită pentru dinții șobolanilor reformei. Numărul de planuri pentru abolirea ei îi egalează pe reformatorii care suferă din cauza ei, plus pe cel al filosofilor care nu știu nimic despre ea. Victimele sale se disting prin posedarea tuturor virtuților și prin credința în conducătorii care caută să îi îndrume spre o prosperitate unde cred că aceștia sunt necunoscuți.

SĂRBĂTOARE, s. Un festival. O celebrare religioasă caracterizată de obicei prin lăcomie și beție, frecvent în cinstea vreunei persoane sfinte distinse prin abstinență. În biserica romano-catolică, sărbătorile sunt obligatorii sau opționale, dar cei ce le sărbătoresc sunt în mod uniform obligatorii până când sunt plini. În cele mai vechi timpuri, aceste distracții au luat forma praznicelor pentru morți, așa erau ele ținute de greci, sub numele de *Nemesia;* de azteci și peruvieni, așa cum în timpurile moderne sunt populare printre chinezi; deși se crede că morții din vechime, ca și cei moderni mâncau puțin. Printre multele sărbători ale romanilor era *Novemdiale,* care se ținea, după Titus Liviu, ori de câte ori cădeau pietre din cer.

SĂRUTARE, s. Un cuvânt inventat de poeți ca să rimeze cu „binecuvântare.” Se presupune că înseamnă, la modul general, un fel de ritual sau ceremonie care ține de buna înțelegere, dar maniera în care se desfășoară este necunoscută lexicografului.

SÂNGELE ZEILOR, s. Un fluid decolorat care le servește zeilor și zeițelor în loc de sânge.

> Frumoasa Venus, săgetată de Diomede,
> L-a ocărât furioasă și-i spuse:
> „Iată, muritor nechibzuit, pe cine-ai rănit -
> Sufletul tău este pătat cu sânge alb de zeiță!”

(Mary Doke)

SCARABEU, s. Gâza sacră a egiptenilor antici, înrudit cu familiarul nostru cărăbuș. Se presupunea că simbolizează nemurirea; Dumnezeu știe de ce i-a dat această sfințenie deosebită. Obiceiul său de a incuba ouăle într-o minge de bălegar l-a recomandat, de asemenea, favorurilor preoțimii și ar putea să-i asigure, într-o zi, o venerație similară în rândul nostru. Este adevărat, cărăbușul american este o gâză inferioară, dar și preotul american este un preot inferior.

SCARIFICARE, s. O formă de penitență practicată de pioșii medievali. Ritualul era îndeplinit uneori cu un cuțit, uneori cu un fier înroșit, dar întotdeauna, spune Arsenius Asceticus, acceptabil dacă penitentul nu se scutea de nici o durere și de nici o desfigurare nevătămătoare. Scarificarea, alături de alte penitențe rudimentare, a fost acum depășită de binefacere. Înființarea unei biblioteci sau donațiile unei universități sunt considerate a-i provoca penitentului o durere mai pătrunzătoare și mai de durată decât cea dată de cuțit sau de fier înroșit și este, prin urmare, un mijloc mai sigur de a te grația. Sunt totuși două obiecții grave față de ea ca metodă de penitență: binele pe care îl face și pătarea justiției.

SCEPTRU, s. Un baston oficial al regelui, semnul și simbolul autorității sale. La început era o ghioagă cu care suveranul își admonesta bufonul și își impunea dreptul de veto asupra măsurilor ministeriale rupând oasele propunătorilor.

SCIMITAR, s. O sabie curbată de o ascuțime deosebită, în mânuirea căreia anumiți orientali au o îndemânare surprinzătoare, așa cum incidentul relatat aici servește ca exemplu. Relatarea este tradusă din japoneză de Shushi Itama, un scriitor faimos din secolul al treisprezecelea.

Când marele Gichi Kuktai era Mikado, el l-a condamnat la decapitare pe Jijiji Ri, un înalt dregător la Curte. Curînd după ora stabilită pentru îndeplinirea ritualului, mare i-a fost mirarea Maiestății Sale să-l vadă apropiindu-se calm de tron pe omul care ar fi trebuit la acel moment să fie mort de zece minute!

— Șapte sute de dragoni imposibili! strigă monarhul înfuriat. Nu te-am condamnat să stai în piață și să fii lovit de călăul public la ora trei? Și nu e acum trei și zece?

— Fiu a o mie de ilustre zeități, răspunse ministrul condamnat, tot ceea ce spui este atât de adevărat, că prin comparație adevărul este minciună. Dar dorințele însorite și înviorătoare ale Majestății tale cerești au fost în mod pestilențial desconsiderate. Cu bucurie am alergat și mi-am pus trupul nedemn în piața publică. Călăul a apărut cu scimitarul său dezgolit, l-a agitat ostentativ în aer și apoi, bătându-mă ușor pe gât, plecă înapoi, îngândurat. Am venit să cer dreptate pentru capul meu dezonorat.

— Cărui regiment de călăi aparține mișelul negru la mațe? întrebă Mikado.

— Bravului regiment Nouă Sute Treizeci și Șapte, îl știu pe om. Numele lui este Sakko-Samshi.

— Să fie adus în fața mea, îi spuse Mikado unui servitor și jumătate de oră mai târziu vinovatul stătea în fața tronului.

— Ticălosule, fiu al unui cocoșat cu trei picioare fără degete! urlă suveranul. De ce ai atins numai ușor gâtul care ar fi trebuit să fie plăcerea ta să îl tai?

— Lord al Merișorilor și Cireșelor Coapte, răspunse călăul, nemișcat, porunciți-i să-și sufle nasul cu degetele.

Fiindu-i poruncit, Jijiji Ri își prinse nasul și trâmbiță ca un elefant, cu toții așteptându-se să vadă capul tăiat zburând violent de pe umeri. Nu se petrecu nimic; fapta trecu în pace până la sfârșit, fără incidente.

Toți ochii erau acum întorși spre călău, care se făcuse la fel de alb ca zăpezile de pe piscul Fujiama. Picioarele lui tremurau și suflarea lui ieșea în valuri de groază.

— Mai multe feluri de lei de bronz cu cozile despicate! strigă el; sunt un mânuitor al scimitarului distrus și dezonorat! L-am lovit pe ticălos ușor deoarece învârtind scimitarul, l-am trecut accidental prin gâtul meu! Tată al Lunii, demisionez din funcția mea.

Spunând asta, el își prinse coada din creștetul capului, își ridică țeasta și avansând spre tron îl depuse cu umilință la picioarele marelui Gichi Kuktai.

SCRIJELITOR, s. Un scriitor profesionist ale cărui păreri sunt antagoniste alor noastre.

SCRIPCĂ, s. Un instrument pentru gâdilarea urechilor omenești prin frecarea cozii unui cal de măruntaiele unei pisici.

Romei îi spuse Nero: „De te vei face fum,
Nu voi înceta să cânt la scripcă în timp ce tu arzi.”
Lui Nero Roma i-a răspuns: „Fă tot ce-i mai rău
Este pedeapsa mea că te-am lăsat cu scripca.”

(Orm Pludge)

SCRIPTURI, s. Cărțile sacre ale religiei noastre sfinte, deosebite de scrierile false și profane pe care sunt bazate toate celelalte credințe.

SCROFULOZĂ, s. O maladie care se vindeca în trecut prin atingerea suveranului, dar acum trebuie tratată de doctori. Astfel „mult prea piosul Edward” al Angliei obișnuia să-și pună mâna regală pe subiecții aflați în suferință și să-i facă bine:

> O mulțime de suflete chinuite
> Îi cer vindecarea; boala lor convinge
> Marea încercare a artei; la atingerea lui,
> Asemenea sfințenie i-a dat Cerul mâinii sale,
> Ei pe loc se fac bine,

după cum spune Doctorul din „Macbeth”. Această proprietate utilă a mâinii regale putea, se pare, să fie transmisă alături de alte proprietăți ale coroanei, căci, conform lui Malcolm,

> Regilor ce-i urmează el lasă
> Binecuvântarea vindecării.

Dar darul a dispărut pe undeva, pe linia succesiunii; suveranii din urmă ai Angliei nu au fost vindecători tactili, iar boala, cândva onorată cu numele „boala regelui”, acum îl poartă pe cel umil de „scrofulă”, de la *scrofa,* scroafă.

Data și autorul următoarei epigrame sunt cunoscuți numai creatorului acestui dicționar, dar este destul de veche ca să arate că gluma despre boala națională a Scoției nu este un lucru depășit.

A Regelui boală zăcea în mine
Când cel al Scoției a alungat-o.
Și-a pus mâna pe mine și a spus:
„Dusă să fii!” Bolnav n-am mai fost,
Dar, vai, o suferință grea, între timp,
Mă chinuie acum: am râie!

Superstiția conform căreia maladiile pot fi vindecate prin atingere regală este moartă, dar, ca multe convingeri dispărute, a lăsat în urmă un monument de obiceiuri ca să-i păstreze amintirea vie. Practica de a forma un șir și a-i strânge mâna Președintelui nu are altă origine și, când acel mare demnitar își oferă salutul vindecător asupra

„Oamenilor cu viziuni stranii,
Cu umflături și ulcerații, jalnici la vedere”,
Spre disperarea chirurgiei,

el și pacienții săi își înmânează o torță de nestins care a fost aprinsă cândva la focul altarului unei credințe păstrate de demult de toate felurile de oameni. Este o supraviețuire frumoasă și edificatoare, una care aduce trecutul sfânt aproape de noi în afacerile și piepturile noastre.

(A SE) SCUZA, v. A pune bazele unor jigniri viitoare.

SENAT, s. Un corp de domni în vârstă acuzați de îndatoriri înalte și comportări nepotrivite.

SENZUALITATE, s. O anumită calitate literară observată în mod frecvent în romanele populare, în special în cele scrise de femei și tinere, care îi dau alt nume și cred că introducându-l ocupă un loc neglijat în câmpul literelor și strâng o recoltă trecută cu vederea. Dacă au nefericirea să trăiască suficient de mult sunt chinuite de dorința de a-și arde paginile.

SFAT, s. Cea mai mică monedă actuală.

„Omul era așa de tulburat.”

A spus Tom, „că n-am putut face mai puțin
Decât să-i dau un sfat.” A spus Jim
„De s-ar fi putut face mai puțin
Te cunosc bine, fiule,
Să știu că așa ai fi făcut.”

(Jebel Jocordy)

SFÂNT, s. Un păcătos mort, revizuit și reeditat.

Ducesa de Orleans relatează că bătrânul calomniator lipsit de reverență, mareșalul Villeroi, care în tinerețe îl cunoscuse pe Sfântul Francisc de Sales, a spus, auzindu-l numit sfânt: „Sunt încântat să aud că Monsieur de Sales este un sfânt. Îi plăcea mult să spună lucruri nedelicate și obișnuia să trișeze la cărți. În alte privințe era un gentilom perfect, deși un prost.”

SFÂRȘIT, s. Poziția cea mai îndepărtată de fiecare parte a Interlocutorului.

Omul se sfârșea pe grabă,
Cel ce bătuse tamburina;
Pecetea morții era pe chipul său:
Era palidă, căci era curată.
„Acesta-i sfârșitul”, spuse bolnavul
Cu voce slabă și tremurătoare.
Peste o clipă era mort,

Iar Tamburina era Oase.

(Tinley Roquot)

SICOFANT, s. Cineva care se apropie de Măreție pe burtă astfel încât să nu i se poruncească să se întoarcă pentru a fi lovit cu piciorul. Uneori este un editor.

Lipitoarea subțire, cu victima găsită, este mulțumită
Să se fixeze pe o parte bolnavă
Până când umflătura neagră se golește de sânge rău
Ea cade sătulă și se ascunde în noroi
Astfel sicofantul josnic cu bucurie descrie
Slăbiciunea vecinului și gura și-o aplică,
Se umflă și prosperă ca lipitoarea, deși
Spre deosebire de acel vierme el nu se desprinde.
Cineva, de te plătea să-ți devotezi
Talentul în serviciul unei capre
Arătând prin forța logicii că barba ei
E mai potrivită decât a lui Aaron spre a fi venerată,
Dacă în sarcina de-ai onora mirosul
Te-ar fi împins profitul ca și dragostea,
Lumea ar primi în final un beneficiu de la tine
Și răufăcătorii bogați ar plânge din nou
Favorul tău pentru o clipă refuzat
Și spre un obiect mai nobil îndreptat.
Nu-i de ajuns că milionari avari
Ce jefuiesc în grabă și spoliază cu toptanul
Sau, blestemați cu conștiințe care-i fac să fugă
Spre ticăloșii mai sigure, de o culoare mai închisă,
Jurând să nu mai jefuiască și dispuși în schimb
Să fure (ei spun „prindere la colț”) pâinea noastră,

Să poată să te vadă în patru labe lingându-le ghetele
Și implorând o lovitură de picior?
Tot trebuie să urmărești până la capătul amar
Tendința dispoziției tale sicofante
Și-n zelul de-a le face pe plac celor bogați
Să vânezi păcătoși înfometați până la ultimul drum,
În lauda lui Morgan oprești sârma răsunătoare
Și cânți osanale marelui Havemeyher!
Ce i-a făcut Satana ca să te eschivezi?
E prea putred de bogat, trăgând de la tine.

SIGURANȚĂ, s. Un dispozitiv mecanic care acționează automat pentru a împiedica căderea unui lift, în caz de accidentare a scripetelui de ridicare.

Odată am văzut un om sfărâmat
Într-un puț de lift:
Membrele lui erau împrăștiate
Peste tot locul unde căzuse.

Și-mi spun eu, apostrofând
Acea ruină neobișnuit de întristătoare
„Poziția ta e-atât de surprinzătoare
Că tremur pentru viața ta!”

Atunci acea ruină, zâmbind trist
Și impresionant, se ridică și grăi:

„Ei bine, n-aș tremura prea tare,
S-a dus de vreo două săptămâni.”

Apoi, pentru o înțelegere mai mare
A atitudinii lui, mă roagă
Să-mi îndrept atenția
Spre diferitele lui mâini și picioare.

Cum sunt toate încăpățânate
Unde zac fiecare în parte,
Cum un picior susține fără grație
Alibiul celuilalt.

Aceste detalii sunt menționate
Pentru a-i arăta starea jalnică
Și nu eram de la-nceput intenționat
Să relatez poziția lui specifică.

Nimic nu e mai de temut
Din ceea ce am auzit
Decât ce-a spus acel domn lățit
În puțul liftului.

Acum, povestea este alegorică,
Este cu totul figurată

Căci puțul este metaforic
Iar individul n-a căzut.

Opinez că nu-i moral
Pentru un scriitor să păcălească
Și îl disprețuiesc că poartă laurul
Care a fost obținut prin înșelare.

Politica e subînțeleasă
În locul liftului, băgați de seamă,
Va ridica orice persoană
Dacă are talentul potrivit.

Cole Bryant avea talentul
(Căci omul ridicat el este.)
Și l-a împins cu viteză-n sus, în stil mare,
Până ce capul a început să-i amețească,

Apoi frânghia s-a rupt deasupra lui
Și dureros a coborât pe pământ,
Unde nu era nimeni să-l iubească
Pentru valoarea lui păguboasă.

Deși trăiește, nimeni nu-l cunoaște
Sau, cel puțin, nu drept ceea ce e.

Morala acestui poem trist:
„Ungeți-vă des siguranța!”

(Porfer Poog)

SIGILIU, s. Un semn imprimat pe anumite feluri de documente pentru a atesta autenticitatea și autoritatea lor. Uneori este imprimat în ceară și atașat hârtiei, alteori chiar pe hârtie. Sigilarea, în acest sens, este o supraviețuire a unui obicei străvechi de a înscrie pe hârtiile importante cuvinte sau semne cabalistice pentru a le da o eficacitate magică independent de ceea ce reprezintă. La British Museum sunt păstrate multe hârtii vechi, majoritatea cu un caracter sacerdotal, validate de pentagrame necromante și alte mijloace, în mod frecvent inițiale ale cuvintelor de invocație și, în multe cazuri, acestea sunt atașate în același fel ca sigiliile adăugate azi. După cum aproape fiecare obicei, ritual și formalitate lipsită de rațiune și, aparent, fără însemnătate din timpurile moderne și-a avut originea în vreo utilitate îndepărtată, este plăcut să notăm un exemplu de nonsens străvechi care a evoluat pe parcursul epocilor spre ceva cu adevărat util. Cuvântul nostru „sincer” este derivat din *sine cero*, adică fără ceară, dar învățații nu sunt de acord dacă aceasta se referă la absența semnelor cabalistice sau la ceara cu care scrisorile erau în trecut închise în fața examinării publice. Fiecare vedere asupra chestiunii va servi cuiva într-o nevoie imediată de ipoteză. Inițialele L.S., adăugate în mod obișnuit semnăturilor de pe documentele legale, înseamnă *locum sigilis*, locul sigiliului, deși nu se mai folosește sigiliul, un exemplu admirabil de conservatorism distingându-l pe Om de animalele care pier. Cuvintele *locum sigilis* sunt cu umilință sugerate ca

un motto potrivit pentru Insulele Pribyloof oricând își vor lua locul ca Stat suveran al Uniunii Americane.

SILF, s. O ființă imaterială, dar vizibilă care locuia în aer când aerul era un element și înainte de a fi poluat în mod fatal cu fum de la fabrici, gaze de eșapament și produse asemănătoare ale civilizației. Silfii erau înrudiți cu gnomii, nimfele, salamandrele, care locuiau, respectiv, în pământ, apă și foc, acum cu toate insalubre. Silfii, precum păsările aerului, erau masculine (silfi) și feminine (silfide), fără nici un scop aparent, căci dacă ar fi avut progenituri ar fi trebuit să-și facă cuib în locuri accesibile, nici unul din pui nefiind văzuți.

SILOGISM, s. O formulă logică constând dintr-o presupunere majoră și una minoră și un inconsecvent. (Vezi LOGICĂ.)

SIMBOL, s. Ceva care se presupune că tipologizează sau stă în locul a altceva. Multe simboluri sunt simple reminiscențe, lucruri care nu mai au vreo utilitate continuă să existe deoarece am moștenit tendința de a le face; precum urnele funerare săpate pe monumentele memoriale. Cândva erau urne adevărate conținând cenușa mortului. Noi nu ne putem opri să le facem, dar putem să le dăm un nume care să ne ascundă neajutorarea.

SIMBOLIC, adj. Aparținând simbolurilor și uzului și interpretării simbolurilor.

Se spune că, conștiința simte obligația,
Susțin că aceasta este munca stomacului,
Căci păcătosul pe care l-am observat
Când păcătuia era oarecum umflat
Sau bolanv în alt fel îngrozitor,
La acele măruntaie ale compasiunii.
Adevărat, cred că unicul păcătos
E cel ce mănâncă o cină frugală.
Știți cum Adam, pe bună dreptate,
Mâncând măr când nu le era sezonul
A fost pedepsit. Dar totul e simbolic:
Adevărul e că Adam avea colici.

(G.J.)

SINCER, adj. Mut și analfabet.

SINGUR, adj. În companie proastă.

Faceți contact, hai! Flinta și oțelul
Prin scânteie și flacără, gândul dezvăluie
Că el metalul și ea piatra
S-au avut dragi, în secret, singuri.

(Booley Fito)

SIRENĂ, s. Una dintre mai multe talente muzicale precoce, faimoasă pentru o încercare zadarnică de a-l descuraja pe Odiseu de la o viață pe valul oceanului. La figurat, orice doamnă cu perspective promițătoare, scopuri disimulate și fapte dezamăgitoare.

SLAB, s. Incapabil să atace.

SLĂBICIUNI, s. Anumite puteri primare ale Femeii Tiran cu care păstrează dominația peste masculul speciei ei legându-l de serviciul voinței ei și paralizându-i energiile rebele.

SOFISM, s. Metoda controversată a unui oponent, distinsă de superioara noastră lipsă de sinceritate și prostie. Această metodă este aceea a Sofiștilor târzii, o sectă grecească de filosofi care au început prin predarea înțelepciunii, prudenței, științei, artei și, pe scurt, a tot ce trebuia să știe oamenii, dar s-au pierdut într-un labirint de ambiguități și o ceață de cuvinte.

Faptele oponentului său rău le mătură
Și-i târăște sofismul la lumina zilei;
Apoi jură că sunt împinși spre nebunie cei ce apelează

La o falsitate de un soi atât de disperat.
Nu chiar așa; precum iarba pe pieptul unui mort
Cel mai ușor zace cel care e mai puțin apăsat.

(Polydore Smith)

SOS, s. Semnul infailibil al civilizației și iluminării. Un popor fără sosuri are o mie de vicii; un popor cu un sos are doar nouă sute nouăzeci și nouă. Pentru fiecare sos inventat și acceptat, i se iartă un păcat.

SOȚ, s. Cineva care, după ce a cinat, este însărcinat cu grija vaselor.

SPÂNZURĂTOARE, s. O scenă pentru desfășurarea unor peise miraculoase, în care actorul principal este transferat în ceruri. În țara noastră, spânzurătoarea este, în principal, remarcabilă pentru numărul persoanelor care scapă de ea.

Fie în înaltul spânzurătorii
Sau unde sângele curge mai roșu
Cel mai nobil loc pentru un om ca să moară -
Este unde a murit de tot.

(Baladă veche)

SPERANȚĂ, s. Dorință și așteptare înfășurate la un loc.

Dulce speranță! Când omului nu i-a mai rămas nimic
Părăsit de noroc, abandonat de prieteni;
Când chiar și câinele îl părăsește, iar capra
Cu lipsă de afectare, liniștită, îi roade haina,
Când încă îi mai atârnă în spinare, atunci tu,
Cu steaua sclipind în depărtare pe fruntea ta de înger,
Cobori, strălucitoare, din ceruri să dezvălui
Promisiunea unui post de funcționar la Monetărie.

(Fogarty Weffing)

SPRIRIDUȘIST, s. Un scriitor a cărui imaginație se preocupă cu fenomenele supranaturale, în special cu faptele spiridușilor. Unul dintre cei mai iluștri spiridușiști din timpurile noastre este domnul William D. Howells, care l-a prezentat pe cititorul cu bune referințe unui grup respectabil și manierat de spiriduși, după cum și-ar dori oricine să întâlnească. Spre groaza care îl chinuie pe șeful unui consiliu profesoral districtual, fantomele Howells adaugă ceva din misterul care îl învăluie pe un fermier din alt oraș.

SPIRIT, s. Sarea cu care umoristul american își strică fiertura intelectuală uitând să o pună.

SPLENDID, adj. Ca un simplu cetățean american care se duce în casa cu chirie sau își afirmă importanța în

Plănuirea Lucrurilor ca o unitate elementară dintr-o paradă.

Cavalerii Dominionului erau atât de splendizi în catifeaua și aurul lor, încât stăpânii lor de-abia i-ar fi recunoscut.

(Cronicile claselor)

STÂLPUL INFAMIEI, s. Un instrument mecanic pentru a impune cu forța distincția personală, prototip al ziarului modern condus de persoane cu virtuți austere și vieți fără pată.

STEAG, s. O zdreanță colorată purtată deasupra trupelor și atârnată pe fortărețe și vapoare. Pare să servească aceluiași scop ca anumite semne pe care le vezi și anumite locuri goale din Londra, purtând inscripția: „Gunoiul nu poate fi aruncat aici.”

STRIDIE, s. O scoică vâscoasă, mucilaginoasă pe care oamenii civilizați au îndrăzneala să o mănânce fără să-i scoată măruntaiele! Carapacele sunt date uneori săracilor.

STRUGURI, s.

Slăvit fii, nobil fruct! cântat de Homer,
Anacreon și Khayyam;
Lauda ta este mereu pe limba
Unor oameni mai buni ca mine.

Lira din mâna mea nu a mângâiat vreodată
Cântecul pe care nu-l pot oferi;
Slujba mea mai umilă, te rog, s-o accepți -
Voi ajuta la omorârea zeflemitorului.

Băutorii de apă și ciudații
Care își umplu pielea cu lichior -
Cu bucurie le voi căra burdihanele
Și le voi da cep cu cuțitul de măcelar.

Umpleți, umpleți, căci înțelepciunea se răcește
Când nu mai lăsăm vinul să se odihnească.
În cinstea morții proștilor Prohibiției
Și a tuturor puricilor de vie!

(Jamrach Holobom)

STRUȚ, s. O pasăre mare căreia (pentru păcatele ei, fără îndoială) natura i-a refuzat acel deget din spate în care mulți naturaliști pioși au văzut dovada unui scop. Absența

unei perechi de aripi care funcționează bine nu este un defect, căci s-a scos în evidență cu ingeniozitate, strutul nu zboară.

SUBTERFUGIU, s. O minciună în starea de omidă.

SUCCES, s. Acel păcat de neiertat împotriva semenilor tăi. În literatură și în mod deosebit în poezie, elementele succesului sunt extrem de simple și sunt admirabil exprimate în următoarele versuri ale reverendului părinte Gassalasca Jape, semnate, din niște motive misterioase, „John A. Joyce”.

Bardul care vrea să prospere trebuie să aibă o carte
Să gândească în proză și să poarte
O cravată stacojie, o privire pierdută
Și în cap păr de un hexametru.
Fii subțire în gând și trupul va fi gras;
Dacă porți părul lung, n-ai nevoie de pălărie.

SUFLET, s. O entitate spirituală în legătură cu care au avut loc dispute brave. Platon susținea că acele suflete care, într-o stare existențială anterioară (antedatând Atena) obținuseră cele mai clare imagini ale adevărului absolut, au intrat în trupurile persoanelor care au devenit filosofi. Sufletele care contemplaseră cel mai puțin adevărul divin au animat trupurile uzurpatorilor și

despoților. Dionisos I, care amenințase să-l decapiteze pe filosoful cu frunte înaltă, era un uzurpator și un despot. Platon, fără îndoială, nu era primul care să construiască un sistem de filosofie care putea fi citat împotriva dușmanilor săi și, cu siguranță, nu a fost ultimul.

„Referitor la natura sufletului”, spune renumitul autor al tratatului *Diversiones Sanctorum,* „cu greu au existat mai multe argumente decât cele referitoare la locul său în trup. Credința mea este că sufletul își are locul în abdomen” (în care credință putem discerne și interpreta un adevăr până acum ininteligibil, și anume că lăcomia tuturor oamenilor este plină de devoțiune). Se spune în Scriptură că face zeu din burta sa, de ce, atunci, să nu fie pios, având întotdeauna Zeitatea sa alături de el ca să îi împrospăteze credința? Cine poate la fel de bine ca el să cunoască puterea și maiestuozitatea pe care o adăpostește? Cu adevărat și cu sobrietate, sufletul și stomacul sunt o Entitate Divină; și aceasta era credința lui Promasius, care cu toate acestea a greșit când i-a negat nemurirea. El observase că substanța sa vizibilă și materială se pierdea și putrezea alături de restul trupului după moarte, dar nu știa nimic despre esența sa imaterială. Aceasta este ceea ce se numește Apetit și supraviețuiește epavei și duhorii mortăciunii, pentru a fi răsplătită sau pedepsită într-o altă lume, conform cu ceea ce a cerut în formă trupească. Apetitul, ale cărui zgomote grosolane erau acordate după cărnurile nesănătoase de pe piață și din refectoriul public, va fi azvârlit în foamete eternă, în timp ce acela care a insistat în mod ferm, deși civilizat asupra numiților: ortolan, caviar, broască țestoasă de apă dulce, anșoa, paté de foie gras și asupra altor asemenea delicii comestibile creștinești își va întrupa dinții spirituali în sufletele lor

pentru toți vecii vecilor și își va potoli setea divină cu părțile nemuritoare ale celor mai rare și bogate vinuri trase la butoi vreodată, aici, jos. Aceasta este credința mea religioasă, deși sufăr să mărturisesc că nici Sfinția Sa Papa, nici Înălțimea Sa Arhiepiscopul de Canterbury (pe care îi venerez în mod egal și profund) nu vor fi de acord cu împrăștierea ei.

SUFRAGIU, s. Expresia opiniei prin mijlocirea votului. Dreptul de sufragiu (care este considerat a fi atât un privilegiu, cât și o îndatorire) înseamnă, cum este interpretat, de obicei, dreptul de a vota un om ales de altul și este extrem de prețuit. Refuzul de a face astfel poartă numele urât de „lipsă de spirit civic”. Cel lipsit de spirit civic, totuși, nu poate fi pedepsit cum se cuvine pentru crima sa deoarece nu există un acuzator legitim. Dacă acuzatorul însuși este vinovat, nu are drept să stea în curtea opiniilor; dacă nu, profită de crimă, căci abținerea lui A de a vota îi dă mai multă greutate votului lui B. Prin sufragiu feminin înțelegem dreptul unei femei de a vota așa cum îi spune un bărbat. Este bazat pe responsabilitatea feminină, care este oarecum limitată. Femeia cea mai ageră să sară din capot ca să-și afirme drepturile este prima care va sări înapoi în el când este amenințată cu retragerea lui pentru proastă folosire.

SUPUNERE, s. Răbdare neobișnuită în a plănui o răzbunare care merită așteptarea.

M e de la Moise
Care-a omorât egipteni.
La fel de delicată ca un trandafir e
Blândețea lui Moise.
Nici un monument nu-i arată
Inscripția post-mortem
Dar M e de la Moise
Care-a omorât egipteni.

(Alfabetul biografic)

Ș

ȘARPE CU CLOPOȚEI, s. Fratele nostru întins la pământ *Homo burti-mersus.*

ȘERIF, s. În America, șeful biroului exectuiv dintr-o provincie, ale cărui îndatoriri caracteristice, în unele din statele vestice și sudice, sunt prinderea și spânzurarea ticăloșilor.

John Elmer Pettibone Cajee
(Scriu despre el cu puțină bucurie)
Era pe cât de rău se putea.

Deseori lumea zicea: „Jur!
Soarele n-a mai privit asupra
Unui om mai rău ca vecinul John."

Un păcătos până în măduva oaselor, el avea
Acest defect în plus: îl înnebunea
Să știe că alt om e rău.

În acest caz i se părea potrivit
Să se ridice la orice oră din noapte

Și să stingă lumina vieții acelei persoane.

În ciuda implorărilor orașului, el
Îl agăța de cel mai apropiat copac
Și-l lăsa legănându-se ușor și liber.

Sau, uneori, dacă umorul îi venea,
Trupul nedoritor al unui ins ghinionist
Era dat flăcărilor vesele.

În timp ce se pârpălea maroniu,
Nepăsătorul John întâmpina
Încruntarea acelui oraș auster și drept.

„Ce trist”, spuneau vecinii, „că el
Este atât de disprețuitor față de lege
Un a-nar-hist.”

(Așa preferau ei
Să pronunțe cuvântul dezgustător,
Atât de mult le stârnea aversiunea.)

„S-a hotărât”, au spus ei continuând,

„Că John Răul trebuie să înceteze cu lucrul ăsta
De-a face fapte ilegale,

Acum, pe aceste relicve sacre” (aici
Fiecare om scoase un suvenir
Primit la o linșare anul trecut)

„Pe acestea jurăm că el va părăsi
Calea sa: nu ne va mai face inimile să ne doară
Prin păcatele frânghiei, torței și țepușei.

Îi vom lega mâna dreaptă însângerată și
Va avea puțină libertate să îndeplinească
Imboldurile minții lui fără de lege.”

Astfel, în convenție atunci și acolo
L-au numit Șerif. Chestiunea
A fost începută, se spune, cu o rugăciune.

(J. Milton Sloluck)

ȘOARECE, s. Un animal care își presară calea cu femei leșinate. După cum la Roma creștinii au fost dați la lei, la fel cu secole mai înainte în Otumwee, cel mai străvechi și faimos oraș din lume, femeile eretice erau date la șoareci. Jakak-Zotp Istoricul, singurul otumwean ale cărui scrieri

au ajuns până la noi, spune că aceste martire își întâmpinau moartea cu puțină demnitate și multe eforturi. El chiar încearcă să-i disculpe pe șoareci (astfel este răutatea bigotismului) declarând că nefericitele femei piereau, unele din epuizare, altele din cauza gâturilor frânte, dându-se singure peste cap, și unele din lipsa tonicelor. Șoarecii, susține el, se bucurau de plăcerile vânătorii cu calm. Dar dacă istoria romană este în proporție de nouă zecimi minciună, cu greu ne putem aștepta la o proporție mai mică din acea cifră retorică din analele unui popor capabil de o cruzime atât de incredibilă față de femeile frumoase; căci inima împietrită are gură mincinoasă.

T

T, a douăzecea literă a alfabetului englez, era numită de greci în mod absurd *tau.* În alfabetul din care provine al nostru, avea forma tirbușonului grosolan al epocii și când stătea izolat (ceea ce era mai mult decât puteau face întotdeauna fenicienii), însemna Tallegal, tradus de învățatul doctor Brownrigg, „rachiu tare”.

TABLOU, s. O reprezentare în două dimensiuni a ceva plictisitor în trei.

Priviți tabloul marelui Daubert expus aici,
Pictat după modelul Vieții,
Dacă descrierea e adevărată
Să dea Domnul să fiu pictat și eu.

(Jali Hane)

TAXĂ, s. Un număr de taxe pe importuri, menite să protejeze producătorul local împotriva lăcomiei consumatorului său.

Dușmanul Sufletelor Omenești
Stătea îndurerat de costul cărbunilor;
Căci iadul fusese anexat de curând

Și era stat sudic suveran.
„Nu ar fi decât corect”, spuse el
„Să îmi iau combustibilul pe gratis.
Datoria, nici corectă, nici înțeleaptă
Mă silește să economisesc,
Prin urmare, grătarele mele, fiecare
Sunt execrabil de nefripte.
Ce vor ei? deși tânjesc
Să-i frig și pe ei puțin
Nu-mi pot permite o căldură potrivită.
Taxa asta îi face și pe diavoli să înșele!
Sunt ruinat și meseria mea umilă
Poate fi invadată-n voie de toți ticăloșii;
Sub nasul meu presa publică
Mă depășește în aciditate;
Baroul aplică cu ingeniozitate,
Ca să mă distrugă, propriile mele minciuni;
Medicamentele mele sunt folosite de doctori
(Deși-n zadar) ca să refuze
Să mă facă prădător corect și de drept
Și să-i țină pe-ai lor în stare să plătească;
Predicatorii prin exemple povățuiesc
Ceea ce, disprețuind să folosesc, predau eu:
Și oamenii de stat, maimuțărindu-mă, fac cu toții
Mai multe promisiuni decât pot încălca.
Împotriva acestei competiții eu
Înalț un strigăt neascultat,
Cum toți ignoră plângerea mea dreaptă
Prin Hocus-Pocus! O să mă fac sfânt!”
Acum, republicanii, care toți
Sunt sfinți, au început să protesteze
Împotriva competiției lui; astfel
A fost o cursă diavolească!
Și-au încleștat coarnele cu el, tête-à-tête
În dezbatere mușcătoare,

Până ce democrații, amărâți și triști,
Au avut speranțe să iasă singuri.
Ca să îndepărteze acel rău, în grabă
Cei doi beligeranți se-mbrățișară;
Dar cum era rău să se relaxeze
O ceartă despre Sfânta Taxă,
A fost într-un final decis să se acorde
Îndrăznețului insurgent-protestant
Un bonus pentru fiece suflet ce cădea
În Iadul lui ineficient.

(Edam Smith)

TAXĂ PE CAP DE OM, s. O taxă capitalizată sau taxă de vot.

În vremuri străvechi trăia un rege
Ai cărui perceptori de taxe nu puteau stoarce
Din toți supușii lui suficient aur
Ca să facă traiul regal mai puțin strâmtorat,
Căci drumul plăcerii, ca și damele,
Al cărui teritoriu îl înconjoară, pretinde
Perpetue reparații. Astfel,
Perceptorii înșirați
Au apărut în fața tronului să-l roage
Pe stăpânul lor să ticluiască vreun mod
Prin care să se umfle taxele. „Atât de mari”,
Au spus ei, „sunt cerințele statului
O zecime din tot ce strângem
De-abia e de ajuns. Vă rugăm să reflectați:
Dacă renunțăm la o zecime, cum putem
Să supraviețuim din celelalte nouă?”

Monarhul îi întrebă drept răspuns.
„Trecutu-v-a prin cap să încercați
Avantajul economiei?”
„Cum nu”, spuse vorbitorul, „am vândut
Toate șbilțurile de aur;
Cu tinichele strângem acum
Gâtlejurile celor pe care îi evaluăm,
Forcepsuri simple de fier folosim
Ca să alinăm bucuria nenorociților
Care pun deoparte cu lăcomie neobosită
Ceea ce solicită Maiestatea Voastră.”
Adânci linii de-ngrijorare se vedeau apărând
De-a latul frunții regale.
„Starea voastră este disperată, fără vorbă;
Rogu-vă, faceți-mi o propunere.”
„O, Rege al Oamenilor”, spuse vorbitorul
„Dacă impuneți pe fiecare cap
O taxă, impozitul mărit
Cu bucurie îl împărțim cu tine.”
Cu străfulgerări de soare luminează
Plecații nori de furtună în întunecarea lor supărată.
Regele zâmbi feroce. „Decretez
Să fie așa și, ca nu cumva
Să mă întrec în generozitate
Vă declar, pe fiecare dintre voi,
Excluși de la operația
Acestei noi legi de capitalizare.
Dar ca nu cumva oamenii să ne blameze
Pentru că ei sunt legați și voi sunteți liberi,
Ar fi bine să facem un plan deștept
Ca să fiți excluși de la această taxă de cap de om.
Vă las acum în timp ce vă sfătuiți
Cu ministrul meu cel mai de încredere.”
Monarhul din sala tronului ieși
Și imediat printre ei se furișă

Un om tăcut, cu fața ascunsă,
Cu brațele goale - și toporul strălucitor ridicat!

(G.J.)

TÂLHAR, s. Un om de afaceri candid.

Se spune despre Voltaire că, într-o noapte, el și un tovarăș de călătorie au tras la un han de la marginea drumului. Împrejurimile erau sugestive și după cină au căzut de acord să spună cu schimbul povești cu tâlhari. „Trăia odată un Fermier-General al Taxelor.” Nemaispunând altceva, a fost încurajat să continue. „Aceasta”, spuse el, „este toată povestea.”

TELEFON, s. O invenție a diavolului care abrogă câteva dintre avantajele de a face o persoană dezagreabilă să păstreze distanța.

TELESCOP, s. Un mecanism care are o legătură cu ochiul similară cu cea dintre telefon și ureche, permițându-ne să ne chinuim cu o mulțime de detalii inutile. Din fericire nu este dotat cu un clopot care să ne cheme la sacrificiu.

TENACITATE, s. O anumită calitate a mâinii omenești în relația sa cu bănuțul omului. Atinge cea mai înaltă

dezvoltare în mâna autorității și este considerată un echipament util pentru o carieră în politică. Următoarele versuri ilustrative au fost scrise despre un domn californian aflat într-o funcție politică înaltă, care a făcut această relatare:

Strânsoarea lui este de-o asemenea tenacitate
Că nimic din mână nu poate să-i scape.
Țipari bine unși mai poți scăpa
În căzi cu ulei alunecos, lichid;
În zadar, din pișcătura lui apucătoare
Nu se pot zbate nici jumătate de inci!
Ce noroc că el astfel a planificat
Ca să nu smulgă răsuflarea cu mâna
Căci de ar face-o, lăcomia lui ar fi atât de mare
Că ar smulge-o pe ultima cu viteză mare.
Asta ar fi bine, spuneți! Nu-i așa,
Ar smulge-o, dar nu i-ar mai da drumul!

TEOSOFIE, s. O credință străveche care avea toată certitudinea religiei și toate misterele științei. Teosoful modern susține, ca și budiștii, că trăim de un număr incalculabil de ori pe acest pământ, în la fel de multe trupuri, deoarece o singură viață nu este suficientă să devenim la fel de înțelepți și buni pe cât dorim să fim. A fi înțelept și bun la modul absolut, aceasta este perfecțiunea; iar teosoful este atât de pătrunzător cu vederea încât a observat că oricine este doritor de îmbunătățire atinge perfecțiunea. Observatori mai puțin competenți sunt dispuși să excludă pisicile, care nu par nici mai înțelepte, nici mai bune decât erau anul trecut. Cel mai mare și cel

mai gras teosof recent a fost răposata Madame Blavatsky, care nu avea pisică.

TICĂLOS, s. Un om ale cărui calități, pregătite pentru a fi prezentate ca un coș cu fructe de pădure la piață - cele mai frumoase deasupra, a fost deschis pe partea greșită. Un gentilom pe invers. Un prost luat în considerare sub alt aspect.

TICĂLOȘIE, s. Activitatea unui intelect încețoșat.

TIGAIE, s. O parte a aparatului penal folosit în instituțiile punitive și în bucătăria femeii. Tigaia a fost inventată de Calvin și folosită de el pentru gătirea bebelușilor de o șchioapă care muriseră nebotezați; și observând într-o zi chinurile oribile ale unui vagabond care trăsese fără prevedere un bebeluș fript din coșul de gunoi și îl devorase, i-a trecut prin minte marelui divin să jefuiască moartea de terorile ei introducând tigaia în fiecare gospodărie din Geneva. De atunci s-a împrăștiat prin toate colțurile lumii și a fost un sprijin neprețuit pentru propagarea credinței lui sumbre. Rândurile următoare, prespuse a proveni din pana Sfinției Sale Episcopul Potter, par să indice că utilitatea ustensilei nu este limitată la acestă lume; dar ca o consecință a folosirii sale în această viață, ajunge până în viața de dincolo, astfel că se poate regăsi de celalaltă parte, răsplătindu-și devotații:

Necuratul a fost chemat în ceruri.
Spuse Petru: „Intențiile tale
Sunt bune, dar îți lipsește abilitatea
Referitoare la noile invenții.”

„Acum, prăjesc după un plan străvechi
De chinuri, dar am auzit
Vorbindu-se că tigaia
Arde mai bine spiritele rele.”

„Ia una, umple-o cu grăsime,
Pe păcătoși rumenește-i bine.”
„Știu un truc care face cât două de-ăstea,”
Spuse Aghiuță: „o să le frig mâncarea-n ea.”

TINEREȚE, s. Perioada posibilității, când Arhimede descoperă un punct de sprijin, Cassandra are discipoli și șapte orașe se luptă pentru onoarea de a-l dărui pe Homer viu.

Tinerețea este cu adevărat Domnia Saturnină, Epoca de Aur pe pământ, când smochinele cresc pe ciulini și porcii au fluiere în coadă, purtând peri de mătase, trăiesc ca în sânul lui Avraam și ciorile zboară livrând lapte la fiecare

ușă, iar Justiția nu este auzită niciodată sforăind și fiecare asasin este făcut fantomă și, urlând, este aruncat în Baltimost!

(Polydore Smith)

TOLBĂ, s. O teacă portabilă în care omul de stat antic și avocatul aborigen își purtau argumentele mai ușoare.

El scoase din tolbă,
Așa făcu romanul controversat,
Un argument bine potrivit,
Chestiunii ce i se supusese,
Apoi îl adresă ficatului
Dușmanului neconvins.

(Oglum P. Boomp)

TOPORIȘCĂ, s. Un topor tânăr, cunoscut printre indieni drept *tomahawk.*

„O, îngroapă securea, piele roșie irascibilă,
Căci pacea e o binecuvântare”, spuse Omul Alb.
Sălbaticul fu de acord și îngropă acea armă
Cu ritual impunător în capul Omului Alb.

(John Lukkus)

TOVARĂȘĂ DE VIAȚĂ, s. O soție sau jumătatea înverșunată.

„...Acum, de ce-i spune nevestei tale tovarășă, Pat?”
Întreabă preotul. „De când îi făceai curte
Ea niciodată nu te-a ajutat la nimic -
Că tu nimic nu faci.”

„Asta-i adevărat, Sfinția ta”, Patrick răspunde
Și nu arată semn de supărare;
„Dar, pe Domnu’, este un lucru de-nțeles
Că mi-e tovarășă mereu la cheltuieli!”

(Marley Wottel)

TRADIȚIE, s. Învățătură, în special, din aceea care nu este derivată dintr-un curs regulat de instrucție, ci vine din citirea cărților oculte, sau din natură. Cea din urmă este desemnată ca folclor și îmbrățișează în mod popular miturile și superstițiile. În *„Mituri ciudate ale Evului Mediu”* de Baring-Gould, cititorul va găsi multe din acestea urmărite până la origini, prin liniile convergente ale fiilor multor oameni, spre o origine comună în antichitatea îndepărtată. Printre acestea sunt fabulele: *„Teddy, gigantul ucigaș”, „John Hart William adormitul”, „Scufița Roșie și Compania Zahărului”, „Frumoasa și Brisbane”, „Cei Șapte Consilieri din Efes”, „Rip Van Fairbanks”* și tot

așa. Fabula pe care Goethe o relatează cu atâta afecțiune sub numele *„Regele Earl”* era cunoscută în urmă cu două de mii de ani în Grecia drept *„Demos-ul și industria de bebeluși”.* Unul dintre cele mai generale și străvechi mituri e povestea arăbească a lui *„Ali Baba și cei patruzeci de Rockefelleri”.*

(A) TRAGE CU URECHEA, v. A auzi în secret un catalog al crimelor și viciilor altuia sau ale tale.

O doamnă cu o ureche aplicată
Unei guri de cheie deschise auzi, înăuntru,
Două femei bârfitoare în conversație liberă
Subiectul care le preocupa fiind ea.
„Cred”, spuse una, „și soțul meu crede
Că e o vulpe spioană, băgăcioasă!”
Imediat ce nu mai auzi nimic
Doamna, indignată, își îndepărtă urechea.
„Nu voi sta”, spuse ea cu o îmbufnătură
„Să aud cum se minte despre mine!”

(Gopete Sherany)

(A) TRAGE ÎN ȚEAPĂ, v. În folosirea populară, a străpunge cu orice armă care rămâne în rană. Aceasta, totuși, nu este chiar exact, a trage în țeapă este, la modul propriu-zis, a trimite pe cineva la moarte înfigându-i o țepușă ascuțită, dreaptă în trup, victima fiind lăsată în poziția șezând. Acesta era un mod obișnuit de pedepsire printre multe națiuni ale antichității și este încă în mare favoare în China

și multe părți ale Asiei. Până la începutul secolului al cincisprezecelea era larg utilizată în mântuirea ereticilor și schismaticilor. Wolecraft o numește „scaunul pocăinței” și printre oamenii obișnuiți era cunoscută în glumă ca „a călări pe calul cu un picior”. Ludwig Salzmann ne informează că în Tibet trasul în țeapă este considerat cea mai potrivită pedeapsă pentru crime împotriva religiei și, chiar dacă în China este acordată uneori pentru infracțiuni laice, este cu cea mai mare frecvență adjudecată în cazuri de sacrilegiu. Pentru persoana care chiar experimentează trasul în țeapă trebuie să fie o chestiune de importanță minoră prin ce fel de dezacord civil sau religios a ajuns să ia cunoștință de lipsa ei de confort, dar fără îndoială că ar simți o oarecare satisfacție dacă ar fi în stare să se contempleze sub forma unei sfârleze de vânt pe turla Adevăratei Biserici.

(A) TRAGE LA MĂSEA, s. A bea, a da pe gât, a gâlgâi, a lua la măsea sau a trage un gât. La indivizi, trasul la măsea este privit cu lipsă de stimă, dar națiunile bețive sunt în fruntea civilizației și puterii. Când sunt aduși în arenă împotriva creștinilor bețiveni, mahomedanii abstinenți cad ca iarba sub seceră. În India, o sută de mii de britanici hulpavi mâncători de carne de vită și băutori de whisky cu sifon țin sub supunere două sute cincizeci de milioane de vegetarieni abstinenți de rasă ariană. Cu ce grație degajată l-a împins americanul iubitor de whisky pe spaniolul cumpătat departe de posesiunile sale! Din timpul când barbarii făceau ravagii pe coastele Europei vestice și zăceau beți în fiecare port cucerit, a fost mereu la fel: pretutindeni națiunile care beau prea mult sunt observate a lupta cam prea bine și nu prea cinstit. Prin urmare, apreciatele bătrâne doamne care au abolit gamela din

armata americană ar putea, pe drept, să se laude că nu au mărit în mod material puterea militară a națiunii.

TRÂNDĂVIE, s. O fermă-model unde diavolul experimentează cu semințele noilor păcate și promovează creșterea viciilor de larg consum.

TRECUT, s. Acea parte a Eternității cu o mică porțiune despre care avem o scurtă și regretabilă cunoștință. O linie mișcătoare numită Prezent o desparte de o perioadă imaginară cunoscută drept Viitor. Aceste două mari diviziuni ale Eternității, dintre care una o eludează în mod continuu pe cealaltă, sunt cât se poate de diferite. Una este întunecată de suferință și dezamăgire, cealaltă strălucitoare de prosperitate și bucurie. Trecutul este regiunea oftaturilor, viitorul este tărâmul cântecului. În una stă ghemuită Amintirea, înveșmântată în pânză de sac și cenușă, mormăind rugăciuni de penitență; în lumina soarelui, cealaltă, Speranța, țopăie cu aripi întinse, chemând templele succesului și umbrarele bunei dispoziții. Totuși Trecutul este Viitorul de ieri, Viitorul este trecutul de mâine. Ele sunt una: știința și visul.

TREIME, s. În teismul multiplu al anumitor biserici creștine, trei entități dumnezeiești distincte care compun una singură. Zeitățile subordonate ale credinței politeiste, cum ar fi diavolii și îngerii, nu sunt dăruiți cu puterea combinării și trebuie să-și asume individual pretențiile la adorație și împăciuire. Treimea este unul dintre cele mai

sublime mistere ale sfintei noastre religii. Respingând-o pentru că este de neînțeles, unitarienii își trădează simțul neadecvat al fundamentelor teologice. În religie credem numai ceea ce nu înțelegem, în afară de exemplul unei doctrine inteligibile care contrazice una de neînțeles. În acel caz o credem pe prima ca fiind parte dintr-a doua.

TRICHINELOZĂ, s. Răspunsul porcului pentru practicanții porcofagiei.

Moise Mendlessohn, căzând bolnav, a trimis după un doctor creștin, care imediat a diagnosticat boala filosofului ca fiind trichineloză, dar plin de tact i-a dat alt nume.

— Aveți nevoie de o schimbare imediată de dietă, spuse el; trebuie să mâncați șase uncii de porc o dată la două zile.

— Porc? țipă pacientul, porc? Nimic n-o să mă convingă să mă ating de el!

— Vorbiți serios? întrebă doctorul grav.

— Jur!

— Bine! atunci îmi asum răspunderea să vă vindec.

TROGLODIT, s. În mod specific, un locuitor al cavernelor din perioada paleoliticului, după copac și înainte de apartament. O comunitate faimoasă de troglodiți a trăit cu David în Peștera Adullam. Colonia era alcătuită din „oricine era în suferință și oricine era îndatorat și oricine era nemulțumit”, pe scurt, toți socialiștii lui Iuda.

TRUDĂ, s. O boală periculoasă care îi afectează pe înalții funcționari publici care vor să meargă la pescuit. Unul dintre procedeele prin care A face rost de avere pentru B.

TUN, s. Un instrument folosit pentru rectificarea granițelor naționale.

Ț

ȚEL, s. Însărcinarea pe care le-o dăm dorințelor noastre.

„Veselește-te! N-ai nici un țel în viață?”
L-a întrebat ea cu tandrețe.
„Un țel? Ei bine nu, nu am, nevastă,
De fapt... am avut.”

(G.J.)

U

UBICUITATE, s. Darul sau puterea de a fi în toate locurile în același timp, dar nu în toate locurile tot timpul, care este omniprezența, un atribut al lui Dumnezeu și al eterului luminifer numai. Această distincție importantă dintre ubicuitate și omniprezență nu era clară pentru biserica medievală și au fost multe vărsări de sânge din cauza ei. Anumiți lutherani, care afirmau prezența pretutindeni a trupului lui Christos erau cunoscuți drept ubicuitarieni. Pentru această eroare ei au fost, fără îndoială, blestemați, căci trupul lui Christos este prezent numai în euharistie, deși acel sacrament poate fi realizat în mai mult de un singur loc, simultan. În vremurile recente, ubicuitatea nu a fost înțeleasă întotdeauna, nici măcar de către Sir Boyle Roche, de exemplu, care susținea că un om nu poate fi în două locuri în același timp decât dacă este pasăre.

(A) UCIDE, v. A crea un post liber fără a nominaliza un succesor.

UITARE, s. Starea sau condiția în care cei răi încetează să se lupte și posomorâții sunt împăcați. Groapa de gunoi eternă a faimei. Conservare la rece pentru speranțe mari. Un loc unde autorii ambițioși își întâlnesc operele fără mândrie și pe cei mai buni fără invidie. Un dormitor fără un ceas deșteptător. Un dar al lui Dumnezeu oferit doctorilor în compensație pentru pierderea stării conștiente.

ULTIMATUM, s. În diplomație, o ultimă solicitare înainte de a apela la concesii.

Primind ultimatum din partea Austriei, Ministerul turc se întruni să-l dezbată.

— O, servitor al Profetului, îi spuse Șeicul Ciubucului Imperial Mamușului Armatei Invincibile, câți soldați de neînvins avem sub arme?

— Susținător al Credinței, răspunse acel demnitar după ce-și examină memorandumurile, sunt, ca număr, câtă frunză și iarbă!

— Și câte nave de război de nescufundat seamănă groaza în inimile tuturor porcilor creștini? îl întrebă pe Imamul Marinei Mereu Victorioase.

— Unchi al Lunei Pline, a fost răspunsul, e drept să știi că sunt ca valurile oceanului, nisipurile deșertului și stelele Cerului!

Preț de opt ore fruntea înaltă a Șeicului Ciubucului Imperial s-a încrețit de dovezile unei gândiri adânci; calcula șansele unui război. Apoi,

— Fii ai îngerilor, spuse el, zarurile sunt aruncate! Voi sugera Doctorului Urechii Imperiale să sfătuiască inacțiunea. În numele lui Allah, consfătuirea se suspendă!

UMANITATE, s. Specia umană, colectivă, exclusiv poeții antropoizi.

UMORIST, s. O năpastă care ar fi îmblânzit austeritatea căruntă a inimii Faraonului și l-ar fi convins să-i dea drumul lui Israel cu urări de bine, repede ca o pisică.

Iată! săracul umorist, a cărui minte torturată
Vede glume în mulțime, deși e înclinat spre tristețe,
Apetitul lui simplu, neînvățat să rătăcească,
Mintea lui, reînnoită de noapte, o consumă ziua.
El crede că, admis într-o cocină regală,
Un porc grațios i-ar suporta compania.

(Alexander Poke)

(A) UNGE, v. A da cu grăsime pe un rege sau pe alt înalt funcționar deja suficient de alunecos.

Așa cum suveranii-s unși de preoțime
Așa și porcii ce conduc populația-s îngrășați bine.

(Judibras)

UNITARIAN, s. Cineva care neagă divinitatea unui Trinitarian.

UNIVERSALIST, s. Cineva care cedează avantajul Iadului persoanelor de altă credință.

UNSOARE, s. Ulei, grăsime.

Ritualul ultimei ungeri constă în atingerea cu ulei sfințit de un episcop a mai multor părți ale trupului cuiva pe moarte. Marbury relatează că după ce ritualul a fost administrat unui anumit nobil englez rău, s-a descoperit că uleiul nu fusese sfințit cum trebuie și nu s-a mai putut obține altul. Când a fost informat despre aceasta, bolnavul spuse înfuriat:

— Atunci, să fiu al naibii dacă mor!

— Fiule, a spus preotul, chiar de asta ne temem.

URAGAN, s. O demonstrație atmosferică cândva foarte obișnuită, dar acum în general abandonată în favoarea tornadei și ciclonului. Uraganul este încă popular în uz în Indiile de Vest și este preferat de anumiți căpitani de vapoare demodați. De asemnea, este folosit la construcția punților de sus ale vapoarelor cu aburi, dar, vorbind la modul general, utilitatea uraganului este depășită.

URĂ, s. Un sentiment potrivit pentru ocazia superiorității altuia.

URÂȚENIE, s. Darul zeilor pentru anumite femei, atrăgând virtutea fără modestie.

URBANISM, s. Felul de politețe pe care observatorii urbani o atribuie locuitorilor din toate orașele în afară de New York. Cea mai comună expresie este auzită în cuvintele „îmi cer scuze” și nu este consecventă cu disprețuirea drepturilor altora.

Proprietarul unei mori
Stătea pe gânduri pe un deal îndepărtat,
Ceva în mintea lui el presimțea,
Când din cerul făr’ de nori pică
Un ficat diavolesc de om! Ei bine
Moara omului explodase.
El pălăria de pe cap își ridică
„Cer scuze, domnule”, grăi el;
„Nu știam că e încărcată.”

(Swatkin)

UZ, s. Prima Persoană a Treimii literare, A Doua și A Treia fiind Obiceiul și Convenția. Îmbibat cu o venerație decentă pentru această Sfântă Triadă, un scriitor harnic poate spera să scrie cărți care vor trăi cât moda.

V

VALOARE, s. Un compus soldățesc din vanitate, datorie și speranța cartoforului.

— De ce te-ai oprit? răcni comandantul unei divizii și Chickamauga, care ordonase o schimbare, mișcă în fața domnului, pe loc.

— Domnule general, spuse comandantul brigăzii delincvente, sunt convins că o afișare suplimentară de valoare din partea trupelor mele le va aduce în coliziune cu dușmanul.

VANITATE, s. Tributul unui prost pentru valoarea celui mai apropiat măgar.

Se spune că găina cotcodăcește cel mai tare
Când nu-i nimic vital în oul pe care l-a făcut;
Și sunt găini, susținând că au făcut
Un studiu al omenirii, care spune că oamenii
A căror afacere e cu gura sau stiloul
Fac cea mai mare fanfaronadă
La cea mai proastă operă, și mă tem
Că nu sunt cu mult diferiți de găini.
Iată! Toboșarul în haina aurie
Pantalonii sclipitori și pălăria ca un turn,
Imperios de pompos, măreț de îndrăzneț
Înverșunat, decis, un tip ce inspiră respect!

Cine ar crede că această creatură minunată
În bătălie nu te rănește niciodată?

(Hannibal Hunsiker)

VARZĂ, s. O legumă de grădină, obișnuită, cam la fel de mare și înțeleaptă precum capul unui om.

Varza își trage numele de la Cabagius, un prinț care, ajungând la tron, a emis un decret numind un Înalt Consiliu al Imperiului compus din membri al Ministerului predecesorului său și verzele din grădina regală. Când vreuna din măsurile de politică de stat ale Maiestății Sale eșua în mod bătător la ochi, se anunța cu gravitate că mai mulți membri ai Înaltului Consiliu fuseseră descăpățânați, iar supușii săi care protestau erau domoliți.

VĂDUVĂ, s. O figură patetică din lumea creștină care a fost de acord să se supună cu umor, deși tandrețea lui Christos față de văduve a fost una dintre cele mai marcante trăsături de caracter ale Lui.

VÂRCOLAC, s. Un lup care a fost cândva, sau uneori, om. Toți vârcolacii au o dispoziție malefică, luându-și forma animală pentru a-și satisface un apetit bestial, dar unii, transformați prin vrăjitorie, sunt umani în concordanță cu descoperirea preferinței pentru carnea de om.

Unii țărani bavarezi prinzând un lup, într-o seară, l-au legat de un stâlp de coadă și s-au dus la culcare. În dimineața următoare, nu era nimic acolo! Extrem de uluiți, ei l-au consultat pe preotul local, care le-a spus că prinsul era fără îndoială un vârcolac și și-a reluat forma de om în timpul nopții. „Data viitoare când prindeți un lup”, a spus bunul om, „legați-l de picior și dimineața veți găsi un luteran.”

VÂRSTĂ, s. Acea perioadă a vieții în care ajungem la un compromis cu viciile pe care încă le cultivăm, ponegrindu-le pe cele pentru care nu mai avem spiritul întreprinzător ca să le comitem.

VECIN, s. Cineva pe care ne este poruncit să-l iubim ca pe noi înșine și care face tot ce știe pentru a ne face nesupuși.

VENERAȚIE, s. Atitudinea spirituală a unui om față de un zeu și a unui câine față de un om.

VENIT, s. Etalonul natural și rațional și măsura respectabilității, standardele acceptate în mod obișnuit fiind artificiale, arbitrare și eronate; căci, așa cum Sir Sycophas Chrysolater din piesă a remarcat pe drept

cuvânt, „adevărata utilitate și funcție a proprietății (din orice ar consta ea: monezi sau pământ, case sau marfă negustorească, sau orice poate fi numit drept deținut în folosul cuiva) ca și, de asemenea, onoruri, titluri, promovări și toate favorurile și cunoștințele persoanelor de calitate sau abile sunt numai pentru a obține bani. De aici urmează că toate lucrurile sunt cu adevărat de apreciat în măsura utilității lor în acel scop; și posesorii lor ar trebui să-și ia rangul în conformitate cu acestea, nici lordul unei case neproductive, oricât de întinsă și străveche, nici cel ce poartă o demnitate neremunerată, nici chiar favoritul sărăntoc al unui rege, nefiind apreciați la nivelul de excelență la care sunt creditați zilnic cei cu bogății, și cu mare greutate ar putea să pretindă cei a căror bogăție este stearpă să primească onoruri mai pe drept decât cei săraci și nemerituoși.”

VERSIFICATOR, s. Un poet privit cu indiferență sau lipsă de stimă.

Versificatorul își stinge focul nebăgat în seamă,
Sunetul încetează și simțul se stinge în zeamă,
Apoi câinele domestic, la est și la vest,
Expune patimile ce-i ard în piept, cu un gest.
Luna se înalță peste-acel tărâm de poveste
Se oprește să asculte și tânjește să dea teste.

(Mowbray Myles)

VERSURI ALBE, s. Pentametri iambici fără rimă, cel mai dificil soi de versuri englezești de scris în mod acceptabil, prin urmare, extrem de plăcute celor care nu pot scrie în nici un fel în mod acceptabil.

VIAȚĂ, s. O saramură spirituală care păstrează trupul să nu putrezească. Trăim cu teama zilnică a pierderii ei, totuși, când e pierdută, nu i se simte lipsa. Întrebarea „Merită viața trăită?" a fost mult discutată, îndeosebi de cei care cred că nu este, mulți dintre ei scriind pe larg în sprijinul părerii lor și, prin respectarea atentă a legilor sănătății, s-au bucurat pe termen lung de onorurile controversei de succes.

> „Viața nu merită trăită și acesta-i adevărul,"
> Colinda nepăsător tânărul blond
> Ca adult încă-și menținea părerea
> Și-o susținea tot mai mult pe cât îmbătrânea.
> Când a fost izbit de un măgar la optzeci și trei,
> „Du-te să-mi aduci un doctor!" strigă el.

(Han Soper)

VICLENIE, s. Facultatea care distinge un animal sau persoană slabă de una puternică. Îi aduce posesorului multă satisfacție mentală și multă dușmănie materială. Un proverb italian spune: „Blănarul are mai multe piei de vulpe decât de măgar."

VIITOR, s. Acea perioadă în care prosperă afecerile noastre, prietenii noștri sunt sinceri și fericirea ne este asigurată.

VIN, s. Suc de struguri fermentat cunoscutul Uniunii Femeilor Creștine drept „lichior”, uneori drept „rom”. Vinul, doamnă, este cel mai bun dar al lui Dumnezeu, după bărbat.

VIPERĂ, s. O specie de șarpe. Numit astfel pentru că vituperează cheltuielile funeraliilor printre alte cheltuieli ale celor vii.

VIRTUȚI, s. Anumite abstinențe.

VITUPERARE, s. Insultă, așa cum este ea înțeleasă de către nătângi și de toți cei care suferă de un impediment în spirit.

VORBĂ DE DUH, s. O remarcă ascuțită și inteligentă, de obicei citată și rareori notată; ceea ce filistinului îi place să numească „glumă”.

(A) VORBI, v. A comite o indiscreție fără ispitire, dintr-un impuls fără scop.

VOT, s. Instrumentul și simbolul puterii unui om liber de a se face de râs și a-și ruina țara.

VRĂJITOARE, s. (1) O femeie bătrână urâtă și respingătoare, aflată în companie rea cu diavolul. (2) O femeie frumoasă și atrăgătoare aflată într-o companie dincolo de diavol.

VRĂJITORIE, s. Prototipul străvechi și premergătoarea influenței politice. Era, totuși, considerată mai puțin respectabilă și uneori era pedepsită cu tortura și moartea. Augustine Nicholas relatează că un țăran sărac care fusese acuzat de vrăjitorie a fost supus la torturi ca să se forțeze o mărturisire. După ce a suferit câteva agonii blânde, săracul suferind și-a recunoscut vinovăția, dar i-a întrebat cu naivitate pe torționarii săi dacă nu era posibil ca cineva să fie vrăjitor fără să o știe.

VREME, s. Clima orei. Un subiect permanent de conversație între persoanele pe care nu le interesează, dar care au moștenit tendința de a pălăvrăgi despre ea de la

strămoșii arboricoli, goi, pe care îi preocupa profund. Înființarea unor birouri permanente de vreme și insistența lor în minciună dovedesc că până și guvernele sunt accesibile înduplecării din partea strămoșilor din junglă.

Odată am zărit în viitor mai departe
Decât poate vedea un ochi omenesc
Și l-am văzut pe Șeful Meteorolog,
Pe cât se poate de mort,
Mort și blestemat, și închis în Hades
Ca un mincinos din născare,
Cu un șirag de lipsă de rațiune rar egalat pe pământ.
Cât mă uitam, el se înălță solemn,
Acel tânăr incandescent,
De pe cărbunii pe care-i preferase adevărului.
Și-a aruncat privirea în jur și deasupra; apoi scrise
Pe-o lespede de azbest subțire
Din care îndrăznesc să citez,
Căci am citit-o în lumina rozalie a strălucirii eterne:
„Cer noros; vânt variabil, cu averse locale;
Mai răcoare; ninsoare.”

(Halcyon Jones)

W

W (dublu V) are, dintre toate literele din alfabet, singurul nume complex, numele celorlalte fiind monosilabice. Acest avantaj al alfabetului roman față de cel grecesc este mai de preț după dictarea pe litere a unui cuvânt grecesc simplu, precum *epixoriambikos.* Totuși, acum este considerat de către învățați că alte influențe decât diferența celor două alfabete ar fi putut fi implicate în declinul „gloriei a ce a fost Grecia” și ridicarea „grandorii care a fost Roma.” Nu poate fi nici o îndoială, totuși, că simplificând numele lui W (spunându-i „vau” de exemplu) civilizația noastră ar putea să fie, dacă nu avansată, cel puțin mai bine suportată.

WALL STREET, s. Un simbol pentru păcat ca să fie apostrofat de orice diavol. Că Wall Street este o vizuină de tâlhari, este o credință care îi servește fiecărui tâlhar ratat în loc de speranță în Rai. Chiar marele și bunul Andrew Carnegie și-a făcut profesiunea de credință în această chestiune.

Carnegie cel fără pată și-a făcut chemarea
La bătălie: „Brokerii sunt paraziți cu toții!”
Carnegie, Carnegie, nu te vei impune;
Ține-ți vântul sloganului ca să-ți umfle pânzele,
Întoarce-te la insula de neguri perpetue
Redu-ți la tăcere muzica de cimpoi,
Dă jos tartanul și pana.
Ben Lomond își cheamă fiul din încăierare

Fugi, fugi din regiunea Wall Street-ului!
Cât încă mai stăpânești un singur sfanț
(Mi-aș dori să îmi fie dăruit mie!)
Ar fi înțelept să te retragi din războiul finanțelor
Să nu-i scadă valoarea până când îți avansează creditul.
Pentru un om, între un rege al finanțelor și al mării,
Carnegie, Carnegie, gura ta e prea slobodă!

(Anonymus Bink)

WASHINGTONIAN, s. Un membru al tribului din Potomac care a schimbat privilegiul de a se guverna singur cu avantajul unei guvernări bune. Ca să-i facem dreptate, trebuie să spunem că el nu a vrut.

I-au luat votul și i-au dat în schimb
Dreptul, după ce a câștigat-o, să-și mănânce pâinea.
În van, el strigă după șeful lui, biet suflet,
Să vină din nou și să-l despartă de franzelă.

(Offenbach Stutz)

WHANGDEPOOTENAWAH, s. În limba Ojibwa, dezastru; o suferință neașteptată care te lovește greu.

De mă întrebi de unde acest râs,
De mă întrebi de unde hohotul ce se aude
Cu extindere labială,
Cu distorsiune maxilară

Și ritmul diafragmatic
Ca umflarea unui ocean,
Ca scuturarea unui covor,
Ți-aș răspunde, ți-aș spune:
Din marile adâncimi ale spiritului
Din abisul de nepătruns
Al sufletului se umflă acest râs
Ca fântâna, gâlgâind
Ca râul din munte,
Să dau semn și să dau de știre
Că starea mea de acum e veselă.
De mă întrebi mai departe
De ce marile adâncimi ale spiritului,
De ce abisul de nepătruns
Al sufletului scoate râsul,
Acest hohot ce se aude
Ți-aș răspunde, ți-aș spune:
Cu inima plină, bubuitoare
Cu gura sinceră, pe cinstea mea
William Bryant, el a prins-o,
A prins pe Whangdepootenawah!

Este fructul de pe dealul nisipos, tulpinița
Ce stă în mlaștină, până la genunchi,
Stând tăcută până la genunchi,
Cu vârfurile aripilor încrucișate în spatele lui
Și gâtul bine strâns în față,
Cu ciocul lui, floricica lui, îngropat
În jos, spre piept,
Cu capul tras înapoi
În timp ce umerii îl acoperă?
Oare fructul de deal nisipos, tulpinița
Tremură cenușie în vântul de nord?

Dorind să fi murit când era mică?
Precum vrabia, rândunica?
Nu, nu e Shankank
Stând în cenușia și trista
Mlaștină, cenușiu și trist până la genunchi.
Nu, este bietul William Bryan
Care și-a dat seama că a prins-o
A prins pe Whangdepootenawah!

X

X, în alfabetul nostru fiind o literă inutilă are o invincibilitate adăugată în fața atacurilor reformiștilor în ortografie și, precum ei, va dura fără îndoială până la sfârșitul limbii. X este simbolul sacru a zece dolari și în cuvinte precum Xmas (Crăciun), Xn (creștin) etc. Îl reprezintă pe Christos nu așa cum se presupune în mod popular, pentru că reprezintă o cruce, ci pentru că litera corespondentă din alfabetul grecesc este inițiala numelui Său, Xristos. Dacă reprezenta o cruce, l-ar reprezenta pe Sfântul Andrei, care a mărturisit pe una cu o astfel de formă. În algebra psihologiei, x reprezintă mintea Femeii. Cuvintele care încep cu X sunt grecești și nu vor fi explicate în acest dicționar pentru cu totul altă limbă.

Y

YANKEU, s. În Europa, un american. În statele nordice din Uniunea noastră, cineva din New England. În statele sudice cuvântul este necunoscut. (Vezi, eventual, BLESTEMAT DE YANKEU)

Z

ZANZIBAREZ, s. Un locuitor din Sultanatul Zanzibar, pe coasta de est a Africii. Zanzibarezii, un popor războinic, sunt cel mai bine cunoscuți în această țară printr-un incident diplomatic amenințător care s-a petrecut cu câțiva ani în urmă. Consulul american din capitală ocupa o locuință care dădea spre mare, cu o plajă de nisip în mijloc. Spre marea scandalizare a familiei oficialului și împotriva mustrărilor repetate ale oficialului însuși, oamenii din oraș continuau să folosească plaja ca să se îmbăieze. Într-o zi o femeie a venit până la marginea apei și se apleca să își dea jos veșmintele (o pereche de sandale), când consulul, înfuriat dincolo de reținere, a aruncat cu o bucată de murdărie de păsări în cea mai evidentă parte a persoanei ei. Din nefericire pentru existenta *entente cordiale* dintre cele două națiuni, ea era Sultana.

ZAR, s. Singularul de la zaruri. Rareori auzim cuvântul, pentru că există un proverb prohibitiv, „Să nu zici niciodată zar.” La lungi intervaluri, totuși, cineva spune „Zarurile au fost aruncate”, ceea ce nu este chiar adevărat, deoarece sunt date. Cuvântul se regăsește într-un cuplet nemuritor al acelui poet eminent și economist local, senatorul Depew:

> Un cub de brânză, nu mai mare decât un zar
> Poate fi pus momeală într-o capcană
> Să prinzi un șoarece ronțăitor.

ZÂNĂ, s. O creatură, în mod diferit construită și dăruită, care în trecut locuia pe pajiști și în păduri. Era nocturnă în obiceiurile sale și oarecum dependentă de dans și răpirea copiilor. Zânele, acum, sunt considerate de naturaliști să fi dispărut, deși un cleric al bisericii anglicane a văzut trei lângă Colchester tocmai în 1855, în timp ce trecea printr-un parc după ce cinase cu stăpânul conacului. Imaginea l-a uluit extrem de mult și a fost atât de afectat, încât relatarea lui a fost incoerentă. În anul 1807 o trupă de zâne a vizitat o pădure de pe lângă Aix și au luat-o cu ele pe fiica unui țăran, care fusese văzută intrând în ea cu o legătură de haine. Fiului unui *bourgeois* a dispărut cam în aceeași perioadă, dar după aceea s-a întors. El văzuse răpirea și pornise în urmărirea zânelor. Justinian Gaux, un scriitor din secolul al XIV-lea, susține că atât de mare este puterea de transformare a zânelor, încât el a văzut una schimbându-se în două armate dușmane și purtând o bătălie cu mare vărsare de sânge, și în ziua următoare, după ce își reluase forma originală și plecase, rămăseseră sute de cadavre ale celor uciși pe care sătenii au trebuit să-i înmormânteze. El nu spune dacă vreunul dintre răniți s-a însănătoșit. Pe vremea lui Henric al III-lea al Angliei, s-a dat o lege prin care se pedepsea cu moartea „uciderea, rănirea sau strâmbarea vreunei zâne” și a fost universal respectată.

ZEAMĂ LUNGĂ, s. O băutură mistică folosită în secret de cei mai populari romancieri și poeți de-ai noștri pentru a le regla imaginația și narcotiza conștiința. Se spune că este bogată atât în obtuzit, cât și în letargină și este distilată la

ceața de miez de noapte de o vrăjitoare grasă din Mlaștina Dezamăgirii.

ZEL, s. O anumită boală nervoasă care îi afectează pe cei tineri și neexperimentați. O pasiune care merge înaintea tolănirii.

> Când Zelul căută Recunoștința pentru răsplată
> Plecă exclamând: „Oh, Doamne, Dumnezeule!”
> „Ce vrei?” întrebă Domnul, aplecându-se.
> „Unguent pentru fruntea mea crăpată și sângerândă!”
>
> *(Jum Coople)*

ZENIT, s. Punctul din ceruri direct deasupra capului unui om sau a unei verze care crește. Un om în pat sau o varză în oală nu sunt considerați a avea un zenit, deși, din acest punct de vedere, a fost cândva o considerabilă neînțelegere printre învățați, unii susținând că postura corpului nu contează. Aceștia se numeau orizontaliști, oponenții lor, verticaliști. Erezia orizontalistă a fost în cele din urmă stinsă de Xanobus, regele-filosof din Abara, un verticalist plin de zel. Intrând la o adunare de filosofi care dezbăteau chestiunea, el aruncă un cap omenesc tăiat la picioarele oponenților săi și le ceru să-i determine zenitul, explicând că trupul atârna de picioare, afară. Observând că era capul liderului lor, orizontaliștii s-au grăbit să se declare convertiți la orice părere avea plăcerea să susțină Coroana, iar orizontalismul și-a luat locul printre *fides defuncti.*

ZEUS, s. Șeful zeilor greci, adorat de romani ca Jupiter și de americanii moderni ca Dumnezeu, Bani, Mulțime și Câine. Unii exploratori care au ajuns pe țărmurile Americii și unul care susține că a pătruns pe o distanță considerabilă în interior au crezut că aceste patru nume sunt pentru la fel de multe zeități distincte, dar în opera sa monumentală asupra Credințelor Supraviețuitoare, Frumpp insistă că nativii sunt monoteiști, fiecare neavând alt zeu decât pe sine însuși, pe care îl adoră sub multe nume sacre.

ZGÂRCIT, adj. Nepotrivit de doritor să păstreze ceea ce multe persoane merituoase doresc să obțină.

„Scoțian strâns la pungă!” strigă Johnson
Zgârcitului J. Macpherson;
„Uită-te la mine - sunt gata să împart
Cu orice persoană de ispravă,”
Spuse Jamie: „Este foarte adevărat -
Dovada nu are nevoie de laudă;
Și toți sunt merituoși, domnule, pentru mine,
Cei care au ce ție-ți lipsește.”

(Anita M. Bobe)

ZGOMOT, s. O duhoare în ureche. Muzică nedomesticită. Produsul principal și semnul autentic al civilizației.

ZI, s. O perioadă de douăzeci și patru de ore, cele mai multe prost petrecute. Această perioadă se împarte în două, ziua propriu-zisă și noaptea, sau ziua nepotrivită, cea dintâi devotată păcatelor în afaceri, și cea din urmă consacrată celorlalte treburi. Aceste două feluri de activități sociale se suprapun.

ZICALĂ, s. Un aforism popular banal sau un proverb (la figurat și colocvial). Numită astfel deoarece taie ca zimții în cioturile de lemn. În continuare, exemple de zicale vechi cu zimți noi:

Un penny economisit este un penny de cheltuit.

Un om se cunoaște după compania pe care o organizează.

Un muncitor prost se ceartă cu omul care îl numește astfel.

Pasărea din mână valorează cât aduce.

Mai bine mai târziu, decât înainte să te invite cineva.

Exemplul este mai bun, decât urmarea lui.

O jumătate de felie este mai bună, decât una întreagă când mai este altcineva.

Gândește-te de două ori înainte să vorbești cu un prieten la nevoie.

Ceea ce merită făcut merită efortul de a cere altcuiva să-l facă.

Cât mai puțin spus este cel mai repede dezmințit.

Cine râde cel mai puțin, râde cel mai bine.

Vorbești de lup și o să audă.

Din două rele alege să fii cel mai mic.

Bate fierul cât șeful tău are un contract mare.

Când e voință, este contrazicere.

ZOOLOGIE, s. Știința și istoria regatului animal, incluzându-l pe regele său, Musca de Casă *(Musca maledicta)*. Tatăl Zoologiei a fost Aristotel, așa cum este universal acceptat, dar numele mamei sale nu a ajuns până la noi. Doi dintre cei mai iluștri exponenți ai științei au fost Buffon și Oliver Goldsmith, de la care învățăm *(L'Histoire générale des animaux* și *O istorie a vieții animate)* că vaca domestică își schimbă coarnele o dată la doi ani.

ZVON, s, O armă favorită a asasinilor de caractere.

Ascuțit, irezistibil prin zale sau scut,
De gărzi neîndepărtat și din zbor neoprit.
O, Zvon util, lasă-mă să-ndrept
Împotriva dușmanului tăișul tău.
A lui să fie groaza unui inamic nevăzut
A lui mâna inutilă pe scut
Și-a mea limba mortală, lungă, subțire, ascuțită,
Făcând aluzie la un zvon despre vreo vină străveche.
Astfel îl voi ucide pe nenorocit fără o lovitură,
Mă voi scuti să-i sărbătoresc căderea
Și-mi voi îngriji arma pentru alt dușman.

(Joel Buxter)

Table of Contents